

อิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิม
ระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

**The impact of Political Communication from a range of media on the
Ethno – nationalist Young Muslims in the provinces of
the Deep South: A Case Study of Students of
Prince of Songkla University, Pattani**

นัทธมน ราชเสน

Nuttamon Ratchasen

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาความขัดแย้งและสันติศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Conflict and Peace Studies
Prince of Songkla University**

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ อิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้เขียน นางสาวนัทธมน ราชเสน

สาขาวิชา ความขัดแย้งและสันติศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	คณะกรรมการสอบ
.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีสมภพ จิตรภักดิ์ศรี)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญบง ชัยเจริญวัฒน์)
กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีสมภพ จิตรภักดิ์ศรี)
กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญมณี ยี่หะ)
กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ทองเฝือ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาความขัดแย้งและสันติศึกษา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวนันทมน ราชเสน)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวนัทธมน ราชเสน)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ อิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชน
มุสลิมระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี

ผู้เขียน นางสาวนัทธมน ราชเสน

สาขาวิชา ความขัดแย้งและสันติศึกษา

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของสภาพภูมิหลัง (เพศ ภูมิภาค (แยกเป็นจังหวัด) ภาษาพูดในครอบครัว สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา การทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียน ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะที่สังกัด วิธีการเข้าศึกษาและการเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา) ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมือง (สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ) ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีรหัส 53 – 56 ของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณผสมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 500 ชุด และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 28 คน ใช้คำถามแบบกึ่งมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะประกอบไปด้วย การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การวิเคราะห์การถดถอย (Regression of Analysis) แบบ Enter เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อสำนึกชาตินิยมมลายู และใช้ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองประเภทต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่

สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่าเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยภูมิหลัง ได้แก่ ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือน สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ โดยได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภท มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกัน

Thesis Title	The impact of Political Communication from a range of media on the Ethno – nationalist Young Muslims in the provinces of the Deep South: A Case Study of Students of Prince of Songkla University, Pattani
Author	MissNuttamon Ratchasen
Major Program	Conflict and Peace Studies
Academic Year	2013

ABSTRACT

This study has two objectives. Firstly, the study aims to study Malay - nationalistic consciousness level of Muslim undergraduate students in three southern border provinces. The second one is to study the students' backgrounds influencing on their Malay - nationalistic consciousness such as hometown (provincial level), language spoken in family, school, participating in activities at high school level, level of religious knowledge, their parents' position in local government, having experiences relevant to insecurity situation, faculty studied in university, and participating in university's activities. The third objective is to study the influence of political communication such as personal media, printing media, electronic media, and special media on Malay - nationalistic consciousness of ethnic Malay - Muslim students. The samples were selected from the Malay-Muslim undergraduate students of Prince of Songkla University, Pattani Campus.

Questionnaires and structured interviews were utilized as the instruments for data collection. The statistics applied for analyzing quantitative data were percentage, mean, one-way ANOVA, and regression. Findings revealed that level of Malay-Nationalist consciousness among the respondents was relatively high (mean = 3.98). The variables that significantly influence these consciousness are language spoken in family, types of school, level of religious knowledge, experiences in violent situation, wounded from violent situation, having family member investigated by security agencies, having friend dead and disappeared from the violent situation, experiencing directly to violent situation, and participating in university activities. Moreover, there were four types of political communication that are significant to bring about Malay-Nationalist consciousness of Malay-Muslim students. Four types of political communication were all significant and findings of quantitative study were relevant to the qualitative ones.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีจากความเมตตากรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีสมภพ จิตรภิมย์ศรี อาจารย์ผู้เป็นที่รักและเคารพของศิษย์คนนี้อย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณในความเอาใจใส่ ดูแล แนะนำ และช่วยเหลือที่ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยของอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญบง ชัยเจริญวัฒน์ อาจารย์ที่เคารพอีกท่านหนึ่งที่ช่วยกระตุ้น ให้กำลังใจ และติดตามลูกศิษย์คนนี้อยู่เสมอ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญอริ ยีหะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ทองเฟื้อที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เกิดความสมบูรณ์ ตลอดจนคณาจารย์และบุคลากรของสถาบันสันติศึกษาที่ร่วมกันถ่ายทอดวิชาความรู้ มุมมองใหม่ๆ ตลอดจนทัศนคติต่างๆ และความช่วยเหลือที่มีให้แก่ข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ กิจถาวร อดีตคณบดีคณะรัฐศาสตร์ที่เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตจึงได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในครั้งนี้อย่างเต็มที่ ขอขอบพระคุณคณะรัฐศาสตร์และสถาบันสันติศึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุนทุนการศึกษา(ค่าเล่าเรียน)เป็นเงินจำนวน 120,000 บาท และขอขอบพระคุณคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ของสถานวิจัยความขัดแย้งและความหลากหลายทางวัฒนธรรมภาคใต้ที่ได้พิจารณาทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่ข้าพเจ้าเป็นเงินจำนวน 30,000 บาท

ขอขอบพระคุณอาจารย์สุรวุฒน์ ช่อไม้ทอง ที่ช่วยให้คำปรึกษาในการแปลบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ อาจารย์พันธุ์พิพิธ พิพิธพันธุ์ ที่ช่วยให้คำปรึกษาในการจัดทำร่างคำถามของแบบสอบถาม อาจารย์อิทธิชัย สีดำและคุณเพลินใจ โภชนกิจ ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ให้สัมภาษณ์ ตลอดจนผู้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และมีส่วนช่วยเหลืองานวิจัยชิ้นนี้ทุกๆ ท่าน

ท้ายที่สุด กราบขอบพระคุณคุณแม่ผู้ที่อดทนรอความสำเร็จของลูกคนนี้ได้เสมอ คุณค่าและความสำเร็จของงานวิจัยชิ้นนี้ขอมอบเป็นความกตัญญูทดแทนให้คุณพ่อ ร.ต.ต.เดชา ราชเสน และคุณแม่ จตุพร ราชเสน ตลอดจนคุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยาย คุณลุง คุณป้า คุณน้า คุณอาที่เคารพรักทุกท่าน และขอขอบคุณกำลังใจดีดีจากพี่เจี๊ยบ น้องโคม น้องดาว พี่ปู้ น้องโด่ง น้องแสนดี น้องนัท เหล่าเครือญาติและกัลยาณมิตรทั้งหลายจนประสบความสำเร็จในครั้งนี้

นางสาวนัทธมน ราชเสน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(5)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(8)
รายการตาราง	(11)
รายการภาพประกอบ	(22)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2.คำถามในการวิจัย	3
3.วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
4.ขอบเขตการวิจัย	4
5.สมมติฐานของการวิจัย	4
6.นิยามศัพท์เฉพาะ	5
7.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
8.กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
1.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร	8
2.แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง	19
3.แนวคิดที่เกี่ยวกับวาทกรรม	25
4.แนวคิดที่เกี่ยวกับชาตินิยมมลายู	30
5.แนวคิดที่เกี่ยวกับอิสลามกับการเมือง	39
6.แนวคิดที่เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	45
7.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
2. ตัวแปรที่ศึกษา	61
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	69
ส่วนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง	70
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	78
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	149
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สื่อและการสื่อสารทางการเมือง	164
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	173
ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	215
ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นทางการเมืองในระดับประเทศและความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	218
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	225
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	242
บรรณานุกรม	274
ภาคผนวก	282
ประวัติผู้เขียน	349

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนเพศของกลุ่มตัวอย่าง	70
ตารางที่ 2 ภูมิฐานะของกลุ่มตัวอย่าง	70
ตารางที่ 3 ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง	71
ตารางที่ 4 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	71
ตารางที่ 5 การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างเป็นนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	72
ตารางที่ 6 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง	73
ตารางที่ 7 การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาของกลุ่มตัวอย่าง	74
ตารางที่ 8 การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของกลุ่มตัวอย่าง	75
ตารางที่ 9 จำนวนนักศึกษาสังกัดคณะต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง	76
ตารางที่ 10 วิธีการเข้าศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	77
ตารางที่ 11 การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	77
ตารางที่ 12 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	79
ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	79
ตารางที่ 14 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	80
ตารางที่ 15 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	80
ตารางที่ 16 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	81
ตารางที่ 17 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	82
ตารางที่ 18 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	83

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 19 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	83
ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	84
ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	85
ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	86
ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	87
ตารางที่ 24 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	89
ตารางที่ 25 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	90
ตารางที่ 26 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	91
ตารางที่ 27 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	92
ตารางที่ 28 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	93
ตารางที่ 29 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	94
ตารางที่ 30 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	96

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 31 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จับชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักรชาตินิยมมลาญด้าน ชาติพันธุ์มลาญ	97
ตารางที่ 32 การวิเคราะห์การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการทำนักเรียนต่อการสร้าง สำนักรชาตินิยมมลาญของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	101
ตารางที่ 33 การวิเคราะห์การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักรชาตินิยมมลาญด้านประวัติศาสตร์	101
ตารางที่ 34 การวิเคราะห์การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักรชาตินิยมมลาญด้านภาษาและ วัฒนธรรม	102
ตารางที่ 35 การวิเคราะห์การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักรชาตินิยมมลาญด้านชาติพันธุ์มลาญ	103
ตารางที่ 36 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อการสร้างสำนักรชาตินิยมมลาญ ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	104
ตารางที่ 37 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักรชาตินิยมมลาญด้าน ประวัติศาสตร์	105
ตารางที่ 38 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักรชาตินิยมมลาญด้าน ภาษาและวัฒนธรรม	106
ตารางที่ 39 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักรชาตินิยมมลาญด้าน ชาติพันธุ์มลาญ	107
ตารางที่ 40 การวิเคราะห์การทำไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดา หรือมารดาต่อการสร้างสำนักรชาตินิยมมลาญของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	111
ตารางที่ 41 การวิเคราะห์การทำไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดา หรือมารดาต่อการสร้างสำนักรชาตินิยมมลาญด้านประวัติศาสตร์	111

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<p>ตารางที่ 42 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</p>	112
<p>ตารางที่ 43 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู</p>	113
<p>ตารางที่ 44 การวิเคราะห์ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	114
<p>ตารางที่ 45 การวิเคราะห์ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</p>	115
<p>ตารางที่ 46 การวิเคราะห์ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</p>	116
<p>ตารางที่ 47 การวิเคราะห์ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู</p>	117
<p>ตารางที่ 48 การวิเคราะห์การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	118
<p>ตารางที่ 49 การวิเคราะห์การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</p>	119
<p>ตารางที่ 50 การวิเคราะห์การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู</p>	119
<p>ตารางที่ 51 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</p>	120

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<p>ตารางที่ 52 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	121
<p>ตารางที่ 53 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</p>	122
<p>ตารางที่ 54 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</p>	123
<p>ตารางที่ 55 การวิเคราะห์การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	124
<p>ตารางที่ 56 การวิเคราะห์การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</p>	124
<p>ตารางที่ 57 การวิเคราะห์การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู</p>	125
<p>ตารางที่ 58 การวิเคราะห์การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะต่างๆ ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	126
<p>ตารางที่ 59 การวิเคราะห์วิธีการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	127
<p>ตารางที่ 60 การวิเคราะห์องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</p>	128
<p>ตารางที่ 61 การวิเคราะห์สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</p>	129
<p>ตารางที่ 62 การวิเคราะห์องค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	130

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<p>ตารางที่ 63 การวิเคราะห์องค์ประกอบประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</p>	131
<p>ตารางที่ 64 การวิเคราะห์องค์ประกอบประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</p>	132
<p>ตารางที่ 65 การวิเคราะห์ห้ไม่เคยทำกิจกรรมเลยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</p>	133
<p>ตารางที่ 66 การวิเคราะห์ห้ไม่เคยทำกิจกรรมเลยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</p>	134
<p>ตารางที่ 67 การวิเคราะห์ภูมิหลังในภาพรวม</p>	135
<p>ตารางที่ 68 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ</p>	149
<p>ตารางที่ 69 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ</p>	151
<p>ตารางที่ 70 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ</p>	153

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<p>ตารางที่ 71 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ</p>	156
<p>ตารางที่ 72 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนักชาตินิยม มลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูของ เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ</p>	158
<p>ตารางที่ 73 การได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง</p>	164
<p>ตารางที่ 74 การอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง</p>	166
<p>ตารางที่ 75 การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ</p>	167
<p>ตารางที่ 76 สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู</p>	168
<p>ตารางที่ 77 สื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู</p>	169
<p>ตารางที่ 78 สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู</p>	170
<p>ตารางที่ 79 สื่อเฉพาะกิจมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู</p>	171
<p>ตารางที่ 80 การเปรียบเทียบสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภท</p>	172
<p>ตารางที่ 81 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของ เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	174
<p>ตารางที่ 82 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิม ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	175
<p>ตารางที่ 83 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิม ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	176
<p>ตารางที่ 84 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชน มุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	177

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 85 การวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิม ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	179
ตารางที่ 86 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชน มุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	180
ตารางที่ 87 การจัดลำดับการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาติ นิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	181
ตารางที่ 88 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้าน ประวัติศาสตร์	182
ตารางที่ 89 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	183
ตารางที่ 90 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	185
ตารางที่ 91 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	186
ตารางที่ 92 การวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	187
ตารางที่ 93 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม มลายูด้านประวัติศาสตร์	189
ตารางที่ 94 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษา และวัฒนธรรม	190
ตารางที่ 95 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	191
ตารางที่ 96 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	193
ตารางที่ 97 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและ วัฒนธรรม	194
ตารางที่ 98 การวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและ วัฒนธรรม	195
ตารางที่ 99 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม มลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	196

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 100 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้าน ชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน ภาคใต้	197
ตารางที่ 101 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	198
ตารางที่ 102 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	200
ตารางที่ 103 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์ มลายู	201
ตารางที่ 104 การวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	202
ตารางที่ 105 การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้าน ชาติพันธุ์มลายู	204
ตารางที่ 106 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของ เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยใช้การ วิเคราะห์Multiple Regression Model สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวม	204
ตารางที่ 107 การวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	215
ตารางที่ 108 การวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับ อุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชาย แดนภาคใต้	216
ตารางที่ 109 การวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิม ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	217
ตารางที่ 110 การวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับ อุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชาย แดนภาคใต้	217

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<p>ตารางที่ 111 จำนวนความคิดเห็นการรณรงค์ทางการเมืองหรือแนวทางเพื่อปฏิรูปการเมืองของกปปส. (คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข) ในปัจจุบัน มีผลในทางบวกต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมของคนไทยซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีขึ้นหากพวกเขาทำการได้สำเร็จ</p>	218
<p>ตารางที่ 112 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในและนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อการรณรงค์ทางการเมืองหรือแนวทางเพื่อปฏิรูปการเมืองของ กปปส. (คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข) ในปัจจุบันมีผลในทางบวกต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมของคนไทยซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีขึ้นหากพวกเขาทำการได้สำเร็จ</p>	219
<p>ตารางที่ 113 จำนวนความคิดเห็นหากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองไปสู่ระบอบเผด็จการหรือไม่เป็นประชาธิปไตย ปัญหาเรื่องสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้อาจจะแก้ไขได้ดีขึ้นกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง</p>	220
<p>ตารางที่ 114 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในและนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้หากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองไปสู่ระบอบเผด็จการหรือไม่เป็นประชาธิปไตย ปัญหาเรื่องสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้อาจจะแก้ไขได้ดีขึ้นกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง</p>	221
<p>ตารางที่ 115 ความคิดเห็นแนวทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพในปัจจุบันจะแก้ปัญหาลิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ</p>	222

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

ตารางที่ 116 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในและนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อแนวทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพในปัจจุบันจะแก้ปัญหาสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ

223

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ภาพประกอบที่ 2 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	98
ภาพประกอบที่ 3 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	99
ภาพประกอบที่ 4 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	99
ภาพประกอบที่ 5 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมลายู	100
ภาพประกอบที่ 6 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	108
ภาพประกอบที่ 7 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	108
ภาพประกอบที่ 8 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	109
ภาพประกอบที่ 9 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	109
ภาพประกอบที่ 10 สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	150
ภาพประกอบที่ 11 สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	153
ภาพประกอบที่ 12 สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	155

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพประกอบที่ 13 สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับ อุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	158
ภาพประกอบที่ 14 แผนภูมิแสดงการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยม มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน ภาคใต้	173

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับเป็นเวลากว่าทศวรรษ (ปี พ.ศ.2557) ของเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากเหตุการณ์ปล้นปืนกองพันพัฒนาที่ 4 ค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อำเภोजะเอย์ร้อย จังหวัดนราธิวาสเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2547 อันถือเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ครั้งใหม่ โดยเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ที่เกิดขึ้นครั้งใหม่นี้กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ มีการใช้ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีที่แตกต่างไปจากอดีต มีผู้พยายามอธิบายเหตุการณ์ความไม่สงบฯที่เกิดขึ้นว่าเป็น...

“สงครามทางความคิด” ที่เป็นการสร้างภาวะความหวาดกลัวเพื่อใช้เป็นเครื่องมือควบคุมมวลชน การสร้างความแตกแยกก่อให้เกิดรอยร้าวในความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชน 2 ศาสนา 2 ชาติพันธุ์ การทำลายขวัญกำลังใจเจ้าหน้าที่รัฐ บีบบังคับกดดันความรู้สึกให้เจ้าหน้าที่ใช้ความรุนแรงปราบปราม การสร้างสถานการณ์การต่อสู้ที่ยืดเยื้อ (อภิวัจ สุปรีชาวิมลพงศ์ 2551)

เป็น...

“สงครามข่าวสาร” ที่มีปฏิบัติการยึดพื้นที่ข่าวเพื่อสร้างความหวาดกลัวในหมู่ประชาชนเพื่อไม่ให้หันมาร่วมมือกับรัฐ ขณะเดียวกันก็ต้องการตีข่าวให้ดังไปทั่วโลก เพื่อผลักดันให้ปัญหาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยยกระดับจากปัญหาภายใน เป็นปัญหาระดับสากลเพื่อมุ่งหมายให้องค์กรต่างชาติยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือจนบรรลุเป้าหมายสุดท้ายคือการแยกตนเองเป็นอิสระจากรัฐ (กองบรรณาธิการ 2551)

หรือ...

เป็น “สงครามความรู้สึก” อันเกิดจากรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ยุติธรรมจากทางราชการ ความรู้สึกเป็นพลเมืองชั้นสองที่ไม่เท่าเทียมกับคนในภาคอื่นๆ ของประเทศ โดยได้รับการปลูกฝัง ถ่ายทอดรุ่นต่อรุ่นจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นความรุนแรงที่เกิดขึ้นจึงเป็นสิ่งสะท้อนถึงความต้องการการเปลี่ยนแปลงให้คนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (กองบรรณาธิการ 2551)

แต่ไม่ว่าจะนิยามหรืออธิบายเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ที่เกิดขึ้นว่าเป็นสงครามทางความคิด สงครามข่าวสาร หรือสงครามความรู้สึก สิ่งที่มีเหมือนกันคือกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ได้นำเรื่องของการสื่อสารทางการเมืองเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญสำหรับการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี ไม่

ว่าจะเป็นเรื่องของการโฆษณาชวนเชื่อ การสร้างข่าวลือ (กึ่งอื้อ เล่าสง 2551) การสร้างวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน การบ่มเพาะปลูกฝังมวลชนตั้งแต่เด็กต่อเนื่องจนถึงวัยผู้ใหญ่ การบ่มเพาะแกนนำด้านการเมืองและการทหารที่พร้อมจะแบกรับภารกิจการต่อสู้จากคนรุ่นก่อน (ประสิทธิ์ เมฆสุวรรณ 2551) รวมถึงการใช้-ส่งข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตเพื่อก่อให้เกิดผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ (กองบรรณาธิการ 2551)

ในงานวิจัยของชินวัฒน์ แม้นเดช (2555) ที่ได้ศึกษากระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และแนวทางในการหยุดยั้ง พบว่าการดำเนินการและปฏิบัติการต่างๆ ของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ มีเยาวชนเป็นกำลังหลักและเป็นส่วนสำคัญของปฏิบัติการก่อความไม่สงบฯ ดังกล่าว โดยกลุ่มแกนนำใช้ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีการสื่อสารทางการเมืองเป็นเครื่องมือที่สำคัญดังกล่าวแล้วข้างต้น ทำให้แนวคิดการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมดังกล่าวขยายวงกว้างทั้งในระบบโรงเรียน โรงเรียนปอเนาะ นักเรียน นักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆ และเยาวชนนอกระบบการศึกษาให้เข้าร่วมเป็นแนวร่วมขบวนการก่อความไม่สงบฯ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า เยาวชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาสส่วนหนึ่งได้เข้าร่วมอยู่ในขบวนการหรือเป็นแนวร่วมขบวนการก่อเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

จากประเด็นเรื่องการสื่อสารทางการเมืองกับบทบาทของเยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อกรณีเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและเห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นทั้งวิธีการและเครื่องมือที่สำคัญของเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะได้สร้างและขยายความคิดเรื่องวาทกรรมความคิดการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี ซึ่งผูกโยงเข้ากับประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม โดยมีเยาวชนเป็นกำลังหลักที่สำคัญ โดยกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาคือกลุ่มเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นกลุ่มพลังของปัญญาชน คนรุ่นใหม่ และมีบทบาทในการเคลื่อนไหวทางสังคม โดยเฉพาะประเด็นทางการเมืองในประเด็นที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ด้วยเช่นกัน เช่น กรณีการชุมนุมที่มัสยิดกลาง เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม ถึง 4 มิถุนายน 2550 การจัดตั้งองค์กรเครือข่ายต่างๆ เช่น เครือข่ายนักศึกษาเพื่อพิทักษ์ประชาชน (คพช.) สหพันธ์นิสิตนักศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สนน. จชต.) (รวมถอน ปันจอร์ 2551)

ดังนั้น การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในประเด็นของอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูที่ถือเป็นเรื่องพื้นฐานที่จะต้องทำความเข้าใจเป็นการ

เบื้องต้นก่อนว่าเยาวชนมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับใด และการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมดังกล่าวมากน้อยเพียงใด โดยผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ในการศึกษา คือมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี รหัส 53xxxxxxx-56xxxxxxx ซึ่งงานวิจัยนี้จะช่วยทำให้ทราบระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และทราบถึงอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงวิธีการสื่อสารทางการเมืองประเภทต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของเยาวชนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

2.คำถามในการวิจัย

2.1 สภาพภูมิหลัง ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา (แยกเป็นจังหวัด) ภาษาพูดในครอบครัว สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา การทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียน ระดับการศึกษาสูงสุด สายศาสนา การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะที่สังกัด วิธีการเข้าศึกษา และการเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษามีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่

2.2 การสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่

2.3 เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีระดับสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับใด

3.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของสภาพภูมิหลัง (เพศ ภูมิลำเนา (แยกเป็นจังหวัด) ภาษาพูดในครอบครัว สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา การทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียน ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะที่สังกัดวิธีการเข้าศึกษาและการเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา) ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมือง (สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ) ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

4.ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาอิทธิพลของภูมิหลังของกลุ่มเป้าหมายและการสื่อสารทางการเมืองโดยการใช้อยู่สื่อหลายรูปแบบที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ทั้งชาย-หญิง ระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 รหัสนักศึกษา 53xxxxxxxx-56xxxxxxxx ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี (case study) โดยทำการศึกษา ระหว่างเดือนตุลาคม 2555 – เดือนพฤษภาคม 2557 รวมระยะเวลา 20 เดือน

5.สมมติฐานของการวิจัย

5.1 เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีระดับสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับสูง (มาก)

5.2 ปัจจัยด้านลักษณะภูมิหลังที่แตกต่างกันส่งผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

5.3 ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจมีอิทธิพลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การสื่อสารที่มีความมุ่งหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมือง โดยใช้กระบวนการสื่อสารเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการสื่อสารและการเมืองเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกกันไม่ออก ซึ่งงานวิจัยนี้ให้ความสำคัญกับกระบวนการหรือเครื่องมือการสื่อสารทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ

6.2 ชาตินิยมมลายู หมายถึง ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อประวัติศาสตร์ เชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม

6.3 สภาพภูมิหลัง หมายถึง ตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบ่มเพาะ การปลูกฝังแนวคิด ความคิด บุคลิกลักษณะ ความเป็นตัวตนของเยาวชนมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา (แยกเป็นจังหวัด) ภาษาพูดในครอบครัว สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา การทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียน ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะที่สังกัด วิธีการเข้าศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา

6.4 สื่อบุคคล หมายถึง วิธีการสื่อสารรูปแบบหนึ่งโดยผ่านบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งแบบตัวต่อตัว ทั้งโดยเห็นหน้าและไม่เห็นหน้า ในการวิจัยนี้ สื่อบุคคล ได้แก่ 1) บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง 2) ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย 3) อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู 4) ครูสอนศาสนา อูstadhหรือเจ๊ะครูตาดีกา 5) เพื่อนสนิท 6) กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน 7) ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8) นักการเมืองหรือพรรคการเมือง 9) กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่

6.5 สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง วิธีการสื่อสารรูปแบบหนึ่งโดยอาศัยการพิมพ์เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร สามารถส่งข่าวสารไปแพร่กระจายเป็นวงกว้าง ได้แก่ 1) หนังสือพิมพ์ 2) นิตยสาร/วารสาร 3) แผ่นพับ/โฆษณา 4) โบปปลิว 5) ตำรา/หนังสือ

6.6 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง วิธีการสื่อสารรูปแบบหนึ่งโดยอาศัยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ได้แก่ 1) โทรทัศน์ 2) คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชี่ยลมีเดีย 3) วิทยุ

6.7 สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง วิธีการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาที่ เฉพาะเจาะจง และมีเป้าหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม ได้แก่ 1) ป้ายรณรงค์ 2) วัตถุ สิ่งของที่ แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) 3) การเดินรณรงค์ 4) การชุมนุม

6.8 เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง เยาวชนมุสลิม ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่จังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ในงานวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ระดับปริญญาตรี รหัสนักศึกษา 53xxxxxxxx-56xxxxxxxx

7.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสาม จังหวัดชายแดนภาคใต้

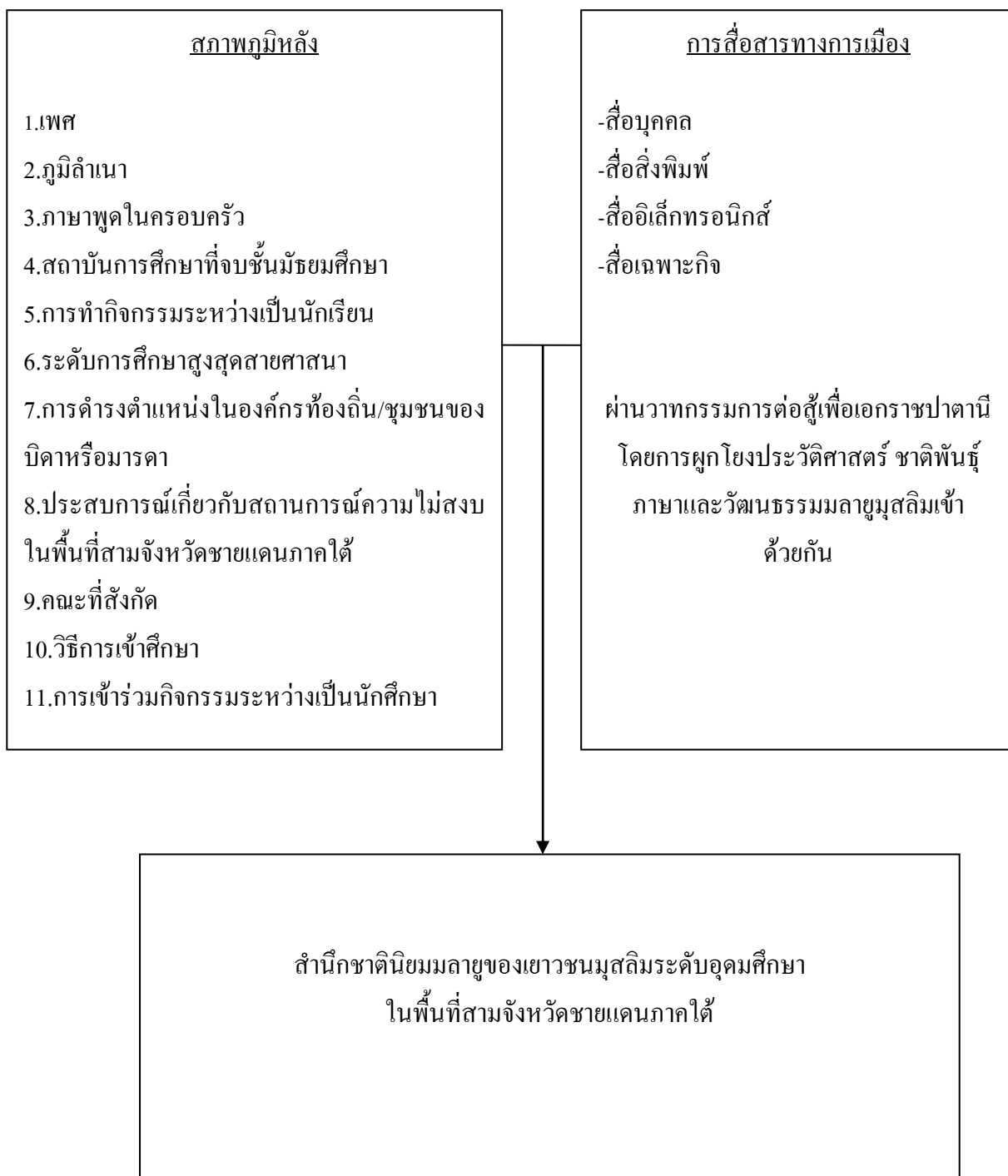
7.2 ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของสภาพภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา (แยกเป็นตำบล อำเภอ จังหวัด) ภาษาพูดในครอบครัว สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา การทำกิจกรรม ระหว่างเป็นนักเรียน ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา สถานภาพของบิดา/สถานภาพของมารดา ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะที่สังกัด วิธีการเข้าศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของ เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

7.3 ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

7.4 ทำให้ทราบวิธีการสื่อสารทางการเมืองประเภทต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

7.5 ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อการพัฒนาคุณภาพของเยาวชน/นักศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

8.กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีนี้ เป็นงานวิจัยที่เป็นเรื่องของการสื่อสารซึ่งเป็นการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์ทางการเมืองเป็นหลัก จึงเป็นเรื่องของการสื่อสารทางการเมืองที่มีการสร้างวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาตินิยม ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน อันเกี่ยวโยงกับแนวคิดชาตินิยมมลายูที่มีประเด็นสำคัญอยู่ที่เรื่องของแนวคิดชาตินิยม ชาตินิยมและการเมืองแห่งอัตลักษณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร
- 2.แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง
- 3.แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับวาทกรรม
- 4.แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับชาตินิยมมลายู
- 5.แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับอิสลามกับการเมือง
- 6.แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 7.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

การสื่อสารมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย มนุษย์ใช้การสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในสิ่งต่างๆ ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้หลายท่าน ดังนี้

กรณีการ์ อัสวครเดชา (2553) ให้ความหมายและความสำคัญของการสื่อสารในลักษณะเป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย เพราะทำให้มนุษย์สามารถรู้โลกภายนอกได้ ซึ่งเกิดจากการได้รับสิ่งเร้า (Stimuli) และการตีความหมาย

ปรมะ สตะเวทิน (2546) ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสาร เป็นกระบวนการของการถ่ายทอดสาร (Message) จากผู้ส่งสาร (Source) ไปยังผู้รับสาร (Receiver)

รจิตลักษณะ แสงอุไร (2548) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่ง เป็นกระบวนการที่ถ่ายทอดความหมาย และมีผลกระทบเกิดขึ้นทั้งต่อผู้ส่งสารและผู้รับสาร การสื่อสารเป็นเรื่องเฉพาะตัว และจำเป็นต้องมีการอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้เพื่อความเข้าใจของทุกฝ่าย

แวงอาชีวะหะ ดาหะยิ (2553) มองการสื่อสาร เป็นกระบวนการถ่ายทอดสารที่เป็นข้อมูลข่าวสาร ความรู้ รวมถึงความรู้สึกนึกคิดจากบุคคลหรือกลุ่มคนหนึ่ง ไปสู่อุบุคคลหรือกลุ่มคนหนึ่งผ่านสื่อประเภทต่างๆ ให้ได้รับรู้และเข้าใจตรงกัน เกิดพฤติกรรมการตอบสนองในทิศทางเดียวกันตามที่คุณถ่ายทอดคาดหวัง

สุรัตน์ ตรีสกุล (2549) ได้เสนอความหมายของการสื่อสารไว้ 2 คำนิยาม ใน 2 มุมมอง คือ มุมมองแรก ความหมายของการสื่อสารซึ่งอธิบายกระบวนการสื่อสารประเภทต่างๆ ในภาพรวม คือ การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนสารระหว่างคู่สื่อสาร โดยผ่านสื่อเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน

มุมมองที่สอง ความหมายของการสื่อสารซึ่งเน้นกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นหลัก การสื่อสารหมายถึงกระบวนการในการสร้างความหมายร่วมกันระหว่างคู่สื่อสารซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันต่อเนื่องตลอดกิจกรรมการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างกัน

ในมุมมองของนักวิชาการชาวต่างประเทศให้ความหมายของการสื่อสารไว้ ดังนี้

ในมุมมองของ Edward Sapir การสื่อสาร คือการแปลความหมายด้วยสัญชาตญาณต่อท่าทางที่แสดงออกเป็นสัญลักษณ์ โดยไม่รู้ตัวต่อความคิดและพฤติกรรมเชิงวัฒนธรรมของบุคคล (สุรัตน์ ตรีสกุล 2549)

สำหรับ George Gerbner การสื่อสาร คือ การแสดงปฏิสัมพันธ์สัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ผ่านสัญลักษณ์และระบบสาร (Message System) (ปรมะ สตะเวทิน 2546)

Warren W. Weaver การสื่อสารมีความหมายครอบคลุมถึงกระบวนการทุกกระบวนการที่ทำให้จิตใจของบุคคลหนึ่งที่เกิดผลต่อจิตใจของอีกบุคคลหนึ่ง การสื่อสารตามทรรศนะนี้ไม่ได้จำกัดว่าการสื่อสารต้องเกิดขึ้นโดยใช้การเขียนและการพูดเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงดนตรี ภาพ การแสดง การเดินบัลเล่ย์ และพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์อีกด้วย (สุรัตน์ ตรีสกุล 2549)

จากมุมมอง แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารที่มีผู้ให้ความหมายไว้นั้น ผู้วิจัยจึงอาจให้ความหมายของการสื่อสารได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความหมาย เป็น

กระบวนการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ทักษะ ฯลฯ โดยการใช้สัญลักษณ์ ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อผู้ส่งสารและผู้รับสาร การสื่อสารเป็นเรื่องเฉพาะตัว และจำเป็นต้องมีการอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้เพื่อความเข้าใจของทุกฝ่าย

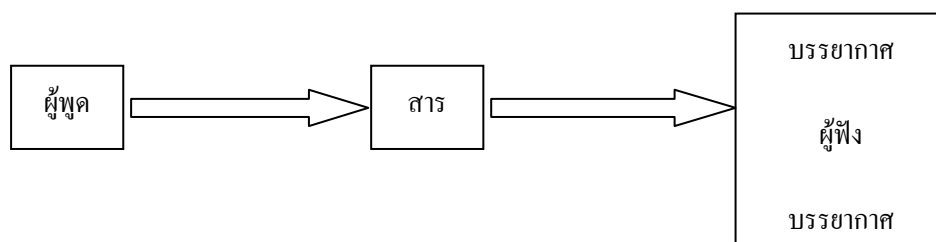
โดยทั่วไปการสื่อสารจะประกอบด้วยองค์ประกอบของการสื่อสาร ดังนี้ (กรรณิการ์ อัสวครเดชา 2553)

- 1.แหล่งข่าวสาร (Source)
- 2.ผู้รับ (Receiver)
- 3.เครื่องรับความรู้สึก (Sensory Receptors)
- 4.ตัวนำสาร (Message Carriers)
- 5.สาร (Messages)
- 6.การตอบสนอง (Responses)
- 7.ปฏิกิริยาสะท้อนกลับ (Feedback)
- 8.สถานการณ์หรือบริบท (Situation or Context)

โดยองค์ประกอบทั้ง 8 ประการนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการสื่อสาร ซึ่งหากขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งก็จะทำให้การสื่อสารไม่สมบูรณ์ และขาดประสิทธิภาพได้

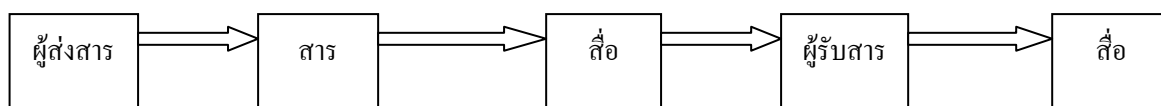
นอกจากองค์ประกอบของการสื่อสารที่จำเป็นต้องทราบเบื้องต้นแล้ว ได้มีผู้พยายามเสนอแบบจำลองของการสื่อสาร เพื่อให้เห็นภาพของการสื่อสารได้อย่างเป็นรูปธรรม และชัดเจนยิ่งขึ้น โดยแบบจำลองการสื่อสารเป็นการช่วยทำให้เรามองเห็นกระบวนการสื่อสารได้ง่าย และเข้าใจมากยิ่งขึ้น ทำให้เราสามารถมองเห็นทุกกระบวนการของการสื่อสาร โดยได้มีผู้สร้างแบบจำลองการสื่อสารไว้หลายท่าน ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างไว้ 2 ตัวอย่าง (รจิตลักษณ์ แสงอุไร 2548) ดังนี้

1.แบบจำลองของอริสโตเติล (The Aristotelian Model) อริสโตเติลได้พัฒนาแบบจำลองการสื่อสารขึ้นมา โดยให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่สำคัญของการกระบวนการสื่อสาร 3 ขั้นตอน คือ ผู้พูด หรือผู้ส่งสาร (Speaker) คำพูดหรือสาร (Speech) และผู้ฟังหรือผู้รับสาร (Audience) ดังแบบจำลอง ดังนี้

โดยอริสโตเติล เน้นความสำคัญของศิลปะในการพูด หรือการพูดในที่ชุมชน ซึ่งการพูดดังกล่าวจะต้องอาศัยการโน้มน้าวใจผู้ฟัง และเขาเชื่อว่าปัจจัยที่ทำให้การพูดโน้มน้าวใจได้ผล คือ เนื้อหาของสาร การเตรียมสาร และวิธีการนำเสนอ นอกจากนี้ บทบาทของผู้ฟังก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะการโน้มน้าวใจจะมีผลก็ต่อเมื่อสารนั้นสามารถก่อให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกแก่ผู้ฟังได้ องค์ประกอบอื่นๆ ที่ช่วยในการโน้มน้าวใจผู้ฟัง คือ บุคลิกภาพของผู้พูดและข้อโต้แย้ง (เหตุผล) ที่ใช้ในการพูด

2.แบบจำลองของลาสเวลล์ (The Laswell Model) ในปี ค.ศ.1948 Harold Laswell นักสังคมศาสตร์ ได้เสนอแบบจำลองของการสื่อสารขึ้นอีกแบบหนึ่ง โดยแบบจำลองของลาสเวลล์ ได้วิเคราะห์หน้าที่ของการสื่อสารในสังคมมนุษย์ เขากล่าวว่า หน้าที่ของการสื่อสารมีอยู่ 3 ประการ ในสังคม คือ 1) คอยตรวจตราดูแลเมื่อมีเหตุการณ์ที่จะเป็นคุณหรือโทษ จะต้องรีบแจ้งให้สมาชิกในชุมชนทราบ 2) สร้างความสัมพันธ์ในสังคม 3) ถ่ายทอดมรดกทางสังคมให้แก่คนรุ่นใหม่ ลาสเวลล์ มองว่ารูปแบบของการสื่อสารไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นแบบสองทางเสมอไป (กล่าวคือทั้งผู้ส่งสาร และผู้รับสารมีการแลกเปลี่ยนสารและปฏิริยาสะท้อนกลับ) ในสังคมที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้นในทุกวันนี้ ข่าวสารส่วนใหญ่มักจะผ่านการกลั่นกรองจากบุคคลกลุ่มหนึ่ง อาทิเช่น บรรณาธิการ เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจตราหรือนักโฆษณาชวนเชื่อ เป็นต้น บุคคลเหล่านี้ มีหน้าที่กลั่นกรอง คัดแปลง หรือแม้กระทั่งบิดเบือนข่าวสารต่างๆ ที่เขาได้รับมาก่อนที่จะถ่ายทอดสู่ประชาชนอีกทีหนึ่ง ลาสเวลล์มีความเห็นว่าหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของการสื่อสารคือการเสนอข่าวเกี่ยวกับประเทศมหาอำนาจ ทั้งนี้เพราะเราในฐานะที่เป็นประเทศหนึ่งนั้น จำเป็นต้องอาศัยการสื่อสาร เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาอำนาจของเราเอง ดังนั้น ลาสเวลล์ จึงสรุปว่า จำเป็นที่จะต้องค้นหาและควบคุมปัจจัยที่จะทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ เขากล่าวว่า การอธิบายถึงกระบวนการสื่อสารอย่างง่ายก็คือการตอบคำถามต่อไปนี้ คือ ใคร พูดอะไร ผ่านสื่อใด กับใคร เกิดผลอย่างไร ดังแบบจำลอง

จากแบบจำลองการสื่อสารดังกล่าว ทำให้สามารถเห็นกระบวนการสื่อสารได้ อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และนอกจากการสื่อสารจะประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ผ่านแบบจำลองการสื่อสารดังกล่าวข้างต้นแล้ว การสื่อสารยังมีสื่อเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการ

สื่อสาร เพราะสื่อจะเป็นช่องทาง ของการสื่อสารที่ทำให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร โดยอาจจำแนกประเภทของสื่อเพื่อการสื่อสารได้ (เกศินี จุฑาวิจิตร 2548) ดังนี้

1. สื่อบุคคล (Human Media) เป็นสื่อพื้นฐานดั้งเดิมของมนุษย์และเป็นช่องทางสำคัญของการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งแม้ว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการสื่อสารจะเจริญก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตามคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสื่อบุคคลในลักษณะที่เป็นการสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตา (Face-to-Face-Communication) ยังเป็นสื่อที่มีความสำคัญอยู่เสมอ ทั้งนี้ถือว่า คำพูดเป็นพาหนะที่สำคัญที่สุดของการสื่อสาร ในการสื่อสารระหว่างบุคคลหรือการสื่อสารที่มีบุคคลเป็นสื่อ นั้น เกิดขึ้นได้ใน 2 ลักษณะ คือ เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลหนึ่งกับบุคคลหนึ่งแบบตัวต่อตัว ทั้งโดยการเห็นหน้าค่าตา เช่น การพูดคุยกันตรงหน้า และการไม่เห็นหน้าค่าตา เช่น การพูดคุยโทรศัพท์ การใช้ไปรษณีย์ อีเล็คตรอนิกส์ (E-mail) เป็นต้น ส่วนอีกลักษณะหนึ่ง เป็นการสื่อสารภายในกลุ่มย่อยที่ทุกคนสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง เช่น การประชุม ระดมความคิดเห็น เป็นต้น จุดเด่นของการสื่อสารโดยผ่านสื่อบุคคลอยู่ที่การเป็นสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) ซึ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น ในการสนทนาหรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทั้งสองคนหรือทุกคนในกลุ่มเล็กๆ จะผลัดกันเป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร ประเด็นที่มีผู้เสนอไว้จะถูกตอบสนองโดยอีกคนหนึ่ง และ/หรือถูกนำไปขบคิด อภิปรายและถกเถียงกันอย่างกว้างขวางภายในกลุ่ม อันจะนำมาซึ่งประเด็นหรือเรื่องราวใหม่ๆ นอกจากนี้การปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการสื่อสาร ยังมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวแน่นอน ไม่มีโครงสร้างที่แน่ชัด และมีกฎน้อยมากในการควบคุมความถี่ รูปแบบหรือเนื้อหาของสาร อันทำให้ผู้สื่อสารทั้งหมดรู้สึกอิสระในการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการโน้มน้าว และชักจูงใจให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติได้มากกว่าสื่อมวลชน โดยลักษณะของสื่อบุคคลประกอบด้วย

1. การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ดำเนินไปอย่างง่ายๆ ไม่มีกฎเกณฑ์ บังคับคู่สื่อสารที่มีความใกล้ชิดกัน ซึ่งกระบวนการกลุ่มสามารถที่จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลได้

2. การสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตา หรือเผชิญหน้าเป็นการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้มีการซักถามได้ทันที ทั้งยังสามารถยืดหยุ่นการนำเสนอเนื้อหาได้ หากผู้ส่งสารได้รับการต่อต้านจากผู้ฟังก็อาจเปลี่ยนหัวข้อสนทนาได้

3. ผู้รับสารบางคนมีแนวโน้มที่จะเชื่อถือและยอมรับความคิดเห็นหรือทรรศนะของสื่อบุคคลที่เขารู้จักคุ้นเคย และนับถือมากกว่าที่จะเชื่อบุคคลที่เขาไม่รู้จักคุ้นเคย

จะเห็นได้ว่า สื่อบุคคลจึงเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญในด้านการโน้มน้าวและการจูงใจ ซึ่งต่างจากสื่อมวลชนซึ่งมีบทบาทสำคัญอยู่ที่การให้ข่าวสารหรือความรู้

2. สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาสาระที่เฉพาะเจาะจงและมีเป้าหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสาร เฉพาะกลุ่ม รูปแบบของสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ จุลสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ ใบปลิว จดหมายข่าว คู่มือ วิทยทัศน์ เทป เป็นต้น โดยสื่อเฉพาะกิจแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจที่สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาได้เป็นอย่างดี ควรมีลักษณะที่สำคัญ คือ การตอบสนองวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างชัดเจน เช่น การทำใบปลิว แผ่นพับในการหาเสียงของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์เฉพาะกิจ คือ สื่อเฉพาะกิจที่ผลิตออกมาในรูปแบบแสงและเสียง เช่น สปอตวิทยุ สปอตโทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง วิทยทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ เป็นต้น ลักษณะที่สำคัญของการใช้สื่อกิจกรรมเป็นสื่อเฉพาะกิจในการสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ สปอตการหาเสียง โดยใช้รถยนต์เปิดเครื่องกระจายเสียงเพื่อหาเสียง

3. สื่อกิจกรรม ได้แก่ การจัดแสดงนิทรรศการ การจัดประกวด การจัดขบวนแห่ การจัดรถเคลื่อนที่ (Mobile Unit) การจัดสนทนากลุ่ม การจัดรายการพิเศษทางวิทยุ หรือโทรทัศน์ เป็นต้น ลักษณะที่สำคัญของการใช้สื่อกิจกรรมเป็นสื่อเฉพาะกิจในการสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ การตระเวนหาเสียง สติกเกอร์ เสื้อยืด ป้าย นิทรรศการต่างๆ

นอกจากนี้ ยูพา สุภากุล (2540) ได้แบ่งประเภทของสื่อจำแนกตามคุณลักษณะของสื่อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนประเภทแรกในโลกที่ใช้การพิมพ์ตัวอักษรลงในวัสดุต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือเล่ม การถ่ายทอดเนื้อหาสาระจะถ่ายทอดด้วยภาษาเขียน ซึ่งให้ผู้อ่านเห็นภาพหรือเกิดจินตนาการพร้อมๆ กับการถ่ายทอดข่าวสารความรู้

2. วิทยุกระจายเสียง เป็นสื่อในการสื่อสารที่แพร่หลายมากที่สุด ประชาชนไม่ว่าจะในชนบทหรือในเมืองต่างก็มีเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ดังนั้นจึงสามารถนำติดตัวไปได้ หรือมีอยู่ในรถยนต์เปิดรับฟังได้ในขณะเดินทาง ในแง่ของนักประชาสัมพันธ์วิทยุกระจายเสียงเป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ในการเผยแพร่ข่าวสารได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือถ้าจะซื้อเวลาในการเผยแพร่ข่าวก็จะมีราคาถูกลงกว่าวิทยุโทรทัศน์มาก อย่างไรก็ตามการเตรียมรายการทางวิทยุกระจายเสียงนั้นครอบคลุมถึงการเขียนต้นฉบับ การซ้อมพูดและซ้อมอ่าน ซึ่งอ่านต้องมีความลำบากอีกระดับหนึ่ง

3. วิทยุโทรทัศน์ ถึงแม้โทรทัศน์จะได้พัฒนามาจากวิทยุกระจายเสียงก็ตาม แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ได้รับความสำเร็จมาก ทั้งด้านการดึงดูดความสนใจ การให้ภาพความนิยมและความสำคัญมากต่อการรับข่าวสาร สาระ ความรู้ ความบันเทิงต่างๆอย่างกว้างขวาง ดังนั้น ใน

ปัจจุบันนักประชาสัมพันธ์จึงมุ่งที่จะให้ความสนใจในการเผยแพร่ข่าวสารของหน่วยงานผ่านโทรทัศน์กันมากขึ้น

4.ภาพยนตร์ เมื่อกล่าวถึงภาพยนตร์ อาจจำแนกออกได้เป็นภาพยนตร์ที่เป็นสื่อมวลชน คือ ภาพยนตร์ที่ฉายตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป ภาพยนตร์ที่ฉายตามงานประเพณีต่างๆ ฉายกลางแจ้งและฉายภายในตัวอาคารซึ่งบุคคลทั่วไปที่สนใจสามารถเข้ามาได้ ส่วนภาพยนตร์อีกประเภทหนึ่งเป็นภาพยนตร์ที่หน่วยงานสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะมีการเผยแพร่แก่กลุ่มประชาชนเป้าหมายของหน่วยงานตามสถานที่ต่างๆ ภาพยนตร์ที่เป็นสื่อมวลชนนี้เป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากที่สุดหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะภาพยนตร์จะประกอบด้วยภาพ แสง เสียง และตัวอักษรที่เคลื่อนไหวได้เหมือนกับเหตุการณ์จริง ถูกสร้างตัดตอนผสมผสานเป็นเรื่องที่มีการลำดับขั้นตอนต่อหลังเป็นเรื่องที่น่าสนใจติดตามง่าย สามารถทำให้ผู้ชมมีความรู้ความเข้าใจอย่างละเอียด ให้ความทรงจำ ความประทับใจ สร้างทัศนคติและพฤติกรรมแก่ผู้ชมได้

5.สื่อคอมพิวเตอร์ ผวนกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อประสม ได้แก่ การนำเอาความสามารถของคอมพิวเตอร์มาผสมผสานกับภาพและเสียง และข้อความที่เก็บไว้ในฐานข้อมูลมาใช้ในการเสนอข่าวสารของมนุษย์มากที่สุดที่ได้รับการพัฒนาและนิยมเพิ่มขึ้นขณะนี้คือ อินเทอร์เน็ต

นอกจากประเภทของสื่อดังได้กล่าวแล้วข้างต้น เพื่อให้การสื่อสารมีความสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจรูปแบบของการสื่อสารด้วย โดย พัทธนิ เษยจรรยา, เมตตา วัฒนานุกูล, และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2538) ได้เสนอรูปแบบของการสื่อสาร ดังนี้

1.การสื่อสารภายในตัวบุคคล (Intrapersonal)

การสื่อสารภายในตัวบุคคล คือ การสื่อสารสัมพันธ์ซึ่งเกิดขึ้นภายในตัวบุคคลกล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในตัวเอง การสื่อสารภายในบุคคลของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบตัว คนเราจะเห็นสิ่งต่างๆตามวัตถุประสงค์ รู้สึกตามที่อวัยวะรับรู้ยอมรับ สัมพันธ์กับรหัสต่างๆตามพลวัตของบุคลิกภาพของตนเอง จุดสำคัญของการสื่อสารภายในตัวบุคคลดังกล่าวนี้ย่อมมีความสืบเนื่องกับการสื่อสารประเภทต่างๆ ทั้งการสื่อสารระหว่างบุคคลโดยผ่านสื่อเทคนิค และการสื่อสารมวลชน

2.การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication)

การสื่อสารระหว่างบุคคล คือ การสื่อสารโดยตรงระหว่างคนสองคนหรือมากกว่าสองในระยะห่างทางกายภาพพอที่จะเลือกใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า (หู ตา จมูก ลิ้น ผิวกาย) และปฏิกิริยาตอบสนองแบบปัจจุบันทันที การศึกษาในเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคลมีความ

เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางสังคมของการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งบุคคลมีการปะทะสังสรรค์กันแบบซึ่งหน้า (Face-to-Face Encounters)

3. การสื่อสารในองค์กร (Organizational Communication)

การสื่อสารในองค์กร คือ รูปแบบหนึ่งของการสื่อสารระหว่างบุคคล แต่มีคุณลักษณะที่เป็นการกำหนดสร้างขึ้น โดยระบุว่าจะต้องมีอาณาบริเวณที่ชัดเจนและมีนัยสำคัญในการศึกษาโดยเฉพาะ โดยรูปแบบหลักของการสื่อสารในองค์กร คือ การสื่อสารทางการพูด (Oral Communication) อย่างไรก็ตาม สิ่งพิมพ์ซึ่งปรากฏอยู่ในรูปของบันทึก ความจำ บัตรเจาะ ฯลฯ ก็มักจะถูกใช้บ่อยๆ แต่ในท้ายที่สุดก็จะวิเคราะห์ได้ว่ารูปแบบเหล่านี้เป็นเครื่องช่วยการสื่อสารแบบซึ่งหน้ากัน หรือใช้แทนชั่วคราวเท่านั้น ในแง่กว้าง การศึกษาเรื่องการสื่อสารในองค์กรจะต้องนับรวม “ช่องทางการสื่อสารที่เป็นภาพเงา” หรือช่องทางการสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการในองค์กรด้วย การสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการจะทำหน้าที่เป็นภาพเงาของความเหมาะสมขององค์กรที่เป็นทางการกระจายข้อมูลข่าวสารและกระทบตอบสนองในฐานะกลไกของปฏิกิริยาตอบสนอง มันเป็นเครื่องประกอบที่มีประโยชน์หรือทำให้กลไกของปฏิกิริยาตอบสนอง มันเป็นเครื่องประกอบที่มีประโยชน์หรือทำให้กลไกดำเนินหน้าที่ไปได้ ขณะเดียวกันก็อาจเป็นอันตรายหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่ที่เป็นประโยชน์แก่องค์กร

4. การสื่อสารแบบกึ่งกลาง (Medio Communication)

การสื่อสารแบบกึ่งกลาง คือ มีการใช้เครื่องมือเทคนิคภายใต้สภาพการณ์ที่ค่อนข้างจำกัด โดยมีผู้สื่อสารซึ่งสามารถชี้ระบุได้ ฉะนั้นการสื่อสารประเภทนี้ตั้งเป็นการสื่อสารชั้นกลาง คำว่า Medio มาจากรากศัพท์ภาษาละตินซึ่งมีความหมายว่า “ตรงกลาง” (Middle) ซึ่งมีทั้งลักษณะที่เหมือนกับการสื่อสารระหว่างบุคคลก็คือ ในการสื่อสารแบบกึ่งกลางนั้นมีจำนวนผู้รับสารน้อย โยมากจะมีเพียงคนเดียว และเป็นผู้ที่ผู้ส่งสารรู้จัก การส่งสารจะทำภายใต้สภาพการณ์ที่จำกัดด้วยเหตุนี้ สารจึงไม่เป็นสารที่เปิดให้สาธารณชนรู้ ฉะนั้นผู้สื่อสารจึงมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเหมือนดังที่ปรากฏในการสื่อสารระหว่างบุคคลและรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สื่อสารนั้นค่อนข้างจะไม่มีโครงสร้าง หรือรูปแบบที่แน่นอนตายตัวในระดับหนึ่ง

5. การสื่อสารมวลชน (Mass Communication)

การสื่อสารมวลชนเป็นกระบวนการที่มีลักษณะ คือ 1) เป็นการสื่อสารที่มุ่งไปที่ผู้รับจำนวนมากไม่รู้จักมักคุ้นกัน และมีความแตกต่างกันในหมู่ผู้รับ 2) มีการถ่ายทอดสารอย่างเปิดเผย ส่วนใหญ่จะกำหนดเวลาให้ถึงกลุ่มผู้รับพร้อมๆกัน 3) ผู้ส่งสารมักจะสื่อสารภายในองค์กรที่ซับซ้อน ซึ่งมีการใช้จ่ายสูง นอกจากนี้ การสื่อสารมวลชนโดยทั่วไปจะ

ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ประการ คือ 1) ผู้ส่งสาร ซึ่ง 2) ส่งสารฯ หนึ่ง 3) โดยผ่านช่องทางฯหนึ่ง 4) ถึงผู้รับสารกลุ่มหนึ่ง 5) และทำให้เกิดผลบางประการ

6. สื่อมวลชน (Mass Media)

สื่อมวลชน มักมีความหมายคลุมไปถึงเครื่องมือทางเทคนิค ซึ่งการสื่อสารถึงมวลชนต้องใช้ จากความหมายดังกล่าว สื่อมวลชน จึงประกอบด้วย 1) สื่อสิ่งพิมพ์ (print media) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือแผ่นพับ จดหมายเวียน ใบติดประกาศ ตัวอักษรที่เครื่องบันทึกเป็นคว้นบนฟ้า และเครื่องมืออื่นๆ ซึ่งนำสารไปสู่มวลชนโดยผ่านทางตา 2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) ได้แก่ รายการวิทยุ และการบันทึกเสียงต่างๆ ซึ่งผ่านทางหู หรือ รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การบันทึกวิดีโอ อินเทอร์เน็ต ซึ่งผ่านทางตาและหู

7. การสื่อสารโทรคมนาคม (Telecommunication)

การสื่อสารโทรคมนาคม คือ กระบวนการสื่อสารที่ข้ามระยะทางห่างไกล โดยใช้เครื่องมือแม่เหล็กไฟฟ้าเพื่อให้บริการวัตถุประสงค์ การสื่อสารโทรคมนาคมเป็นผลผลิตของการปฏิวัติอุตสาหกรรม โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) การสื่อสารโทรคมนาคมมวลชน หมายถึง ลักษณะของการสื่อสารมวลชนที่มีข้อจำกัดในตัวเอง โดยต้องส่งผ่านเครื่องมือโทรคมนาคม 2) การสื่อสารโทรคมนาคมจากจุดหนึ่งถึงอีกจุดหนึ่ง หมายถึง การสื่อสารประเภทที่ใช้อุปกรณ์แม่เหล็กไฟฟ้าในการข้ามระยะทางไกลๆ เช่นเดียวกับสื่อมวลชน แต่ผู้รับสารไม่ใช่มวลชน หากเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล 3) การสื่อสารโทรคมนาคมเพื่อการรักษา หมายถึง การสื่อสารประเภทหนึ่งที่ใช้อุปกรณ์แม่เหล็กไฟฟ้าเพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจขอบฟ้า เพื่อให้สัญญาณเตือนภัย

8. การสื่อสารเชิงอวัจนะ (Nonverbal Communication)

การสื่อสารเชิงอวัจนะ ได้แก่ 1) การเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Body motion) หรือภาษาท่าทาง ประเภทนี้รวมถึงอากัปกริยาและความเคลื่อนไหวของร่างกาย การแสดงออกทางสีหน้า สายตา และท่าทางต่างๆ 2) ปริภาษา (Paralanguage) ประเภทนี้รวมถึงคุณภาพของเสียง การพูดตะกุกตะกัก การหัวเราะ การหาว และการคำราม 3) เทศภาษาหรือระยะห่าง (Proxemics or Space) ประเภทนี้รวมถึงการใช้และการรับรู้เกี่ยวกับระยะห่างทางกายภาพของเรา 4) การดมหรือการได้กลิ่น (Olfaction) หมายถึงการตีความอันเนื่องมาแต่การได้กลิ่นต่างๆ 5) การไหว้รู้สึกร่างกาย อันเนื่องมาแต่การสัมผัส การกอด ตลอดจนอุณหภูมิ 6) การใช้สิ่งของเครื่องประดับ (Artifacts) ประเภทนี้รวมถึงสิ่งของต่างๆ เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอาง และเครื่องประดับ

9. การสื่อสารทางการเมือง (Political Communication)

การสื่อสารทางการเมือง คือ การสื่อสารที่ส่งผลหรือมีศักยภาพต่อหน้าที่ในการปกครองประเทศ หรือทำให้ความคงอยู่ของรัฐดำเนินไปได้

10. ข่าว (News)

ข่าว คือ การรายงานบางสิ่งบางอย่างที่ใหม่และเป็นที่น่าสนใจของผู้รับสาร เฉพาะกลุ่ม อาจเป็นเรื่องระดับโลก ระดับชาติ หรือมีข้อจำกัดโดยสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ หรือโดยความสนใจอื่นๆ

11. ข่าวลือ (Rumor)

ข่าวลือ คือ การรายงานเรื่องราวที่แพร่กระจายไปอย่างกว้างขวางโดยไม่รู้แหล่งที่มา ข่าวลือเป็นการสื่อสารสู่ผู้ที่เป็นองค์ประกอบของกิจกรรมทางปัญญาและกิจกรรมทางการสื่อสาร เกิดจากการรับเอาสถานการณ์ที่น่าเคลือบแคลงสงสัยมาสร้างเป็นเรื่องที่ตีความให้มีความหมายได้

12. การโฆษณา/การเผยแพร่ (Advertising/Publicity)

การโฆษณา หมายถึง การแจ้งและแนะนำสินค้า บริการ หรือความคิดไปยังประชาชน โดยที่การแนะนำนั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่สื่อกลาง

การเผยแพร่ หมายถึง การแจ้งข่าวสาร ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับสินค้าบริการ หรือความคิดไปยังประชาชน โดยที่การแจ้งไปนั้นไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่สื่อกลาง

ทั้งการโฆษณาและการเผยแพร่ จะต้องกระทำโดยอาศัยสื่อมวลชนมากกว่าการติดต่อโดยบุคคล แต่ทั้งสองวิธีการมีความสำคัญแตกต่างกัน โดยที่การโฆษณานั้น ไม่เพียงแต่แจ้งข่าวสารอย่างเดียว แต่ต้องแนะนำด้วย ส่วนการเผยแพร่เป็นการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนทราบ โดยที่ในบางครั้งการแจ้งให้ทราบนั้นอาจมีผลส่งเสริมการขายสินค้าหรือบริการนั้นทางอ้อมในภายหลังก็ได้

13. การประชาสัมพันธ์ (Public Relations)

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคล การประชาสัมพันธ์เป็นการใช้ความพยายามในการโน้มน้าวใจประชาชนให้เกิดภาพลักษณ์ (Image) ที่ดี มีความเชื่อถือและสนับสนุนหน่วยงาน โดยการดำเนินงานประชาสัมพันธ์นั้น มีเป้าหมายที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) เพื่อชี้แจงให้ข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนเป้าหมาย 2) เพื่อโน้มน้าวใจให้เกิดหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรม 3) เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับประชาชน

14. การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda)

การโฆษณาชวนเชื่อ เป็นการโฆษณาที่มุ่งประโยชน์ของคนฝ่ายเดียว มีความมุ่งหมายที่จะโน้มน้าวความคิดและจิตใจคนด้วยวิธีการต่างๆ ให้เห็นดีเห็นงามไปกับผู้โฆษณา หรือให้เป็นปฏิปักษ์กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยปิดบังอำพรางข้อเท็จจริง การใช้วิธีการโฆษณาชวนเชื่อ มักใช้ในกิจกรรมทางการเมือง หรืออาจใช้ในการขายสินค้าในบางกรณี วัตถุประสงค์คือเพื่อสร้างอิทธิพลเหนือกลุ่มคนที่ต้องการ โดยขั้นตอนการโฆษณาชวนเชื่อมีดังนี้ คือ 1) การตั้งชื่อประณาม 2) การสร้างความแพร่พร่าวให้กับพวกตน 3) การเคลื่อนย้ายความสนใจ 4) การอ้างชื่อสนับสนุน 5) การอ้างว่าเป็นพวกเดียวกัน 6) การให้ข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วน 7) การใช้วิธีพวกมาลากไป

จากแนวคิดและรูปแบบการสื่อสารดังกล่าว ทำให้เข้าใจถึงลักษณะของการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้กำหนดการสื่อสารไว้ 4 ประเภทที่เป็นเครื่องมือของการสื่อสารทางการเมืองในการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ 1) สื่อบุคคล 2) สื่อสิ่งพิมพ์ 3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ 4) สื่อเฉพาะกิจ โดยสื่อแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

สื่อบุคคล เป็นสื่อพื้นฐานที่อยู่ควบคู่มากับสังคมของมนุษย์และมีบทบาทกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย มนุษย์ทุกคนล้วนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อบุคคลอยู่ตลอดเวลาไม่ช่องทางใดก็ช่องทางหนึ่ง ซึ่งเยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เช่นเดียวกันที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งปัจจุบันที่ล้วนส่งผลในการสร้างความรู้สึกรากฐานจิตใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม ดังนั้นงานวิจัยนี้ สื่อบุคคลหมายถึง 1) บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง 2) ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย 3) อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู 4) ครูสอนศาสนา อูstad หรือเจ๊ะครูดาคิก 5) เพื่อนสนิท 6) กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน 7) ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8) นักการเมืองหรือพรรคการเมือง 9) กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่

สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อหนึ่งที่มีความสำคัญต่อกรณีเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากใบปลิวที่มีการแจกจ่ายทั่วไปในพื้นที่ ที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อ สร้างข่าวลือ การข่มขู่และการควบคุมมวลชนในพื้นที่ การสร้างจินตนาการร่วมของประชาชนในพื้นที่ฯ ถึงรัฐอิสลามปาตานี ฯลฯ อีกทั้งตำรา หนังสือต่างๆ ที่ส่งผลต่อการสร้างความรู้สึกรากฐานจิตใจในประวัติศาสตร์ปาตานีที่ยิ่งใหญ่ และเนื้อหาประวัติศาสตร์บางส่วนที่สร้างความรู้สึกเจ็บช้ำน้ำใจให้เกิดขึ้นในพี่น้องมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้นงานวิจัยนี้สื่อสิ่งพิมพ์ จึงหมายถึง 1) หนังสือพิมพ์ 2) นิตยสาร/วารสาร 3) แผ่นพับ/โฆษณา 4) ใบปลิว 5) ตำรา/หนังสือ

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อหนึ่งที่มีความสำคัญต่อกรณีเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยเช่นกัน จากสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปที่เป็นยุคแห่งสังคมสารสนเทศและโลกาภิวัตน์ ที่ให้ความสำคัญกับข่าวสารข้อมูล การเคลื่อนย้ายโอนถ่ายข้อมูลที่เป็นไปได้ทั่วถึง การติดต่อสื่อสารข้ามทวีปที่ทำให้รวดเร็วอย่างน่าอัศจรรย์ โลกถูกย่อส่วนให้เล็กลง ถือเป็นก้าวข้ามพรมแดนของเวลาและสถานที่ ผู้ใดสามารถควบคุมข้อมูลข่าวสารได้ผู้นั้นจะเป็นผู้ที่มีอำนาจและเป็นผู้ที่ได้เปรียบในสังคม (รจิตลักษณ์ แสงอุไร 2548) ดังนั้น กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ก็ตระหนักในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี สื่ออิเล็กทรอนิกส์ จึงเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีการนำมาใช้อย่างกว้างขวางในนามกลุ่มขบวนการต่างๆ ผ่านบทความ ภาพข่าว เครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งในปัจจุบันที่นิยมกันเป็นอย่างมาก คือ เฟสบุ๊ก เป็นต้น ซึ่งงานวิจัยนี้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ 1) โทททัศน์ 2) คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย 3) วิทยู

สื่อเฉพาะกิจ ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่า สื่อเฉพาะกิจเป็นสื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาสาระที่เฉพาะเจาะจงและมีเป้าหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เช่นเดียวกันที่มีลักษณะเฉพาะมีเป้าหมายเฉพาะ ดังนั้น สื่อเฉพาะกิจจึงมีบทบาทในการถูกใช้เป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ทั้งในลักษณะเชิงสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น การประดับธงชาติมาเลเซียตามจุดต่างๆ การใช้สีฟันตามป้ายของทางราชการ ตามถนน สะพาน การประท้วงต่างๆ ฯลฯ ซึ่งงานวิจัยนี้สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ 1) ป้ายรณรงค์ 2) วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) 3) การเดินรณรงค์ 4) การชุมนุม

2.แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง (Political socialization)

จากคำกล่าวที่ว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างในทางการเมืองคือการสื่อสาร หน้าที่ที่กระทำทั้งหมดในระบบการเมือง เช่น การกล่อมเกลางานการเมือง (Political Socialization) การเลือกสรรบุคคลทางการเมือง (Political Recruitment) การรวมผลประโยชน์ (Interest Aggregation) การแสดงผลประโยชน์ชัดเจน (Interest Articulation) การวางกฎ (Rule Adjudication) ต้องกระทำโดยวิธีการสื่อสาร ” (เสถียร เขยประทับ 2540) แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารและการเมืองที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ หากมองว่าการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย เพราะตลอดเวลาของชีวิตมนุษย์จะต้องเกี่ยวข้องกับการเมืองตลอดเวลา ตาม

แนวคิดทางปรัชญาการเมืองของอริสโตเติล ที่มองว่ามนุษย์เป็น “สัตว์การเมือง (Political Animal)” (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2552)

Almond and Coleman (อ้างอิงใน สิทธิพันธ์ พุทธหนู 2541) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารทางการเมืองไว้คือ การทำหน้าที่ทั้งหลายดำเนินอยู่ในระบบการเมือง กระบวนการสังคม ประกิต การสร้างโครงข่ายผลประโยชน์ การประสานผลประโยชน์ การสร้างกฎ การประยุกต์ใช้กฎ และการปรับเปลี่ยนกฎล้วนดำเนินไปโดยอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือ ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ ครู และพระสงฆ์ มิได้เป็นเอกเทศจากระบบการสังคมประกิตทางการเมือง โดยผ่านการสื่อสาร ผู้นำ กลุ่มผลประโยชน์ ผู้แทนราษฎร และผู้นำพรรคการเมือง ดำเนินงานของตนโดยมีหน้าที่แสดงออก โดยอุปสงค์ในการสื่อสารและชี้แนะทางการเมือง ฝ่ายนิติบัญญัติ ตรากฎหมายบนพื้นฐานของข่าวสารที่ได้รับจากการสื่อสารกับส่วนต่างๆของระบบการเมืองในการดำเนินหน้าที่ ผู้บริหารได้รับ และวิเคราะห์ข้อมูลจากสังคมและจากส่วนต่างๆของการเมือง ในลักษณะที่คล้ายกันนี้ กระบวนการทางนิติบัญญัติก็ดำเนิน โดยวิธีการของการสื่อสารเช่นกัน

การสื่อสารทางการเมือง เป็นคำที่เกิดจากคำว่า การสื่อสารและการเมืองมารวมกัน มีการตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญอย่างประจักษ์ชัดของความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารและการเมืองจากประวัติศาสตร์การเมืองของสหรัฐอเมริกาที่สื่อมวลชนมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศ (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ 2549)

กฤษณ์ ทองเลิศ (2540) ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) ไว้ว่าเป็นการสื่อสารที่ส่งผลหรือมีศักยภาพต่อหน้าที่ในการปกครองประเทศหรือทำให้ความคงอยู่ของรัฐดำเนินไปได้ โดยอาจเป็นการสื่อสารจากผู้มีอำนาจของรัฐหรือผู้ปกครองไปสู่ประชาชนหรือจากประชาชนไปสู่ผู้มีอำนาจของรัฐ

ในขณะที่ พชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2538) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารทางการเมืองไว้ว่า คือ การสื่อสารที่ส่งผลหรือมีศักยภาพต่อหน้าที่ในการปกครองประเทศ หรือทำให้ความคงอยู่ของรัฐดำเนินไปได้

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2549) มองการสื่อสารทางการเมืองว่าเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้นำ กลุ่มและองค์กรทางการเมืองกับประชาชน โดยอาศัยสื่อประเภทต่างๆ ที่ทำหน้าที่ให้ข่าวสารทางการเมือง การกำหนดความคิดเห็นทางการเมืองและมติมหาชน เป็นช่องทางของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกำหนดนโยบาย หรือการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อให้ประชาชนคล้อยตาม

ส่วนเสถียร เชยประทับ (2540) มองว่า การเมืองเป็นเรื่องของการใช้และควบคุมอำนาจซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นอย่างยิ่งกับการสื่อสาร หากไม่ใช้การสื่อสารในทางการเมืองจะทำให้บุคคล สถาบัน หรือประเทศไม่สามารถมีอำนาจหรืออิทธิพลเหนือบุคคล สถาบัน หรือประเทศอื่นได้

ดังนั้น จึงสามารถสรุปความหมายของการสื่อสารทางการเมืองได้ว่าการสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การสื่อสารที่มีความมุ่งหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมือง โดยใช้กระบวนการสื่อสารเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการสื่อสารและการเมืองเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกกันไม่ออก ซึ่งงานวิจัยนี้ให้ความสำคัญกับกระบวนการหรือเครื่องมือการสื่อสารทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ

จากความหมายของการสื่อสารทางการเมืองดังกล่าวข้างต้น นกมล อินนา (2549) ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการสื่อสารและการเมือง ดังนี้

1. บทบาทของสื่อในมุมมองทางการเมือง ที่มองว่าการสื่อสาร โดยเฉพาะสื่อมวลชนมีหน้าที่และบทบาทที่สำคัญในการส่งและนำสารไปสู่คนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน ซึ่งมักจะมีอิทธิพลต่อผู้คนเสมอ ดังนั้นทุกๆรัฐ หรือทุกๆฝ่าย จึงให้ความสำคัญกับการสื่อสารมวลชนที่จะกำหนดการส่งสาร นโยบาย การประกาศ หรือการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) ไปสู่มหาชนให้ได้รับรู้ รับฟังในข่าวสารต่างๆที่ตนต้องการสื่อออกไป ซึ่งการโฆษณาชวนเชื่อก็มักจะได้ผลเสมอจากการสื่อสารเชิงนโยบายที่มีอำนาจทางการเมืองไปสู่ประชาชนเพื่อประโยชน์ทางการปกครอง และกำหนดทิศทางของรัฐ จึงได้เกิดการสร้างสื่อเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับตนเอง และพวกพ้องในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ

2. บทบาทของการเมืองในมุมมองของสื่อ เกิดจากการความสำเร็จของการใช้สื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญของกลุ่มการเมืองและกลุ่มชนชั้นนำในสังคม ทำให้เริ่มหันมามองบทบาทของการสื่อสาร หรือสื่อมวลชนใหม่ว่าได้ทำหน้าที่เพียงการกระจายข่าวสารเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นสถาบันหนึ่งทางสังคม (Social Institution) ด้วยเช่นกัน เพราะเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการสื่อสารที่มีความสำคัญและความจำเป็นต่อสังคมจนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป และสื่อมวลชนเองก็ส่งผลให้เกิดทั้งคุณและโทษต่อสังคมได้เช่นเดียวกัน

อีกทั้งความสัมพันธ์ที่เด่นชัดระหว่างการสื่อสารและการเมือง คือ การที่สื่อมวลชนเป็นตัวกลางหนึ่งที่สำคัญสำหรับกระบวนการขัดเกลาทางการเมือง (Political Socialization) จากหลายๆตัวกลาง ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน กลุ่มสังคม ซึ่งกระบวนการขัดเกลาทางการเมืองเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับการนำวัฒนธรรมทางการเมืองเข้าไปสู่ประชาชน

(ณัชชาภัทร อุ่นตรงจิตร 2550) ก่อให้เกิดระบบคุณค่า ความเชื่อ ความศรัทธา และวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งเรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2549) ได้ชี้ให้เห็นบทบาทของการกล่อมเกลாதงการเมือง (Roles of Political Socialization) 2 ด้าน ได้แก่ 1) การฝึกคน (Training the Individual) การกล่อมเกลாதงการเมืองจะค่อยๆ บ่มเพาะให้แต่ละคนเกิดค่านิยมทางการเมือง ฐ่บทบาท หน้าที่ของตนเองในทางการเมือง 2) การสนับสนุนระบบการเมือง (Supporting the Political System) การกล่อมเกลาทงการเมืองเป็นส่วนสำคัญในการธำรงและการสร้างวชอบธรรมให้กับระบบการเมือง โดยการวางเงื่อนไขให้ประชาชนหรือสมาชิกปฏิบัติตามที่ผู้มีอำนาจกำหนด

ในทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนก็ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่งการเมืองและการสื่อสารไว้อย่างน่าสนใจ โดยเฟรด เอส ซีเบิร์ต (Fred S. Siebert) เซออดอร์ พีเตอร์สัน (Theodore Peterson) วิลเบอร์ แชรรม (Wilbur Schramm) (2551) ได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงและอิทธิพลทางการเมืองที่ส่งผลให้เกิดทฤษฎีสื่อสารมวลชน ดังนี้

1. ทฤษฎีสื่อสารมวลชนฝ่ายอำนาจนิยม เกิดขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 16 และ 17 เกิดจากปรัชญาของระบบอำนาจเด็ดขาดของกษัตริย์ รัฐบาลของกษัตริย์ โดยการสื่อมวลชนทำหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมนโยบายของรัฐบาลที่กำลังครองอำนาจ และรับใช้รัฐ

2. ทฤษฎีสื่อสารมวลชนฝ่ายอิสรภาพนิยม เริ่มเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 17 -19 และเจริญรุ่งเรืองอย่างมากในยุครู้แจ้งหรือยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ เกิดจากนักคิดต่างๆ ที่เน้นปรัชญาเหตุผลนิยมและสิทธิตามธรรมชาติ โดยสื่อมวลชนทำหน้าที่แจ้งข่าวสาร ให้ความบันเทิงเพื่อการค้า แต่เหตุผลที่สำคัญที่สุด คือเพื่อช่วยในการแสวงหาความจริงและเพื่อควบคุมรัฐบาล

3. ทฤษฎีสื่อสารมวลชนว่าด้วยความรับผิดชอบทางสังคม เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 เกิดจากข้อเขียนของดับบลิว ฮ็อคกิง และคณะกรรมการว่าด้วยเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ผู้ปฏิบัติการสื่อมวลชน และประมวลจรรยาบรรณของสื่อมวลชน โดยสื่อมวลชนมีหน้าที่แจ้งข่าวสาร ให้ความบันเทิงเพื่อการค้า แต่ที่สำคัญเพื่อยกการขัดแย้งขึ้นสู่ระดับของการอภิปราย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

4. ทฤษฎีสื่อสารมวลชนฝ่ายคอมมิวนิสต์โซเวียต เกิดขึ้นในสหภาพโซเวียต ในยุคสงครามเย็น เกิดจากแนวความคิดของมากซ์ เลนิน และสตาลิน ผสมผสานกับของเฮเกลและความคิดของรัสเซีย โดยสื่อมวลชนมีหน้าที่เพื่อช่วยในการสร้างความสำเร็จ และความต่อเนื่องของระบบโซเวียตโซเชี่ยลลิสต์ โดยเฉพาะอำนาจเผด็จการ

ในปัจจุบันการสื่อสารทางการเมืองมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะหากผู้ใดสามารถควบคุมการสื่อสารได้จะเป็นผู้มีอำนาจ หรือการใช้การสื่อสารสามารถสร้างเสถียรภาพ ความชอบธรรม

ให้กับตนเองได้ เช่น การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ ฯลฯ ของรัฐ ที่สื่อมวลชนอาจจะสร้างผลกระทบทั้งในทางบวก คือ การช่วยเสริมสร้างเสถียรภาพ ความชอบธรรมให้กับผู้ปกครอง หรือส่งผลกระทบในทางลบที่อาจสร้างความสั่นคลอนให้กับผู้ใช้อำนาจของรัฐได้ (กฤษณ์ ทองเลิศ 2540)

พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล, และ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2538) ได้เสนอการสื่อสารทางการเมืองในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบของการสื่อสาร ดังนี้

1. องค์กร (Organizations) ส่วนใหญ่ก็จะเป็นพรรคการเมือง สหภาพ สมาคม ราชการและองค์กรมวลชนต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับการเคลื่อนไหวของผู้นำทางการเมือง และหน่วยงานในระดับชาติหรือระดับประเทศ

2. กลุ่มต่างๆ (Group) เป็นการรวมกลุ่มของผู้คนจำนวนไม่มากนัก มีความสนใจในลักษณะเดียวกัน หรือมีลักษณะพิเศษบางอย่างร่วมกัน แต่จะมีความมั่นคงและความเป็นสถาบันน้อยกว่าองค์กร

3. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นเครื่องมือหลักในการเชื่อมส่วนต่างๆ ของสังคมเข้าไว้ด้วยกัน เป็นตัวสร้างเครือข่ายการสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างองค์กร หรือองคาพยพต่างๆ ในสังคม

4. ช่องทางการสื่อสารเฉพาะอย่าง (Specialized Channels) จะเป็นลักษณะของการสาริตและเหตุการณ์พิเศษต่างๆ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการหล่อหลอมและการแสดงออกอย่างเปิดเผยถึงผลประโยชน์ต่างๆ ภายใต้สถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง

โดย สมควร กวียะ (2547) ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารทางการเมืองในฐานะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางการเมือง ดังนี้

1. ถ่ายทอดข่าวสารและความรู้ทางการเมือง โดยผ่านสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อประเพณี หรือสื่อผสมเพื่อเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดสารไปอย่างรวดเร็วและมีพลัง

2. จัดระเบียบวาระ (Agenda-Setting) เกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางการเมืองที่ควรมาถกเถียงและอภิปรายกัน ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองจะมีอิทธิพลต่อการให้ความสำคัญของประชาชนในเรื่องนั้นๆ จากศักยภาพดังกล่าว ผู้ดำเนินการเมืองจึงสามารถใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการชูประเด็นปัญหาประจำวันเข้าสู่เรื่องที่เป็นผลดีต่อกลุ่มตนเองและเป็นผลเสียต่อกลุ่มอื่นได้

3. การเผยแพร่ปลูกฝังความเชื่อทางการเมือง (Propagation and Cultivation of Political Beliefs) ซึ่งทำได้โดยการสื่อสารแบบชักจูงใจและแบบห้ามปราบ หรือทำให้เกรงกลัว ซึ่งอยู่ในรูปการพูด การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ ส่วนการปลูกฝังความเชื่อทางการเมือง

หมายความรวมถึงการปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมือง ซึ่งมักจะต้องอาศัยการสื่อสารในลักษณะเข้มข้น เช่น การสื่อสารแบบรณรงค์ (Campaign) การระดมพลังมวลชน (Mass Mobilization) การศึกษามวลชน (Mass Education) ซึ่งการสื่อสารที่มีเป้าหมายที่ชัดเจนแน่นอนเช่นนี้ จะส่งผลได้มากกว่าการสื่อสารแบบปล่อยให้ทำอย่างเสรี

4.การพัฒนาด้านการเมือง ซึ่งการพัฒนาการเมืองเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของการสื่อสารในฐานะเป็นเครื่องมือหนึ่งของการเมือง และกระบวนการพัฒนาที่สมบูรณ์นั้น จะต้องมีการพัฒนาทางการเมืองร่วมอยู่ด้วยเสมอ ดังนั้น การสื่อสารทุกประเภทควรที่จะเข้ามาช่วยเหลือสังคมในประเทศ การสร้างบรรยากาศและความร่วมมือกัน

โดยบทบาทหน้าที่ทั้ง 4 ประการ นั้นจะส่งผลเป็นไปในทิศทางบวกหรือลบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ปรัชญา และปัจจัยทางการเมืองที่วางไว้เป็นเป้าหมาย

นอกจากนี้ การสื่อสารทางการเมืองที่มีความสำคัญในความขัดแย้งในยุคปัจจุบัน คือ เรื่องของปฏิบัติการข่าวสาร โดยปฏิบัติการข่าวสารในจังหวัดชายแดนภาคใต้ถือเป็นอีกสนามรบหนึ่ง นอกเหนือจากการใช้กำลังอาวุธและการก่อเหตุรุนแรงของกลุ่มก่อความไม่สงบฯ เพราะมีขีดความสามารถ มีประสิทธิภาพ และดำเนินการเชิงรุกต่อฝ่ายรัฐ โดยมีปฏิบัติการของกลุ่มก่อความไม่สงบฯ มีสาระสำคัญ คือ 1) วัตถุประสงค์ของปฏิบัติการข่าวสาร กลุ่มก่อความไม่สงบฯ ใช้ปฏิบัติการข่าวสารเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์การแบ่งแยกดินแดน และเป็นปฏิบัติการเพื่อเพิ่มอิทธิพลในการครอบครองพื้นที่ด้วยการครองจิตใจประชาชน ลดความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อฝ่ายรัฐและเจ้าหน้าที่รัฐ และการสร้างความได้เปรียบในการปฏิบัติการรุนแรง รวมทั้งการสนับสนุนจากต่างประเทศ 2) ช่องทางที่กลุ่มก่อความไม่สงบฯ ใช้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร มีการใช้สื่อทุกรูปแบบ ทั้งสื่อหลัก ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ แล้ว ยังมีสื่ออื่นๆ เช่น การสื่อสารแบบตัวต่อตัว สภาคาแฟ ผู้เฒ่าทางศาสนา อินเทอร์เน็ต และแผ่นบันทึกข้อมูลเผยแพร่เหตุการณ์ความรุนแรงและยุทธวิธีก่อความไม่สงบฯ 3) ประเด็นที่กลุ่มก่อความไม่สงบฯ นำมาใช้ได้แก่ ประวัติศาสตร์ การละเมิดสิทธิมนุษยชน ศาสนา เหตุการณ์ความรุนแรงที่ชาวมลายูเสียชีวิต (สุรชาติ บำรุงสุข 2553)

สุรชาติ บำรุงสุข (2553) ได้กล่าวถึงปฏิบัติการข่าวสารกับการชักชวนเยาวชน ไว้ว่า เนื่องจากกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ เล็งเห็นว่าเยาวชนมุสลิมเป็นหัวใจสำคัญในการต่อสู้เพื่อแบ่งแยกรัฐปัตตานี การปลูกฝังแนวความคิดดังกล่าวถูกถ่ายทอดสู่เยาวชนรุ่นแล้วรุ่นเล่าเพื่อให้การก่อความไม่สงบดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง จนบรรลุเป้าหมายในที่สุด ซึ่งปฏิบัติการข่าวสารของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ เป็นไปในทุกขั้นตอนของการชักชวนเยาวชน เริ่มตั้งแต่การคัดเลือกตัว (Selection) การแบ่งแยกออกจากครอบครัวและสังคม (Separation) สาบานตัว (Oath-Taking) การเปลี่ยน/ปลูกฝังความคิดตามแนวคิดของขบวนการฯ (Indoctrination) และการฝึกทางทหาร (Military Training) ซึ่ง

การดำเนินการดังกล่าวถือเป็นความลับ โดยผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการชักชวนเยาวชนฯ คือ อุตตราช และเครื่องมือที่สำคัญของกลุ่มขบวนการฯที่ใช้ในปฏิบัติการข่าวสารเพื่อชักชวนเยาวชนคือ วีดีโอ และ VCD เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐไทย เช่น กรณีตากใบและกรือเซะ เมื่อปี 2547 นอกจากนี้ยังมีวีดีโอ และ VCD เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศมุสลิมต่างๆ เช่น อิรัก อัฟกานิสถานและปาเลสไตน์ อีกทั้งขณะที่ชมภาพเหตุการณ์ต่างๆ อุตตราชจะบรรยายถึงความโหดร้ายของกองกำลังรัฐไทยที่กระทำต่อชาวมลายูมุสลิมอย่างไม่เป็นธรรมทั้งการทารุณกรรมและการสังหารชาวมลายูมุสลิม

จากแนวคิดต่างๆ ข้างต้นได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารและการเมืองที่ส่งผลให้เกิดความสำคัญระหว่างกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าไม่มีการเมืองใดที่ปราศจากการสื่อสาร และการสื่อสารจะมีคุณค่าได้ก็ต่อเมื่อได้สร้างให้เกิดกระบวนการทางวัฒนธรรมที่สำคัญนั่นคือ กระบวนการกล่อมเกลாதงสังคม และการส่งวัฒนธรรมต่างๆ ไปสู่ประชาชนอันรวมถึงวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย ในงานวิจัยนี้ การสื่อสารทางการเมืองเพื่อสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคได้กระทำผ่านกระบวนการสื่อสาร ทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ ดังกล่าวแล้ว โดยผ่านเนื้อหา/เนื้อเรื่องที่เราเรียกว่าเป็นวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีผ่านประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมดังจะได้อธิบายต่อไปในแนวคิดเรื่องวาทกรรม

3.แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรม

วาทกรรม (Discourse) เป็นแนวคิดที่สำคัญในยุคศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมาที่ถูกนำเสนอโดย มิเชล ฟูโก้ (Michel Foucault: 1926 - 1984) ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดระบบคิดแบบวิพากษ์ที่ตั้งคำถามกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยดำรงอยู่ว่าเป็นเรื่องของอำนาจ โดยมีความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียกว่าอำนาจ ความรู้และวาทกรรมอยู่ในสิ่งนั้นหรือเรื่องราวนั้นๆ (ไชยรัตน์ เจริญสิน โอบาร 2554) ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายของวาทกรรมไว้ ดังนี้

จุฑาพรธ (จามจุรี) ผดุงชีวิต (2550) ให้ความสำคัญกับวาทกรรมในฐานะที่เป็นตัวกำหนดได้ว่า เราเป็นใคร เพราะวาทกรรมก่อให้เกิดหนทางของการมอง การอธิบายต่อสิ่งที่มนุษย์มองตนเองและคนอื่น ซึ่งเรื่องของอัตลักษณ์เองก็เป็นผลมาจากวาทกรรม ดังนั้น วาทกรรมจึงเป็นกรอบแห่งอำนาจและความรู้ รวมทั้งวิธีการที่ทำให้รูปแบบของความรู้เฉพาะบางอย่างกลายเป็นสิ่งที่ยอมรับว่าเป็นความจริง

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2554) ให้ความหมายของวาทกรรมไว้ว่า เป็นระบบและกระบวนการในการสร้าง/ผลิต (Constitute) เอกลักษณ์ (Identity) และความหมาย (Significance) ให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็ความรู้อำนาจ หรือตัวตนของเราเอง อีกทั้งวาทกรรมยังทำหน้าที่ในการหนุนเสริมให้สิ่งที่ได้สร้างขึ้นดำรงอยู่และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน

อมรา พงศาพิชญ์ (2542) มองวาทกรรมในฐานะที่เป็นกระบวนการทางวัฒนธรรมที่สำคัญ เพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมีความซับซ้อนผูกโยงกับเรื่องของอำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้น ซึ่งความรู้ที่นั้นเกิดจากผู้มีอิทธิพลหรือมีอำนาจในสังคมที่ทำให้ความรู้ที่นั้นได้รับการยอมรับ เกิดเป็นองค์ความรู้ ความเชื่อ ความจริง ดังนั้นความรู้จึงเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น จึงสามารถที่จะล้มล้างความรู้ความเชื่อเดิม และสามารถสร้างขึ้นใหม่ได้

อภิญา เพ็องฟูสกุล (2546) ให้ความหมายของวาทกรรมไว้ว่า วาทกรรม หมายถึง การผลิตความหมายเกี่ยวกับความจริงในเรื่องต่างๆ เป็นการผลิตชุดของความรู้ กฎเกณฑ์ และข้อปฏิบัติทางสังคม ซึ่งรวมถึงการมีสถาบันทางสังคมและปฏิบัติการทางสังคมที่ต่อเนื่องจากความรู้ที่นั้นด้วย ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าวาทกรรมทำให้คนนิยามตนเองตามความรู้ที่ถูกผลิตขึ้นมา

อานันท์ กาญจนพันธ์ (2552) ให้ความหมายของวาทกรรมไว้ว่า วาทกรรมเป็นความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ถูกนิยามว่าเป็นความจริงภายใต้กรอบความรู้แบบหนึ่งด้วยปฏิบัติการของความสัมพันธ์เชิงอำนาจในการนิยามความหมาย

จากความหมายของวาทกรรมที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของวาทกรรมได้ว่า วาทกรรมเป็นระบบและกระบวนการในการสร้าง/ผลิตอัตลักษณ์ และความหมายของสิ่งต่างๆ ในสังคมมนุษย์ รวมถึงความรู้ กฎเกณฑ์ และข้อปฏิบัติทางสังคม ซึ่งวาทกรรมจะสร้างสิ่งที่เรียกว่า ความรู้ และความจริงในสังคมจึงผูกโยงอยู่กับอำนาจที่จะกำหนดระบบคิด วิธีคิดของมนุษย์ในสังคม และความรู้ ความจริงก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อบริบทเปลี่ยนไป

วาทกรรม มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse Analysis) และ 2) ภาคปฏิบัติการจริงของวาทกรรม (Discursive Practices) (สุภางค์ จันทวานิช 2553) ดังนี้

1. การวิเคราะห์วาทกรรม เป็นการพยายามศึกษาและสืบค้นถึงกระบวนการขั้นตอน ลำดับเหตุการณ์ และรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ในการสร้างอัตลักษณ์และความหมายให้กับสิ่งต่างๆ ของสังคมมนุษย์ในรูปวาทกรรมและภาคปฏิบัติการของวาทกรรมว่ามีความเป็นมาอย่างไร มีการต่อสู้เพื่อช่วงชิงการนำ (Hegemony) ในการกำหนดกฎเกณฑ์ต่อเรื่องนั้นๆ อย่งไร มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคล สถาบัน สถานที่ เหตุการณ์อะไรบ้าง และผลกระทบที่เกิดจากการสร้าง ตลอดจนรวมถึงการเก็บกด/ปิดกั้นสิ่งอื่นๆ ของวาทกรรม หรืออาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์วาท

กรรมอยู่กับการพิจารณาค้นหาว่าวิธีการหรือกระบวนการใดที่สิ่งต่างๆในสังคมถูกทำให้กลายเป็นวัตถุเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการพูดถึงของวาทกรรม (ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร 2554)

2. ทัศนคติการจริงของวาทกรรม คือ ความต่อเนื่องและความสม่ำเสมอที่เกิดขึ้นในการแสดงออกของวาทกรรมที่เกิดขึ้นในระดับคำพูด ดังนั้น จึงแทรกซึมอยู่ในสังคมกลายเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นไปโดยปริยายที่มนุษย์ไม่รู้ตัว ซึ่งรวมถึงจารีตปฏิบัติ ความคิด ความเชื่อ คุณค่า และสถาบันต่างๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ (ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร 2554) ภายใต้การปฏิบัติทางวาทกรรมนั้น วาทกรรมจะมีการจัดรูปตัวเองของวาทกรรม (Auto-Organization of Discourses) ด้วย อันมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) การจัดรูปตัวเองกับ Archive (กองจดหมายเหตุ) ภายใต้กฎเกณฑ์ของ Archive ที่ว่าอะไรสามารถนำมาพูดได้ อะไรที่ควรอนุรักษ์ไว้ อะไรควรเก็บไว้ในความทรงจำ การรื้อฟื้นวาทกรรมบางชุดขึ้นมาใช้ใหม่และการหยิบฉวยหรือนำมาใช้ที่ไม่คำนึงบริบทที่เป็นจริง และ Archive กับกระบวนทัศน์ (Paradigm) 2) สนามของวาทกรรม (Field of Discourse) คือ การกระจายของวาทกรรมแบบต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง อันเป็นการหยิบฉวยหรือการนำ archive มาใช้ในแต่ละช่วงเวลา 3) ในสนามวาทกรรมมีกระบวนรูปวาทกรรมอยู่หลายๆอย่างที่มีแนวโน้มหมุนเวียน แลกเปลี่ยน เชื่อมโยง เกาะเกี่ยว และจัดระเบียบตัวเองเป็นแบบแผนหรือความสม่ำเสมอ ซึ่งทำให้สามารถจำแนกแยกแยะ จัดหมวดหมู่ เชื่อมโยง ตำแหน่ง หน้าที่ การเปลี่ยนรูปของวาทกรรมได้ 4) กระบวนทัศน์กับกระบวนรูปวาทกรรม ที่จะเป็นตัวกำหนดระเบียบวิธีว่าอะไรควรนำมาศึกษา สามารถเชื่อมโยงกับแนวคิดอะไรได้บ้าง วิธีการเขียนเป็นแบบใด และจะใช้กรอบความคิดแบบใด 5) การจัดรูปตัวเองกับประเด็นปัญหา แนวคิดและทฤษฎีที่พยายามชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่ศึกษา ความคิดหรือทฤษฎีไม่ได้มีอยู่โดยตัวมันเองตามธรรมชาติ แต่เป็นผลผลิตจากการทำงานของวาทกรรมซึ่งจะถูกใช้ใน ช่วงเวลาหนึ่งๆ อย่างแพร่หลาย แต่เมื่อเปลี่ยนยุคสมัยก็อาจเปลี่ยนความนิยมลง (ธีรยุทธ บุญมี 2551)

อานันท์ กาญจนพันธุ์ (2552) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของวาทกรรมไว้ 5 ประการ คือ ประการแรก ขอบเขตของวาทกรรมจะกำหนดข้อจำกัดและรูปแบบของเรื่องที่จะพูดได้ หรือพูดไม่ได้

ประการที่สอง ข้อจำกัดและรูปแบบในการเจรจาที่ใช้กำหนดว่าการเจรจาแบบใดจะคงอยู่ หรือแบบใดจะเลือนหายไป

ประการที่สาม ข้อจำกัดและรูปแบบในความทรงจำที่ปรากฏในการก่อตัวของวาทกรรมต่างๆ ว่าการพูดแบบใดยอมรับได้และยอมรับไม่ได้

ประการที่สี่ ข้อจำกัดและรูปแบบในการนำกลับมาใช้ใหม่ จากวาทกรรมที่เคยใช้ในอดีต หรือมีการยืมมาจากวัฒนธรรมอื่นแล้วมาสร้างคุณค่าใหม่

ประการที่ห้า ข้อจำกัดและรูปแบบในการจัดจำแนกแยกแยะว่าใคร กลุ่มใด ชนชั้นใดที่สามารถเข้าถึงวาทกรรมได้บ้าง และจะมีรูปแบบความสัมพันธ์อย่างไร รวมทั้งการต่อสู้เพื่อควบคุมวาทกรรมระหว่างกลุ่มต่างๆ

ดังนั้น จึงอาจกล่าวให้เห็นในภาพรวมได้ว่า วาทกรรมถูกสร้างขึ้นมาจากความแตกต่างระหว่างสิ่งที่สามารถพูดได้อย่างถูกต้องในช่วงเวลาหนึ่ง (ภายใต้กฎเกณฑ์และตรรกะชุดหนึ่ง) กับสิ่งที่ถูกพูดอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้น วาทกรรมจึงสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขึ้นมาภายใต้กฎเกณฑ์และตรรกะที่ชัดเจนชุดหนึ่ง กฎเกณฑ์และตรรกะนี้จะเป็นตัวกำหนดการดำรงอยู่ การเปลี่ยนแปลง และการเลื่อนหายไปของสิ่งต่างๆ นั่นคือวาทกรรมจะควบคู่ไปกับสิ่งต่างๆ ที่สังคมสร้างขึ้น อีกทั้งยังมีการสร้างและการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ถูกพูดถึงโดยวาทกรรมอีกด้วย (ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร 2554)

วาทกรรมจึงกำหนดความคิดและวิถีคิดของมนุษย์ อีกทั้งบางครั้งทำหน้าที่อุดมการณ์ด้วย (ธีรยุทธ บุญมี 2551) อันส่งผลต่อรูปแบบการดำรงชีวิต และปฏิสัมพันธ์ต่างๆ ในสังคมของมนุษย์ ซึ่งจุดเน้นที่สำคัญของวาทกรรมคือ เรื่องของอำนาจและความรู้ โดยเรื่องของอำนาจเป็นสิ่งที่อยู่ล้อมรอบความสัมพันธ์ของสังคมมนุษย์ในทุกรูปแบบ ซึ่งความรู้ได้ถูกสร้างและออกแบบมาในสถานการณ์หรือเวลาเฉพาะนั้นๆ ในรูปแบบของความคิดและการตีความสังคม โลก ณ ขณะเวลานั้นๆ เกิดเป็นวาทกรรมที่ผลิตและป้อนรูปแบบความรู้ใหม่ๆ ให้กับมนุษย์บางกลุ่มไปควบคุมมนุษย์อีกกลุ่มได้ (จุฑาทพธรร (จามจุรี) ผดุงชีวิต 2550) ดังนั้น วาทกรรมหรือความรู้จึงมีความสำคัญที่สุดต่อความเป็นมนุษย์ สังคม และรัฐ เพราะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ ผิด คึงาม ชั่วช้าเลวทรามของมนุษย์ (ธีรยุทธ บุญมี 2551)

เมื่อนำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวาทกรรมมาพิจารณากรณีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เช่นเดียวกันที่มีการพยายามสร้างวาทกรรมเพื่อช่วงชิงอำนาจในการนำและการดึงมวลชนทั้งที่เกิดจากฝ่ายรัฐเอง เช่น วาทกรรมว่าด้วยการแบ่งแยกดินแดน หรือในกรณีกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ เช่น การสร้างวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีผ่านประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ ศาสนาอิสลาม ภาษา และวัฒนธรรมมลายูมุสลิม

โดยการสร้างวาทกรรมว่าด้วยการแบ่งแยกดินแดนของฝ่ายรัฐไทยนั้น ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ (2551) ได้บรรยายไว้ในหนังสือ ความเป็นมาของทฤษฎีแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ไทย ไว้ว่า...

“เป็นการสร้างมายาคติว่าด้วย ลัทธิแบ่งแยกดินแดน ในวาทกรรมการเมืองสมัยใหม่ของรัฐไทย โดยเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ผูกพันและรองรับมโนทัศน์การแบ่งแยกดินแดนมาจากและทำให้เกิดมายาคติในเรื่อง กบฏหะยีสุหลง และกบฏคูขันธ์ด้วย ซึ่งมีทัศนคติในการมองที่ตรงข้ามกันกับประชาชนมลายูมุสลิมภาคใต้ เพราะในขณะที่รัฐมองว่าการต่อต้านลูกฮือต่างๆของชนมลายูมุสลิมนั้นเป็นการกบฏ แต่ฝ่ายประชาชนมุสลิมกลับมองว่าเป็นการเคลื่อนไหวถึงการประท้วงต่อสู้ต่างๆ รวมถึงการทำสงครามเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรมตามศรัทธาและความเชื่อของตน ”

ส่วนในแง่มุมมองการสร้างวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีผ่านประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ศาสนาอิสลาม ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ นั้น ในงานวิจัยของชินวัฒน์ แม้นเดช (2554) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องกระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และแนวทางในการหยุดยั้ง พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างและพัฒนาแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของขบวนการก่อความไม่สงบฯ ได้แก่ 1) ประวัติศาสตร์ปัตตานี 2) เชื้อชาติมลายู 3) ศาสนาอิสลามเชิงจารีตนิยม 4) การชี้นำทางสังคม 5) ความรู้สึกไม่เป็นที่ธรรมทางสังคม 6) ความคับแค้นทางจิตใจอันเกิดจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งเป็นยุทธวิธีในการดึงมวลชนที่สำคัญของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ โดยเฉพาะการดึงมวลชนที่เป็นเยาวชนให้เข้าร่วมกลุ่มขบวนการฯ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรีและคณะ (2551) ที่มองการต่อสู้ของกลุ่มก่อความไม่สงบฯ ว่าเป็นการเมืองแห่งอัตลักษณ์ที่เป็นเรื่องของการสร้างวาทกรรมทางการเมือง การสร้างสัญลักษณ์และความหมายเพื่อยืนยันอัตลักษณ์ของกลุ่มตน ในงานของนเรศน์ วงศ์สุวรรณ (2549) มีมุมมองเช่นเดียวกันว่าปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เกิดจากวาทกรรมที่ได้นำเรื่องศาสนา เชื้อชาติ ประวัติศาสตร์มาประกอบสร้างเข้าด้วยกันเพื่ออธิบายถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้น อีกทั้งในงานของสุรชาติ บำรุงสุข (2549) ได้ชี้ชัดถึงยุทธศาสตร์สำคัญของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย คือ การสร้างความเป็นชาติมลายู ศาสนา (อิสลาม) มาตุภูมิ (รัฐปาตานี) ซึ่งก็คือวาทกรรมกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีผ่านประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ศาสนาอิสลาม ภาษา และวัฒนธรรมมลายูมุสลิมของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ นั่นเอง

สำหรับงานวิจัยนี้จะเน้นเรื่องการสร้างวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีผ่านประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ศาสนาอิสลาม ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ที่ได้พัฒนากรอบแนวคิดวาทกรรมเรื่องการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีฯ ดังกล่าวมาจากงานวิจัยของชินวัฒน์ แม้นเดชที่ได้ระบุถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างและพัฒนาแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของขบวนการก่อความไม่สงบฯ ดังกล่าว เพราะเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งในการ

สร้างสำนึกชาตินิยมมลายูแก่เยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จะเป็นกำลังสำคัญสำหรับปฏิบัติการการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาได้แก่ การสื่อสารและการสื่อสารทางการเมืองดังกล่าวแล้ว ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารและการเมืองที่ส่งผลให้เกิดความสำคัญระหว่างกันอย่างแยกกันไม่ออก การบรรลุเป้าหมายทางการเมืองของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ได้นำเรื่องของการสื่อสารเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือและเป้าหมายที่สำคัญซึ่งกระทำผ่านกระบวนการสื่อสารทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ แต่การสื่อสารทางการเมืองของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้เลยหากไม่มีเนื้อหา หรือตัวสาร เนื่องจากงานวิจัยนี้ให้ความสำคัญกับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้นเนื้อหาหรือตัวสารที่สำคัญคือวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ศาสนาอิสลาม ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ดังนั้น จากวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกันนั้น ผู้วิจัยจึงใช้เป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ 2) ด้านภาษาและวัฒนธรรม และ 3) ด้านชาติพันธุ์มลายู เพื่อใช้วัดระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

4.แนวคิดที่เกี่ยวกับชาตินิยมมลายู

จากวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีที่ได้ผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกันก่อให้เกิดเป็นแนวคิดชาตินิยมมลายูนั้น ผู้วิจัยมองว่ามีแนวคิดที่สำคัญ 3 แนวคิดที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับแนวชาตินิยมมลายู คือ 1) แนวคิดเกี่ยวกับชาตินิยม 2) แนวคิดเกี่ยวกับชาติพันธุ์และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ และ 3) แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองแห่งอัตลักษณ์ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจในแนวคิดพื้นฐานทั้ง 3 แนวคิด ดังนี้

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับชาตินิยม (Nationalism)

แนวคิดชาตินิยม (Nationalism) เป็นแนวคิดที่ได้มีการพิจารณาศึกษากันอย่างจริงจังหลังการเกิดขึ้นของรัฐชาติสมัยใหม่ เป็นแนวคิดที่เชื่อมั่นและศรัทธาในเรื่องของ “ชาติ” ที่ได้นำเอาอุดมการณ์ทางการเมืองมาผนวกเข้าด้วยกัน สมเกียรติ วันทะมะ (2551) ได้เสนอความหมายของชาติ ใน 3 ลักษณะ คือ 1) ชาติในทางวัฒนธรรม (Culture Nation) ที่พิจารณาจากเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ของกลุ่มบุคคลหนึ่งๆ จากเชื้อสายเผ่าพันธุ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีในการดำรงชีวิต ซึ่งสิ่งที่สะท้อนได้เด่นชัด เช่น เรื่องของภาษา 2) ชาติในทางการเมือง (Political Nation) ที่มองเฉพาะเจาะจงในประเด็นของการเป็นพลเมืองภายใต้การปกครองของสังคมการเมืองเดียวกัน มองกลุ่มบุคคลที่ผูกพันอยู่ด้วยกันภายใต้กฎเกณฑ์การเป็นพลเมืองของหน่วยของสังคมเดียวกันเท่านั้น ซึ่งชาติทางการเมืองนี้เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากสำนึกเรื่องความรักชาติ 3) ชาติในทางจิตวิทยา (Psychological Nation) หรือความรักในปิตุภูมิ (Patriotism) บางประเทศเรียกมาตุภูมิ (Motherland) เป็นความผูกพันทางจิตใจที่บุคคลมีต่อสถานที่ที่ตนเองเกิดและเจริญเติบโตขึ้นหรือความรักในบ้านเกิดเมืองนอนนั่นเอง ซึ่งความรักในบ้านเกิดเมืองนอนนี้มีมาก่อนการเกิดความรู้สึกรักหรืออุดมการณ์แบบชาตินิยม ดังนั้นในทุกลัทธิชาตินิยม จึงมักมีเรื่องของสำนึกรักในบ้านเกิดเมืองนอนด้วยเสมอ

โดยการศึกษาเกี่ยวกับชาติ หรือชาตินิยมนั้น ได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ 1) สำนักเก่าแก่โบราณ (Primordialist) ที่มองว่าความเป็นชาติมีมาก่อนสมัยใหม่ มนุษย์กลุ่มต่างๆ จะมีรากฐานทางชาติพันธุ์และสัญลักษณ์ที่สืบเนื่องมายาวนาน ซึ่ง Clifford Geertz ได้เสนอรากฐานทางชาติพันธุ์ ได้แก่ การสืบสายเลือดเดียวกัน การมีเผ่าพันธุ์ (Race) หรือชาติพันธุ์ (Ethnic) เดียวกัน การมีภาษา ศาสนา ถิ่นฐานบ้านเกิด และขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมร่วมกัน และ 2) สำนักสมัยใหม่ (Modernist) ที่มองว่า “ชาติ” หรือ “รัฐชาติ” เป็นผลผลิตของกระบวนการสร้างรัฐชาติสมัยใหม่ จากเหตุผลที่รองรับ เช่น ทฤษฎีที่ว่าชาตินิยมเป็นอุดมการณ์การเมืองใหม่ที่เกิดขึ้นมาแทนที่อุดมการณ์ทางศาสนาหรือราชาธิปไตย ทฤษฎีชาติที่เกิดจากการเกิดยุคอุตสาหกรรม (Industrialization) และการทำให้ทันสมัย (Modernization) ทฤษฎีชาติเป็นชุมชนจินตนาการที่เกิดจากการประดิษฐ์การสื่อสารรูปแบบใหม่ (ธีรยุทธ บุญมี 2546)

สำหรับงานวิจัยนี้จะใช้แนวทางของสำนักสมัยใหม่เป็นแนวคิดหลักเนื่องจากงานวิจัยนี้ให้ความสำคัญในเรื่องของการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมาลายูของเยาวชนมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักสมัยใหม่ที่กล่าวถึงชาติและชาตินิยมที่เกิดขึ้นจากระบบการสื่อสาร การสร้างสัญลักษณ์ต่างๆ ขึ้นมา เช่น ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี สัญลักษณ์ ประวัติศาสตร์ และระบบการ

สี่อสาร (ธีรยุทธ บุญมี 2546) โดยมุมมองของนักวิชาการในแนวทางของสำนักสมัยใหม่มีมุมมองเกี่ยวกับชาติ และชาตินิยม ดังนี้

เบน แอนเดอร์สัน (Benedict Anderson) (2552) ได้ให้มุมมองเรื่องความเป็นชาติ (Nationness) หรือลัทธิชาตินิยม (Nationalism) ว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมประเภทหนึ่งที่ถูกปลูกฝังเข้ากับจิตสำนึกของแต่ละบุคคลซึ่งได้นำเรื่องของอุดมการณ์ทางการเมืองและกลุ่มทางการเมืองมาผนวกรวมเข้าด้วยกันซึ่งแนวคิดเรื่องชาตินิยมดังกล่าวมีประเด็นที่สำคัญของคำจำกัดความคำว่า “ชาติ” (Nation) เพราะมองว่า ชาติ คือ ชุมชนจินตกรรมทางการเมืองที่มีทั้งอธิปไตยและมีขอบเขตจำกัดที่แน่นอนมาตั้งแต่กำเนิดหรือการสร้างจินตนาการร่วมให้คนในชาติที่ได้สร้างขึ้นมาให้มีความรู้สึกถึงความมีดินแดนที่แน่นอน การผูกพันกับอำนาจอธิปไตยของตนเองร่วมกัน

ริชาร์ด ออสบอร์น และ โบริน ฟาน ลูน (Richard Osborne and Borin Van Loon) (2554) เองก็ได้มองรัฐชาติไปในทิศทางเดียวกันที่ว่า รัฐชาติเป็นประดิษฐ์กรรมทางความคิดที่ซ้อนทับระหว่างสองความหมายคำว่ารัฐและชาติ ซึ่งรัฐ หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีอธิปไตยเหนืออาณาบริเวณที่แน่ชัด (เป็นไปในทางภูมิศาสตร์) และความหมายที่สอง ชาติ หมายถึง ความรู้สึกสำนึกร่วมกันต่อเรื่องรากฐานความเป็นมา หรือ ชาติกำเนิดร่วมกัน (เป็นไปในทางวัฒนธรรม)

ซึ่งธีรยุทธ บุญมี (2546) ได้เสนอมุมมองในประเด็นดังกล่าวในแนวทางที่สอดคล้องกันคือมองว่าชาติและชาตินิยมเป็นผลผลิตของยุคสมัยใหม่ที่เป็นเครื่องมือในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Homogeneity) ความเป็นมาตรฐานเดียวกัน เช่น การมีประเพณี ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ระบบการบริหาร ฯลฯ เดียวกัน และมีหน้าที่ในการสร้างความรู้สึกความเป็นกลุ่มเดียวกัน การสร้างความรู้สึกให้เกิดความผูกพันระหว่างกันของคนๆ ที่เรียกว่าชาติเดียวกัน

และวีระ สมบูรณ์ (2551) เอง ก็ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับชาติ หรือชาตินิยมไว้ว่า ชาติ คือ การที่ชาติพันธุ์หนึ่ง สามารถสถาปนาอาณาบริเวณและขอบเขตอันเด็ดขาดในนามชาติพันธุ์ของตนได้ หรืออาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ชาติพันธุ์เป็นใหญ่ ที่ถือกันว่าความเป็นชาติเป็นสิ่งเดียวกับพื้นที่ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะชาติต่างๆ ในโลกนี้ถูกสมมุติให้มีลักษณะดังกล่าว

แนวคิดชาตินิยมจึงก่อให้เกิด รัฐชาติ ที่ได้แพร่ขยายไปทั่วทุกภูมิภาคต่างๆ ของโลกอย่างรวดเร็ว ซึ่ง ธีรยุทธ บุญมี (2546) ได้ เสนอสาเหตุการแพร่กระจายของความคิดชาตินิยมไว้หลายประการ ดังนี้

1. ลักษณะความเป็นสากลของแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพลเมือง

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการปลูกฝังอุดมการณ์ชาตินิยม ได้แก่ สื่อมวลชน ระบบการศึกษาและกฎระเบียบการปกครอง สัญลักษณ์ต่างๆ ฯลฯ (เบน แอนเดอร์สัน 2552) ซึ่งในความเห็นของวีระ

สมบูรณ (2551) มองว่าระบบการศึกษาหรือโรงเรียนเป็นเครื่องมืออันทรงพลังอย่างยิ่งของรัฐในการสร้างอุดมการณ์ชาตินิยมดังกล่าว เพราะโรงเรียนได้ปลูกจิตสำนึกและกระบวนการคิดโดยตรงต่อพลเมืองของรัฐ และการกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำที่ถูกผลิตซ้ำตอกย้ำเข้าในกระบวนการคิดและความรู้สึกต่อเนื่องมาโดยตลอด

2. กระบวนการสร้างชาติของมหาอำนาจที่ส่งผลกระทบออกไปยังกลุ่มชาติพันธุ์อื่นทั่วโลก

เนื่องจากกระบวนการสร้างความเป็นชาติของฝรั่งเศส อังกฤษ และอเมริกาต้องผ่านกระบวนการทำให้เกิดการมีวัฒนธรรมเดียวกันเพื่อทำให้เกิดเป็นคนชาตินั้นๆ กระบวนการสร้างการซ้อนทับระหว่างรัฐกับชาติ และวัฒนธรรมภาษา ส่งผลให้เกิดการคุกคามและแพร่ขยายแนวความคิดการสร้างชาติต่อกลุ่มคนในชาติพันธุ์และวัฒนธรรมอื่นทั่วโลก

3. ความชอบธรรมของชาติ

ชาติกลายเป็นจุดศูนย์รวมที่สำคัญที่สุด การกระทำใดๆ ที่ทำเพื่อผลประโยชน์ของชาติถือเป็นความชอบธรรมและความถูกต้อง เป็นยุคที่คนรู้สึกว่าตนเองผูกพันอยู่กับผลประโยชน์ของชาติ ดังนั้นการกระทำใดโดยอุดมการณ์ชาตินิยม เช่น การระดมคนเพื่อทำสงคราม รุกราน จึงมีความชอบธรรมและสามารถทำได้ ผลประโยชน์ของชาติจึงมีหลายด้านพร้อมการเกิดขึ้นของรัฐและระบบบริหารราชการสมัยใหม่ ชาตินิยมอุตสาหกรรม และทุนนิยม ที่ส่งผลให้เกิดลัทธิอาณานิคมและขยายเป็นสงครามที่มนุษย์ต้องมาฆ่าล้างกันเพื่อชาติและแนวคิดชาตินิยม ได้แก่ สงครามโลก และสงครามล้างเผ่าพันธุ์

4. การแพร่ขยายรูปแบบการปกครองการเมืองแบบรัฐชาติสู่พื้นที่ต่างๆ ทั่วโลก

เมื่อชาติมหาอำนาจไปปรับเปลี่ยนการเมืองการปกครองไปสู่รัฐชาติ ทำให้เกิดกระแสนั้นตัวไปยังกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ทั่วโลก และปรับเปลี่ยนไปสู่รัฐชาติในที่สุด

แต่กระบวนการสร้างรัฐชาติก็ไม่ได้ประสบความสำเร็จในทุกชาติ ทุกประเทศ เช่น ในกลุ่มประเทศแอฟริกาและตะวันออกกลาง ทำให้หลายประเทศต้องหันกลับไปสู่วัฒนธรรมพื้นฐานหรือรากเหง้าดั้งเดิมที่ผูกพันกับสถาบันทางสังคมที่เหลือนอยู่ อาทิ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ หรือองค์การทางศาสนา ซึ่งอาจเรียกได้ว่าลัทธิการหวนกลับสู่รากเหง้า (Fundamentalism) (ธีรยุทธ บุญมี 2546) และจากการที่แนวคิดชาตินิยมเองที่ได้พยายามสร้างชาติพันธุ์หนึ่งให้เป็นใหญ่เพื่อครอบครองอาณาเขตพื้นที่ที่ชัดเจนและการพยายามรวมศูนย์ระบบการบริหารการปกครอง ทุน ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ฯลฯ โดยการอ้างอธิปไตยเหนือดินแดนนั้นๆ (วีระ สมบูรณ์ 2551) จึงได้ก่อให้เกิดปัญหาการกดทับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นที่เป็นปัญหาเรื้อรังและสั่งสมของรัฐชาตินั้นๆ อีกทั้งในปัจจุบันความคิดเรื่องชาติและอุดมการณ์ชาตินิยมค่อยๆ สลายลง จากสภาวะการณ์ที่รัฐชาติถูกท้าทายและถูกกดดันให้ลดการรวมศูนย์อำนาจในทุกๆ เรื่อง เกิดแนวความคิดกระจายอำนาจการปกครองที่เป็นแนวคิดใหม่ที่

ได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้ ภูมิภาคและท้องถิ่นได้รับการเปิดพื้นที่ของทุนประเภทต่างๆ ประชาชนมีอิสระ เสรีภาพในเรื่องต่างๆ มากขึ้นและมีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรต่างๆ ที่มากขึ้น เช่น เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง เทคโนโลยี ศิลปะ การบันเทิง การท่องเที่ยว ชีวิตความเป็นอยู่ และประเด็นในเรื่องของผลกระทบของทุนข้ามชาติ และ โลกาภิวัตน์ ดังที่ วีระ สมบูรณ์ (2551) กล่าวไว้ว่า...

“ผลกระทบของทุนข้ามชาติทุนโลกาภิวัตน์ การจัดสรรแย่งชิงทรัพยากรด้วยเทคโนโลยี ทรงอำนาจมหาศาล และผลทางสังคมอันเกิดจากความต้องการแรงงานราคาถูก การอพยพย้ายถิ่น การติดต่อสัมพันธ์กันอย่างรวดเร็วกว้างขวางทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นในมหานคร ในเมือง ในชนบท จนแม้ในดินแดนห่างไกล ก็ทำให้ประเด็นเรื่องอัตลักษณ์ และความแตกต่างทางชาติพันธุ์ ถูกรื้อฟื้น หรือสร้างขึ้นใหม่อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน”

ซึ่งธีรยุทธ บุญมี (2546) ได้ชี้ให้เห็นว่าจากอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบความสัมพันธ์ในสังคมนรูปแบบใหม่ จากการเน้นอัตลักษณ์ของกลุ่มเปลี่ยนมาเป็นการเน้นอัตลักษณ์ของบุคคล เป็นยุคที่เน้นวิถีชีวิตแนววัฒนธรรม หรือการแสวงหาอัตลักษณ์มากขึ้น ดังนั้น จากการเมืองแบบชาตินิยม (Politic of Nationalism) เปลี่ยนมาเป็นการเมืองของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ (Politics of Cultures and Identities) แทน

ซึ่งปัญหาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันก็มีสาเหตุจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น และในปัจจุบันก็ได้กลายเป็นการเมืองแห่งอัตลักษณ์ ซึ่งในงานวิจัยของศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี และคณะฯ (2551) เรื่อง การเมืองชายขอบกับการใช้ความรุนแรงและการเมืองแห่งอัตลักษณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ชี้ให้เห็นว่าโลกในยุคปัจจุบันเป็นเรื่องการเมืองแห่งอัตลักษณ์ คือเป็นการต่อสู้เพื่ออัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์และศาสนาของกลุ่มคนชายขอบที่อัตลักษณ์ของตนเองถูกปิดกั้น ถูกขัดขวางและทำลาย ดังกรณีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นการเมืองแห่งอัตลักษณ์ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างความเป็นเขาเป็นเรา และเป็นอื่น เกิดการสร้างวาทกรรมและสัญลักษณ์ทางการเมืองที่ได้นำเรื่องของประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์มลายูมาผนวกเข้าด้วยกัน เกิดเป็นวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี

ในมุมมองของผู้วิจัยมองว่า แม้กลุ่มขบวนการฯ จะพยายามที่จะปลดแอกตนเองออกจากรัฐชาติไทยที่มาจากชาตินิยมไทย แต่กลุ่มขบวนการฯ เองก็หนีไม่พ้นที่จะนำเรื่องแนวคิดชาตินิยมมาเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้สึกร่วมๆ หรือพลังการต่อสู้ในนามมลายูมุสลิมให้แก่เยาวชนคนรุ่นใหม่ด้วยเช่นกัน จึงเป็นที่มาของการสนใจศึกษาในเรื่องดังกล่าว

4.2 ชาติพันธุ์และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์

จากการเชื่อมอำนาจของกระบวนการสร้างรัฐชาติและอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดชุมชนจินตนาการรูปแบบใหม่ที่วางอยู่บนพื้นฐานของความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ เชื้อชาติ และความ เป็นท้องถิ่นเข้ามามีความสำคัญและบทบาทมากขึ้น โดยการก่อร่างสร้างชุมชนจินตนาการบน พื้นฐานของความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันกำลังเกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก (ปนัดดา บุญสารนัย 2547) ซึ่งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยก็เช่นเดียวกันที่กลุ่มผู้ ก่อความไม่สงบฯ กำลังดำเนินการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี แม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องใหม่ของประเทศไทย เพราะคนมลายูมุสลิมได้มีความพยายามที่จะปกครองตนเองมานับตั้งแต่อดีต แต่สิ่งที่กลุ่มผู้ก่อความ ไม่สงบฯ ได้นำมาใช้คือเรื่องของการสร้างวาทกรรมเพื่อการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยง ประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกันดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น การ พยายามสร้างชุมชนจินตนาการบนพื้นฐานของความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์มลายูขึ้นมาใหม่ และ การเมืองรูปแบบใหม่ได้สร้างความชอบธรรมให้กับกลุ่มขบวนการฯ ที่สามารถยกกรณีของเพื่อน บ้านที่สามารถปกครองตนเองได้สำเร็จมาเป็นเหตุผลที่ควรมีความชอบธรรมได้

จุฑาพรรษ์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต (2550) ให้ความหมายของอัตลักษณ์ไว้ว่า เป็นเรื่องของ ภาพลักษณ์ของตัวตนของมนุษย์ (images of oneself) ที่ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social interaction) และเป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เรามีต่อตัวเองและในลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ บุคคลอื่นๆ ในสังคมตลอดชั่วชีวิตของเรา

ประสิทธิ์ ลิปรีชา (2547) มองอัตลักษณ์ออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปัจเจก และอัตลักษณ์ ร่วมของกลุ่ม โดยในระดับปัจเจก บุคคลคนหนึ่งอาจมีหลายอัตลักษณ์อยู่ในตัวเอง เช่น เพศสภาพ กลุ่มชาติพันธุ์ ชาติ ช่วงชั้นทางสังคม ศาสนา ฯลฯ ในขณะที่อัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มนั้น ถูกสร้างขึ้น บนพื้นฐานของความเหมือนกันของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งแตกต่างออกไปจากกลุ่มอื่นๆ

สมหมาย ชินนาค (2547) ให้ความหมายอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ไว้ว่า เป็นสิ่งที่ทำให้ สมาชิกในกลุ่มชาติพันธุ์นั้นๆ รู้สึกร่วมกันว่าเป็นพวกเดียวกันและรู้สึกแตกต่างจากกลุ่มชาติพันธุ์ อื่น ซึ่งให้ความสำคัญกับ “ความเหมือน” และ “ความต่าง” ของกลุ่มชาติพันธุ์

โดยกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เกิดขึ้นภายใต้ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ สลับซับซ้อน หลากหลาย ไม่หยุดนิ่ง เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาจจะอยู่ใน รูปของความร่วมมือ เช่น การซื้อขายแลกเปลี่ยน การสร้างสัมพันธ์ทางสายเลือด หรือการทำ สงครามกันทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน ดังนั้น หากกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่ม ต้องการรักษาความเป็นหนึ่งเดียวกันและต้องการสร้างความมั่นคงยั่งยืนให้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ของตน

จึงทำให้เกิดกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เพื่อสร้างความเหมือนในความเป็นเรา และความต่างในความเป็นคนอื่นจึงเกิดขึ้น ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นการสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งหมดหรืออาจมีการหยิบยืมมาจากวัฒนธรรมอื่นก็ได้ และอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัยภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป (วันดี สันติวุฒิมะรี 2545)

วิระ สมบูรณ์ (2551) ได้เสนอการจัดองค์กรทางสังคมแบบชาติพันธุ์ ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง คือ แกนทางวัฒนธรรม ได้แก่ ความเชื่อ วิถีชีวิต ลักษณะปัจจัยพื้นฐาน (อาหาร บ้านเรือน เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ฯลฯ) ภาษา พิธีกรรม ความทรงจำร่วมกันของคนในชุมชน สังคม ฯลฯ ที่อาจมีการเชื่อมโยงถึงเชื้อสายและบรรพบุรุษ

ประการที่สอง คือ อาณาเขต (Territory) คือ การสร้างขอบเขต (Bordering) พื้นที่ อาณาบริเวณให้กับแกนทางวัฒนธรรมหนึ่งๆ ซึ่งอาจจะเป็นพื้นที่ทางกายภาพ เช่น ผืนดิน ผืนน้ำ แผ่นฟ้า เส้นแบ่งพรมแดน และพื้นที่อื่นๆ เช่น พื้นที่ในสื่อ พื้นที่ในสถาบันทางการเมือง (สภา) พื้นที่ทางเศรษฐกิจ (ตลาด แหล่งท่องเที่ยว) พื้นที่ในวาทกรรม (แผนที่ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น/ชาติ ประวัติบุคคลสำคัญ)

ประการที่สาม คือ สื่อและกระบวนการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการสร้างสัญลักษณ์และภาพลักษณ์ให้กับแกนทางวัฒนธรรม รวมถึงการสื่อสารไปยังกลุ่มคนในชาติพันธุ์เดียวกันและต่างชาติพันธุ์เพื่อให้ทุกกลุ่มคนต่างได้รับรู้ถึงการดำรงอยู่ของชาติพันธุ์นั้นๆ

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์มิใช่ผลผลิตของเชื้อชาติ ชนชาติและวัฒนธรรม แต่อัตลักษณ์ถูกสร้างขึ้นและสร้างใหม่ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบริบทและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการเลื่อนไหลของเครือข่ายแห่งความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ดังนั้น ชาติพันธุ์และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ จึงไม่สามารถแยกออกได้จากความสัมพันธ์เชิงอำนาจและโครงสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง และสัญลักษณ์ (สมหมาย ชินนาค 2547)

4.3 การเมืองแห่งอัตลักษณ์

โลกในยุคสมัยปัจจุบันหรือที่นักวิชาการขนานนามว่า ยุคหลังสมัยใหม่ (Post Modernism) เกิดการปฏิวัติด้านความคิดครั้งสำคัญที่เกิดการตั้งคำถามกับความคิด ความเชื่อดั้งเดิมและมีการรื้อถอนความคิด ความเชื่อดั้งเดิมเหล่านั้นก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่ออัตลักษณ์ของคนในยุคปัจจุบัน คำถามที่ว่า ตัวเราเป็นใคร เป็นคำถามที่อาจตอบไม่ได้ง่ายนัก เพราะในยุค

ปัจจุบัน มนุษย์ทุกคนแทบไม่สามารถบอกได้ว่าเรามีอัตลักษณ์ที่แท้จริงเป็นอย่างไร เพราะสังคมปัจจุบันมีเอกลักษณ์ที่หลากหลาย เกิดการแตกกระจายของอัตลักษณ์อันเป็นผลมาจากการไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกที่ปะทะกับกระแสของท้องถิ่นนิยม (จุฑาพรรธน์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต 2550)

อีกทั้งโลกในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นโลกหลายชั่วอำนาจ สหรัฐอเมริกาไม่ใช่ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของโลกอีกต่อไป เกิดอารยธรรมของกลุ่มประเทศที่ไม่ใช่ตะวันตกที่แผ่อิทธิพลอย่างกว้างขวาง เช่น อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ กลุ่มตะวันออกกลาง (กลุ่มมุสลิม) กลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกิดเป็นสิ่งที่เรียกว่า “การเมืองที่วาดด้วยเรื่องของชาติพันธุ์” (จุฑาพรรธน์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต 2550) ซึ่งเป็นเรื่องของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมที่จะส่งผลต่อการชี้นำสังคมไปในทิศทางใด หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการเมืองแห่งอัตลักษณ์ (อานันท์ กาญจนพันธุ์ 2552)

โดยการเมืองที่วาดด้วยเรื่องของชาติพันธุ์หรือการเมืองแห่งอัตลักษณ์นั้นถูกยึดโยงด้วยการสร้างสำนึกร่วมกันเกี่ยวกับลักษณะความเป็นชาติพันธุ์ ซึ่งสุเทพ สุนทรเกศัช (2548) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการสร้างสำนึกร่วมทางชาติพันธุ์ไว้ ดังนี้

1. การมีชื่อร่วมกัน (Collective Name)

โดยการมีชื่อร่วมกันเป็นสัญลักษณ์ที่ประชาคมทางชาติพันธุ์มีอยู่ร่วมกันเพื่อใช้แยกความแตกต่างกับชาติพันธุ์อื่น เช่น ชาวมุสลิม ชาวคริสต์ ชาวพุทธ ฯลฯ การมีชื่อร่วมกันสามารถบ่งบอกคุณลักษณะสำคัญของกลุ่มนั้นๆ สามารถกระตุ้นให้คนในกลุ่มเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม สามารถจินตนาการถึงบรรยากาศความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ของตน และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของกลุ่มตนที่แตกต่างกันออกไปจากกลุ่มอื่นๆ

2. ดำเนินการปริมปราเกี่ยวกับกำเนิดและการสืบเชื้อสายร่วมกัน

มีบทบาทที่สำคัญในการกำหนดถิ่นฐานร่วมกัน (Collective Location) ที่จะกลายเป็นจุดเริ่มต้นของเชื้อสายเผ่าพันธุ์ของชาติพันธุ์ของกลุ่มตน ซึ่งจะสร้างความสำนึกเกี่ยวกับความเชื่อที่ว่า คนในกลุ่มมีบรรพบุรุษร่วมกัน หรือสืบเชื้อสายมาด้วยกัน ที่จะตอบคำถามว่าทำไมคนในกลุ่มจึงมีความคล้ายคลึงกัน เหมือนกันและเป็นประชาคมเดียวกัน ซึ่งอิทธิพลจากตำนานปริมปราฯ ดังกล่าว จึงทำให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน เกิดอารมณ์และความรู้สึกรัก ห่วงเห่นพวกเดียวกัน ซึ่งรูปแบบของตำนานปริมปราฯมีอยู่หลายลักษณะ เช่น กำเนิดทางเวลา การอพยพเคลื่อนย้าย ความเกี่ยวพันกับบรรพบุรุษ ยุคความเจริญรุ่งเรือง ความเสื่อม การอพยพลี้ภัย และการกลับมาใหม่หรือเกิดขึ้นใหม่ เป็นต้น

3. การมีประวัติศาสตร์ร่วมกัน

เครื่องมืออันทรงพลังอีกประการของการสร้างสำนึกร่วมทางชาติพันธุ์คือการมีประวัติศาสตร์ร่วมกันที่สร้างจากความทรงจำและความสำนึกร่วมกัน โดยประวัติศาสตร์ที่มีร่วมกัน (Shared History) จะถูกรวบรวมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้เห็นความเป็นมาร่วมกัน และจะถูกส่งต่อผ่านรุ่นต่อรุ่น และคนรุ่นถัดมาก็จะสืบทอดและสร้างประวัติศาสตร์นี้สืบเนื่องต่อไป ซึ่งจะส่งผลในระยะสั้นก่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของเขา พวกเราอย่างชัดเจน เกิดความขัดแย้งตามมา และในระยะยาวจะสนับสนุนและมีอิทธิพลในการปลุกฝังให้เกิดสำนึกร่วมกันเกี่ยวกับอัตลักษณ์และการสร้างเงื่อนไขหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่มตนขึ้นมา

4. การมีวัฒนธรรมร่วมกัน

การมีวัฒนธรรมร่วมกันนอกจากจะสร้างความรู้สึกผูกพันกันในกลุ่มชาติพันธุ์แล้ว ยังทำให้เกิดความแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ด้วย โดยลักษณะทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่มีร่วมกัน ได้แก่ ภาษา และศาสนา รวมถึงขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี คติพื้นบ้าน กฎหมาย (กฎหมายอิสลาม) เครื่องแต่งกาย อาหาร วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ฯลฯ และรวมถึงการแสดงออกทางสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น การแสดงออกทางสัญลักษณ์ของความทุกข์ยาก หรือความรังเกียจเคียดแค้นที่ การไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นต้น

5. การมีอาณาเขตร่วมกัน

สถานที่ (Locus) หรือ อาณาเขต (Territory) จะมีความสัมพันธ์กับกลุ่มชาติพันธุ์เสมอ ซึ่งอาจจะเป็นสถานที่ที่กลุ่มชาติพันธุ์นั้นอาศัยอยู่ หรืออาจจะเป็นเพียงความทรงจำในลักษณะของสัญลักษณ์ เช่น เป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ หรือเป็นดินแดนมาตุภูมิที่อดีตกลุ่มชาติพันธุ์ของตนอาศัยอยู่ แต่ปัจจุบันอาจไม่ได้อยู่ในพื้นที่นั้นแล้ว แต่ก็ได้สร้างความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของแม้ไม่ได้เคยอาศัยอยู่ก็ตาม

6. การมีความสำนึกเป็นหนึ่งเดียวกัน

โดยการมีความสำนึกเป็นหนึ่งเดียวกันถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เพราะหากขาดปัจจัยดังกล่าวก็ไม่สามารถยึดโยงความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เอาไว้ได้ ซึ่งการรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะอยู่เหนือความเป็นชนชั้นทางสังคม กลุ่ม หรือภูมิภาคประชาคม และภาวะที่คับขันหรือภัยอันตราย เช่น ภาวะสงครามก็จะยิ่งเกิดสำนึกถึงความเป็นชาติพันธุ์ที่เข้มข้นมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น จากแนวคิดชาตินิยม แนวคิดชาติพันธุ์และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ และแนวคิดการเมืองแห่งอัตลักษณ์ ทำให้เข้าใจปรากฏการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากกระแสการเมืองโลกที่เปลี่ยนแปลงจากยุครัฐชาติในอดีตที่ได้มีความพยายามสร้างรัฐชาติด้วยพื้นฐานแนวคิดชาตินิยม ได้ถูกท้าทายด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ การต่อสู้ของคนชายขอบ ผู้

ที่ถูกปิดกั้น/กดทับสิทธิเสรีภาพต่างๆ มาเป็นระยะเวลายาวนาน อีกทั้งการเสื่อมสลายลงของรัฐบาลตัวเอง จึงได้สร้างพื้นที่ให้กับกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในการแสวงหาอัตลักษณ์ของตนเองที่เป็นการจินตนาการสร้างขึ้นใหม่เช่นกัน ซึ่งเป็นไปด้วยการสร้างชุมชนจินตนาการเช่นเดียวกับรัฐชาติในอดีต ต่างแต่เพียงมีแนวคิดพื้นฐานทางชาติพันธุ์กลุ่มย่อยที่อาจมีการนำเรื่องราวของศาสนา ประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมเข้ามาร่วมสร้างเป็นวาทกรรมเรื่องราวเล่าขานของกลุ่มตน ซึ่งจากจุดนี้เองที่ได้สร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่จะนำไปสู่การเมืองแห่งอัตลักษณ์ อันเป็นการเมืองแห่งความขัดแย้งและสงครามดังเช่นเหตุการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ของประเทศไทย

5.แนวคิดที่เกี่ยวกับอิสลามกับการเมือง

แนวคิดอิสลามกับการเมืองก็เป็นแนวคิดหนึ่งที่มีความสำคัญกับงานวิจัยชิ้นนี้ จากการปรับเปลี่ยนรูปแบบความสัมพันธ์ทางการเมืองรูปแบบใหม่ที่เป็นการเมืองว่าด้วยอัตลักษณ์ที่ทำให้แนวคิดการเมืองว่าด้วยอิสลามขึ้นมามีบทบาทในเวทีการเมืองโลกทั้งในระดับโลกและภูมิภาค เกิดขบวนการหรือกลุ่มต่างๆ ของมุสลิมที่ออกมาเคลื่อนไหวขึ้นทั่วไปและความเข้าใจของคนที่ไม่ใช่มุสลิมก็มักจะมีทัศนคติในแง่ลบ เช่น มองความเคลื่อนไหวทางการเมืองของอิสลามว่าใช้ความรุนแรง การไม่ยอมรับวิทยาการที่ทันสมัย หรือเหตุการณ์วินาศกรรมเครื่องบินล่มตึกเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ 11 กันยายน 2544 ที่คนมุสลิมถูกมองภาพเป็นพวกบินลาเดนกันไปทั้งหมด (นิธิ เอียวศรีวงศ์ 2548) ซึ่งได้สร้างอคติ ความเกลียดชังให้เกิดขึ้นแก่คนมุสลิมแบบเหมารวม อิสลามจึงถูกทำและถูกมองเป็นสิ่งเลวร้าย ดังนั้นเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องจึงได้ทำการศึกษาแนวคิดต่างๆ ของอิสลามที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง รวมถึงศึกษานักคิดและขบวนการที่สำคัญต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นพื้นฐานที่ดีในการนำไปวิเคราะห์ในประเด็นที่เกี่ยวกับงานวิจัยนี้

โดยอิสลามได้ชื่อว่าเป็นศาสนาแห่งสันติภาพ จากรากศัพท์ที่มาจากภาษาอาหรับ อัล-สลัม แปลว่า สันติภาพ การอ่อนน้อมและการยอมจำนน หรืออาจจะกล่าวได้ว่า อิสลาม หมายถึง การยอมจำนนตนเองต่อพระเจ้าเพื่อจะได้บรรลุถึงความสงบสุข (ศราวูดี อารีย์ 2550)

กิตีมา อมรทัตและอิมรอน มะลูดีม (2541) ได้กล่าวถึงอิสลามไว้ว่า อิสลามเป็นศาสนาแห่งสันติภาพและความปรารถนาดี ความเป็นมิตรต่อทุกคนและไม่เป็นศัตรูต่อผู้ใด ซึ่งอิสลามไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องของความเชื่ออย่างเดียวนั้น แต่อิสลามเป็นศาสนาของการกระทำที่ถูกต้อง ความคิดที่ถูกต้องและการพูดจาที่ถูกต้องอันเป็นผลมาจากความยำเกรงในพระเจ้า

สามารถ ทองเฟื้อและนัจมียี หมัดหมาน (2557) ได้กล่าวถึงอิสลามว่า อิสลามเป็นทางนำในการดำรงชีวิตในทุกๆ ด้านของมุสลิมทุกคน เนื้อหาคำสอนและบทบัญญัติต่างๆ ไม่เพียงแต่เป็นเรื่องความเชื่อ ความศรัทธาในพระเจ้าเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงเรื่องราวทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวิทยาการสาขาต่างๆ ด้วย

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า อิสลามเป็นวิธีการ/รูปแบบการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่ได้ครอบคลุมแง่มุมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมืองการปกครอง กฎหมาย รูปแบบการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคม ปรัชญา ศาสนา การแพทย์และการสาธารณสุข การศึกษา ระบบเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งวางอยู่บนหลักการตามกรุอันและหะดีษ เพราะถือได้ว่ากรุอันและหะดีษคือฐานของอิสลาม ดังนั้น หลักการพื้นฐานของทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับชีวิตของมุสลิมจึงวางอยู่บนรากฐานของสองสิ่งนี้เสมอ (กิตีมา อมรทัตและอิมรอน มะลูลีม 2541)

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครองก็เป็นส่วนหนึ่งของวิถีอิสลาม งานวิจัยนี้ให้ความสำคัญในเรื่องแนวคิดอิสลามกับการเมืองเป็นหลัก เพราะเป็นประเด็นหนึ่งที่กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ได้ใช้ในการสร้างมวลชนและเป็นเป้าหมายสูงสุดในการสร้างรัฐอิสลามให้เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดอิสลามกับการเมืองตามหลักการอิสลามเป็นการเบื้องต้น

จากแนวคิดตามหลักอิสลามที่ว่ารัฐเกิดขึ้นเพื่อความมุ่งหมายที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อสร้างความยุติธรรมและความเสมอภาคกันในกิจกรรมของมนุษย์ 2) เพื่อการจัดสวัสดิการของประชาชนได้เหมาะสม ทัวถึงและเป็นธรรม รวมถึงการสนับสนุนเพื่อสิ่งที่ดีและลบล้างทุกความชั่ว (อิมรอน มะลูลีม, กิตีมา อมรทัต, และ จริฎู มะลูลีม 2550) ดังนั้น การเมืองในทัศนะอิสลามจึงเป็นเรื่องของการบริหารกิจการต่างๆ ทั้งหมดของมนุษย์ที่จะต้องประกอบไปด้วยความถูกต้องและดีงาม หน้าที่ของการเมืองจึงต้องนำมนุษย์สู่สิ่งที่ดีงาม ห่างและละทิ้งความชั่วร้ายทั้งหมด ซึ่งความชั่วร้ายในอิสลามนั้นนอกจากเป็นเรื่องทั่วไปแล้ว เช่น สิ่งเสพติด การพนัน การปฏิบัติไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ ฯลฯ ยังรวมถึงการกระทำใดๆ ที่ลดทอนคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เช่น การโกง หรือการรับสินบน การไม่แสดงจุดยืนในเรื่องราวที่ถูกต้อง การขาดความยุติธรรม การทำร้ายผู้บริสุทธิ์ การสรรเสริญ ยกย่องคนที่ไม่ควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ การยอมให้ศัตรูของอัลลอฮ์ (ช.บ.) โดยปฏิเสธผู้ที่มีความศรัทธายึดมั่นในศาสนา (สุชาติ เศรษฐมาลินี 2550)

โดยแนวคิดทางการเมืองการปกครองในอิสลามมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ตามที่มัสตัน มาหะมะ (มปป.) กล่าวไว้ ดังนี้

1.แนวคิดว่าด้วยความเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮ์ (เตาฮีด) ที่เชื่อว่าอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้นที่มีสิทธิในการวางกฎระเบียบต่างๆ ให้มนุษย์ปฏิบัติตาม ไม่มีผู้ใดมีอำนาจในเรื่องดังกล่าว

นอกจากอัลลอฮ์ และแนวคิดนี้ส่งผลต่อการไม่เคารพบูชามนุษย์ด้วยกันเอง เพราะไม่มีผู้ใดสมควรที่จะได้รับการเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

2.แนวคิดที่ว่าด้วยศาสน์แห่งนบีมุฮัมมัด (ริสาละฮฺ) ที่มุสลิมทุกคนเชื่อว่านบีมุฮัมมัดคือต้นแบบสำหรับการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์และประสบความสำเร็จ ซึ่งมุสลิมจะต้องศึกษาและปฏิบัติตามวิธีการดำเนินชีวิตของนบีมุฮัมมัด

3.แนวคิดที่ว่าด้วยการเป็นผู้แทนของอัลลอฮ์ (คิลาฟะฮฺ) เป็นเรื่องการใช้อำนาจในการเมือง การปกครองเพื่อบรรลุถึงเจตจำนงของอัลลอฮ์ที่มุสลิมต้องปฏิบัติในฐานะเป็นตัวแทนเท่านั้น ไม่มีสิทธิ์ใช้อำนาจตามอำเภอใจ

สามารถ ทองเฟือและนัจมีฮ์ หมัดฆาน (2557) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการปกครองในอิสลามที่สำคัญไว้ ดังนี้

1.รัฐอิสลามถูกสร้างขึ้นมาจากสำนักในอิสรภาพและชัยชนะของประชาชาติอิสลาม ซึ่งเป้าหมายสุดท้ายคือการตอบสนองในหน้าที่ของความเป็นตัวแทนของอัลลอฮ์ (เคาะลีฟะฮฺ) บนหน้าแผ่นดิน

2.อำนาจเด็ดขาดที่แท้จริงเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งมนุษย์นั้นเป็นเพียงผู้ที่รักษาอะมานะฮฺ หรือหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวและเคาะลีฟะฮฺเป็นส่วนหนึ่งของประชาชาติอิสลามทั้งหมดที่ได้รับการคัดเลือกผ่านคณะอัลฮัลล์ วัลอักด

3.ชูรอที่กำหนดตามแนวทางอัลกุรอานและอัซสุนนะฮฺ ซึ่งชูรอเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการปกครองอิสลาม

4.คำตัดสินและการดำเนินการปกครองที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนตามข้อกำหนดของบทบัญญัติแห่งอิสลาม

5.ประชากรของรัฐอิสลามเป็นผู้ที่ขอมรับและมั่นใจในแนวคิดและนโยบายของการปกครองด้วยหลักอิสลาม ดังนั้น แม้ผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมก็สามารถที่จะเป็นประชากรของรัฐอิสลามได้

6.การสร้างรัฐอิสลามอยู่บนพื้นฐานของความศรัทธาและความมั่นใจ อีกทั้งให้ความสำคัญในเรื่องความรัก สามัคคีและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

7.ให้ความสำคัญต่อการยึดมั่นในจริยธรรมอันสูงส่ง มิใช่ยึดมั่นต่อการเมือง มองการเมืองเป็นเรื่องของเครื่องมือที่จะนำสู่ความสงบสุขเรียบร้อยของบ้านเมือง ดังนั้นรัฐอิสลามจึงเป็นรัฐแห่งคุณธรรม รัฐแห่งความดีงาม

8.รัฐอิสลามจะส่งเสริมให้เกิดอะมรรุ มะอรูฟ คือ การส่งเสริมให้ทำความดี และนะฮีมุงักร คือ การห้ามปรามในการกระทำชั่วแก่ประชากรของรัฐอิสลาม

9. ก่อให้เกิดความเสมอภาค ความเท่าเทียมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และส่งเสริมให้กระทำความดีและห้ามปรามการกระทำความชั่ว

10. ผู้ปกครองมีหน้าที่และความรับผิดชอบอันเป็นสิทธิจากประชาชน แต่ขณะเดียวกันประชาชนก็มีหน้าที่และความรับผิดชอบอันเป็นสิทธิจากผู้ปกครองด้วยเช่นกัน

โดยคุณลักษณะของการปกครองฯ ดังกล่าวอยู่บนหลักการพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) หลักการความยุติธรรม 2) หลักการปรึกษาหารือ 3) หลักการการแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสม 4) หลักการความเสมอภาค (มัสลัน มาหะมะ มปป.) นอกจากนี้ประชาชนยังมีอำนาจในการเลือกวิพากษ์วิจารณ์ ตรวจสอบ และสามารถถอดถอนผู้ปกครองได้ ซึ่งประชาชนจะต้องไม่ถูกบังคับให้ยอมรับในระบบหรือนโยบายใดๆ ที่ผิดหลักการของความถูกต้องดีงามและขัดกับการอิสลาม เพราะอำนาจสูงสุดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่พระองค์มอบให้ประชาชนสามารถที่จะเลือกผู้นำที่มีคุณธรรมในการปกครองเท่านั้น (สุชาติ เศรษฐมาลินี 2550)

รูปแบบรัฐอิสลามในอุดมคติ คือ นครรัฐมะดีนะฮ์ ที่ปกครองโดยท่านศาสดามุฮัมมัด เป็นรัฐแบบสาธารณรัฐและรัฐอิสลามที่การเมืองและศาสนาเป็นสิ่งเดียวกัน ปกครองโดยขีตวิวรรณ์ หรือวะหฺยู ของอัลลอฮ์ ดังนั้นท่านศาสดามุฮัมมัดจึงเป็นทั้งผู้นำทางโลกและทางธรรม นครรัฐมะดีนะฮ์มีลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ 1) ดำเนินการตามบทบัญญัติอิสลามในทุกๆ ด้านของการดำเนินชีวิต 2) สถาปนาอำนาจการปกครองขึ้นมาเพื่อรักษาความสงบสุขและความมั่นคงของรัฐ 3) สร้างกองทัพที่สามารถสร้างความมั่นคงและรักษาความมั่นคงของรัฐจากการรุกรานจากภายนอก 4) มีแหล่งรายได้ของรัฐที่พอเพียง 5) ประชาชนมีความจงรักภักดี 6) มีเขตการปกครองที่มั่นคง (สามารถ ท่องเพื่อและนัจมีฮ์ หมัดหมาน 2557)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการเมืองเป็นส่วนหนึ่งของอิสลาม เพราะอัลลอฮ์ได้กำหนดรูปแบบและกฎเกณฑ์ไว้ตามอัลกุรอานให้มุสลิมปฏิบัติตาม นอกจากนี้การเมืองเองก็ส่งผลต่ออิสลามด้วยเช่นกันเพราะมีส่วนที่ทำให้เกิดสำนักคิดต่างๆ จากการจัดแบ่งสำนักคิดที่กิติมา อมรทัตและอิมรอน มะลูลีม (2541) ได้กล่าวถึงการจัดแบ่งสำนักคิดต่างๆ ของอิสลามออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ 1) กลุ่มที่เกิดจากการเมือง ได้แก่ สำนักคิดซุนนี (SUNNI) ชีอะฮ์ (SHIAH) และคอริฎี (KHARIJI) 2) กลุ่มที่เกิดจากความคิดด้านศาสนาวิทยา ได้แก่ สำนักคิดมูญอฮ์ (MURJIA) หรือ กอดะรียะฮ์ (QADARIYA) สำนักคิดญะบะรียะฮ์ (JABARIJA) และสำนักคิดซิฟาติยะฮ์ (SIFATIYA) 3) กลุ่มที่เกิดจากความคิดด้านปรัชญา ได้แก่ มูตะซัลละฮ์ (MU'TAZILA) มูตะกัลลิม (MUTAKALLIM) ซูฟี (SUFU) และฮุกะมะฮ์ (HUKAMA) หรือ ฟะลาซิฟะฮ์ (FALASIFAH) (กิติมาอมรทัตและอิมรอน มะลูลีม (2541)

จากการเกิดสำนักคิดต่างๆ ที่มีสาเหตุมาจาก 6 ประการด้วยกัน คือ 1) การแข่งขันกันเพื่อเป็นผู้นำในระหว่างกลุ่มต่างๆ 2) ความแตกต่างของความคิดเห็นในเรื่องการอธิบายความหมายของพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน 3) การเน้นในด้านต่อแห่งความรู้ที่แตกต่าง 4) ความพยายามที่จะยกเหตุผลมาอ้างในเรื่องศาสนา 5) การนำเอาความคิดของต่างชาติเข้ามา และ 6) ความคิดของนักปราชญ์มุสลิม (อิมรอน มะตุลิม กิตติมา อมรทัต และจรัญ มะตุลิม 2550) นั้น ผู้วิจัยมองว่าได้สร้างให้เกิดช่องว่างที่สามารถชักจูงหรือเบี่ยงเบนหลักคำสอนและหลักปฏิบัติที่อัลกุรอานบัญญัติไว้ได้ ซึ่งตามหลักการของอัลกุรอานถือเป็นหลักปฏิบัติที่ดียิ่งที่นำความสงบสุขร่มเย็นมาสู่มนุษยชาติ แต่เมื่อมนุษย์นำการเมืองเข้าสู่ศาสนาโดยเอาตนเองเป็นที่ตั้งมิใช่เอาหลักการของอิสลามเป็นที่ตั้งก็อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาเช่นปัจจุบัน เช่น กรณีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีการสร้างวาทกรรมให้ชาติพันธุ์มลายูและศาสนาอิสลามเป็นสิ่งแวดล้อม ให้เรื่องราวการต่อสู้ของกลุ่มขบวนการฯ มีความชอบธรรมโดยการอ้างอิงหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งผู้วิจัยจะขอยกเนื้อหาบางส่วนบางตอนที่กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ นำหลักการศาสนาอิสลามมาบิดเบือนเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับกลุ่มขบวนการฯ จากงานแปลเอกสารมลายูชิ้นหนึ่งของ บะห์รูณ (2551) ดังความว่า...

“โปรดมาช่วยกันขอพรจากอัลลอฮ์ (ซ.บ.) เพื่อที่พระองค์จะทรงประทานพละกำลังที่เข้มแข็งแก่บรรดานักต่อสู้แห่งแผ่นดินปัตตานี ซึ่งที่แห่งนี้ถือว่าเป็นแหล่งหลั่งเลือดของบรรดา ปูยา ตายาย ของพวกเรา”

“จงรับรู้ด้วยว่า แผ่นดินแห่งนี้ได้ถูกให้เกียรติ ณ อัลลอฮ์ (ซ.บ.) โดยมีบรรดาลูกหลานเชื้อสายศาสดาได้เป็นกษัตริย์แห่งเมืองมลายู และเป็นรัฐมนตรีของมาเลเซียมากถึง 5 ท่านด้วยกัน และแผ่นดินนี้ได้ถูกปกปักษ์รักษาโดยอัลลอฮ์ (ซ.บ.) จากภัยอันตรายทั้งปวง เพราะแผ่นดินนี้ถูกปกครองโดยสุคที่รักของนบีมุฮัมมัด”

“ดังนั้น โอ้อับรรดา ลูกหลานกษัตริย์แห่งเมืองมลายู, โอ้อูกลูกหลานชาวยาวี, อย่าได้หวากกลัวและกลางแคลงต่อสิ่งใด จงเดินหน้าต่อสู้ไป และจงเชิดชูคำขวัญของอิสลามต่อไป, จงอย่าได้หวาดกลัวต่อสิ่งใดตราบที่พวกท่านยังอยู่ในอิสลามอย่างแน่นอน”

ดังนั้น จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จึงเป็นความพยายามของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ที่จะสร้างวาทกรรมให้ชาติพันธุ์มลายูและศาสนาอิสลามคือสิ่ง

เดียวกัน โดยการพยายามผูกโยงเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ การมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่น่าภาคภูมิใจและเป็นลักษณะเฉพาะ และการต่อสู้ของกลุ่มขบวนการฯ ก็เพื่อธำรงไว้ซึ่งศาสนาอิสลาม จึงก่อให้เกิดการเมืองแห่งอัตลักษณ์ขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย ซึ่งการเมืองแห่งอัตลักษณ์ดังกล่าวเป็นทั้งวิธีการและเป้าหมายสูงสุดของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ดังได้กล่าวแล้วในเรื่องการเมืองแห่งอัตลักษณ์ แต่ในประเด็นการต่อสู้เพื่อศาสนาของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ดันแคน แม็กคาร์โก (2555) ได้มองว่า เหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเมื่อมองจากสาเหตุหลักแล้วไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามเลย แม้ว่าดูภายนอกตัวศาสนาอิสลามจะดูมีบทบาทสำคัญ เช่น ผู้ชักชวนและชักจูงเยาวชนส่วนใหญ่ก็เป็นพวกครู โรงเรียน ปอเนาะและอูstadaz วิธีการพูด การ โน้มน้าวลึ้นอ้างอิงหลักศาสนา เช่น การทำญฮาดหรือสงครามศาสนา ซึ่งสาเหตุที่แท้จริงในทัศนะของดันแคนใต้น้ำหนักไปที่ความชอบธรรมเป็นประเด็นหลัก ซึ่งประเด็นศาสนาไม่ใช่สาเหตุของความรุนแรงนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของชัยวัฒน์ สถาอานันท์ (2539) ที่ว่า...

“ควรเข้าใจว่าศาสนามีใช่สาเหตุของความรุนแรง แต่ปัญหาทางเศรษฐกิจ การแย่งชิงทรัพยากรและอำนาจ เป็นสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างผู้คนต่างศาสนา แต่แล้วศาสนาที่ถูกนำมาใช้เป็นข้ออ้างรองรับการฆ่าฟันเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ศรัทธาในศาสนามีผลโยงใยมนุษย์เข้าด้วยกัน และในกระบวนการนี้ความเป็น “พวกเรา” ที่มีอัตลักษณ์แตกต่างไปจาก “พวกเขา” ก็เกิดขึ้น ความแตกต่างดังกล่าวทำให้ง่ายที่จะคิดว่า “ฝ่ายเขา” และหาว่า “เรา” มีสิทธิที่จะไปเปลี่ยนแปลงความคิดของเขา ความรุนแรงก็จะเกิดขึ้น”

สำหรับผู้วิจยมองประเด็นศาสนาอิสลามต่อกรณีความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เช่นเดียวกับดันแคน แม็กคาร์โกและชัยวัฒน์ สถาอานันท์ ที่ว่าศาสนาอิสลามไม่ใช่สาเหตุหรือปัญหาที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ขึ้น แต่ศาสนาอิสลามถูกใช้เป็นเครื่องมือในการชักจูงมวลชนให้มาเข้าร่วมเป็นสมาชิกในระดับต่างๆ จากความศรัทธาในศาสนา อีกทั้งศาสนาอิสลามได้ถูกสร้างให้เป็นทางนำของขบวนการต่อสู้เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมของการสร้างรัฐอิสลามขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เสมือนการสร้างจินตนาการร่วม ความรู้สึกร่วมของผู้คนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้นงานวิจัยนี้จะไม่พิจารณาประเด็นของศาสนาอิสลามที่เป็นสาเหตุของความไม่สงบฯ แต่จะมองศาสนาอิสลามในฐานะที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี

6.แนวคิดที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากแนวคิดเรื่องการสื่อสาร การสื่อสารทางการเมือง วาทกรรม และชาตินิยมมลายูที่ผ่าน มาเป็นแนวคิดพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับรูปแบบและยุทธวิธีของปฏิบัติการการก่อความ ไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ทางอำนาจของ การเมืองรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า การเมืองแห่งอัตลักษณ์ (ศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรีและคณะ 2551) ที่ รั้วไทยกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน

เหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ครั้งใหม่ นับจากเหตุการณ์ ปล้นปืนเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2547 ได้มีข้อสมมติฐานต่างๆ เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดขึ้นมากมาย โดยค้นแคน แม็กคาร์โก (2555) ได้รวบรวมมุมมองสาเหตุของการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบใน พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไว้ในหนังสือถักแผ่นดินอิสลามและปัญหาความชอบธรรมใน ภาคใต้ ประเทศไทย ดังนี้

มุมมองประการแรก มองว่าเป็นฝีมือของพวกโจรกระโจนหรือพวกที่ไม่เคารพกฎหมาย ตามคำนิยามของรัฐบาลทักษิณ

มุมมองประการที่สอง มองว่าเป็นการกระทำของเครือข่ายอาชญากร เจ้าหน้าที่รัฐ และ นักการเมืองท้องถิ่นที่สร้างสถานการณ์เพื่อแสวงหาประโยชน์จากเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ดังกล่าว

มุมมองประการที่สาม มองว่าเป็นผลมาจากการถูกกีดกันทางสังคมและเศรษฐกิจ การแย่งชิงทรัพยากรหรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม

มุมมองประการที่ห้า มองว่าเป็นความขัดแย้งที่เกี่ยวเนื่องกับการเมืองไทย

มุมมองประการที่หก มองว่าเป็นเครือข่ายนิสิตในระดับสากลคือ องค์กรมุสลิมที่ เกี่ยวข้องกับสงครามต่อต้านการก่อการร้ายระดับโลก

มุมมองประการที่เจ็ด มองว่าเป็นความพยายามที่ต้องการแบ่งแยกดินแดน

โดยงานวิจัยนี้มองประเด็นปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ว่าเป็นเรื่องของขบวนการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งจากงานวิจัยของชินวัฒน์ แม้นเดช (2554) เรื่อง กระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ และแนวทางในการหยุดยั้ง ได้แสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ดำเนินการ เพื่อต่อต้านรัฐไทยอย่างจริงจัง และวัตถุประสงค์ที่แน่ชัดคือความต้องการปลดแอกปาตานีออกจาก รัฐไทย และในงานวิจัยของอาทิตย์ เทียนศิริ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาการปลูกฝังความคิดทางการเมืองของผู้ก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดนราธิวาส ได้ข้อ ค้นพบที่สอดคล้องกับงานวิจัยของชินวัฒน์ แม้นเดช ที่ว่าสาระสำคัญในการปลูกฝังแนวความคิด

ให้แก่สมาชิกของกลุ่มผู้ก่อไม่ความไม่สงบฯ คือ เรื่องความต้องการแบ่งแยกดินแดนปกครองตนเอง หรือในมุมมองของบะห์รูน (2551) ที่อดีตเป็นฝ่ายต่อต้านรัฐไทยก็ได้ระบุชัดถึงการเกิดขึ้น มีอยู่และกำลังดำเนินการของกลุ่มที่เรียกว่า “ขบวนการชาตินิยมปาตานี” ซึ่งดำเนิน “สงครามประชาชน” โดยมีชื่อเรียกขบวนการเมืองสูงสุดคือ “เอกราชปาตานี”

สำหรับการศึกษาพัฒนาการของแนวคิดเรื่องการแบ่งแยกดินแดนของจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน จะถือเอาช่วงเหตุการณ์ในคริสต์ศตวรรษที่ 16-17 เป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาการแนวคิดดังกล่าว จากงานวิจัยของศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี และสุกรี หลั่งปุเต๊ะ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 16-17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัตตานีกับสยามซึ่งส่วนใหญ่ปัตตานีมักจะมีความสัมพันธ์แบบรัฐบรรณาการของสยาม ในเงื่อนไขที่รัฐเล็กต้องผ่อนปรนให้กับอำนาจรัฐใหญ่ แต่ในความสัมพันธ์แบบนี้ถึงแม้ว่ารัฐเล็กจะไม่มีอิสระและมีฐานะเสมือนเมืองขึ้น แต่รัฐเล็กยังคงสามารถปกครองบริหารประเทศของตนเองได้ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรอบครอบครองดินแดน จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัตตานีมิใช่ดินแดนของสยาม เป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่วางอยู่บนผลประโยชน์ทางการค้าเป็นสำคัญ และมีลักษณะยืดหยุ่นต่อรองกันได้และไม่มีความตึงเครียดที่ถาวร แต่ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปเมื่อสยามต้องการเข้าไปควบคุมและสลายความเข้มแข็งของปัตตานี โดยเริ่มปรากฏชัดในสมัยพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช แห่งราชวงศ์จักรี และชัดเจนในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยอาจกล่าวได้ว่าประเทศไทย (รัฐบาลกลาง) ใช้อำนาจปกครองจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาสอย่างเต็มที่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2445 ขณะที่ยังเป็นประเทศสยามและสามจังหวัดดังกล่าวอยู่ในฐานะเป็น “บริเวณเจ็ดหัวเมือง” ซึ่งไม่มีทายาทเจ้าเมือง (ราชา) อีกต่อไป ผู้คนที่นี้จึงต้องเป็น “คนสยามเชื้อสายมลายู” ไปโดยปริยาย (รัตติยา สาและ 2547)

จากลักษณะความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ เดิม เป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่วางอยู่บนผลประโยชน์ทางการค้าเป็นสำคัญ เปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางการเมืองการปกครองเข้ามาแทนที่ จึงได้เกิดการต่อต้าน การปฏิเสธอำนาจของรัฐไทย การต่อต้านและปฏิเสธอำนาจดังกล่าว จึงเป็นที่มาของแนวคิดการแบ่งแยกดินแดนในมุมมองของรัฐประเทศไทย ซึ่งได้ปรากฏชัดในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรีเป็นต้นมา สำหรับปฏิบัติการต่อต้านและปฏิเสธรัฐไทย หรือรัฐชาติไทยเรียกว่าการแบ่งแยกดินแดนนั้นสามารถประมวลได้ดังนี้ ในสมัยรัชกาลที่ 5 นำโดยเด็งกูอับลกอเคอร์ และในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม เกิดขบวนการชาตินิยมมลายู ริเริ่มนำความคิดโดยวันอฮัมมัด บินวันมุฮัมมัดเซ็น อัล-ฟาตอนี และเกิดกลุ่มต่างๆตามมา เริ่มตั้งแต่กลุ่มแสงอรุณ นำโดยเด็งกู อับลกูญาลาล์ บิน, เด็งกูอับลกูมุดตอลิบ ตามมาด้วยกลุ่มสมาคมอิสลามสมางตปาตานี นำโดยหะยีสุหลง บินอับลกอเคอร์,

องค์กรกัมปาร์ GAMPAR หรือ GAMPAR หรือ Gabungan Melayu Patani Raya แปลว่า ขบวนการแห่งชาติมลายูปาตานี นำโดยเต็งกูมะห์หมุด มาไฮยิดีน, เต็งกูอับลดุลญาลาล์ และคนอื่นๆ, กบฏคูซงญอ, และก่อเกิดเป็นขบวนการแบ่งแยกดินแดน อันประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ ดังนี้ ขบวนการแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติปาตานี หรือ Barisan Nasional Pembebasan Patani (BNPP) ก่อตั้งเมื่อ 2490 นำโดย บัคร์ ฮัมดัน, นายอับดุลฟาตาค์ อุมาร์, นายอัคนัน อุบายะห์ ฯลฯ, แนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายูปาตานี หรือ Barisan Revolusi National Patani หรือ BRN ก่อตั้งเมื่อ 13 มีนาคม 2503 นำโดย นายหะยีอาหมิน โต๊ะมีนา, นายหะยีอับดุลการิมบินฮัซซัน และนายวันอาหะหมัด รอฟี, องค์กรปลดปล่อยรัฐปาตานี หรือองค์กรสหปาตานีเสรี หรือ พูโล Patani United Liberation Organisation (PULO) ก่อตั้งเมื่อ 22 มีนาคม 2511 นำโดยตนกูบิรอ กอดอนีลลอ, ขบวนการมุจาฮิดีนอิสลามปาตานี (Mujahidin Islam Pstanu) ก่อตั้งเมื่อปี 2528 โดยมีพัฒนาการจากขบวนการเพื่อเอกภาพมุจาฮิดีนปาตานี ((Barisan Bersatu Muahidin) นำโดยนายหะยีอาหมิน โต๊ะมีนา, นายอับดุลเราะห์มาน พอมีง ฯลฯ, และขบวนการเบอร์ซาตู (Barisan Bresatu Kemerdekaan Patani) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2532 นำโดยแกนนำของ 4 ขบวนการ ได้แก่ BIPP, BRN, GMIP และ PULO และกลุ่มเปอร์มูดา (Kumpulan Pemuda Patani/KPP) หรือเยาวชนกึ่งชาติปาตานี จัดตั้งเมื่อใดไม่ปรากฏแน่ชัด แต่เป็นที่รู้จักเมื่อ โจมตีฐานเจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2547 (อารีฟิน บินจิ, อ. ลออแมน, และ ชูฮัยยี อีสมาแอล 2550)

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ที่มาของแนวความคิดการแบ่งแยกดินแดนในอดีตหรือปฏิบัติการต่อต้านรัฐไทยเกิดจากสาเหตุการสร้างรัฐชาติไทยที่เริ่มชัดเป็นรูปธรรมคือตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่รัชกาลที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรี และเพิ่มความรุนแรงในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นต้นมา ดังที่อมรา พงศาพิชญ์ (2542) ให้ความเห็นไว้ว่า...

“จากความคิดชาตินิยมที่ให้ความสำคัญกับการสร้างชาติและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในอาณาเขตพื้นที่ของชาติที่มองข้ามเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรม การกดทับการไม่ได้รับยุติธรรมในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ชนกลุ่มน้อย (มลายูมุสลิม) ของชาติไทย แต่เป็นคนส่วนใหญ่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงก่อให้เกิดกรณีของกลุ่มการแบ่งแยกดินแดน (separatist group) หรือกลุ่มผู้ก่อการร้าย (terrorist group) ขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย”

การต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีของกลุ่มขบวนการฯ ซึ่งเกิดขึ้นยุครัฐชาติสมัยใหม่นั้น สามารถมองได้เป็น 2 รุ่น คือ ขบวนการรุ่นเก่า และขบวนการรุ่นใหม่ โดยขบวนการรุ่นเก่านั้นเกิดขึ้นนับตั้งแต่

สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่รัชกาลที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรีและเริ่มสลายคลายบทบาทลงเมื่อประมาณ 20-30 ปีที่ผ่านมาและในปัจจุบันแทบจะไม่มีบทบาทในการต่อสู้และได้เสื่อมอำนาจลง โดยความล้มเหลวของกลุ่มขบวนการรุ่นเก่าๆ อาจมีความผิดพลาดที่แตกต่างกันไป แต่มีประเด็นหนึ่งที่กลุ่มขบวนการฯ มีความล้มเหลวเหมือนกัน คือ การต่อสู้ในอดีตที่ใช้แนวทางการเมืองที่ขับเคลื่อนด้วยประเด็นชาตินิยม และรูปแบบการต่อสู้ทางการทหารที่ใช้แนวทางชนบทล้อมเมืองที่ไม่สามารถปลุกกระดมชาวมลายูปาตานีให้สามารถยื่นยันการต่อสู้ได้อย่างแท้จริงจึงก่อให้เกิดความล้มเหลวของกลุ่มขบวนการต่างๆ ในอดีต (บะห์รุณ 2551) ซึ่งแกนนำคนสำคัญของกลุ่มขบวนการฯ รุ่นเก่าได้วางมือและส่วนหนึ่งได้ไปพำนักอาศัยในต่างประเทศ นอกจากนี้มีความพยายามของอดีตกลุ่มขบวนการฯ เองที่จะเจรจาสันติภาพ ได้แก่ อูस्ताซมุฮัมมัด บิน อับดุลเราะห์มาน ประธานกลุ่มจีเอ็มพี นายรอซี บินฮัดซัน รองประธานกลุ่มฟูโล อูस्ताซอับดุลเลาะห์ บินอิสลามแอล ประธานกลุ่มบีอาร์เอ็นคองเกรส และ ดร.วัน กาคร์ เจ๊ะมาน ประธานกลุ่มเบอร์ซาตู (กองบรรณาธิการ 2551)

สำหรับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ครั้งใหม่ นับตั้งแต่ปี 2547 นั้น ถือเป็นขบวนการต่อสู้ของคนรุ่นใหม่ โดยกลุ่มขบวนการฯ ในปัจจุบันได้นำทฤษฎีความล้มเหลวในอดีตมาปรับยุทธศาสตร์ใหม่ด้วยการนำเอาหลักศาสนา มาตีความประวัติศาสตร์ ปาตานีใหม่ คือ จากปาตานีในอดีตที่เป็นเพียงรัฐที่ปกครองด้วยมุสลิม สร้างวาทกรรมใหม่ให้ปาตานีในอดีตกลายเป็น รัฐอิสลาม ซึ่งเป็นแนวทางการเมืองใหม่ที่มีการผสมผสานกันทั้งชาตินิยมและศาสนา (บะห์รุณ 2551) เป็นไปตามแนวคิดและทฤษฎีเรื่องชาตินิยมมลายูที่ได้กล่าวไปแล้ว ที่ทำให้เห็นถึงขบวนการการเกิดขึ้นของชุมชนจินตนาการรูปแบบใหม่ที่วางอยู่บนพื้นฐานของความ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ เชื้อชาติ และการเมืองแห่งอัตลักษณ์ที่ผู้คนถูกยึดโยงด้วยการสร้างสำนึกร่วมกันเกี่ยวกับลักษณะความเป็นอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ โดยกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เปรียบเสมือนการสร้างวาทกรรมที่มีองค์ประกอบการสื่อสารและการสื่อสารทางการเมืองเข้ามาทำให้เกิดอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ดังกล่าว

เดวิด บราวน์ (อ้างถึงใน ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ 2551) ได้อธิบายขบวนการแบ่งแยกดินแดนในเชิงโครงสร้าง จากงานของเขาเรื่อง *From Peripheral Communities to Ethnic Nations: Separatism in Southeast Asia* ว่า การแบ่งแยกดินแดนของชาติพันธุ์นั้นสามารถทำความเข้าใจได้ดี หากพิจารณาจากคุณลักษณะและผลสะท้อนของรัฐ (The State) ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะอธิบายกำเนิดของขบวนการแบ่งแยกต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งมี 3 ขั้นตอนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับชุมชนที่อยู่รอบนอกๆ ได้แก่ ขั้นที่หนึ่ง การเกิดขึ้นของลักษณะรัฐที่เป็นเชื้อชาติเดียว (Mono-Ethnic State) แน่แน่นอนว่าย่อมทำให้การแทรกแซงเข้าไปในชุมชนย่อมนำไปสู่การทำลายโครงสร้างของอำนาจอัน

ยอมรับนับถือทั้งหลาย (Communal Authority Structures) ของชนกลุ่มน้อยลงไป การทำลายนี้เกิดขึ้นในสองระดับ ในระดับมวลชน (หรือรากหญ้า) เกิดวิกฤตในอัตลักษณ์และความไม่มั่นคงของชุมชน ในขณะที่ในระดับผู้นำเกิดวิกฤตของความชอบธรรม (Crisis of Legitimacy) ชั้นที่สองบรรดากลุ่มผู้นำทั้งหลายในชุมชนรอบนอกเหล่านี้ พยายามหาทางแก้ไขวิกฤตเหล่านั้นด้วยการสรรคสร้างอุดมการณ์ชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์ขึ้นมา และดำเนินการปลุกระดมให้เกิดการเผชิญหน้ากับรัฐขึ้น การกระทำดังกล่าวสร้างพื้นฐานอันใหม่สำหรับการมีเอกภาพและอัตลักษณ์ของชุมชนขึ้นมา และก็สร้างพื้นฐานใหม่สำหรับการมีเอกภาพและอัตลักษณ์ของชุมชนขึ้นมา และก็สร้างพื้นฐานใหม่ให้กับความชอบธรรมแก่บรรดาผู้นำเหล่านั้นอีกด้วย ชั้นที่สาม ในขบวนการชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์นั้นมักมีจุดอ่อนแฝงอยู่ในนั้นด้วย ซึ่งเกิดการการที่กลุ่มผู้นำต่างๆ มีความต้องการและความใฝ่ฝันที่แข่งขันกัน เช่นผู้นำตามประเพณีกับผู้นำรุ่นใหม่ที่มีการศึกษาสมัยใหม่ แต่ละกลุ่มก็แสวงหาความชอบธรรมในฐานะแห่งการเป็นผู้นำของพวกเขาในชุมชนเหล่านั้น ผลกระทบที่สำคัญอันหนึ่งของการแข่งขันกันก็คือนำไปสู่ความไม่สามัคคีของกลุ่มและพวกและจุดอ่อนในขบวนการชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์ที่ก่อรูปขึ้นมา

โดยเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น กลุ่มขบวนการก่อความไม่สงบฯ ได้สร้างวาทกรรมความคิดการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี ซึ่งผูกโยงเข้ากับประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน โดยมีศาสนาเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ซึ่งศาสนาอิสลามเองนั้นก็ไม่ใช่สาเหตุของความขัดแย้งในพื้นที่โดยตรง แต่ศาสนาอิสลามได้ถูกนำมาอ้างเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับการกระทำของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ในการต่อสู้กับรัฐไทย (เอก ตั้งทรัพย์วัฒนาและอรอร ภูเจริญ 2552) ดังนั้นทั้งเรื่องประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ศาสนาอิสลาม ภาษาและวัฒนธรรมจึงถูกนำมาผูกโยงเข้าด้วยกันแล้วนำมาตีความใหม่ โดยหลักฐานที่สำคัญในการอ้างอิงความน่าเชื่อถือของประวัติศาสตร์ปาตานี ซึ่งเป็นคู่มือของทุกขบวนการได้แก่หนังสือที่ถูกนำมาใช้ 2 เล่ม คือ “ชื่อฉายาเราะเกือราญา อันมลายูปาตานี ” ประวัติราชอาณาจักรมลายูปาตานี ของ อิบราฮิม สุกรี และ “ฮิกายะ ปาตานี” (ตำนานปาตานี) (บะห์รูณ 2551)

ในปัจจุบันกลุ่มขบวนการที่มีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนไหวในพื้นที่ คือ กลุ่ม BRN-Coordinate โดยมีฐานแห่งการปฏิบัติ คือศาสนา แนวทาง คือ จับบาอูธ และเป้าหมายของการปฏิบัติการดังกล่าว คือ “เอกราช” มีแนวทางหลักในการต่อสู้ที่สำคัญ 5 ข้อ ได้แก่ 1) ไม่ประนีประนอม 2) ไม่ยอมรับการผสมกลมกลืน 3) ไม่เอาการปกครองตนเอง 4) ไม่ต่อสู้ด้วยหนทางรัฐสภา และ 5) ไม่ยอมรับความคิดเห็นใดนอกจากความคิดของขบวนการ (รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช 2556)

โดยกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ ได้ดำเนินการตามแผนปฏิวัติ 7 ขั้นตอน หรือบันได 7 ขั้นตอนที่
จากหลักฐานที่ค้นพบที่บ้านพักนายมะแซ อุเซ็ง อาจารย์สอนศาสนาโรงเรียนสัมพันธวิทยา
(โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม) บ้านเจาะเกาะ ตำบลบุกิต อำเภोजะเอย์ จังหวัดนราธิวาส
ซึ่งสุรชาติ บำรุงสุข (2553) ได้กล่าวถึงแผนปฏิวัติ 7 ขั้นตอน หรือบันได 7 ขั้นตอนที่

ขั้นที่ 1 การสร้างจิตสำนึกมวลชน

เป็นการปลุกระดมมวลชนให้มีความสำนึกถึงความเป็นมลายู การยึดมั่นในศาสนา
อิสลาม และเน้นความเป็นรัฐปาตานีในอดีตที่จำเป็นต้องต่อสู้เพื่อเอาดินแดนคืน ซึ่งมักจะยก
ประเด็นการกวาดต้อนชาวมลายูไปยังกรุงเทพฯ และบังคับให้ใช้มือเปล่าขุดคลองแสนแสบ รวมถึง
อ้างคำสอนในคัมภีร์อัลกุรอานมาประกอบ ซึ่งบะห์รูน (2551) อดีตสมาชิกกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ
เคยถูกปลุกระดมด้วยข้อความดังกล่าวเช่นกันซึ่งได้สร้างความเคียดแค้นเกลียดชังต่อรัฐไทยเป็น
อย่างยิ่ง ซึ่งเขาเองก็พร้อมที่จะต่อสู้เพื่อเอาดินแดนปาตานีคืน ดังข้อความ...

*“สยามได้รุกรานปาตานี ได้เข่นฆ่าบรรพบุรุษของเราอย่างทารุณโหดร้าย และจับต้อนไป
เป็นเชลยที่กรุงเทพฯ เจาะข้อเท้าที่เอ็นร้อยหวายแล้วผูกติดกัน เพื่อนำไปขุดคลองแสนแสบด้วยมือ
เปล่า”*

ขั้นที่ 2 การจัดตั้งมวลชน

เป็นการจัดตั้งแนวร่วม จะดำเนินการระหว่างสอนศาสนาต่อเยาวชนที่มีอายุ
ระหว่าง 18-35 ปี รวมถึงประชาชนทั่วไปด้วย ในช่วงการอ่าน คุปตะบาอะ ในวันศุกร์ หรือ ละหมาด
ใหญ่ตามมัสยิดต่างๆ ส่วนในโรงเรียนตาดีกา โรงเรียนเด็กเล็กก่อนวัยเรียน/อนุบาล ปอเนาะและ
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมอบหมายให้ครูสอนศาสนาที่ผ่านการบ่มเพาะมาแล้วเป็น
ผู้ดำเนินการ จากนั้นจะพัฒนาให้นักเรียน/นักศึกษาเหล่านั้นเป็นผู้ปฏิบัติ เช่น การให้ทุนการศึกษา
ไปเรียนต่อต่างประเทศ ที่ปรากฏหลักฐานคือการไปศึกษา ณ มหาวิทยาลัยในเมืองบันดุง เมดาน
ยอร์กการ์กัตาร์ ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้จะจบการศึกษาทั้งทางวิชาการและผ่านการ
ฝึกหลักสูตรด้านการทหารด้วย ซึ่งเยาวชนกลุ่มนี้จะถูกส่งเข้าเป็นคณะกรรมการต่างๆ เช่น
คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด คณะกรรมการมัสยิด คณะกรรมการหมู่บ้าน และสมาชิก
องค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงสหกรณ์ (สหกรณ์หมู่บ้าน) สมาคมหรือชมรม (รวมถึงด้านกีฬา)
ด้วย

ขั้นที่ 3 การจัดตั้งองค์กร

เป็นการจัดตั้งองค์กรอำพรางในการปฏิบัติเพื่อเป็นการควบคุมมวลชนและแหล่งเงินทุน เช่น การจัดตั้งชมรมตาดิกา โดยในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ใช้ชื่อว่า “PUSAKA” จังหวัดปัตตานี ใช้ชื่อว่า “PUSTAKA” จังหวัดยะลา ใช้ชื่อว่า “PERTIWI” จังหวัดสงขลา ใช้ชื่อว่า “PUTRA” และจังหวัดสตูล ใช้ชื่อว่า “PANTAS” เพื่อควบคุมโรงเรียนตาดิกาที่ยินยอมเข้าร่วมในองค์กร ซึ่งการควบคุมองค์กรเหล่านี้จะอำนวยความสะดวกทางการเมืองต่อระดับแกนนำในพื้นที่เหล่านั้นด้วย นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งองค์กรบังหน้าอื่นๆ อีกหลายรูปแบบ เช่น การจัดตั้งสหกรณ์ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 การจัดตั้งกองกำลัง

มี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับเยาวชนทหาร เป็นกองกำลังที่อยู่ประจำหมู่บ้าน ตามภูมิภานาโดยเฉพาะหมู่บ้านสีแดง (ประมาณ 257 หมู่บ้าน) โดยมีเป้าหมายที่จะจัดตั้งกองกำลังดังกล่าวให้ได้ 30,000 คน ระดับเยาวชนคอมมานโด เป็นผู้ที่ถูกคัดเลือกจากกลุ่มเยาวชนทหารนำไปฝึกยุทธวิธีหน่วยทหารขนาดเล็กและยุทธวิธีด้านอื่นๆ เพิ่มเติม สมาชิกระดับคอมมานโดจะได้รับมอบภารกิจด้านการก่อการร้ายต่างๆ เช่น การลอบยิง ลอบวางระเบิด และลอบโจมตี โดยมีเป้าหมายจะจัดตั้งให้ได้ 3,000 คน โดยกระจายอยู่ในเขตปกครองใหม่ 3 เขต (เขตการปกครองขององค์กรกู่ชาติปัตตานี) เขตงานละ 1,000 คน และ ระดับกองกำลังระดับผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ควบคุมและครูฝึกกองกำลังคอมมานโด กลุ่มเหล่านี้บางคนผ่านการฝึกมาจากต่างประเทศ มีจิตความสามารถค่อนข้างสูง เคยผ่านการปฏิบัติจริงมาแล้วและมีจิตใจต่อสู้เพื่อองค์กรที่แน่วแน่ โดยมีเป้าหมายกำหนดไว้ 300 คน และคัดเลือกจากเยาวชนคอมมานโดและผู้ที่ผ่านมาการฝึกจากต่างประเทศแล้ว

ขั้นที่ 5 การสร้างอุดมการณ์ชาตินิยม

เป็นการมุ่งเน้นการสร้างอุดมการณ์ความเป็นชาติพันธุ์เดียวกัน (ความเป็นมลายู) ที่จะต้องร่วมกันต่อสู้เพื่อให้ได้รัฐปัตตานีกลับคืนมา โดยการฝึกกำลังของชนชาติพันธุ์มลายูที่เป็นชาวไทยมุสลิมทุกคนทุกอาชีพ รวมถึงข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหารที่เป็นมุสลิม และชาวมาเลเซีย ซึ่งผู้ที่ได้รับการปลูกฝังอุดมการณ์ชาตินิยมแล้วจะต้องเคยผ่านการปฏิบัติจริง คือ การก่อเหตุร้ายไม่ว่าลักษณะใดก็ตาม

ขั้นที่ 6 การเตรียมพร้อมปฏิวัติ

เป็นขั้นตอนการก่อเหตุร้ายทุกรูปแบบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เหมือนการแตกกระจายของดอกไม้ไฟ หรือที่เรียกว่า “การจุดดอกไม้แห่งการปฏิวัติ” เพื่อเตรียมการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่

ขั้นที่ 7 การจัดตั้งการปฏิวัติหรือการก่อการปฏิวัติ

เป็นการต่อสู้ขั้นสุดท้ายและใช้การโจมตีด้วยกองกำลังต่อกลไกรัฐเต็มพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และขณะโจมตีจะติดตั้งรัฐปัตตานีควบคู่ไปด้วย เพื่อให้สื่อมวลชนแพร่กระจายข่าวไปทั่วโลก และหวังผลให้ประชาคมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะองค์การสหประชาชาติหรือองค์กรมุสลิมในระดับโลกที่จะเข้ามาแสดงบทบาทในการแก้ปัญหาจนนำไปสู่การลงประชามติของประชาชนเพื่อแยกตัวเป็นเอกราชและจัดตั้งรัฐปัตตานีในที่สุด

โดยแผนดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ขั้นที่ 1 ถึง ขั้นที่ 5 ซึ่งเป็นระยะเวลาของการดำเนินการจัดตั้งและดำเนินงานเพื่อสร้างความพร้อมของคน องค์กรและอุดมการณ์ ส่วนที่ 2 ขั้นที่ 6 และขั้นที่ 7 เป็นขั้นการปฏิวัติเพื่อความสำเร็จของการกู้ชาติปาตานี

ในงานวิจัยของชินวัฒน์ แม้นเดช (2554) ได้นำเสนอกระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการฯ ดังนี้

1. ขั้นตอนและกระบวนการปลุกระดมบ่มเพาะก่อนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการฯ มีการเตรียมประชาชนมลายูมุสลิมในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลาให้เป็นแนวร่วมอุดมการณ์การแบ่งแยกดินแดนยาวนานกว่า 10 ปี ก่อนที่จะมีการเก็งตัว คัดเลือกและชักชวนบุคคล ทำให้ดูเหมือนว่าขบวนการฯ เกิดมาจากประชาชนในพื้นที่ฯ ที่จะต้องช่วยกันขับเคลื่อนภารกิจเอกราชปาตานีไปสู่เป้าหมาย ซึ่งการดำเนินงานเป็นไปภายใต้เงื่อนไข 2 ประการ ได้แก่ 1) เงื่อนไขเชื้อชาติมลายู และ 2) เงื่อนไขชาตินิยมมลายูปาตานี และในขั้นตอนนี้เมื่อเปรียบเทียบกับแผนปฏิวัติ 7 ขั้นตอน หรือบันได 7 ขั้นตอน จะอยู่ในระดับบันไดขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2

โดยมีรูปแบบการบ่มเพาะ 9 ประการ ได้แก่ 1) อาศัยความหลากหลายทางชาติพันธุ์: เป็นเครื่องมือของการสร้างความแตกแยกระหว่างชาติพันธุ์ และระหว่างสำนักคิดด้วย 2) ชาติพันธุ์มลายูถือเป็นชาติพันธุ์ที่มีความชอบธรรมมากที่สุดที่จะดำรงชีวิตอยู่บนแหลมมลายู 3) ปลุกระดมบ่มเพาะให้เยาวชนคิดแตกต่างกับรัฐไทยและคนไทยพุทธเพื่อนำสู่ความแตกแยกเชิงอัตลักษณ์อย่างสิ้นเชิง 4) เปรียบเทียบความไม่เสมอภาคระหว่างชาติพันธุ์มลายูกับชาติพันธุ์ไทยพุทธเพื่อให้ประชาชนมลายูมุสลิมรู้สึกต่ำต้อยที่ถูกปกครองอย่างกดขี่และถูกเอาเปรียบ 5) บ่มเพาะปลุกระดมให้รู้สึกที่รัฐไทยชอบใส่ร้ายป้ายสีและข่มขู่ชาติพันธุ์มลายูตลอดมา 6) สร้างความเชื่อที่ว่ารัฐไทยนำเอาทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์ของปาตานีไปใช้ซึ่งคนมลายูไม่ได้รับประโยชน์สูงสุด 7) สร้างความเชื่อที่ว่ารัฐไทยพยายามเปลี่ยนเชื้อชาติมลายูให้เป็นเชื้อชาติไทย 8) ชาติพันธุ์มลายูเป็นชาติพันธุ์ที่เจริญรุ่งเรืองตั้งแต่อดีตแต่วันทันนี้ถูกสยามทำให้เสื่อมลง 9) ค้นหาและประณามนโยบายที่ผิดพลาดของรัฐบาลไทยในการบริหารและปกครองคนมลายู

2. การผลิตทางความคิดเพื่อสร้างปัจจัยการตัดสินใจเข้าสู่การเป็นสมาชิก มีเครื่องมือที่สำคัญคือประวัติศาสตร์ปาตานี ด้วยเนื้อหาประวัติศาสตร์เชิงบาดแผลระหว่างปัตตานีกับสยาม ที่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกร่วมเกิดความรู้สึกเจ็บแค้น เกลียดชังสยาม และพัฒนาไปสู่ความเชื่อที่ว่ามลายูปาตานีล่มสลายลงเพราะจักรวรรดิสยาม ที่ใช้กำลังทหารเข้ามารุกรานยึดครองและได้เข่นฆ่าพี่น้องมลายูปาตานีอย่างโหดร้ายทารุณ เมื่อกลุ่มเป้าหมายเกิดความรู้สึกร่วม เกิดความเกลียดแค้นชิงชังสยามแล้ว จึงต่อยอดเรื่องราวประวัติศาสตร์บาดแผลร่วมสมัยที่เกิดขึ้นร่วมสมัยกับพี่น้องประชาชน เช่น กรณีการหายตัวไปของเหยื่อสูลง โต้ะมีนา หรือกรณีมัสยิดกรือเซะ เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2547 กรณีตากใบ เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2547 เพื่อตอกย้ำและทำลายความชอบธรรมของรัฐไทย พร้อมๆกันนั้นก็ได้ปลุกระดมบ่มเพาะให้เกิดความรู้สึกเป็นเชื้อชาติมลายูนิยมและความเป็นชาตินิยมปัตตานี พัฒนาเป็นเงื่อนไขการต่อสู้เพื่อการปฏิวัติปลดปล่อยปัตตานีให้เป็นเอกราชต่อไป ซึ่งเมื่อถึงขั้นนี้มักปลุกระดมจะสร้างสถานะรัฐปาตานีในอดีตให้เป็นรัฐอิสลาม สร้างความเชื่อว่าปัตตานีคือดินแดนแห่งศาสนาอิสลามแล้วจึงนำเข้าสู่วาทกรรมของสงครามญิฮาดในอิสลาม ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญที่สุดในการกระตุ้นแรงจูงใจให้เกิดการตัดสินใจเข้าสู่พิธีสาบานตนหรือทำซุมปะเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรการต่อสู้ของกลุ่มขบวนการก่อความไม่สงบด้วยความสมัครใจ

3. กระบวนการและขั้นตอนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการฯ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในการคัดเลือกชักชวนและจัดตั้งเข้าสู่การเป็นสมาชิกของขบวนการฯ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเป้าหมายในโครงสร้างองค์กรการต่อสู้ ได้แก่ 1) กลุ่มบุคคลเป้าหมายในหมู่บ้านที่มีสถานะเป็นผู้นำศาสนา ครูสอนตาดีกา ครูสอนศาสนา ผู้นำตามธรรมชาติ ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นกลุ่มบุคคลที่กลุ่มขบวนการฯ ต้องการจัดตั้งเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรมวลชนเป็นเป้าหมายหลัก 2) กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและเยาวชนที่ถูกสร้างให้เป็นเปอร์มุดอทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบของโรงเรียน (ในหมู่บ้าน) ซึ่งกลุ่มขบวนการฯ ต้องการจัดตั้งเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรทหารหรือกองกำลังอันเป็นเป้าหมายหลัก ดังนั้นกระบวนการฯ ดังกล่าวจึงเกิดขึ้นทั้งในและนอกระบบโรงเรียน โดยมีเป้าหมายในการชักชวนบุคคลที่ถูกเก็งตัวไว้เข้าสู่การเป็นสมาชิกของกลุ่มขบวนการฯ ต่อไป

4. ขั้นการฝึก-อบรมจัดตั้งเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ มีการแยกออกจากกันอย่างชัดเจน โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักๆ ได้แก่ 1) การฝึกอบรมหลักสูตรมวลชน ระดับคณะกรรมการหมู่บ้านหรืออาเงาะ ซึ่งเนื้อหาจะเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ปัตตานี การให้ความรู้เรื่องเชื้อชาติมลายูควบคู่กับประวัติศาสตร์ปัตตานี การให้สมาชิกทุกคนยึดมั่นในบัญญัติ 10 ประการของขบวนการฯ การให้ความรู้ศาสนาอิสลามที่เน้นประเด็นความเป็นมลายูมุสลิมและการทำสงครามญิฮาด และการให้ความรู้เกี่ยวกับ 5 ยุทธศาสตร์และการทำงานขับเคลื่อน 5 ยุทธศาสตร์ 2) การ

ฝึกรวมหลักสูตรเปอร์มุดอและกองกำลังปฏิบัติการ (RKK) ที่มี 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 ชั้นต่อกับ เป็นการปลูกฝังอุดมการณ์ ชั้นที่ 2 ชั้นต้อปอ เน้นบัญญัติ 10 ประการ ชั้นที่ 3 ชั้นดาร์ฟ เกี่ยวกับอัตลักษณ์มลายูปัตตานี ชั้นที่ 4 ชั้นตาเย เป็นการทดสอบความพร้อมและความเข้มแข็งและแข็งแรงของร่างกาย ชั้นที่ 5 ชั้นวาฏอน จะรับเฉพาะผู้ที่ผ่านชั้นตาเยเท่านั้น เป็นชั้นการฝึกทหารเบื้องต้น 3) การฝึกรวมหลักสูตรกองกำลังปฏิบัติการหรือหลักสูตร (RKK) จะทำการฝึกเฉพาะผู้ที่ผ่านหลักสูตรเปอร์มุดอชั้นวาฏอนและผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือก IPD เท่านั้น เป็นหลักสูตรการฝึกกองกำลังปฏิบัติการ (RKK) ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับที่ 1 การฝึกยุทธวิธีพื้นฐานการรบแบบ RKK เรียนกว่าการฝึกขั้นตาดิกา และระดับที่ 2 การฝึกยุทธวิธีระดับสูงเรียกว่าการฝึกขั้นปอเนาะ

จากที่กล่าวมาแล้วว่ากลุ่มเป้าหมายในการคัดเลือกชักชวนและจัดตั้งเข้าสู่การเป็นสมาชิกของขบวนการฯ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มบุคคลเป้าหมายในหมู่บ้านที่มีสถานะเป็นผู้นำศาสนา ครูสอนตาดิกา ครูสอนศาสนา ผู้นำตามธรรมชาติ ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นกลุ่มบุคคลที่กลุ่มขบวนการฯ ต้องการจัดตั้งเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรมวลชนเป็นเป้าหมายหลัก 2) กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและเยาวชนที่ถูกสร้างให้เป็นเปอร์มุดอทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบของโรงเรียน (ในหมู่บ้าน) ดังนั้นแนวร่วมขบวนการฯ จึงมาจากหลากหลายอาชีพ และหลากหลายวัย ในงานวิจัยชิ้นนี้ จะเน้นและให้ความสำคัญกับเยาวชนระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเยาวชนกลุ่มนี้จะเป็นพลังที่สำคัญในการขับเคลื่อนขบวนการฯ ต่อไปในอนาคต โดยผู้วิจัยได้นำแนวความคิดเรื่องสร้างจิตสำนึกมวลชน “เชื้อชาติมลายู ศาสนาอิสลาม มาตุภูมิปัตตานี และประวัติความเป็นมาของจังหวัดชายแดนภาคใต้ มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเรื่องวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ 2) ด้านภาษาและวัฒนธรรม และ 3) ด้านชาติพันธุ์มลายู เพื่อใช้วัดระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง และงานวิจัยที่เกี่ยวกับชาตินิยมเพื่อหาทฤษฎีและ

แนวคิดมาเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นปัญหา วิธีการศึกษา การจัดทำแบบสอบถาม และผลการศึกษาที่สอดคล้องกับงานวิจัยนี้ ดังนี้

2.7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ชินวัฒน์ แม้นเดช (2555) ได้ทำการศึกษากระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และแนวทางในการหยุดยั้ง พบว่าขบวนการก่อความไม่สงบได้จัดตั้งและพัฒนาองค์กรการต่อสู้ของขบวนการบนฐานการสนับสนุนจากประชาชนที่ผ่านกระบวนการกรปลุกระดมบ่มเพาะ กระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิก การเริ่มต้นจึงเกิดจากกระบวนการปลุกระดมบ่มเพาะผ่านคนรู้จัก ใกล้ตัวเข้าพูดคุยเล่าประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ปัตตานีกับสยามเชิงบาดแผล เกิดเป็นความเจ็บแค้นทางประวัติศาสตร์ พัฒนาสู่แนวคิดเรื่องเชื้อชาติมลายุนิยม และชาตินิยมปัตตานี สร้างอุดมการณ์แบ่งแยกดินแดน ชักนำเข้าสู่ความเชื่อศรัทธา “สงครามญิฮาด” ถือเป็นแรงจูงใจสูงสุดในการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิก และเข้าสู่พิธีสาบานตนถือว่าเป็นสมาชิกของขบวนการแล้ว สมาชิกทุกคนต้องผ่านกระบวนการฝึกอบรมตามลักษณะงานที่เก็งตัวไว้ เพื่อจัดตั้งสมาชิกที่ผ่านการฝึกอบรมเข้าสู่โครงสร้างองค์กรการต่อสู้ทั้งโครงสร้างองค์กรมวลชน (Political Wing) และโครงสร้างองค์กรการทหาร (Military Wing) ถือเป็นสมาชิกโดยสมบูรณ์

ศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี (2550) ศึกษาการเมืองชายขอบกับการใช้ความรุนแรงและการเมืองแห่งอัตลักษณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการสังเคราะห์งานศึกษาที่คณะผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ดำเนินการวิจัยภาคสนามในปี พ.ศ.2549-2550 พบว่าการเมืองแห่งอัตลักษณ์แบบใหม่ให้ความสนใจกับการสร้างความเป็นเราและเป็นอื่นอย่างเข้มข้น ทำให้เกิดการสร้างวาทกรรมและสัญลักษณ์ทางการเมืองที่ซับซ้อนและรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประเด็นปัญหาความเป็นชายขอบเป็นความต่อเนื่องทางประวัติศาสตร์ที่สืบเนื่องยาวนานและถูกสร้างขึ้นมาใหม่ให้มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น ตัวแบบของการแก้ปัญหาก็คือรัฐและประชาชนร่วมกันพัฒนาวิถีทางสถาบันเพื่อลดความขัดแย้ง มุ่งขจัดอคติทางชาติพันธุ์และศาสนา ปัจจัยที่เป็นปัญหาทางการเมืองในเรื่องความเป็นชายขอบก็คือความเป็นมลายู ชาตินิยมปัตตานีและศาสนา ผลการศึกษาต้นแบบในการแก้ปัญหาจะต้องทำเป็นชุดของนโยบายใหญ่จึงจะแก้ปัญหาได้ สิ่งที่น่าจะพิจารณาด้วยก็คือการกลับทวนตัวแบบอัตลักษณ์ที่เรียงลำดับความสำคัญ จากความเป็นมลายู ชาตินิยมปัตตานีและศาสนาเรียง

มาตามลำดับ แนวทางที่น่าสนใจก็คือทำให้ตัวแบบกลับทางเป็น การเน้นความเป็นเหตุเป็นผลของศาสนา ความเป็นมลายูสากล และอัตลักษณ์ปัตตานีที่มีความหลากหลายวัฒนธรรม ดังนั้นการพัฒนาตัวแบบจิตสำนึกพลเมืองในแบบมุสลิม รวมทั้งการแย่งชิงการตีความโดยใช้หลักศาสนาจึงเป็นตัวแบบที่ควรให้ความสำคัญที่สุด

อาทิตย์ เทียนศิริ (2551) ศึกษาการปลูกฝังความคิดทางการเมืองของผู้ก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดนราธิวาส โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเอกสารและใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ถูกควบคุมตัวตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ที่ศูนย์พิทักษ์สันติ ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า จำนวน 20 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา พบว่าปัจจัยการปลูกฝังความคิดทางการเมืองของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในจังหวัดนราธิวาสมีปัจจัยสำคัญประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลคือภูมิฐานะหรือสถานที่เกิด ปัจจัยทางสังคมคือศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และปัจจัยทางเศรษฐกิจคือความยากจนเป็นตัวนำในการชักชวนเข้าร่วมขบวนการ และในการปลูกฝังความคิดทางการเมืองของผู้ก่อความไม่สงบมีหลักการสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ 1) การสรรหาผู้เข้าร่วมขบวนการ 2) การปลูกฝังความคิดและการฝึกอบรม 3) การปฏิบัติการ ส่วนสาระสำคัญในการปลูกฝังแนวความคิด คือ เรื่องความต้องการแบ่งแยกดินแดนปกครองตนเอง

เอก ตั้งทรัพย์วัฒนาและ อรอร ภูเจริญ (2552) จากหนังสือ ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (Problems of the Three Southern Border Provinces: Policy Recommendations) ซึ่งมาจากงานวิจัยเรื่อง “แนวทางด้านนโยบายในการแก้ไขปัญหาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้” ได้เสนอปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ด้านการเมือง ได้เสนอประเด็นปัญหาว่ามาจากปัญหาเรื่องศาสนาอิสลามและประวัติศาสตร์ที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง รวมถึงกลไกของรัฐที่อ่อนแอ จึงได้เสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเรื่องการจัดการปกครองที่เหมาะสมกับท้องถิ่นและการชำระประวัติศาสตร์ปาตานีใหม่ 2) ด้านเศรษฐกิจ ที่ปัญหามาจากความยากจนและปัญหาเรื่องสิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน จึงได้เสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายคือการแก้ไขปัญหาความยากจน การแก้ปัญหาสิทธิชุมชนกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม มองว่าปัญหาเกิดจากรัฐไทยขาดความเข้าใจในอัตลักษณ์ของความเป็นมุสลิมของคนในพื้นที่ จึงได้เสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาไว้หลายประเด็น คือ แนวคิดดอกไม้หลากสีของพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ การส่งเสริมให้สังคมไทยเรียนรู้การจัดการปัญหาด้วยสันติวิธี ส่งเสริมให้ภาษามลายูเป็นภาษาทำงาน 4) ด้านการศึกษา ที่มองว่าปัญหาเกิดจากความพยายามของรัฐที่จะเข้าไปควบคุมการศึกษาของสถาบัน

ปอเนาะ จึงได้เสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหา คือ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้เหมาะสมกับท้องถิ่น การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษา และ5) ด้านกระบวนการยุติธรรม ที่มองว่าปัญหาเกิดจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในหลายๆ เหตุการณ์ที่ผ่านมา จึงได้เสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหา คือ การปรับปรุงด้านโครงสร้างของกระบวนการยุติธรรมในพื้นที่ การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานยุติธรรม โดยข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกิดจากการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัย และการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงนำมาวิเคราะห์และกำหนดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเชิงนโยบายดังกล่าว

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง

กิ่งอ้อ เก่าสง (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการปฏิบัติการข่าวสาร ข่าวลือ และแบบแผนพฤติกรรมฝูงชนวุ่นวาย: กรณีศึกษาเปรียบเทียบเหตุการณ์โจรบินจาและเหตุการณ์จับนาวิกโยธินในภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพที่เน้นเรื่องงานวิจัยภาคสนามทางมนุษยวิทยาโดยเข้าไปสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดและเน้นการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าข่าวลือที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านบือนั่งกือเปาะ ตำบลตันหยงมัส และหมู่บ้านตันหยงลิมอ อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาสเป็นข่าวลือหรือข่าวสารประเภทหนึ่งตามหลักปฏิบัติการข่าวสาร ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามกระบวนการตามธรรมชาติ ซึ่งข่าวสารที่ถูกปล่อยออกมาในรูปแบบของข่าวลือดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นจากฝ่ายต่อต้านอำนาจรัฐหรือหน่วยงานราชการ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญและเฝ้าระวังเป็นพิเศษกับพื้นที่ที่มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม

พิชิต ทนงค์ (2550) ศึกษาการสื่อสารทางการเมืองกับการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 18-25 ปี ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (T-test) พบว่า ในภาพรวมสื่อสารทางการเมืองทั้งหมด ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของเยาวชนมุสลิมในจังหวัดอุบลราชธานีอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาสื่อแต่ละประเภทพบว่า สื่อบุคคลและสื่อสิ่งพิมพ์ มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์

ประชาธิปไตยของเยาวชนมุสลิมในจังหวัดอุบลราชธานีอยู่ในระดับปานกลาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของเยาวชนมุสลิมในจังหวัดอุบลราชธานีในระดับมาก และสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของเยาวชนมุสลิมในจังหวัดอุบลราชธานีอยู่ในระดับน้อย

2.7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาตินิยม

ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาตินิยมนำมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการวิจัยและการศึกษาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการเบื้องต้น ดังนี้

ดำรง วรรณสิงห์ (2545) ศึกษาความสำนึกในชาตินิยมของนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พบว่านักเรียนนายร้อยในปัจจุบันมีความสำนึกในชาตินิยมอยู่ในระดับสูง โดยชั้นปีที่ต่างกันและความสนใจข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนักเรียนนายร้อยไม่มีผลทำให้นักเรียนนายร้อยมีความสำนึกในชาตินิยมแตกต่างกัน แต่การเรียนในสาขาที่ต่างกันของนักเรียนนายร้อยมีผลทำให้นักเรียนนายร้อยมีความสำนึกในชาตินิยมแตกต่างกัน

มนัส แถบทอง (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุดมการณ์ชาตินิยมของนายทหารชั้นสัญญาบัตรในกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรของกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ ซึ่งประกอบด้วยระดับชั้นนายร้อย และชั้นนายพัน รวมทั้งสิ้น 640 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โพรดักโมเมนต์ สำหรับวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่า นายทหารชั้นสัญญาบัตร ในกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ มีอุดมการณ์ชาตินิยมอยู่ในระดับสูง และจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุดมการณ์ชาตินิยม ได้แก่ การพึ่งพาทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านการพึ่งพาด้านบุคลากร การพึ่งพาด้านเทคโนโลยี การพึ่งพาด้านวัตถุดิบ และการรับรู้ข่าวสารด้านการเมือง ส่วนระดับชั้นนายทหาร อายุ ระดับการศึกษา การรับรู้ข่าวสารด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับอุดมการณ์ชาตินิยม

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมานั้น งานของชินวัฒน์ แม้นเดช (2555) ทำให้เข้าใจกระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการหยุดยั้งกระบวนการฯ ดังกล่าว ส่วนงานของ

อาทิตย์ เทียนศิริ (2551) แสดงให้เห็นถึงการปลูกฝังความคิดทางการเมืองของผู้ก่อความไม่สงบฯ ผ่านกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ 1) การสรรหาผู้เข้าร่วมขบวนการ 2) การปลูกฝังความคิดและการฝึกรบ 3) การปฏิบัติการ ซึ่งสาระสำคัญในการปลูกฝังแนวความคิด คือ เรื่องความต้องการแบ่งแยกดินแดนปกครองตนเอง โดยมีปัจจัยสำคัญ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลคือภูมิลำเนา ปัจจัยทางสังคมคือศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และปัจจัยทางเศรษฐกิจคือความยากจนเป็นตัวนำในการชักชวนเข้าร่วมขบวนการ ในงานของเอก ตั้งทรัพย์วัฒนาและอรอร ภูเจริญ (2552) ได้เสนอประเด็นปัญหาเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ในประเด็นด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านกระบวนการยุติธรรม พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในเชิงนโยบาย ในขณะที่งานของศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรีและคณะ (2550) มองปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ว่าเป็นผลมาจากปัญหาทางการเมืองในเรื่องความเป็นชายขอบก็คือความเป็นมลายู ชาตินิยมปัตตานีและศาสนา การสร้างความเป็นเราและเป็นอื่นอย่างเข้มข้น ทำให้เกิดการสร้างวาทกรรมและสัญลักษณ์ทางการเมืองที่ซับซ้อนและรุนแรง พร้อมทั้งได้เสนอการพัฒนาตัวแบบจิตสำนึกพลเมืองในการแก้ไขปัญหาขึ้น และงานของกิ่งอ้อ เล่าสง (2549) ก็ได้แสดงให้เห็นความสำคัญของปฏิบัติการข่าวสารในเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ที่เกิดขึ้นกรณีของข่าวลือ

แม้งานวิจัยดังกล่าวจะทำให้เข้าใจและเห็นภาพรวมของปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เข้าใจกระบวนการต่อสู้ของกลุ่มขบวนการฯ และได้มีการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนั้น แต่งานวิจัยที่ผ่านมายังไม่มียุทธศาสตร์ความรู้ที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนในพื้นที่ที่เป็นกำลังสำคัญของปฏิบัติการของกลุ่มขบวนการฯ รวมถึงข้อมูลเชิงประจักษ์ในแง่ของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาในประเด็นดังกล่าวเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงประจักษ์ในประเด็นสำนึกชาตินิยมมลายูและการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ ต่อกรณีเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณผสมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ที่ใช้คำถามแบบกึ่งมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้ค่าสถิติในการทดสอบข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับ โดยวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักศึกษา muslim ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รหัส 53 – 56 จำนวน 4,974 คน จากคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัย ดังนี้

1.1.1 คณะศึกษาศาสตร์	จำนวน	1,176 คน
1.1.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	1,855 คน
1.1.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	380 คน
1.1.4 วิทยาลัยอิสลามศึกษา	จำนวน	670 คน
1.1.5 คณะวิทยาการสื่อสาร	จำนวน	408 คน
1.1.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	74 คน
1.1.7 คณะรัฐศาสตร์	จำนวน	411 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างการเลือกแบบโควตา (Quota Sampling) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และอัจฉรา ชินิประศาสน์ 2547) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 10 ของ

จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 คณะศึกษาศาสตร์	จำนวน	118	คน
1.2.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	186	คน
1.2.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	38	คน
1.2.4 วิทยาลัยอิสลามศึกษา	จำนวน	67	คน
1.2.5 คณะวิทยาการสื่อสาร	จำนวน	41	คน
1.2.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	8	คน
1.2.7 คณะรัฐศาสตร์	จำนวน	42	คน
รวมทั้งสิ้นจำนวน		500	คน

เมื่อได้จำนวนนักศึกษาของแต่ละคณะซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้แล้ว ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และ อัจฉรา ชินิประศาสน์ 2547) กล่าวคือ เมื่อเจอนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) เป็นนักศึกษามุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รหัส 53 – 56) ตามจำนวนที่ได้เลือกไว้ของแต่ละคณะ และ 2) ยินดีที่จะตอบแบบสอบถาม จึงได้ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าวจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลนักศึกษามุสลิมนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 100 คนเพิ่มเติม โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันเพื่อใช้สำหรับการเปรียบเทียบระดับสำนึกชาตินิยมมลายูระหว่างนักศึกษาในพื้นที่ฯ และนักศึกษานอกพื้นที่ฯ รวมถึงการเปรียบเทียบความคิดเห็นทางการเมืองในระดับประเทศและความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกได้ดังนี้

2.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ภูมิภาค

- เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง
- ภูมิลำเนาแยกเป็นจังหวัด

- ภาษาพูดในครอบครัว ได้แก่ ไทย (รวมทั้งท้องถิ่น เช่น ใต้ อีสานเหนือ) มลายูถิ่น (ยาวิ) จีน มลายูและไทย มาเลย์กลาง อื่นๆ ระบุ
- สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา
- การทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียน
- ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา ได้แก่ เรียนทางด้านศาสนาระดับต้น (อับติดาอี) เรียนทางด้านศาสนาระดับกลาง (มูดาวัตซิด) เรียนทางด้านศาสนาระดับปลาย (ชานาวิย) สถาบันปอเนาะ เรียนศาสนาอิสลามระบบอื่นๆ และไม่ได้เรียนทางศาสนา
- การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา
- ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ 1) อยู่ในเหตุการณ์การประท้วง การปราบปราม 2) ได้รับความเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ 3) สมาชิกในครัวเรือน หรือญาติสนิทเสียชีวิต 4) สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน 5) สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ 6) ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีบัญชีดำ 7) ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด 8) มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับความเจ็บหรือหายตัวไป 9) ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง

-คณะที่สังกัด ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยอิสลามศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร และคณะรัฐศาสตร์

-วิธีการเข้าศึกษา

-การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา

2.1.2 ประเภทของการสื่อสารทางการเมือง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- สื่อบุคคล หมายถึง บิดามารดา ครู/อาจารย์ อิหม่าม อูstadha เพื่อน กำนันผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครอง กลุ่มองค์กรที่สังกัดเป็นสมาชิกอยู่
- สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร/จุลสาร แผ่นพับ ใบปลิว ตำราและหนังสือ
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต (รวมถึงโซเชียลมีเดียต่างๆ) และวิทยุ
- สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง ป้ายรณรงค์ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ การเดินรณรงค์ การชุมนุม การประท้วง

2.2 ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือ สำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย

3.2 สร้างแบบสอบถาม โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับหัวข้อวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา (แยกเป็นจังหวัด) ภาษาพูดในครอบครัว สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา การทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียน ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะที่สังกัด วิธีการเข้าศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดระดับของสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สร้างขึ้นโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert' s Scale กำหนดระดับของสำนักชาตินิยมมลายูเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เนื้อหาในแบบสอบถามสร้างจากวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีที่มีการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน จึงได้จัดทำแบบสอบถามออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ จำนวน 10 ข้อ 2) ด้านภาษาและวัฒนธรรม จำนวน 12 ข้อ 3) ด้านชาติพันธุ์มลายู จำนวน 10 ข้อ รวมคำถามทั้งหมด 32 ข้อ โดยแปลความหมายของคะแนนทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

<u>ระดับความเห็น</u>	<u>ข้อความเชิงบวก</u>
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับ
 สำนักชาตินิยมมลายู ออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับน้อยที่สุด ระดับน้อย ระดับมาก ระดับมากที่สุด
 โดยมีวิธีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} \\ &= \frac{5 - 1}{4} \\ &= 1 \end{aligned}$$

ดังนั้น สามารถกำหนดช่วงคะแนน ดังนี้

<u>ระดับคะแนน</u>	<u>ระดับความสัมพันธ์</u>
1.00 – 2.00	น้อยที่สุด
2.01 – 3.00	น้อย
3.01 – 4.00	มาก
4.01 – 5.00	มากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ใน
 ภาพรวม การอ่านหนังสือพิมพ์ การติดตามดูรายการ โทรทัศน์จากสถานีต่างๆ โดยมาตรวัดแบบ
 Likert' s Scale โดยกำหนดระดับของสำนักชาตินิยมมลายูเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปาน
 กลาง น้อย น้อยที่สุด โดยข้อคำถามเกี่ยวกับการรับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ในภาพรวม
 จำนวน 14 ข้อ การอ่านหนังสือพิมพ์ จำนวน 14 ข้อ (โดยให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว) และการติดตาม
 ดูรายการ โทรทัศน์จากสถานีต่างๆ จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสื่อประเภทต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการ
 สร้างสำนักชาตินิยมมลายู สร้างขึ้นโดยมาตรวัดแบบ Likert' s Scale โดยกำหนดระดับของสำนัก
 ชาตินิยมมลายูเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยข้อคำถามแบ่ง
 ออกเป็นการรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ (ข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ) การติดตามดูรายการ โทรทัศน์จาก
 สถานีต่างๆ (จำนวน 11 ข้อ) ตามประเภทของสื่อทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ สื่อบุคคล (ข้อคำถาม จำนวน
 6 ข้อ) สื่อสิ่งพิมพ์ (ข้อคำถาม จำนวน 5 ข้อ) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ข้อคำถาม จำนวน 3 ข้อ) และสื่อ
 เฉพาะกิจ (ข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ) โดยแปลความหมายของคะแนนทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

<u>ระดับความเห็น</u>	<u>ข้อความเชิงบวก</u>
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับ
 สำนักชานิตินิยมมลาญ ออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับน้อยที่สุด ระดับน้อย ระดับมาก ระดับมากที่สุด
 โดยมีวิธีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} \\
 &= \frac{5 - 1}{4} \\
 &= 1
 \end{aligned}$$

ดังนั้น สามารถกำหนดช่วงคะแนน ดังนี้

<u>ระดับคะแนน</u>	<u>ระดับความสัมพันธ์</u>
1.00 – 2.00	น้อยที่สุด
2.01 – 3.00	น้อย
3.01 – 4.00	มาก
4.01 – 5.00	มากที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองในระดับประเทศ
 และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ สร้างขึ้นโดยมาตรวัดแบบ
 Likert' s Scale โดยกำหนดระดับของสำนักชานิตินิยมมลาญเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปาน
 กลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 3 ข้อ โดยแปลความหมายของคะแนนทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

<u>ระดับความเห็น</u>	<u>ข้อความเชิงบวก</u>
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขสำนวนของข้อความให้ชัดเจน และตรวจความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

3.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในที่นี่จะใช้นักศึกษา จำนวน 20 คน หลังจากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ลัดดาวัลย์ เพชร โรจน์และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ 2547) เมื่อแบบสอบถามมีความสมบูรณ์แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อไป

3.5 การสัมภาษณ์

การวิจัยครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการใช้คำถามแบบกึ่งมีโครงสร้างเพื่อสอบถามข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน จากนักศึกษามุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้คณะต่างๆ ทั้ง 7 คณะๆละ 4 คน แต่ละชั้นปี ตั้งแต่รหัส 53 – 56 โดยกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึกนี้เป็นนักศึกษาคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับตอบแบบสอบถาม

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำหนังสือจากสถาบันสันติศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงคณบดีของแต่ละคณะเพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 – 31 มกราคม 2557 โดยวิธีการอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามแล้วให้กลุ่ม

ตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยแจกแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 ชุด และแบบสอบถามอีก 100 ชุดใช้แจกนักศึกษามุสลิมที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกัน จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ข้อมูล 2 วิธี คือ 1) ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ 2) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนี้

5.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ถัดดาวัลย์ เพชรโรจน์, สุภมาส อังศุโชติ, และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ 2550) เพื่อวิเคราะห์และอธิบายลักษณะสภาพภูมิหลัง ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา (แยกเป็นจังหวัด) ภาษาพูดในครอบครัว สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา ประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะที่สังกัด วิธีการเข้าศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา ระดับสำนักชาตินิยมมลายู การรับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ในภาพรวม การอ่านหนังสือพิมพ์ การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ และการสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการสื่อสารทางการเมืองประเภทต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

5.1.2 สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการเปรียบเทียบสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึง ความคิดเห็นทางการเมืองในระดับประเทศและความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ การวิเคราะห์การถดถอย (Regression of Analysis) แบบ Enter เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจที่มีอิทธิพลต่อสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ 0.05

5.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนี้

นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดระเบียบข้อมูลออกเป็นกลุ่มๆ (Clustering) ตามลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน จากนั้นจึงทำการจัดระเบียบเนื้อหาของข้อมูลนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของการพรรณนา และใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัยที่อาศัยสิ่งที่ค้นพบแล้วจึงสร้างเป็นข้อสรุปและตีความต่อไป (ชาย โพธิ์สีตา 2550)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถามการวิจัยเรื่องอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สื่อและการสื่อสารทางการเมือง
- ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นทางการเมืองในระดับประเทศและความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามุสลิมระดับปริญญาตรี รหัส 53 – 56 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม จำนวน 500 คน สามารถสรุปลักษณะโดยทั่วไป ดังนี้

1.เพศ

ตารางที่ 1 จำนวนเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	236	47.2
หญิง	263	52.6
ไม่ตอบ	1	0.2
รวม	500	100.0

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เป็นเพศชาย จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 เป็นเพศหญิง จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เป็นมลายูมุสลิมที่เป็นชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน ผู้หญิงจะมีมากกว่าเล็กน้อยซึ่งสะท้อนว่าส่วนมากของนักศึกษาในพื้นที่จะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

2.จังหวัดที่อาศัยอยู่

ตารางที่ 2 ภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัดที่อาศัยอยู่	จำนวน	ร้อยละ
ปัตตานี	238	47.6
ยะลา	96	19.2
นราธิวาส	166	33.2
รวม	500	100.0

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน อาศัยอยู่ในจังหวัดปัตตานีมากที่สุด จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาอาศัยอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และอาศัยอยู่ในจังหวัดยะลา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวนมากมาจากพื้นที่จังหวัดปัตตานีเพราะเด็กส่วนใหญ่ชอบเรียนใกล้บ้านของตนเองซึ่งผู้ปกครองก็ต้องการเช่นนั้น ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือเด็กที่มาจาก

จังหวัดนครราชสีมาซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในจังหวัดนครราชสีมาจะยังไม่มีคามเข้มแข็ง และมีศักยภาพมากพอที่จะดึงดูดให้นักศึกษาในจังหวัดตนเองเข้ามาเรียนในจังหวัดตนเอง

3.ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือน

ตารางที่ 3 ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

ภาษา	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	32	6.4
มลายูถิ่น	321	64.2
จีน	1	0.2
มลายูและไทย	140	28.0
มาเลย์กลาง	1	0.2
อื่นๆ	2	0.4
ไม่ตอบ	3	0.6
รวม	500	100.0

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นประจำในครัวเรือนมากที่สุด จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาใช้ภาษามลายูและไทยเป็นประจำในครัวเรือน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และใช้ภาษาไทยเป็นประจำในครัวเรือน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ซึ่งข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าสังคมมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีความเข้มแข็งในเรื่องอัตลักษณ์ทางภาษามลายูท้องถิ่น การที่นักศึกษามลายูมุสลิมมากถึงร้อยละ 60 ยังคงพูดภาษามลายูเป็นภาษาในครอบครัวแสดงให้เห็นความเข้มแข็งของวัฒนธรรมท้องถิ่น สำหรับผู้ที่พูดภาษาไทยในครอบครัวมีเพียงร้อยละ 6.4 ก็สะท้อนว่าภาษาไทยไม่มีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ แต่การที่ข้อมูลชี้ว่าประมาณร้อยละ 28 – 30 ของนักศึกษาพูดภาษามลายูและไทยก็แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วยเช่นกัน

4.สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ 4 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

สถาบันการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา	401	80.2
โรงเรียนรัฐบาล	69	13.8
ไม่ตอบ	30	6.0
รวม	500	100.0

ในด้านโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาชั้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 82 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม/ปอเนาะ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่ง ร้อยละ 13.8 จบการศึกษาจากโรงเรียนสามัญของรัฐบาล และร้อยละ 6 ไม่ตอบว่าจบจากโรงเรียนประเภทใด นอกจากนี้แล้วกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนอัครกียะห์อิสลามียะห์มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 รองลงมาจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสาธูปถัมภ์เป็นลำดับที่สาม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมูลนิธิอาซิซสถาน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสายบุรีอิสลามวิทยา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 เป็นลำดับที่สี่และลำดับที่ห้าตามลำดับ ข้อมูลนี้แสดงว่านักศึกษามลายูมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนมากจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามหรือปอเนาะซึ่งมีจำนวนมากถึงประมาณร้อยละ 80 ซึ่งสะท้อนให้เห็นความเข้มแข็งของระบบการศึกษาที่เป็นฐานส่งเสริมอัตลักษณ์ทางศาสนาและชาติพันธุ์มลายูในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังที่จะได้วิเคราะห์ต่อไป

5.การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างเป็นนักเรียน

ตารางที่ 5 การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างเป็นนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรม	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่เลือก	ร้อยละ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	498	237	48	.500
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	498	183	37	.483
สถานักเรียน/กรรมการนักเรียน	498	173	35	.477
ไม่เคยทำกิจกรรม	498	81	16	.369
สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา	498	39	08	.269

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างเป็นนักเรียน ได้แก่ กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 237 คน กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา 183 คน สถานักเรียน/

กรรมการนักเรียน 173 คน สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา 39 คน และไม่เคยทำกิจกรรม จำนวน 81 คน ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานการทำกิจกรรมในช่วงที่กำลังเรียนในชั้นมัธยม ซึ่งพื้นฐานดังกล่าวอาจมีส่วนที่ทำให้นักศึกษามีทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกันได้

6.ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา

ตารางที่ 6 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาสายศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
อับติดาอี	36	7.2
มูตาวัตซีส	199	39.8
ชานาเวีย	236	47.2
ไม่ได้เรียนทางศาสนา	18	3.6
ไม่ตอบ	11	2.2
รวม	500	100.0

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน มีระดับการศึกษาสายศาสนาในระดับชานาเวียมากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมามีระดับการศึกษาสายศาสนาในระดับมูตาวัตซีส จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 มีระดับการศึกษาสายศาสนาในระดับอับติดาอีเป็นลำดับที่สาม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าการที่นักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษามาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 80) เมื่อมาดูที่พื้นฐานการศึกษาทางด้านศาสนา ปรากฏว่าส่วนมากจบการศึกษาสายศาสนาในระดับสูงชันชานาเวีย (ร้อยละ 47.2) ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดในการศึกษาสายศาสนาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ส่วนที่จบระดับกลางคือมูตาวัตซีสมีจำนวน ร้อยละ 39.8 และที่น้อยที่สุดคือ ระดับอับติดาอี เป็นจำนวนร้อยละ 7 นักศึกษาส่วนใหญ่จึงได้รับการศึกษาทางด้านศาสนาในระดับค่อนข้างสูงซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความคิดในเรื่องอัตลักษณ์มลายูมุสลิมด้วย

7.การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา

ตารางที่ 7 การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาของกลุ่มตัวอย่าง

การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชน ของบิดาหรือมารดา	จำนวน ทั้งหมด	จำนวนที่ เลือก	ร้อยละ	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ	498	345	69	.467
กรรมการมัสยิด	498	92	18	.388
กรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน	498	33	07	.249
สมาชิก อบต.	498	13	03	.160
ชรบ.	498	10	02	.140
สมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล	498	7	01	.118
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	498	6	01	.109
นายก อบต.	498	5	01	.100
นายกเทศมนตรี	498	2	00	.063
กรรมการวัด	498	0	00	.063
นายก อบจ.	498	0	00	.000
อรบ.	498	0	00	.000

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน บิดาหรือมารดาไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชน จำนวน 345 คน ดำรงตำแหน่งกรรมการมัสยิด จำนวน 92 คน ดำรงตำแหน่งกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน จำนวน 33 คน ดำรงตำแหน่งสมาชิก อบต. จำนวน 13 คน ดำรงตำแหน่งชรบ. จำนวน 10 คน ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล จำนวน 7 คน ดำรงตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 6 คน ดำรงตำแหน่งนายก อบต. 5 คน และดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน ข้อมูลชี้ให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่วนมากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้มาจากครอบครัวของผู้นำหรือชนชั้นนำ ดังจะเห็นได้จาก

การที่ส่วนมากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้ดำรงตำแหน่งสำคัญในชุมชน (ร้อยละ 69) ส่วนที่มาจากครอบครัวชนชั้นนำมีมากที่สุด คือ สายศาสนา ร้อยละ 18 และเป็นกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน ร้อยละ 7 การมาจากครอบครัวของผู้นำหรือชนชั้นนำอาจมีผลต่อทัศนคติทางการเมืองได้เช่นกัน

8.การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 8 การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบฯ	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่เลือก	ร้อยละ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง	500	261	52	.500
มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป	500	139	28	.448
สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต	500	71	14	.349
สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน	500	67	13	.341
อยู่ในเหตุการณ์การประท้วงการปราบปราม	500	35	07	.255
ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ	500	17	03	.181
สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ	500	13	03	.159
ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ	500	12	02	.153
ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	500	10	02	.140

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง จำนวน 261 คน มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป จำนวน 139 คน สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต จำนวน 71 คน สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน จำนวน 67 คน อยู่ในเหตุการณ์การประท้วงการปราบปราม จำนวน 35 คน

ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ จำนวน 17 คน สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ จำนวน 13 คน ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำจำนวน 12 คน ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด จำนวน 10 คน ข้อมูลชี้ให้เห็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจที่ว่านักศึกษามลายูมุสลิมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้หรือร้อยละ 52 ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นอีกด้านหนึ่งว่านักศึกษามลายูมุสลิมอีกประมาณครึ่งหนึ่งเคยมีประสบการณ์โดยตรงหรือโดยอ้อมต่อเหตุการณ์ความไม่สงบๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคู่ที่การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป ซึ่งมีจำนวนมากถึงร้อยละ 28 มีสมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต ร้อยละ 4 การมีประสบการณ์โดยตรงอาจมีผลต่อความสำนึกทางการเมืองด้วย

9. นักศึกษาสังกัดคณะ

ตารางที่ 9 จำนวนนักศึกษาสังกัดคณะต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง

สังกัดคณะ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาศาสตร์	118	23.6
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	186	37.2
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	38	7.6
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	67	13.4
ศิลปกรรมศาสตร์	8	1.6
วิทยาการสื่อสาร	41	8.2
รัฐศาสตร์	42	8.4
รวม	500	100.0

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เป็นนักศึกษาสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 สังกัดคณะวิทยาลัยอิสลามศึกษาเป็นลำดับที่สาม จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 สังกัดคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 สังกัดคณะวิทยาการสื่อสาร จำนวน 41 คน

คิดเป็นร้อยละ 8.2 สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และ สังกัดคณะศิลปกรรม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

10.วิธีการเข้าศึกษา

ตารางที่ 10 วิธีการเข้าศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

การเข้ามาศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เป็นนักศึกษาที่มีการโอนย้ายเข้ามาเรียน	10	2.0
เป็นนักศึกษาที่สอบกลับเข้ามาเรียนใหม่	27	5.4
เป็นนักศึกษาเข้ามาเรียนตามการรับนักศึกษาปกติ	442	88.4
ไม่ตอบ	21	4.2
รวม	500	100.0

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเข้ามาเรียนตามการรับนักศึกษาปกติ จำนวน 442 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่สอบกลับเข้ามาเรียนใหม่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 เป็นนักศึกษาที่มีการโอนย้ายเข้ามาเรียน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และไม่ตอบ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

11.การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา

ตารางที่ 11 การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรม	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่เลือก	ร้อยละ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา	500	210	42	.494
ไม่เคยทำ/เข้าร่วมกิจกรรมเลย	500	149	30	.458
องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา	500	145	29	.454
สถานศึกษา	500	62	12	.330

องค์กรภาคประชาสังคม	500	55	11	.313
สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย	500	27	05	.226

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา จำนวน 210 คน ไม่เคยทำ/เข้าร่วมกิจกรรมเลย จำนวน 149 คน องค์กรนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา จำนวน 145 คน สถานักศึกษา จำนวน 62 คน องค์กรภาคประชาสังคม จำนวน 55 คน สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย จำนวน 27 คน และอื่นๆ จำนวน 28 คน ข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษามุสลิมจำนวนมากถึงร้อยละ 42 ทำกิจกรรมในกลุ่มนักศึกษาอิสระหรือชมรมนักศึกษา กลุ่มที่ทำงานด้านองค์กรนักศึกษาหรือสโมสรนักศึกษามีจำนวนร้อยละ 29 ทำงานสถานักศึกษาจำนวนร้อยละ 12 นักศึกษาที่ไม่เคยทำกิจกรรมอะไรเลยมีอยู่ประมาณร้อยละ 30 การที่ผู้ตอบส่วนมากเป็นนักศึกษาที่ทำกิจกรรมก็เพราะว่าในการเก็บแบบสอบถามและเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบที่เป็นนักศึกษาทำกิจกรรมมักจะสะดวกใจและเต็มใจที่จะตอบแบบสอบถามมากกว่ากลุ่มอื่น ทำให้ตัวอย่างของกลุ่มนี้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลนักศึกษามุสลิมนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 100 คนเพิ่มเติมเพื่อใช้เปรียบเทียบกับนักศึกษามุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับสำนึกชาตินิยมมลายู สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายู รวมถึงความคิดเห็นทางการเมืองในระดับประเทศและความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เมื่อนำตัวแปรภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.วิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ชาย	236	3.9713	.50178	.03266	3.9069	4.0356	2.03	5.00	.282	.596
หญิง	263	3.9954	.51223	.03159	3.9332	4.0576	1.72	5.00		
รวม	499	3.9840	.50695	.02269	3.9394	4.0286	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างชายและหญิงจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 3.9713 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 3.9954 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

และเมื่อพิจารณาเพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ดังนี้

1.1 เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ชาย	236	3.8839	.53750	.03499	3.8150	3.9528	2.20	5.00	.889	.346
หญิง	263	3.8379	.54911	.03386	3.7713	3.9046	1.70	5.00		

รวม	499	3.8597	.54359	.02433	3.8119	3.9075	1.70	5.00		
-----	-----	--------	--------	--------	--------	--------	------	------	--	--

ผลการวิเคราะห์พบว่าเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างชายและหญิงจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 3.8839 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 3.8379 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ชาย	236	3.9945	.57530	.03745	3.9207	4.0683	1.67	5.00	1.754	.186
หญิง	263	4.0621	.56391	.03477	3.9936	4.1306	1.83	5.00		
รวม	499	4.0301	.56976	.02551	3.9800	4.0802	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างชายและหญิงจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 3.9945 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 4.0621 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์เพศต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower	Upper				

					Bound	Bound				
ชาย	236	4.0301	.62370	.04060	3.9501	4.1101	1.10	5.00	.570	.451
หญิง	263	4.0719	.61399	.03786	3.9974	4.1465	1.60	5.00		
รวม	499	4.0521	.61833	.02768	3.9978	4.1065	1.10	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าเพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างชายและหญิงจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 4.0301 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 4.0719 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.วิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิภานาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิภานาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ปัตตานี	238	3.9993	.52778	.03421	3.9319	4.0667	1.72	5.00	.250	.779
ยะลา	96	3.9811	.51171	.05223	3.8775	4.0848	2.97	4.97		
นราธิวาส	166	3.9631	.47339	.03674	3.8906	4.0357	2.31	4.31		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าจังหวัดที่เป็นภูมิภานาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจังหวัดทั้งสามจังหวัดพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มีจังหวัดปัตตานีเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 3.9993 มีจังหวัดยะลาเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 3.9811 และมีจังหวัดนราธิวาสเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 3.9631 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

และเมื่อพิจารณาจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ดังนี้

2.1 จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ปัตตานี	238	3.9098	.52367	.03394	3.8429	3.9767	1.70	5.00	2.362	.095
ยะลา	96	3.8491	.57589	.05878	3.7324	3.9658	2.40	4.90		
นราธิวาส	166	3.7912	.54760	.04250	3.7072	3.8751	1.80	4.90		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจังหวัดทั้งสามจังหวัดพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มีจังหวัดปัตตานีเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 3.9098 มีจังหวัดยะลาเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 3.8491 และมีจังหวัดนราธิวาสเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 3.7912 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ปัตตานี	238	4.0438	.59305	.03844	3.9681	4.1195	1.67	5.00	.150	.860
ยะลา	96	4.0079	.56508	.05767	3.8934	4.1224	2.67	5.00		
นราธิวาส	166	4.0242	.53876	.04182	3.9417	4.1068	2.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจังหวัดทั้งสามจังหวัดพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มีจังหวัดปัตตานีเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 4.0438 มีจังหวัดยะลาเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 4.0079 และมีจังหวัดนราธิวาสเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 4.0242 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ปัตตานี	238	4.0338	.66282	.04296	3.9492	4.1185	1.10	5.00	.226	.798

ยะลา	96	4.080	.58467	.05967	3.9623	4.1993	2.20	5.00		
นราธิวาส	166	4.0615	.57014	.04425	3.9741	4.1489	2.20	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจังหวัดทั้งสามจังหวัดพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มีจังหวัดปัตตานีเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 4.0338 มีจังหวัดยะลาเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 4.080 และมีจังหวัดนราธิวาสเป็นภูมิลำเนา มีค่าเฉลี่ย 4.0615 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.วิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

โดยก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ได้ทำการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ตัวแปร คือ 1) ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน 2) ไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักในครัวเรือน ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักใน	176	3.8992	.53825	.04057	3.8192	3.9793	2.03	5.00	7.877	.005

ครัวเรือน										
ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน	321	4.0318	.48372	.02700	3.9787	4.0849	1.72	5.00		
รวม	497	3.9849	.50715	.02275	3.9402	4.0296	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 4.0318 ในขณะที่เยาวชนฯ ที่ไม่ได้ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 3.8992 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือนจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าไม่ได้ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน

และเมื่อพิจารณาภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ดังนี้

3.1 ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์
ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ไม่ได้ใช้ภาษา	176	3.7764	.55739	.04201	3.6935	3.8593	1.80	5.00	6.663	.010

มลายูเป็น ภาษา หลักใน ครัวเรือน										
ใช้ภาษามลายูอื่น เป็นภาษา หลักใน ครัวเรือน	321	3.9073	.53115	.02965	3.8489	3.9656	1.70	5.00		
รวม	497	3.8609	.54365	.02439	3.8130	3.9088	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ที่ใช้ภาษามลายูอื่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 3.9073 ในขณะที่เยาวชนฯ ที่ไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 3.7764 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการใช้ภาษามลายูอื่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือนจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักในครัวเรือน

3.2 ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม
ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ไม่ได้ใช้ ภาษา มลายูเป็น ภาษา	176	3.9514	.59636	.04495	3.8627	4.0402	1.67	5.00	5.413	.020

หลักใน ครัวเรือน										
ใช้ภาษามลายูถิ่น เป็นภาษา หลักใน ครัวเรือน	321	4.0753	.55111	.03076	4.0148	4.1358	1.83	5.00		
รวม	497	4.0314	.57004	.02557	3.9812	4.0817	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 4.0753 ในขณะที่เยาวชนฯ ที่ไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 3.9514 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือนจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักในครัวเรือน

3.3 ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู
ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ไม่ได้ใช้ ภาษา มลายูเป็น ภาษา	176	3.9588	.67612	.05096	3.8582	4.0594	1.10	5.00	6.281	.013

หลักใน ครัวเรือน										
ใช้ภาษามลายูถิ่น เป็นภาษา หลักใน ครัวเรือน	321	4.1034	.57901	.03232	4.0398	4.1669	1.60	5.00		
รวม	497	4.0522	.61836	.02774	3.9977	4.1067	1.10	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 4.1034 ในขณะที่เยาวชนฯ ที่ไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 3.9588 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในครัวเรือนจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าไม่ได้ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลักในครัวเรือน

4.วิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

โดยการวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาได้ทำการวิเคราะห์เป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบที่หนึ่งก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ได้ทำการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ตัวแปร คือ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ 2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล และแบบที่สองก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ได้ทำการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ 3) โรงเรียน

เอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปัตตานีเป็นพิเศษ¹ ผลการวิเคราะห์
ดังนี้

แบบที่ 1 การจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ตัวแปร คือ 1)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ2)
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของ
เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียน เอกชน สอน ศาสนา อิสลาม	401	4.0444	.46110	.02303	3.9991	4.0896	2.47	5.00	22.959	.000
โรงเรียน มัธยมศีก ษาของ รัฐบาล	69	3.7391	.62725	.07551	3.5884	3.8898	1.72	4.97		
รวม	470	3.9995	.50007	.02307	3.9542	4.0449	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อ
การสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน

¹ การแบ่งประเภทโรงเรียนฯ ดังกล่าว ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้พื้นฐานของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นผู้
พิจารณาจัดประเภท โดยการพิจารณาจากความแตกต่างกันของภูมิหลังโรงเรียน และการเป็นโรงเรียนเอกชนฯ ที่ฝ่ายรัฐเฝ้าระวัง
ฯ จึงจัดออกเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไปและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัต
ลักษณ์มลายูปัตตานีเป็นพิเศษ ซึ่งรายชื่อโรงเรียนเอกชนฯ ดังกล่าวไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากมีความอ่อนไหวทางการเมือง

ภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา มีค่าเฉลี่ย 4.0444 ในขณะที่โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.7391 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

และเมื่อพิจารณาสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ดังนี้

4.1.1 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์
ตารางที่ 25 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	401	3.9229	.49728	.02483	3.8741	3.9718	2.30	5.00	24.483	.000
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	69	3.5823	.68250	.08216	3.4183	3.7462	1.70	4.90		
รวม	470	3.8729	.54130	.02497	3.8239	3.9220	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา มีค่าเฉลี่ย 3.9229 ในขณะที่โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.5823 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

4.1.2 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม
ตารางที่ 26 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	401	4.0737	.53624	.02678	4.0210	4.1263	2.67	5.00	7.059	.008
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	69	3.8799	.68119	.08201	3.7162	4.0435	1.67	5.00		
รวม	470	4.0452	.56324	.02598	3.9942	4.0963	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา

พบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา มีค่าเฉลี่ย 4.0737 ในขณะที่โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.8799 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าเยาวชนที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

4.1.3 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู
ตารางที่ 27 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	401	4.1297	.56993	.02846	4.0738	4.1857	1.60	5.00	26.869	.000
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	69	3.7261	.73897	.08896	3.5486	3.9036	1.10	5.00		
รวม	470	4.0705	.61373	.02831	4.0148	4.1261	1.10	5.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา มีค่าเฉลี่ย 4.1297 ในขณะที่โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.7261 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

แบบที่สอง การจัดกลุ่มสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ออกเป็น 3 ตัวแปร ได้แก่ 1)โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ3)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษ

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	69	3.7391	.62725	.07551	3.5884	3.8898	1.72	4.97	12.485	.000
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป	218	4.0131	.47299	.03204	3.9499	4.0762	2.47	5.00		
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปา	183	4.0816	.44493	.03289	4.0167	4.1465	2.97	4.97		

ค่าเฉลี่ย พิเศษ										
รวม	470	3.9995	.50007	.02307	3.9542	4.0449	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.7391 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 4.0131 ในขณะที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ย 4.0816 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามโดยทั่วไปมีคะแนนต่ำกว่าโรงเรียนที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษเล็กน้อย จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

และเมื่อพิจารณาสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ดังนี้

4.1.1 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์
ตารางที่ 29 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียน มัธยมศึกษ	69	3.5823	.68250	.08216	3.4183	3.7462	1.70	4.90	12.856	.000

ษา ของ รัฐบาล										
โรงเรียน เอกชน สอน ศาสนา อิสลาม ทั่วไป	218	3.8963	.51604	.03495	3.8274	3.9652	2.30	5.00		
โรงเรียน เอกชน สอน ศาสนา อิสลามที่มี แนวโน้มน ส่งเสริมอ ัตลักษณ์ มลายูปา ตานีเป็น พิเศษ	183	3.9547	.47340	.03499	3.8857	4.0238	2.60	5.00		
รวม	470	3.8729	.54130	.02497	3.8239	3.9220	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.5823 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 3.8963 ในขณะที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มนส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปตานีเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ย 3.9547 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มนส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปตานีเป็นพิเศษมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

4.1.2 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	69	3.8799	.68119	.08201	3.7162	4.0435	1.67	5.00	4.159	.016
โรงเรียนเอกชนศาสนาอิสลามทั่วไป	218	4.0450	.54627	.03700	3.9721	4.1179	2.67	5.00		
โรงเรียนเอกชนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปัตตานีเป็นพิเศษ	183	4.1078	.52350	.03870	4.0315	4.1842	2.75	5.00		
รวม	470	4.0452	.56324	.02598	3.9942	4.0963	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่

สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.8799 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 4.0450 ในขณะที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มนิยมส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 4.1078 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มนิยมส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากที่สุด และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

4.1.3 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ตารางที่ 31 การวิเคราะห์สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

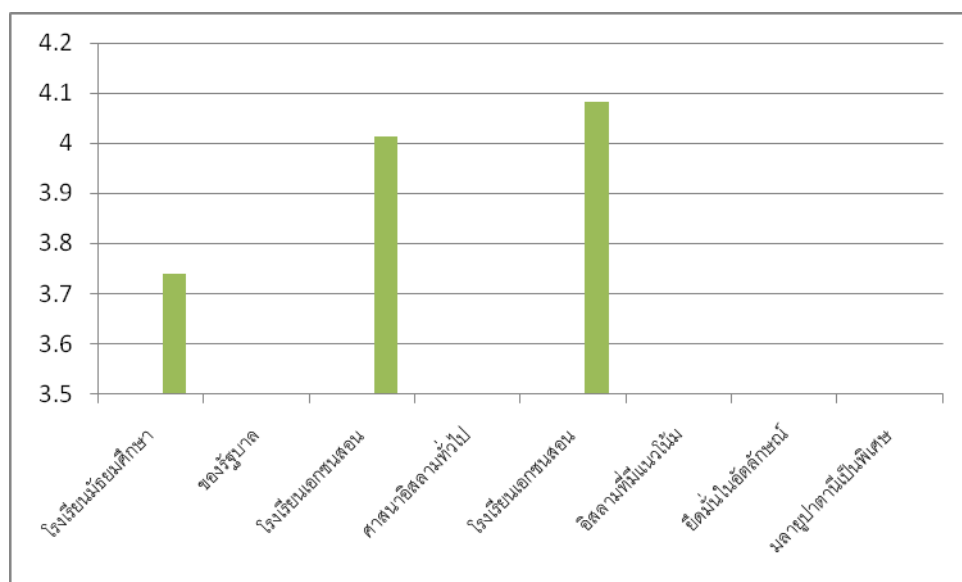
ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	69	3.7261	.73897	.08896	3.5486	3.9036	1.10	5.00	14.476	.000
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป	218	4.0909	.59970	.04062	4.0108	4.1709	1.60	5.00		
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มี	183	4.1760	.53022	.03920	4.0987	4.2534	3.00	5.00		

แนว โนน้ม ส่งเสริมอัต ลักษณ์มลายู ปาดานีเป็น พิเศษ										
รวม	470	4.0705	.61373	.02831	4.0148	4.1261	1.10	5.00		

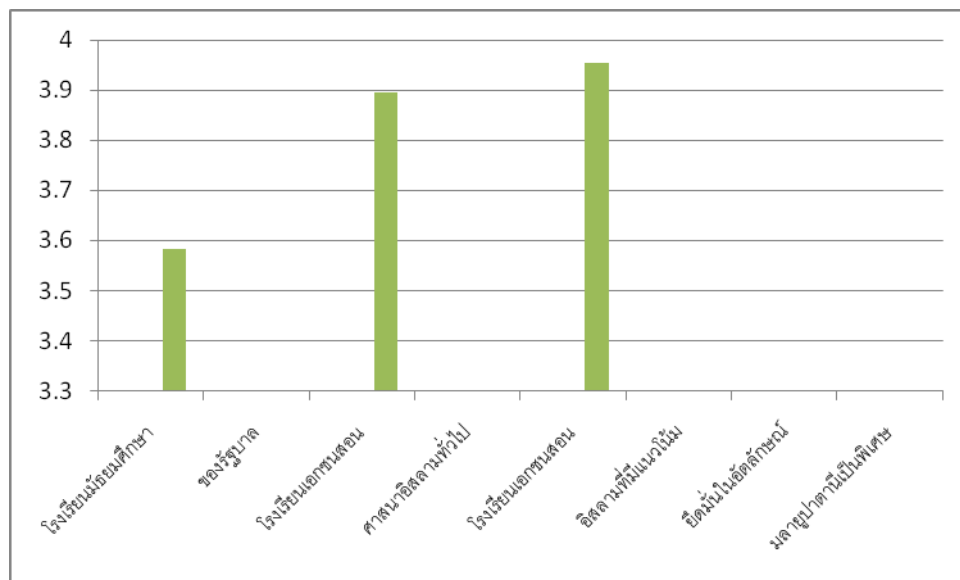
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 3.7261 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 4.0909 ในขณะที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนว โนน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาดานีเป็นพิเศษ โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 4.1760 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนว โนน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาดานีเป็นพิเศษมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่มสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ออกเป็น 3 ตัวแปร ได้แก่ 1)โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ3)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนว โนน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาดานีเป็นพิเศษ สามารถแสดงด้วยแผนภูมิแท่ง ดังนี้

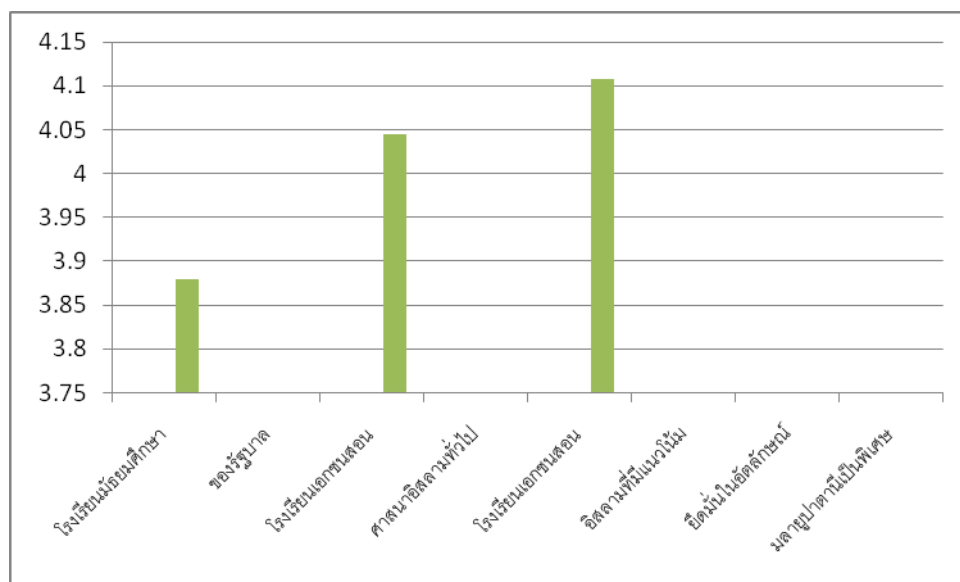
แผนภูมิที่ 2 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

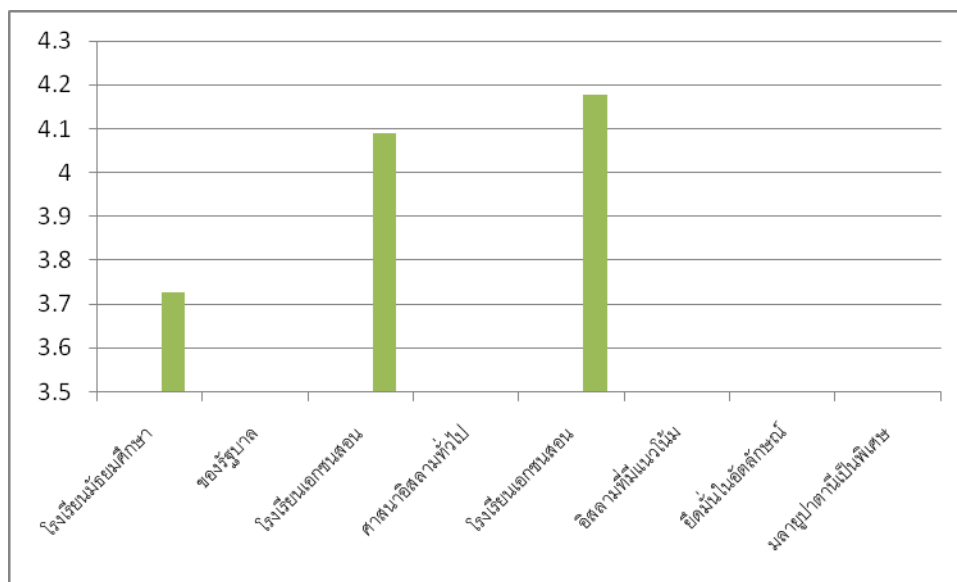
แผนภูมิที่ 3 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

แผนภูมิที่ 4 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

แผนภูมิที่ 5 สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

จากแผนภูมิแท่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักศึกษาที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลมีสำนักชาตินิยมมลายู รวมถึงชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูต่ำกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษ

เมื่อเปรียบเทียบนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่ได้ทำการจัดประเภทออกเป็น 2 ประเภท คือ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษ ผู้ที่จบจากโรงเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษจะมีสำนักชาตินิยมมลายูมลายู รวมถึงชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูสูงกว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป

5.วิเคราะห์การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการวิเคราะห์การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนไม่มีผลต่อการ

สร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แสดงดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	417	3.9751	.50936	.02494	3.9260	4.0241	1.72	5.00	.465	.496
ไม่ทำกิจกรรม	81	4.0170	.49273	.05475	3.9081	4.1260	2.47	5.00		
รวม	498	3.9819	.50644	.02269	3.9373	4.0265	1.72	5.00		

จากผลการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยของการทำกิจกรรมและไม่ทำกิจกรรมไม่มีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนฯ ที่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.9751 และเยาวชนฯ ที่ไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.0170 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

และเมื่อพิจารณาการทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้านได้แก่ สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ดังนี้

5.1 การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				

ทำ กิจกรรม	417	3.8645	.54760	.02682	3.8118	3.9172	1.70	5.00	3.25	.569
ไม่ทำ กิจกรรม	81	3.8269	.52036	.05782	3.7118	3.9419	2.30	5.00		
รวม	498	3.8584	.54293	.02433	3.8106	3.9062	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนฯ ที่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.8645 และเยาวชนฯ ที่ไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.8269 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำ กิจกรรม	417	4.0249	.57150	0.2799	3.9699	4.0799	1.67	5.00	.054	.816
ไม่ทำ กิจกรรม	81	4.0410	.55609	.06179	3.9180	4.1639	2.67	5.00		
รวม	498	4.0275	.56850	.02548	3.9775	4.0776	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนฯ ที่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.0249 และเยาวชนฯ ที่ไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.0410 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์การทำหรือไม่ทำกิจกรรมต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	417	4.0250	.61788	.03026	3.9655	4.0844	1.10	5.00	4.182	.041
ไม่ทำกิจกรรม	81	4.1779	.60599	.06733	4.0439	4.3119	2.40	5.00		
รวม	498	4.0498	.61794	.02769	3.9954	4.1042	1.10	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนฯ ที่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.0250 และเยาวชนฯ ที่ไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.1779 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนฯ ที่ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียนมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าเยาวชนฯ ที่ไม่ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักเรียน

สำหรับตัวแปรอื่นๆ (1.สถานนักเรียน/กรรมการนักเรียน 2.กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ 3.กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา 4.สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา) ของการทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรดังกล่าวไม่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงไม่มีผลต่อสำนักชาตินิยมมลายูทั้งสาม ได้แก่ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูด้วย จึงไม่ได้นำผลมาแสดงไว้ ณ ที่นี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงไว้ในภาคผนวก

6.วิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
อับดีดาอี	36	3.7581	.48228	.08038	3.5949	3.9213	2.94	4.94	9.100	.000
มูตาวัตชีฮิส	199	4.0233	.46866	.03322	3.9577	4.0888	2.63	5.00		
ชานาวิยี	236	4.0168	.49975	.03253	3.9527	4.0809	1.72	4.97		
ไม่ได้เรียนทางศาสนา	18	3.5058	.56047	.13210	3.2271	3.7845	2.03	4.31		
รวม	489	3.9816	.50035	.02263	3.9371	4.0260	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการเรียนศาสนาอิสลามระดับมูตาวัตชีฮิส มีค่าเฉลี่ย 4.0233 ระดับชานาวิยี มีค่าเฉลี่ย 4.0168 ระดับอับดีดาอี มีค่าเฉลี่ย 3.7581 และไม่ได้เรียนทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 3.5058 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเรียนศาสนาอิสลามมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มาก โดยเฉพาะระดับมูตาวัตชีฮิส ระดับชานาวิยี และระดับอับดีดาอี ส่วนไม่ได้เรียนทางศาสนามีค่าเฉลี่ยสำนึกชาตินิยมมลายูต่ำที่สุด

และเมื่อพิจารณาระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ดังนี้

6.1 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
อับดีคาอีย์	36	3.6114	.62121	.10353	3.4012	3.8216	2.10	4.80	9.067	.000
มูตาวัตซิชิส	199	3.8869	.50428	.03575	3.8164	3.9574	2.40	5.00		
ชานาวิยี่	236	3.9101	.52333	.03407	3.8430	3.9772	1.70	5.00		
ไม่ ได้ ใ รเรียนทางศาสนา	18	3.3605	.52193	.12302	3.1009	3.6200	2.20	4.10		
รวม	489	3.8584	.53619	.02425	3.8108	3.9061	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการเรียนศาสนาในระดับชานาวิยี่ มีค่าเฉลี่ย 3.9101 ระดับมูตาวัตซิชิส มีค่าเฉลี่ย 3.8869 ระดับอับดีคาอีย์ มีค่าเฉลี่ย 3.6114 และไม่ ได้ ใ รเรียนทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 3.3605 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเรียนศาสนาอิสลามระดับชานาวิยี่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้าน

ประวัติศาสตร์มากที่สุด รองลงมา ระดับมูตาวัตซีสและระดับอิปตีดาอี ตามลำดับและมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าเยาวชนฯ ที่ไม่ได้เรียนทางศาสนา

6.2 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม
ตารางที่ 38 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
อิปตีดาอี	36	3.8449	.58322	.09720	3.6476	4.0422	2.67	5.00	4.145	.006
มูตาวัตซีส	199	4.0696	.52099	.03693	3.9968	4.1425	2.50	5.00		
ชานาวิย	236	4.0391	.57529	.03745	3.9653	4.1129	1.83	5.00		
ไม่ได้เรียนทางศาสนา	18	3.6688	.70580	.16636	3.3178	4.0198	1.67	4.58		
รวม	489	4.0236	.56501	.02555	3.9734	4.0738	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน ระดับชานาวิย มีค่าเฉลี่ย 4.0391 ระดับมูตาวัตซีส มีค่าเฉลี่ย 4.0696 ระดับอิปตีดาอี มีค่าเฉลี่ย 3.8449 และไม่ได้เรียนทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 3.6688 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเรียนศาสนาอิสลามระดับมูตาวัตซีสมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากที่สุด รองลงมา ระดับชานาวิยระดับอิปตีดาอี ตามลำดับและมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าเยาวชนฯ ที่ไม่ได้เรียนทางศาสนา

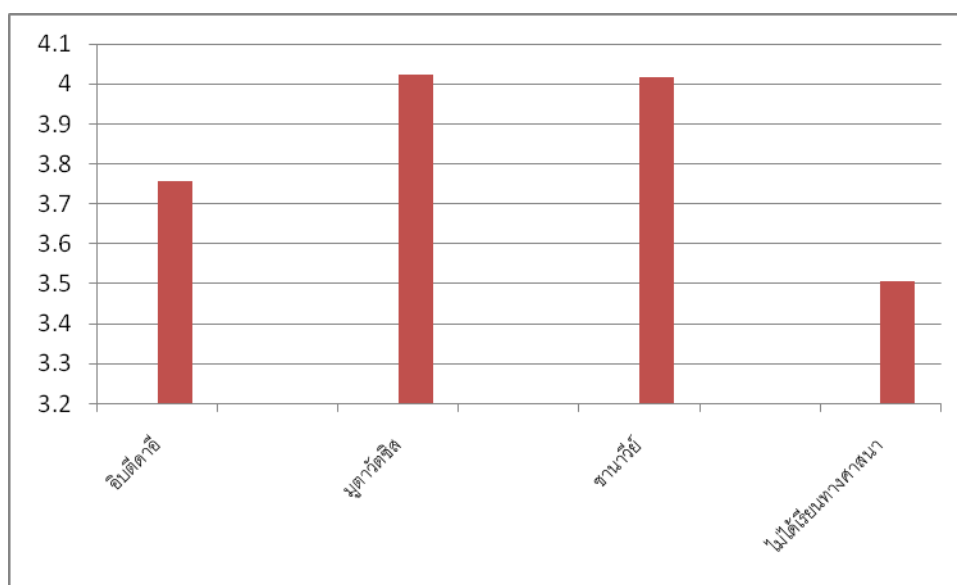
6.3 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู
 ตารางที่ 39 การวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์
 มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
อับดีคาอี	36	3.8000	.61179	.10196	3.5930	4.0070	1.60	5.00	8.998	.000
มูตาวัตซีส	199	4.1026	.58096	.04118	4.0214	4.1838	2.20	5.00		
ชานาวิยี่	236	4.0967	.58685	.03820	4.0214	4.1719	1.60	5.00		
ไม่ได้เรียนทาง ศาสนา	18	3.4556	.86923	.20488	3.0233	3.8878	1.10	4.70		
รวม	489	4.0536	.61300	.02772	3.9992	4.1081	1.10	5.00		

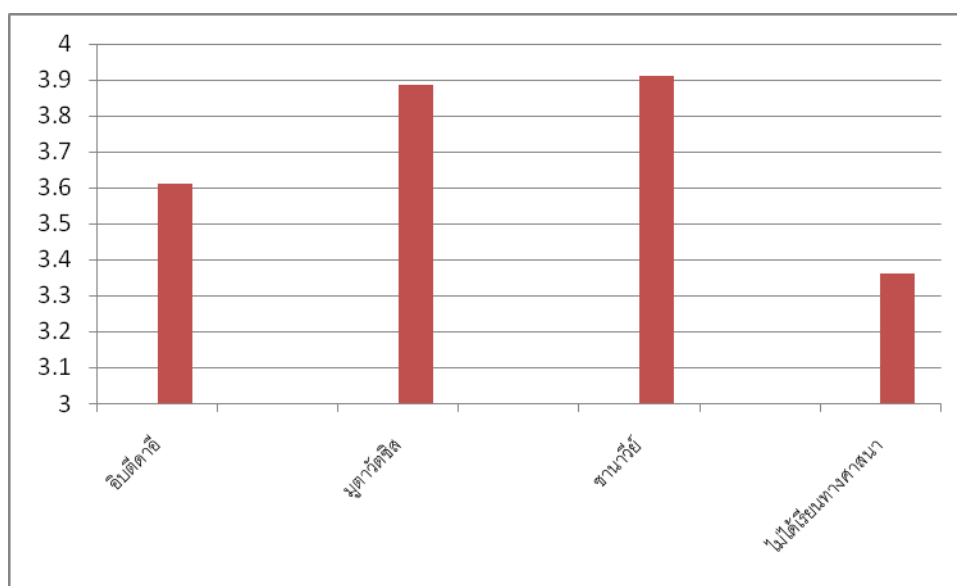
ผลการวิเคราะห์พบว่าระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการเรียนศาสนาอิสลามระดับชานาวิยี่ มีค่าเฉลี่ย 4.0967 ระดับมูตาวัตซีส มีค่าเฉลี่ย 4.1026 ระดับอับดีคาอี มีค่าเฉลี่ย 3.8000 และไม่ได้เรียนทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 3.4556 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเรียนศาสนาอิสลามระดับมูตาวัตซีสมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูภาคใต้มากที่สุด รองลงมาระดับชานาวิยี่และ ระดับอับดีคาอี ตามลำดับและมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าเยาวชนฯ ที่ไม่ได้เรียนทางศาสนา

จากการวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของ
 เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถแสดงด้วยแผนภูมิแท่ง
 ดังนี้

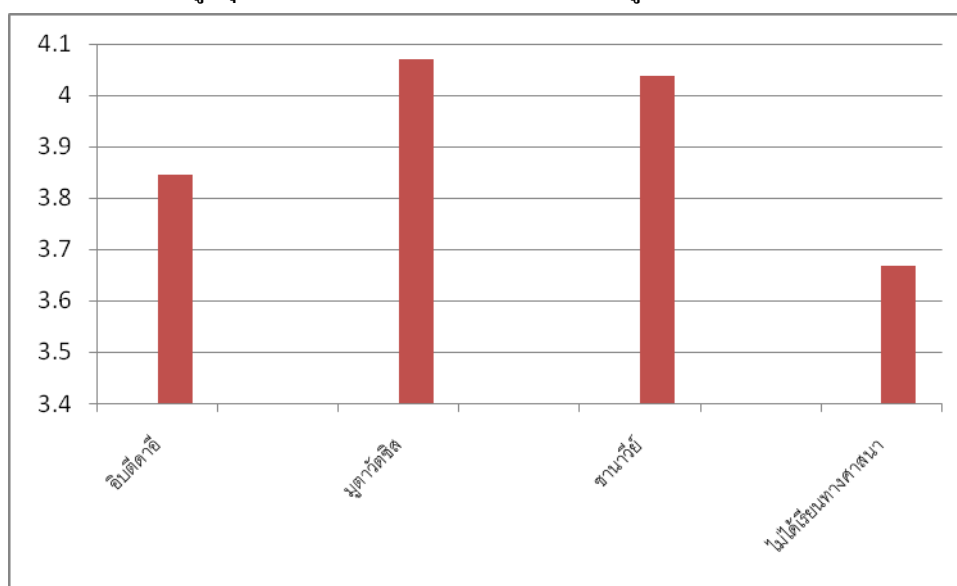
แผนภูมิที่ 6 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิม
 ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

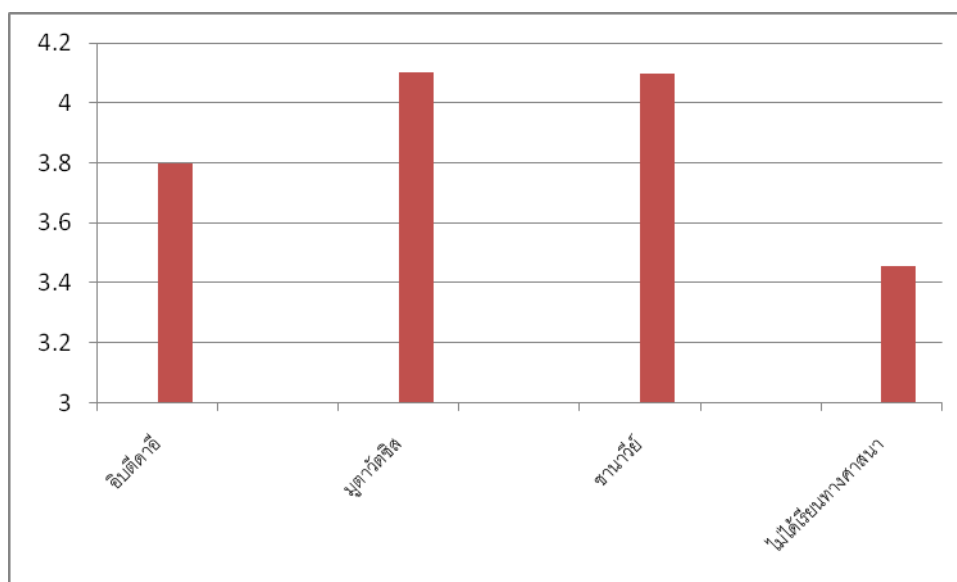
แผนภูมิที่ 7 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

แผนภูมิที่ 8 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

แผนภูมิที่ 9 ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

จากแผนภูมิแท่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนทางศาสนาจะมีสำนักชาตินิยมมลายู รวมทั้งสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูต่ำกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาโดยมีพื้นฐานทางด้านศาสนาอิสลามทั้ง 3 ระดับ

นอกจากนี้ในกลุ่มของผู้จบการศึกษาสายศาสนาทั้ง 3 ระดับ คือ อิบตีดาอี มุตาวัตซิช และ ชานาวิยฺห์ ผู้ที่จบการศึกษาระดับต้น คือ อิบตีดาอีจะมีสำนึกชาตินิยมมลายูต่ำกว่าผู้ที่จบการศึกษาศาสนาระดับกลางและระดับสูงคือ มุตาวัตซิชและชานาวิยฺห์อย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนในระดับกลางและระดับสูงนั้น ระดับสำนึกชาตินิยมมลายูสูงค่าไม่แตกต่างกันมากนัก ในบางกรณี เช่น สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม สำนึกนิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ผู้ที่จบการศึกษาระดับกลาง คือ มุตาวัตซิชอาจจะมีความเชื่อสูงกว่าเล็กน้อย เว้นแต่ความสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ยิ่งผู้ที่จบการศึกษาศาสนาระดับชานาวิยฺห์จะมีคะแนนสูงกว่าระดับอิบตีดาอี

7.วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การศึกษาอิทธิพลของการดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาของเยาวชนฯ ที่มีต่อสำนึกชาตินิยมมลายูในที่นี้เพื่อทดสอบว่าครอบครัวผู้นำท้องถิ่นหรือความเป็นชนชั้นนำมีอิทธิพลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ หรือไม่ จากตัวแปรทั้งหมด จำนวน 13 ตัวแปร ได้แก่ 1) สมาชิก อบต. 2) นายก อบต. 3) สมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล 4) กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน 5) ชรบ. 6) อรบ. 7) นายกเทศมนตรี 8) สมาชิกสภา อบจ. 9) นายก อบจ. 10) กรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน 11) กรรมการวัด 12) กรรมการมัสยิด 13) ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์พบว่าการดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกตัวแปร และเมื่อพิจารณาการดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อสำนึกชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม และสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ก็พบว่าไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูทั้ง 3 ด้าน

โดยได้แสดงตารางผลการวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

ตารางที่ 40 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ดำรงตำแหน่ง	153	3.9898	.51057	.04128	3.9082	4.0713	1.72	4.97	.035	.852
ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง	345	3.9805	.50490	.02718	3.9271	4.0340	2.03	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การดำรงตำแหน่งหรือไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการดำรงตำแหน่งหรือไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยการดำรงตำแหน่ง มีค่าเฉลี่ย 3.9898 และไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ มีค่าเฉลี่ย 3.9805 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7.1 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 41 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower	Upper				

					Bound	Bound				
ดี ำ ร ำ ง ตำ ำ ห ำ น ำ ง	153	3.8711	.54115	.04375	3.7847	3.9575	1.70	5.00	.149	.700
ไ ำ ม ำ ไ ำ ค ำ ดี ำ ร ำ ง ตำ ำ ห ำ น ำ ง	345	3.8507	.54516	.02935	3.7930	3.9085	1.80	5.00		
ร ำ ว ม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการดำรงตำแหน่งหรือไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการดำรงตำแหน่งหรือไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยการดำรงตำแหน่ง มีค่าเฉลี่ย 3.8711 และไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ มีค่าเฉลี่ย 3.8507 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7.2 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม
ตารางที่ 42 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ดี ำ ร ำ ง ตำ ำ ห ำ น ำ ง	153	4.0471	.56909	.04601	3.9562	4.1380	1.83	5.00	.193	.661
ไ ำ ม ำ ไ ำ ค ำ ดี ำ ร ำ ง ตำ ำ ห ำ น ำ ง	345	4.0229	.56849	.03061	3.9627	4.0831	1.67	5.00		

รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		
-----	-----	--------	--------	--------	--------	--------	------	------	--	--

ผลการวิเคราะห์พบว่าการดำรงตำแหน่งหรือไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในองค์กรท้องถิ่น หรือชุมชนของบิดาหรือมารดาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการดำรงตำแหน่งหรือไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยการดำรงตำแหน่ง มีค่าเฉลี่ย 4.0471 และไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ มีค่าเฉลี่ย 4.0229 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7.3 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู
ตารางที่ 43 การวิเคราะห์การไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ดำรงตำแหน่ง	153	4.0394	.61359	.04961	3.9414	4.1374	1.60	5.00	.102	.749
ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง	345	4.0586	.62032	.03340	3.9929	4.1242	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

สำหรับผลการวิเคราะห์ตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายู ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงไว้ในภาคผนวก

8.วิเคราะห์การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ประสบการณ์โดยตรงและทางอ้อมต่อเหตุการณ์ความไม่สงบฯ หรือความรุนแรงในพื้นที่อาจมีผลต่อความสำนึกและภาวะทางจิตใจของนักศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงต้องมีการทดสอบตัวแปรดังกล่าว จากตัวแปรทั้งหมด 9 ตัวแปร ได้แก่ 1) อยู่ในเหตุการณ์การประท้วง การปราบปราม 2) ได้รับความเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ 3) สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต 4) สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน 5) สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ 6) ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ 7) ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด 8) มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับความเจ็บหรือหายตัวไป 9) ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์พบว่ามีตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

8.1 ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เคยมีประสบการณ์	239	4.0610	.52872	.03420	3.9936	4.1284	1.72	5.00	10.856	.001
ไม่เคยมีประสบการณ์	261	3.9131	.47530	.02942	3.8551	3.9710	2.47	4.97		

รวม	500	3.9838	.50647	.02256	3.9393	4.0283	1.72	5.00		
-----	-----	--------	--------	--------	--------	--------	------	------	--	--

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การเคยมีประสบการณ์และการไม่เคยมีประสบการณ์พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการเคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.0610 การไม่เคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9131 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่า การไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง

8.1.2 ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 45 การวิเคราะห์ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
เคยมีประสบการณ์	239	3.9370	.58596	.03790	3.8623	4.0116	1.70	5.00	9.646	.002
ไม่เคยมีประสบการณ์	261	3.7871	.49165	.03043	3.7272	3.8471	2.10	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยมีประสบการณ์และการไม่เคยมีประสบการณ์พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการเคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9370 การไม่เคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.7871 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง ค่าเฉลี่ยของคะแนนมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน

8.1.3 ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม
ตารางที่ 46 การวิเคราะห์ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เคยมีประสบการณ์	239	4.1054	.58497	.03784	4.0308	4.1799	1.67	5.00	8.052	.005
ไม่เคยมีประสบการณ์	261	3.9618	.54656	.03383	3.8951	4.0284	2.64	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยมี

ประสบการณ์และการไม่เคยมีประสบการณ์พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการเคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.1054 การไม่เคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9618 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าการไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง

8.1.4 ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตารางที่ 47 การวิเคราะห์ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
เคยมีประสบการณ์	239	4.1309	.62872	.04067	4.0508	4.2110	1.10	5.00	7.553	.006
ไม่เคยมีประสบการณ์	261	3.9799	.59962	.03712	3.9068	4.0529	1.60	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยมีประสบการณ์และการไม่เคยมีประสบการณ์พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการเคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.1309 การไม่เคยมีประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9799 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึง

อาจสรุปได้ว่าการเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าการไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง

8.2.1 ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 48 การวิเคราะห์การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	17	4.2849	.45000	.10914	4.0536	4.5163	3.50	4.49	6.288	.012
ไม่ผ่าน	483	3.9732	.50549	.02300	3.9280	4.0184	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.2849 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9732 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าการไม่ผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ

8.2.1 การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูด้านประวัติศาสตร์
ตารางที่ 49 การวิเคราะห์การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	17	4.2000	.47170	.11440	3.9575	4.4425	3.40	4.90	7.023	.008
ไม่ผ่าน	483	3.8467	.54231	.02468	3.7983	3.8952	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่
สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิม
ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่าน
ประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน
โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.2000 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.8467 จึงมีความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่
สงบมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการไม่ผ่านประสบการณ์
ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ

8.2.3 การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูด้านชาติพันธุ์มลายู
ตารางที่ 50 การวิเคราะห์การได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std.	95 % Confidence	Minimum	Maximum		

ตัวแปร				Error	Interval for Mean					คํ้า
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	17	4.4000	.50000	.12127	4.1429	4.6571	3.40	5.00	5.636	.018
ไม่ผ่าน	483	4.0398	.61831	.02813	3.9845	4.0951	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.4000 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.0398 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าการไม่ผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ

8.3 สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 51 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	71	3.9743	.55492	.06586	3.8430	4.1057	2.40	5.00	3.764	.053
ไม่ผ่าน	429	3.8396	.53978	.02606	3.7884	3.8909	1.70	5.00		

รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		
-----	-----	--------	--------	--------	--------	--------	------	------	--	--

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9743 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.8396 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการไม่ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต

8.4.1 สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตารางที่ 52 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	67	4.1267	.49533	.06051	4.0059	4.2475	2.63	4.97	6.227	.013
ไม่ผ่าน	433	3.9617	.50512	.02427	3.9140	4.0094	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน พบว่าค่าเฉลี่ยมี

ความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.1267 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9617 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าการไม่ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน

8.4.2 สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 53 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	67	4.0078	.58142	.07103	3.8660	4.1496	2.20	5.00	5.876	.016
ไม่ผ่าน	433	3.8357	.53432	.02568	3.7852	3.8862	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.0078 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.8357 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนมีผลต่อการสร้างสำนัก

ชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการไม่ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน

8.4.3 สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	67	4.1784	.53723	.06563	4.0474	4.3095	2.50	5.00	5.277	.022
ไม่ผ่าน	433	4.0075	.57118	.02745	3.9536	4.0615	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.1784 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.0075 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าการไม่ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน

8.5.1 การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 55 การวิเคราะห์การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	139	4.0598	.53399	.04529	3.9703	4.1494	1.72	5.00	4.369	.037
ไม่ผ่าน	361	3.9545	.49310	.02595	3.9035	4.0055	2.03	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.0598 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9545 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าไม่การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป

8.5.2 การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 56 การวิเคราะห์การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum		

					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	139	4.1179	.55879	.04740	4.0242	4.2116	1.83	5.00	4.580	.033
ไม่ผ่าน	361	3.9967	.57037	.03002	3.9377	4.0558	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.1179 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.9967 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าไม่การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป

8.5.3 การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู
ตารางที่ 57 การวิเคราะห์การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	139	4.1419	.63248	.05365	4.0358	4.2480	1.60	5.00	4.098	.043
ไม่ผ่าน	361	4.0175	.60930	.03207	3.9544	4.0805	1.10	5.00		

รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		
-----	-----	--------	--------	--------	--------	--------	------	------	--	--

ผลการวิเคราะห์พบว่า การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.1419 การไม่ผ่านประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.0175 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าไม่การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป

สำหรับผลการวิเคราะห์ตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายู ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงไว้ในภาคผนวก

9.วิเคราะห์การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะต่างๆ ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 58 การวิเคราะห์การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะต่างๆ ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ศษ.	118	3.9867	.55712	.05129	3.8852	4.0883	2.03	4.94	.246	.961
มส.	186	3.9859	.51767	.03796	3.9110	4.0608	1.72	5.00		
วทท.	38	3.9041	.46242	.07501	3.7521	4.0561	2.97	4.69		

วอศ.	67	4.0232	.45174	.05519	3.9130	4.1334	3.13	4.94		
ศศ.	8	4.0035	.57671	.20390	3.5214	4.4857	2.91	4.81		
วสศ.	41	3.9587	.48852	.07629	3.8045	4.1129	3.00	4.97		
รศ.	42	3.9958	.45448	.07013	3.8542	4.1374	2.97	4.78		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการศึกษาสังกัดคณะต่างกันไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคณะต่างๆ ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าไม่แตกต่างกัน โดยคณะศึกษาศาสตร์ (ศษ.) มีค่าเฉลี่ย 3.9867 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (มส.) มีค่าเฉลี่ย 3.9859 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วทท.) มีค่าเฉลี่ย 3.9041 วิทยาลัยอิสลามศึกษา (วอศ.) มีค่าเฉลี่ย 4.0232 คณะศิลปกรรมศาสตร์ (ศศ.) มีค่าเฉลี่ย 4.0035 คณะวิทยาการสื่อสาร (วสศ.) มีค่าเฉลี่ย 3.9587 คณะรัฐศาสตร์ (รศ.) มีค่าเฉลี่ย 3.9958 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูด้วย

10.วิเคราะห์วิธีการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 59 การวิเคราะห์วิธีการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
โอนย้าย	10	3.9564	.49263	.15578	3.6039	4.3088	3.22	4.84	1.656	.192

ส อ บ ใหม่	27	3.8188	.55675	.10715	3.5986	4.0391	2.03	4.78		
ปกติ	442	3.9989	.49915	.02374	3.9523	4.0456	1.72	5.00		
รวม	479	3.9879	.50303	.02298	3.9427	4.0331	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าวิธีการเข้าศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของวิธีการเข้าศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าไม่แตกต่างกัน โดยวิธีโอนย้าย มีค่าเฉลี่ย 3.9564 วิธีสอบใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.8188 วิธีปกติ มีค่าเฉลี่ย 3.9989 จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูด้วย

11. วิเคราะห์การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากตัวแปรทั้งหมด 7 ตัวแปร ได้แก่ 1)องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา 2)สภานักศึกษา 3)กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา 4)สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย 5)องค์กรภาคประชาสังคม 6)ไม่เคยทำ/เข้าร่วมกิจกรรมเลย เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์พบว่าไม่มีตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

11.1 องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 60 การวิเคราะห์องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำ กิจกรรม	145	4.1152	.58693	.04874	4.0188	4.2115	1.83	5.00	4.559	.033
ไม่ทำ กิจกรรม	355	3.9958	.55897	.02967	3.9374	4.0541	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.1152 การไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.9958 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการทำกิจกรรมนักศึกษาองค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษามีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าการไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา

11.2 สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์
ตารางที่ 61 การวิเคราะห์สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				

					Bound	Bound				
ทำ กิจกรรม	27	4.0560	.59704	.11490	3.8198	4.2921	2.70	5.00	3.780	.052
ไม่ทำ กิจกรรม	473	3.8475	.53873	.02477	3.7988	3.8962	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยที่ต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.0560 การไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.8475 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการทำกิจกรรมนักศึกษาสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย

11.3 องค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 62 การวิเคราะห์องค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำ กิจกรรม	55	4.1816	.50421	.06799	4.0453	4.3179	2.63	5.00	9.590	.002

ไม่ทำกิจกรรม	445	3.9593	.50191	.02379	3.9126	4.0061	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.1816 การไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.9593 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าการไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคม

11.3.1 องค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์
ตารางที่ 63 การวิเคราะห์องค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	55	4.1200	.50126	.06759	3.9845	4.2555	2.80	5.00	14.673	.000
ไม่ทำกิจกรรม	445	3.8265	.54023	.02561	3.7761	3.8768	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิม

ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.1200 การไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.8265 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคม

11.3.2 การทำกิจกรรมองค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 64 การวิเคราะห์ห้วงองค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	55	4.2529	.54907	.07404	4.1045	4.4013	2.50	5.00	9.604	.002
ไม่ทำกิจกรรม	445	4.0029	.56621	.02684	3.9502	4.0557	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.2529 การไม่ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.0029 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการทำกิจกรรมนักศึกษาขององค์กรภาคประชาสังคมมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าการไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาขององค์กรภาคประชาสังคม

11.4.1 ไม่เคยทำกิจกรรมเลยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 65 การวิเคราะห์ไม่เคยทำกิจกรรมเลยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	351	3.8896	.55928	.02985	3.8308	3.9483	1.70	5.00	3.804	.052
ไม่ทำกิจกรรม	149	3.7862	.49845	.04083	3.7055	3.8669	1.80	4.90		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.8896 การไม่ทำกิจกรรมเลย มีค่าเฉลี่ย 3.7862 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการทำกิจกรรมนักศึกษามีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาเลย

11.4.2 ไม่เคยทำกิจกรรมเลยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 66 การวิเคราะห์ห้ไม่เคยทำกิจกรรมเลขต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	351	4.0632	.58127	.03103	4.0022	4.1242	1.67	5.00	3.963	.048
ไม่ทำกิจกรรม	149	3.9531	.53369	.04372	3.8667	4.0395	2.64	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยการทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.0632 การไม่ทำกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.9531 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการทำกิจกรรมนักศึกษามีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าการไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาเลย

จากการวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ดังนี้

ตารางที่ 67 การวิเคราะห์ห้ภูมิหลังในภาพรวม

ตัวแปร	F	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
1.เพศ		
เพศต่อสำนักชาตินิยมมลายู	.282	.596
เพศต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	.889	.346
เพศต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	1.754	.186
เพศต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	.570	.451
2.จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนา		
จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายู	.250	.779
จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	2.362	.095
จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	.150	.860
จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	.226	.798
3.ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือน		
ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนักชาตินิยมมลายู **	7.877	.005
ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ **	6.663	.010
ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม *	5.413	.020
ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู *	6.281	.013
4.สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา		
แบบที่ 1 จัดกลุ่มตัวแปรเป็น 2 ประเภท คือ 1)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ2)โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล		

สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญ ***	22.959	.000
สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญด้านประวัติศาสตร์ ***	24.483	.000
สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรม **	7.059	.008
สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญด้านชาติพันธุ์มลาญ ***	26.869	.000
<u>แบบที่ 2 จัดกลุ่มสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ออกเป็น 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ 3) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มยึดมั่นในอัตลักษณ์มลาญปาตานีเป็นพิเศษ</u>		
สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญ ***	12.485	.000
สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญด้านประวัติศาสตร์ ***	12.856	.000
สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรม*	4.159	.016
สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาต่อสำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญด้านชาติพันธุ์มลาญ ***	14.476	.000
5.การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักศึกษา		
<u>สำนักราชบัณฑิตนิยมนมลาญ</u>		
สภานักเรียน/กรรมการนักเรียน	.035	.851
กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	.007	.933
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	.039	.843
สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา	.785	.376
ไม่เคยทำกิจกรรมเลย	.465	.496

<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</u>		
สถานักเรียน/กรรมการนักเรียน	1.395	.238
กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	.018	.894
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	.109	.742
สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา	.862	.354
ไม่เคยทำกิจกรรมเลย	.325	.569
<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</u>		
สถานักเรียน/กรรมการนักเรียน	.369	.544
กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	.315	.575
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	.009	.925
สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา	1.564	.212
ไม่เคยทำกิจกรรมเลย	.054	.816
<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู</u>		
สถานักเรียน/กรรมการนักเรียน	.014	.906
กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	.900	.343
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	.805	.307
สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา	.023	.879
ไม่เคยทำกิจกรรมเลย *	4.182	.041
6.ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา		
ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายู ***	9.100	.000
ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ***	9.067	.000

ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม **	4.145	.006
ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ***	8.998	.000
7.การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่น หรือชุมชนของบิดารหรือมารดา		
สำนักชาตินิยมมลายู		
สมาชิก อบต.	.730	.393
นายก อบต.	.677	.411
สมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล	.070	.791
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	1.266	.261
ชรบ.	.068	.795
นายกเทศมนตรี	.823	.365
สมาชิกสภา อบจ.	1.190	.276
กรรมการชุมชน หรือ หมู่บ้าน	.356	.551
กรรมการมัสยิด	1.427	.233
ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ	.035	.852
สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์		
สมาชิก อบต.	1.027	.311
นายก อบต.	1.371	.242
สมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล	.313	.576
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	1.572	.210
ชรบ.	.017	.898
นายกเทศมนตรี	1.050	.306

สมาชิกสภา อบจ.	.013	.911
กรรมการชุมชน หรือ หมู่บ้าน	.873	.350
กรรมการมัสยิด	.784	.376
ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ	.149	.700
<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</u>		
สมาชิก อบต.	.505	.478
นายก อบต.	.755	.385
สมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล	.037	.847
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	.739	.390
ชรบ.	1.198	.274
นายกเทศมนตรี	.070	.792
สมาชิกสภา อบจ.	1.487	.223
กรรมการชุมชน หรือ หมู่บ้าน	.022	.882
กรรมการมัสยิด	1.763	.185
ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ	.193	.661
<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู</u>		
สมาชิก อบต.	.358	.550
นายก อบต.	.030	.863
สมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล	.169	.681
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	.847	.358
ชรบ.	.402	.526
นายกเทศมนตรี	1.303	.254

สมาชิกสภา อบจ.	2.607	.107
กรรมการชุมชน หรือ หมู่บ้าน	.365	.546
กรรมการมัสยิด	.797	.372
ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ	.102	.749
8.การมีประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบฯ		
<u>สำนักชาตินิยมมลายู</u>		
อยู่ในเหตุการณ์การประท้วง การปราบปราม	.277	.599
ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ *	6.288	.012
สมาชิกในครัวเรือน หรือญาติสนิทเสียชีวิต	3.337	.068
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทถูกจับ หรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน *	6.227	.013
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ	.213	.645
ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ	2.402	.122
ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	.676	.411
มีเพื่อน หรือ คนรู้จักเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ หรือหายตัวไป *	4.369	.037
ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง **	10.856	.001
<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์</u>		
อยู่ในเหตุการณ์การประท้วง การปราบปราม	.090	.764
ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ **	7.023	.008
สมาชิกในครัวเรือน หรือญาติสนิทเสียชีวิต *	3.764	.053
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทถูกจับ หรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน *	5.876	.016
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ	.408	.523
ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ	3.348	.068

ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	.759	.384
มีเพื่อน หรือ คนรู้จักเสียชีวิต หรือ ได้รับความเจ็บ หรือ หายตัวไป	1.476	.225
ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง **	9.646	.002
<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม</u>		
อยู่ในเหตุการณ์การประท้วง การปราบปราม	.612	.434
ได้รับความเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ	2.869	.091
สมาชิกในครัวเรือน หรือญาติสนิทเสียชีวิต	1.978	.160
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทถูกจับ หรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน *	5.277	.022
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ	.474	.491
ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ	1.718	.191
ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	.447	.504
มีเพื่อน หรือ คนรู้จักเสียชีวิต หรือ ได้รับความเจ็บ หรือ หายตัวไป *	4.580	.033
ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง **	8.052	.005
<u>สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู</u>		
อยู่ในเหตุการณ์การประท้วง การปราบปราม	.618	.432
ได้รับความเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ *	5.636	.018
สมาชิกในครัวเรือน หรือญาติสนิทเสียชีวิต	2.309	.129
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทถูกจับ หรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน	3.517	.061
สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ	1.031	.310
ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ	1.006	.316
ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	.429	.513
มีเพื่อน หรือ คนรู้จักเสียชีวิต หรือ ได้รับความเจ็บ หรือ หายตัวไป *	4.098	.043

ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง **	7.553	.006
การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะใด		
การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะต่อสำนักชาตินิยมมลายู	.246	.961
การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	.540	.778
การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	.534	.782
การเป็นนักศึกษาสังกัดคณะต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	.654	.687
วิธีการเข้าศึกษา		
วิธีการเข้าศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายู	1.656	.192
วิธีการเข้าศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์	.117	.890
วิธีการเข้าศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม	2.449	.088
วิธีการเข้าศึกษาต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู	2.722	.067
การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา		
สำนักชาตินิยมมลายู		
องค์กรนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา	1.481	.224
สภานักศึกษา	.136	.713
กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา	1.411	.235
สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย	1.558	.213
องค์กรภาคประชาสังคม **	9.590	.002
ไม่เคยทำเข้าร่วมเลย	2.630	.106
สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์		
องค์กรนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา	.318	.573
สภานักศึกษา	1.506	.220

กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา	3.530	.061
สหพันธ์ศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย *	3.780	.052
องค์กรภาคประชาสังคม ***	14.673	.000
ไม่เคยทำเข้าร่วมเลย *	3.804	.052
<u>สำนักขานิยมมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรม</u>		
องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา *	4.559	.033
สถานศึกษา	.008	.930
กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา	.362	.548
สหพันธ์ศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย	2.069	.151
องค์กรภาคประชาสังคม **	9.604	.002
ไม่เคยทำ/ไม่เคยเข้าร่วมเลย *	3.936	.048
<u>สำนักขานิยมมลาญด้านชาติพันธุ์มลาญ</u>		
องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา	.117	.733
สถานศึกษา	.000	.993
กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา	.633	.427
สหพันธ์ศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย	.001	.973
องค์กรภาคประชาสังคม	1.765	.185
ไม่เคยทำเข้าร่วมเลย	.121	.728

จากตารางสามารถสรุปผลข้อมูลที่มีนัยสำคัญทางสถิติได้ ดังนี้

1.ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ2)โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ3)โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปัตตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ 2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ 3) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปัตตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ 2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ 3) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปัตตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมเลยที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ 2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ 3) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมลักษณะมลายูปัตตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียน

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เมื่อนำสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปัตตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาตินิยม ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน โดยการออกแบบคำถามเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ 2) ด้านภาษาและวัฒนธรรม 3) ด้านชาติพันธุ์มลายู มาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 68 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ

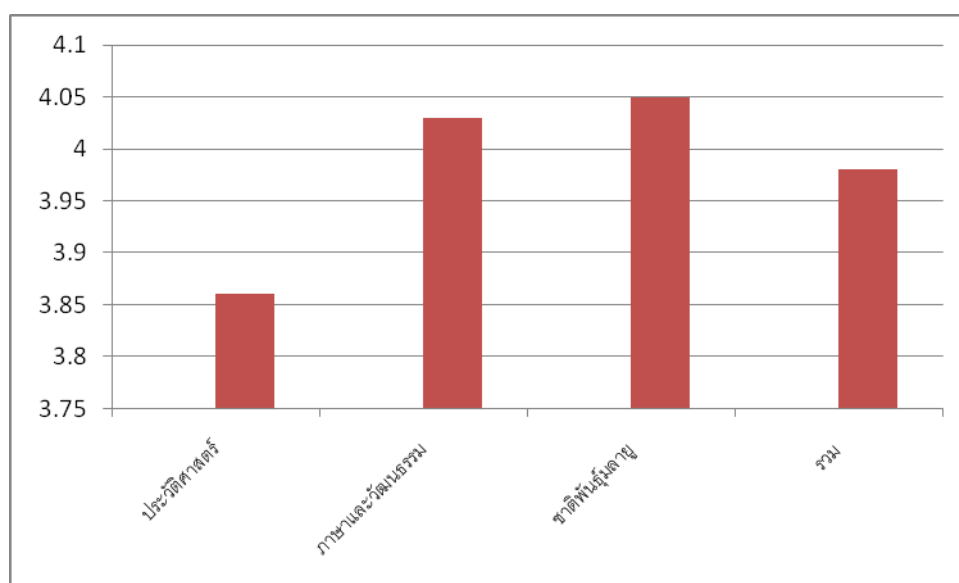
สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	ขนาดตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยคะแนนเต็ม 5	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ระดับสำนึกชาตินิยม

ชาติพันธุ์มลายู	500	4.05	0.618	1.10	5.00	มากที่สุด
ภาษาและวัฒนธรรม	500	4.03	0.569	1.67	5.00	มากที่สุด
ประวัติศาสตร์	500	3.86	0.543	1.70	5.00	มาก
สำนักชาตินิยมมลายู	500	3.98	0.506	1.71	5.00	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา (นักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีรหัส 56-53) มีสำนักชาตินิยมมลายูในระดับสูง (มากที่สุด) คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่าง 3 ประเด็น ปรากฏว่า เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี) มีสำนักชาตินิยมมลายูในประเด็นชาติพันธุ์มลายูสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ มีสำนักชาตินิยมมลายูในประเด็นภาษาและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีสำนักชาตินิยมมลายูในประเด็นประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ซึ่งการที่นักศึกษามุสลิมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีมีสำนักชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับมากหรือคะแนนค่อนข้างสูง แสดงว่าพวกเขามีความรู้สึกร่วมกันในความเป็นมลายูมุสลิมปาตานีสองและเมื่อพิจารณาลึกเข้าไปในรายละเอียดสิ่งที่ค้นพบก็คือความสำนึกในด้านชาติพันธุ์มลายูมีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ความสำนึกในภาษาและวัฒนธรรมมลายูซึ่งทั้งสองด้านนี้ได้รับคะแนนระดับสูงมากที่สุดและด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับมาก

สามารถแสดงด้วยแผนภูมิแท่ง ดังนี้

แผนภูมิที่ 10 สำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เมื่อทำการวิเคราะห์ในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ 2) ด้านภาษาและวัฒนธรรม 3) ด้านชาติพันธุ์มลายู ด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 69 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ

สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ (เรียงลำดับน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย)	ขนาด ตัวอย่าง	จำนวน คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย คะแนน เต็ม 5	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
1.ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น่าภาคภูมิใจ	499	2100	4.21	.717
2.ข้อเท็จจริงที่ว่าดินแดนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอดีตเคยเป็นรัฐอิสระปกครองตนเองมาก่อนสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	500	2069	4.14	.767
3.ดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นดินแดนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเองที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทยมาก	498	2052	4.12	.813
4.คำกล่าวที่ว่า “ในอดีต สยามเป็นผู้รุกรานปัตตานี” ท่านคิดว่าเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด	499	1978	3.96	.838
5.เรื่องเล่าที่ว่า “มีการกวาดต้อนชาวมลายูไปยังกรุงเทพฯ และบังคับให้ใช้มือเปล่าขุดคลองแสนแสบ” เรื่องเล่านี้เป็นเรื่องจริง	497	1966	3.96	.908

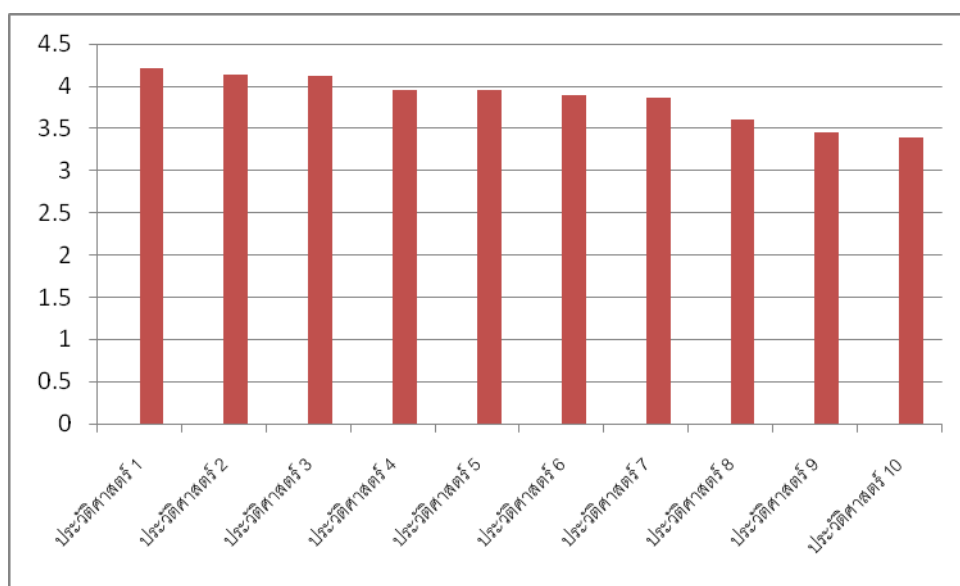
6.คำกล่าวที่ว่า “ในอดีต ปีศาจนี้เป็นอาณาจักรที่เจริญรุ่งเรือง เพราะคนมลายูเราปกครองกันเอง” ท่านคิดว่า เป็นคำกล่าวที่เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด	498	1941	3.90	.858
7.เหตุการณ์ในอดีตที่ชาวมลายูถูกกดขี่ข่มเหง รังแก สร้างความเจ็บช้ำน้ำใจและก่อให้เกิดความรู้สึกโกรธแค้นทางราชการเป็นอย่างมาก	500	1937	3.87	.841
8.ขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี เช่น บิอาร์เอ็น พูโล ฯลฯ มีความชอบธรรมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องและต่อต้านรัฐบาลไทยหรือสยาม	500	1799	3.60	.907
9.ท่านสามารถอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญหรือความเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้	499	1720	3.45	.818
10.ท่านอ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่เสมอ	499	1690	3.39	.892

จากผลการวิเคราะห์ที่สามารถจัดลำดับเนื้อหาชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น่าภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 ข้อเท็จจริงที่ว่าดินแดนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอดีตเคยเป็นรัฐอิสระปกครองตนเองมาก่อนสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.14 และดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นดินแดนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเองที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 โดยกลุ่มคำถามชุดดังกล่าวได้นำนักคะแนนสูงมากในระดับ 4 ขึ้นไปแสดงว่าได้รับความสำคัญเป็นลำดับสูง ส่วนข้อความที่มีคะแนนต่ำในกลุ่มนี้ คือ การอ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่เสมอ คะแนน 3.39 การอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญหรือความเจริญรุ่งเรืองในอดีตได้คะแนน 3.45 และขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี เช่น บิอาร์เอ็น พูโล ฯลฯ มีความชอบธรรมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องและต่อต้านรัฐบาลไทยหรือสยาม มีคะแนน 3.6 แสดงว่าแม้จะมีจิตสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับสูงแต่การศึกษาเข้าใจประวัติศาสตร์และคุณค่าของวัฒนธรรมใน

อดีตก็ยังคงมีระดับไม่สูงมากนัก และความรู้สึกรับต่อขบวนการต่อสู้ชาตินิยมที่ใช้ความรุนแรงก็อยู่ในกลุ่มคะแนนไม่สูงมากโดยเปรียบเทียบกัน

สามารถแสดงด้วยแผนภูมิแท่งดังนี้

แผนภูมิที่ 11 สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2. สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 70 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ

สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม (เรียงลำดับน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย)	ขนาด ตัวอย่าง	จำนวน คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย คะแนน เต็ม 5	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
1.“พวกเราคือมลายูมุสลิม” เป็นคำกล่าวที่น่าภาคภูมิใจ	488	2054	4.21	.861

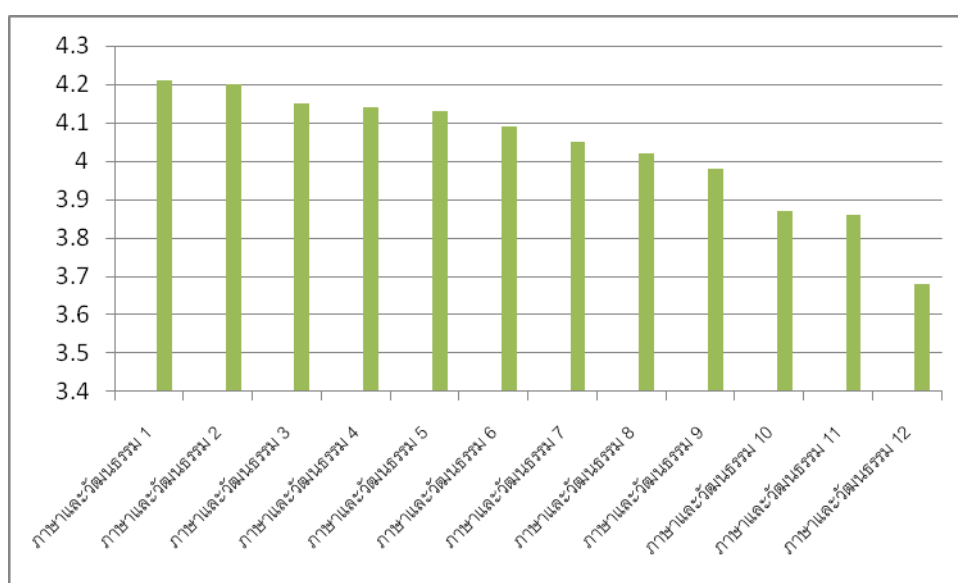
2.ชาวมลายุมุสลิมควรเชิดชูศาสนาอิสลามและศิลปวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	500	2098	4.20	.802
3.สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเง็ง สีตะ ดิเกร์ฮูตู ฯลฯ	500	2077	4.15	.797
4.รัฐควรส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมมลายุมุสลิมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพราะพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีเอกลักษณ์เฉพาะ	499	2065	4.14	.757
5.เยาวชนมลายุมุสลิมในพื้นที่ฯ ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ใช้ภาษามลายูเพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดอัตลักษณ์มลายู	500	2067	4.13	.823
6.เยาวชนมลายุมุสลิมในพื้นที่ฯ ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ศึกษาและใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	499	2041	4.09	.785
7.รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนและการใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	500	2023	4.05	.840
8.ท่านให้คุณค่าในเรื่องศิลปวัฒนธรรมมลายุมุสลิม	496	1992	4.02	.778
9.ควรสนับสนุนภาษามลายูให้เป็นภาษาราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้	499	1987	3.98	.874
10.ท่านมักจะสนับสนุน ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมมลายุมุสลิม	497	1925	3.87	.809
11.ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ถ้าไม่มีภาษามลายูก็จะไม่มีชาติมลายู”	499	1927	3.86	.973
12.การใช้ภาษามลายูในพื้นที่เราควรใช้ภาษามลายู	498	1832	3.68	1.018

ตัวเขียนเป็นรูมีแบบมาเลเซียแทนที่จะเป็นภาษายาวี				
---	--	--	--	--

จากผลการวิเคราะห์สามารถจัดลำดับเนื้อหาชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ “พวกเราคือมลายูมุสลิม” เป็นคำกล่าวที่น่าภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 ชาวมลายูมุสลิมควรเชิดชูศาสนาอิสลามและศิลปวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเง็ง สีละ ดิเกร์ฮูลู ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.15 ซึ่งการที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของสามข้อแรกมีระดับสูงสะท้อนว่าความภูมิใจต่อภาษาและวัฒนธรรมมลายูเป็นความหมายในเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรมมากโดยเน้นความเป็นมลายูมุสลิมและศาสนาอิสลามเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังเน้นการมีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ร่องเง็ง สีละ ดิเกร์ฮูลู แต่ถ้ามีความหมายเป็นรูปธรรมมากๆ เช่น การใช้ภาษามลายูตัวเขียน เช่น รูมี มีคะแนนต่ำสุดในกลุ่มนี้ (3.68) โดยเฉพาะคำกล่าวของขบวนการชาตินิยมมลายูที่มักกล่าวถึง “ถ้าไม่มีภาษามลายูก็จะไม่มีชาติมลายู” ได้คะแนนในกลุ่มไม่สูงมากนักโดยเปรียบเทียบกับข้อความอื่น ประมาณ 3.86 และการสนับสนุนส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมมลายูมุสลิม มีค่าเท่ากับ 3.87 แสดงว่าการสนับสนุนเรื่องภาษาและวัฒนธรรมชาตินิยมมลายูมีความหมายมากกว่าในลักษณะการเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม

สามารถแสดงด้วยแผนภูมิแท่งได้ ดังนี้

แผนภูมิ 12 สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3. สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตารางที่ 71 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 56-53) จำแนกตามด้านต่างๆ

สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู (เรียงลำดับน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย)	ขนาด ตัวอย่าง	จำนวน คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย คะแนน เต็ม 5	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. ท่านรู้สึกเสียใจมากกว่าปกติเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	500	2227	4.45	.722
2. ท่านมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปัตตานี	499	2134	4.28	.857
3. ควรให้มีการถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	499	2103	4.21	.896
4. ชาวมลายูมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องมีความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติแผ่นดินมาตุภูมิ และตระหนักถึงความสำคัญของประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม	500	2037	4.07	.791
5. การตระหนักถึงความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติแผ่นดินมาตุภูมิ ความสำคัญของประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมจะเป็นพลังสำคัญในการต่อสู้กับความอยุติธรรมต่างๆ ได้	498	1996	4.01	.822

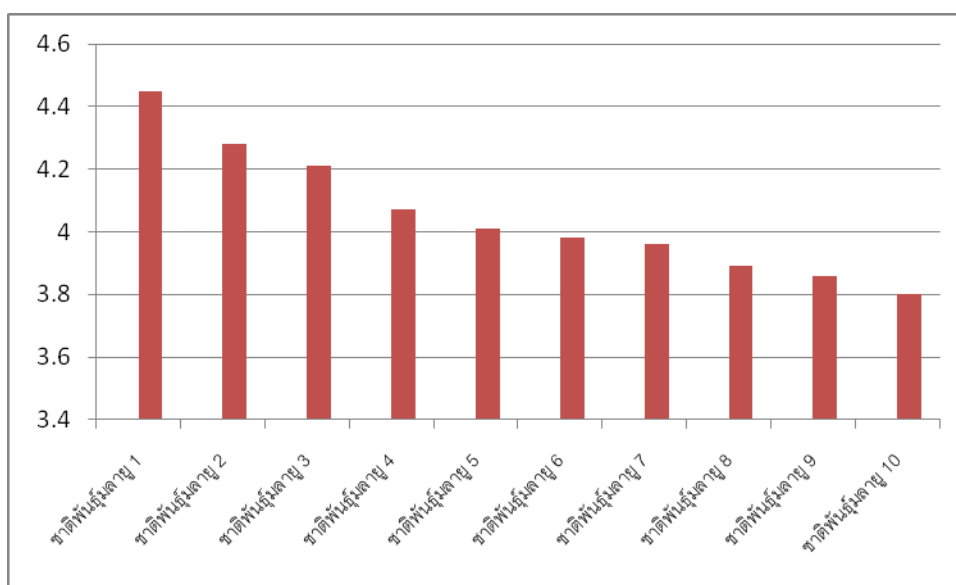
6. ท่านเชื่อว่าคนมลายูมุสลิมไม่มีทางทำร้ายคนมลายูมุสลิมด้วยกันเอง	500	1991	3.98	.940
7. ควรมีการจัดตั้งเขตปกครองพิเศษขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือควรให้คนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ปกครองกันเอง	499	1975	3.96	.918
8. ท่านเชื่อว่าเหตุการณ์ความไม่สงบฯ และการฆ่าผู้บริสุทธิ์ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่น่าจะเกิดจากการกระทำของชาวมลายูมุสลิมด้วยกันเอง	500	1945	3.89	1.000
9. สถานการณ์ความไม่สงบฯ จะยุติลงได้ต้องให้คนมลายูมุสลิมในพื้นที่แก้ปัญหาตนเอง	495	1912	3.86	.959
10. ควรพูดหรือใช้ภาษามลายูท้องถิ่นกับคนในท้องถิ่นในทุกสถานการณ์	500	1901	3.80	.904

จากผลการวิเคราะห์สามารถจัดลำดับเนื้อหาชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ท่านรู้สึกเสียใจมากกว่าปกติเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ท่านมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปาดานี มีค่าเฉลี่ย 4.28 ควรให้มีการถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.21 แสดงว่ากลุ่มคำถามที่เป็นประเด็นเรื่องสำนึกชาตินิยมมลายูที่เน้นด้านชาติพันธุ์มลายูในเรื่องที่เป็นนามธรรม เช่น การเสียใจต่อข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ได้คะแนนสูงมาก ความรู้สึกภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปาดานีก็ได้คะแนนสูง การเน้นความสำคัญของความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติ แผ่นดิน ประวัติศาสตร์ และภาษาวัฒนธรรมมลายูได้คะแนนในกลุ่มสูงเช่นกัน

ความสำนึกชาตินิยมมลายูในด้านชาติพันธุ์จึงมีแนวโน้มว่าเป็นการแสดงออกเชิงนามธรรมและสัญลักษณ์มากกว่าที่เป็นรูปธรรม เว้นแต่เรื่องเฉพาะมาก เช่น การเสียชีวิตของคนมลายูในเหตุการณ์ฯ และความต้องการให้ถอนทหารออกนอกพื้นที่ฯ

สามารถแสดงด้วยแผนภูมิแท่ง ดังนี้

แผนภูมิที่ 13 สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

4.การเปรียบเทียบสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 72 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รหัส 53-56) จำแนกตามด้านต่างๆ

สำนักชาตินิยมมลายู (เรียงลำดับน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยทุกข้อทั้งสามด้านคือ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษา และวัฒนธรรมและด้านชาติพันธุ์มลายู)	ขนาดตัวอย่าง	จำนวนคะแนนรวม	ค่าเฉลี่ยคะแนนเต็ม 5	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1.ท่านรู้สึกเสียใจมากกว่าปกติเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจาก	500	2227	4.45	.722

เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ด้านชาติพันธุ์มลายู 1)				
2.ท่านมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปาตานี (ด้านชาติพันธุ์มลายู 2)	499	2134	4.28	.857
3.ควรให้มีการรื้อถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ด้านชาติพันธุ์มลายู 3)	499	2103	4.21	.896
4.“พวกเราคือมลายูมุสลิม” เป็นคำกล่าวที่นำภาคภูมิใจ (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 1)	488	2054	4.21	.861
5.ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นำภาคภูมิใจ (ด้านประวัติศาสตร์ 1)	499	2100	4.21	.717
6.ชาวมลายูมุสลิมควรเชิดชูศาสนาอิสลามและศิลปวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 2)	500	2098	4.20	.802
7.สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเง็ง สีละ ดิเกร์ฮูลู ฯลฯ (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 3)	500	2077	4.15	.797
8.รัฐควรส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมมลายูมุสลิมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพราะพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีเอกลักษณ์เฉพาะ (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 4)	499	2065	4.14	.757
9.ข้อเท็จจริงที่ว่าดินแดนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอดีตเคยเป็นรัฐอิสระ	500	2069	4.14	.767

ปกครองตนเองมาก่อนสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ด้านประวัติศาสตร์ 2)				
10.เยาวชนมลายุมุสลิมในพื้นที่ฯ ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ใช้ภาษามลายูเพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดอัตลักษณ์มลายู (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 5)	500	2067	4.13	.823
11.ดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นดินแดนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเองที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทยมาก (ด้านประวัติศาสตร์ 3)	498	2052	4.12	.813
12.เยาวชนมลายุมุสลิมในพื้นที่ฯ ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ศึกษาและใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 6)	499	2041	4.09	.785
13.ชาวมลายุมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องมีความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติแผ่นดินมาตุภูมิ และตระหนักถึงความสำคัญของประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายุมุสลิม (ด้านชาติพันธุ์มลายู 4)	500	2037	4.07	.791
14.รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนและการใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 7)	500	2023	4.05	.840
15.ท่านให้คุณค่าในเรื่องศิลปวัฒนธรรมมลายุมุสลิม (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 8)	496	1992	4.02	.778

16.การตระหนักถึงความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติ แผ่นดินมาตุภูมิ ความสำคัญของประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมจะเป็นพลังสำคัญในการต่อสู้กับความอยุติธรรมต่างๆ ได้ (ด้านชาติพันธุ์มลายู 5)	498	1996	4.01	.822
17.ท่านเชื่อว่าคนมลายูมุสลิมไม่มีทางทำร้ายคนมลายูมุสลิมด้วยตัวเอง (ด้านชาติพันธุ์มลายู 6)	500	1991	3.98	.940
18.ควรสนับสนุนภาษามลายูให้เป็นภาษาราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 9)	499	1987	3.98	.874
19.คำกล่าวที่ว่า “ในอดีต สยามเป็นผู้รุกรานปัตตานี ” ท่านคิดว่าเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด (ด้านประวัติศาสตร์ 4)	499	1978	3.96	.838
20.ควรมีการจัดตั้งเขตปกครองพิเศษขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือควรให้คนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ปกครองกันเอง (ด้านชาติพันธุ์มลายู 7)	499	1975	3.96	.918
21.เรื่องเล่าที่ว่า “มีการกวาดต้อนชาวมลายูไปยังกรุงเทพ และบังคับให้ใช้มือเปล่าขุดคลองแสนแสบ” เรื่องเล่านี้เป็นเรื่องจริง (ด้านประวัติศาสตร์ 5)	497	1966	3.96	.908
22.คำกล่าวที่ว่า “ในอดีต ปัตตานีเป็นอาณานิคมที่เจริญรุ่งเรือง เพราะคนมลายูเราปกครองกันเอง” ท่านคิดว่าเป็นคำกล่าวที่เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด (ด้าน	498	1941	3.90	.858

ประวัติศาสตร์ 6)				
23.ท่านเชื่อว่าเหตุการณ์ความไม่สงบฯ และการฆ่าผู้บริสุทธิ์ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่น่าจะเกิดจากการกระทำของชาวมลายูมุสลิมด้วยกันเอง (ด้านชาติพันธุ์มลายู 8)	500	1945	3.89	1.000
24.เหตุการณ์ในอดีตที่ชาวมลายูถูกกดขี่ข่มเหง รังแก สร้างความเจ็บช้ำน้ำใจและก่อให้เกิดความรู้สึกโกรธแค้นทางราชการเป็นอย่างมาก (ด้านประวัติศาสตร์ 7)	500	1937	3.87	.841
25.ท่านมักจะสนับสนุน ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมมลายูมุสลิม (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 10)	497	1925	3.87	.809
26.สถานการณ์ความไม่สงบฯ จะยุติลงได้ ต้องให้คนมลายูมุสลิมในพื้นที่แก้ปัญหาด้วยกันเอง (ด้านชาติพันธุ์มลายู 9)	495	1912	3.86	.959
27.ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ถ้าไม่มีภาษามลายู ก็จะไม่มีชาติมลายู” (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 11)	499	1927	3.86	.973
28.ควรพูดหรือใช้ภาษามลายูท้องถิ่นกับคนในท้องถิ่นในทุกสถานการณ์ (ด้านชาติพันธุ์มลายู 10)	500	1901	3.80	.904
29.การใช้ภาษามลายูในพื้นที่ที่เราควรใช้ภาษามลายูตัวเขียนเป็น รูมีแบบมาเลเซียแทนที่จะเป็นภาษายาวี (ด้านภาษาและวัฒนธรรม 12)	498	1832	3.68	1.018

30.ขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี เช่น บีอาร์เอ็น พูโล ฯลฯ มีความชอบธรรมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องและต่อต้านรัฐบาลไทยหรือสยาม (ด้านประวัติศาสตร์ 8)	500	1799	3.60	.907
31.ท่านสามารถอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญหรือความเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ (ด้านประวัติศาสตร์ 9)	499	1720	3.45	.818
32.ท่านอ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่เสมอ (ด้านประวัติศาสตร์ 10)	499	1690	3.39	.892

จะเห็นได้ว่าคะแนนของข้อความที่เกี่ยวกับสำนึกในด้านชาติพันธุ์มลายูอยู่ในลำดับคะแนนกลุ่มสูงที่สุด 5 ข้อเป็นจำนวนมาก เช่น ลำดับแรกท่านรู้สึกเสียใจมากกว่าปกติเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ลำดับที่สองท่านมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปาตานี มีค่าเฉลี่ย 4.28 ลำดับที่สามมีสามข้อความที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับที่สาม คือ ควรให้มีการถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้, “พวกเราคือมลายูมุสลิม” เป็นคำกล่าวที่น่าภาคภูมิใจ, ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น่าภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 ลำดับที่สี่คือชาวมลายูมุสลิมควรเชิดชูศาสนาอิสลามและศิลปวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และลำดับที่ห้าคือสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเง็ง สีละ ลิเกร์ฮูลู ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.15 เมื่อดูจากภาพรวมแล้วจึงมีแนวโน้มว่าสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์จะมีคะแนนสูงกว่าด้านประวัติศาสตร์ และด้านภาษาและวัฒนธรรม

ข้อสังเกตสำหรับกลุ่มที่มีคะแนนระดับต่ำสุดในชุดคำถามดังกล่าว ปรากฏว่า การอ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้คะแนนต่ำสุด (3.39) แสดงว่าความสำนึกในด้านประวัติศาสตร์ไม่ได้ผ่านการศึกษาและอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้อง การอ่านน้อยทำให้ความสามารถในการอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญของความเจริญรุ่งเรืองในอดีตได้คะแนนต่ำด้วย (3.45) นอกจากนี้ชุดความคิดที่ได้คะแนนต่ำก็คือประเด็นที่ว่าขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี เช่น บีอาร์เอ็น พูโล ฯลฯ มีความชอบธรรมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องและต่อต้านรัฐบาลไทย

หรือสยาม (3.60) สะท้อนให้เห็นว่าแม้จะมีสำนักชาตินิยมมลายูค่อนข้างสูง แต่การยอมรับต่อ ขบวนการต่อสู้เพื่อชาตินิยมมลายูที่ใช้ความรุนแรงก็ไม่สูงเท่าที่ควร แสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มของ การยอมรับการต่อสู้เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์และชาตินิยมมลายูที่ไม่ใช้ความรุนแรงมากกว่า

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สื่อและการสื่อสารทางการเมือง

เมื่อนำสื่อประเภทต่างๆ และการสื่อสารทางการเมืองมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการวิเคราะห์สื่อต่างๆ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสำนักชาตินิยมมลายูทั้งความรู้สึก ทัศนคติต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมกับการได้รับข่าวสาร จากสื่อต่างๆ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ วิเคราะห์การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ และ การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะ กิจ ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.วิเคราะห์การได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ

ตารางที่ 73 การได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง

เรียงลำดับความสำคัญของการรับสื่อด้านต่างๆ	ขนาด ตัวอย่าง	จำนวน คณะแนบ รวม	ค่าเฉลี่ย คณะแนบ เต็ม 5	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
อินเทอร์เน็ต เช่น E-mail Facebook LINE ฯลฯ	499	2095	4.20	.861
โทรทัศน์โดยทั่วไป	494	1986	4.02	.833
ข่าวจากเพื่อนบ้านและคนในชุมชน	498	1750	3.51	1.009
ข่าวสื่อจากเพื่อน หรือคนสนิท	499	1739	3.48	1.015
หนังสือพิมพ์ระดับชาติ เช่น ไทยรัฐ มติชน ฯลฯ	499	1644	3.29	.948
รายการโทรทัศน์เคเบิลทีวี เช่น ASTV, D Station, BlueSky ฯลฯ	496	1564	3.15	1.077

ข่าวจากการละหมาดวันศุกร์/มัสยิด	499	1509	3.02	1.235
ข่าวในร้านน้ำชา	497	1478	2.97	1.251
วิทยุ	492	1454	2.96	1.008
นิตยสารข่าวรายสัปดาห์	495	1429	2.89	1.087
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	500	1401	2.80	1.051
ข่าวใบปลิว	496	1352	2.73	1.092
สื่อจากต่างประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซีย	499	1325	2.66	1.113
หออกระจายข่าวในชุมชน	496	1290	2.60	1.091

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยห้าลำดับแรก ได้แก่ ได้รับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต เช่น E-mail Facebook LINE ฯลฯ มากเป็นลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ลำดับถัดมาคือการได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์โดยทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 4.02 ได้รับข่าวสารจากข่าวจากเพื่อนบ้านและคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.51 ข่าวลือจากเพื่อนหรือคนสนิทเป็นลำดับที่สี่ มีค่าเฉลี่ย 3.48 และหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เช่น ไทยรัฐ มติชน ฯลฯ เป็นลำดับที่ห้า มีค่าเฉลี่ย 3.29

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนการสื่อสารทางการเมืองของนักศึกษาชาวมลายูมุสลิมอันมีลักษณะชัดเจนที่ให้ความสำคัญกับสื่อทางอินเทอร์เน็ตและสื่อกระแสหลัก คือ โทรทัศน์ที่ชาวบ้านดูกันโดยทั่วไป ไม่ใช่เคเบิลทีวี นอกจากนี้สื่อระดับบุคคลอย่างไม่เป็นทางการก็มีคะแนนกลุ่มสูงด้วยเช่นกัน เช่น ข่าวจากเพื่อนบ้านในชุมชนและข่าวลือ

คะแนนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อระดับบุคคลในชุมชนสูงกว่าสื่อจากการอ่าน คือ หนังสือพิมพ์ สะท้อนว่าการสื่อสารจะเริ่มจากการดู/การใช้อินเทอร์เน็ตและดูทีวีข่าวโดยทั่วไปบวกกับการพูดคุยกับเพื่อนหรือข่าวลือซึ่งเป็นการสื่อสารไม่เป็นทางการ

สื่อที่ได้คะแนนระดับต่ำสุดคือหออกระจายข่าวในชุมชน ข่าวจากสื่อต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย ใบปลิว ข่าวจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แสดงว่าสื่อในระดับชุมชนที่เป็นทางการกลับไม่ได้รับการยอมรับมากเท่ากับสื่อข่าวจากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการที่เป็นลักษณะพิเศษของการสื่อสารในพื้นที่แห่งนี้

2.วิเคราะห์การอ่านหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 74 การอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

หนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ไทยรัฐ	215	43.0
เดลินิวส์	124	24.8
ไม่อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดเลย	56	11.2
ข่าวสด	29	5.8
คม ชัด ลึก	18	3.6
มติชนรายวัน	17	3.4
ไม่ตอบ	16	3.2
Nation	5	1.0
หนังสือพิมพ์มาเลเซีย	5	1.0
ผู้จัดการรายวัน	4	0.8
ไทยโพสต์	4	0.8
โฟกัสภาคใต้	3	0.6
Bangkok Post	3	0.6
ทางน้ำ	1	0.2
รวม	500	100

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์การอ่านหนังสือพิมพ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยห้าลำดับแรก ได้แก่ อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาอ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และไม่อ่านหนังสือพิมพ์

ฉบับใดเลย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 หนังสือพิมพ์ข่าวสด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 หนังสือพิมพ์คมชัดลึก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

3.วิเคราะห์การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ

ตารางที่ 75 การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ

สถานีโทรทัศน์	ขนาด ตัวอย่าง	จำนวน คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย คะแนนเต็ม 5	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
ทีวีช่อง 7	499	2090	4.19	.827
ทีวีช่อง 3	499	2003	4.01	.870
ทีวีช่อง 9 อสมท.	497	1706	3.43	.996
ทีวีช่อง 5	492	1515	3.08	.914
ทีวีไทย (ไทยพีบีเอส)	496	1504	3.03	1.093
ทีวีช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์	495	1389	2.81	1.077
ทีวีดาวเทียมหรือเคเบิล เช่น ASTV, BlueSky ฯลฯ	497	1342	2.70	1.295
ทีวีมาเลเซีย	499	1148	2.30	1.186
ซีเอ็นเอ็น	487	1066	2.19	1.135
บีบีซี	497	1042	2.10	1.132
อัลจาซีรา	497	976	1.97	1.073

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยห้าลำดับแรก ได้แก่ ติดตามดูรายการโทรทัศน์จากทีวีช่อง 7 มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.19 รองลงมาติดตามดูรายการโทรทัศน์จากทีวีช่อง 3 มีค่าเฉลี่ย 4.01 และติดตามดู

รายการโทรทัศน์จากทีวีช่อง 9 อสมท. เป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.43 ทีวีช่อง 5 มีค่าเฉลี่ย 3.08 และลำดับที่ห้าทีวีไทย (ไทยพีบีเอส) มีค่าเฉลี่ย 3.03

ถ้าสังเกตว่าการรับสื่อทางหนังสือพิมพ์และทางสถานีโทรทัศน์เมื่อเรียงตามลำดับความสำคัญของแต่ละด้าน ปรากฏว่าการจัดลำดับสื่อของหนังสือพิมพ์และสถานีโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่แตกต่างจากการจัดลำดับของการเปิดรับสื่อประเภทเดียวกันในระดับประเทศ นอกจากนี้แล้วยังวิเคราะห์ได้ว่าสื่อทางอินเทอร์เน็ตและสถานีโทรทัศน์กระแสหลักเป็นสื่อหลักที่มีการใช้กันแพร่หลายที่สุดในกลุ่มนักศึกษามลาญมุสลิม แต่สิ่งที่น่าสนใจก็คือสื่อที่ไม่เป็นทางการหรือสื่อบุคคลก็มีความสำคัญสำหรับพวกเขาด้วย พิจารณาได้จากทำให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างสูงต่อสื่อข่าวสารจากเพื่อนหรือคนในชุมชนและข่าวลือที่เป็นลำดับความสำคัญในลำดับที่สามและสี่มากกว่าสื่อจากหนังสือพิมพ์

สื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อทางโทรทัศน์เป็นสื่อที่รับฟังและดูด้านเดียว ส่วนสื่อบุคคลหรือข่าวลือเป็นสื่อที่ไม่ได้ให้ข้อมูลที่หลากหลายแต่มีความแคบและลึกเฉพาะด้านของชุมชน/สังคมตนเอง สื่อที่น่าจะเปิดใจให้มีความคิดกว้างกว่าเพราะมีการอ่านหนังสือและวิเคราะห์มากกว่า เช่นหนังสือพิมพ์กลับได้รับความสำคัญเป็นลำดับที่น้อยกว่าสื่ออื่นๆ จึงอาจจะทำให้การเข้าถึงข่าวสารมีข้อจำกัดตามมาด้วย

4.วิเคราะห์สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม)

ตารางที่ 76 สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

สื่อบุคคล	ขนาดตัวอย่าง	จำนวนคะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ยคะแนนเต็ม 5	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	498	2059	4.13	.886
ครูสอนศาสนา อูstadhหรือเจ๊ะครูตาดีกา	499	1997	4.00	.941
อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู	497	1940	3.90	.964
ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย	498	1911	3.84	.904
เพื่อนสนิท	496	1715	3.46	.959

กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	497	1545	3.11	1.078
ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	493	1501	3.04	1.105
กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่	492	1490	3.03	1.134
นักการเมืองหรือพรรคการเมือง	492	1393	2.83	1.172

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ บิดา/มารดา/ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาครูสอนศาสนา อุตสาหกรรมหรือเจ้าหน้าที่กา มีค่าเฉลี่ย 4.00 และอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครูมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.90 ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าครอบครัวและผู้นำทางศาสนา/ครูสอนศาสนามีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

5.วิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม)

ตารางที่ 77 สื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

สื่อสิ่งพิมพ์	ขนาดตัวอย่าง	จำนวนคะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ยคะแนนเต็ม 5	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ตำรา/หนังสือ	498	1862	3.74	1.023
หนังสือพิมพ์	499	1732	3.47	1.044
นิตยสาร/วารสาร	498	1592	3.20	.967
แผ่นพับ/โฆษณา	497	1528	3.07	1.016
ใบปลิว	497	1497	3.01	1.045

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ตำรา/หนังสือ มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.74 รองลงมาหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ย 3.47 และนิตยสาร/วารสาร

มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.20 ดังนั้น จึงสังเกตว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อสำนักชาตินิยมมลายู คือ การอ่านตำรา/หนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร และวารสารต่างๆ

6.วิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม)

ตารางที่ 78 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู

สื่ออิเล็กทรอนิกส์	ขนาดตัวอย่าง	จำนวนคะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ยคะแนนเต็ม 5	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย	499	2032	4.07	.913
โทรทัศน์	499	1920	3.85	1.078
วิทยุ	495	1620	3.27	1.072

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.07 รองลงมาโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 และวิทยุมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.27

7.วิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม)

ตารางที่ 79 สื่อเฉพาะกิจมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

สื่อเฉพาะกิจ	ขนาดตัวอย่าง	จำนวนคะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ยคะแนนเต็ม 5	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ป้ายรณรงค์	497	1776	3.57	.983
วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ)	498	1732	3.48	1.025
การเดินรณรงค์	496	1693	3.41	.995
การชุมนุม	498	1685	3.38	1.093

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ป้ายรณรงค์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.57 รองลงมาวัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) มีค่าเฉลี่ย 3.48 และการเดินรณรงค์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.41

เมื่อนำการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย แล้วกำหนดระดับค่าเฉลี่ยการสื่อสารทางการเมือง เป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน

1.00 – 2.00

2.01 – 3.00

3.01 – 4.00

4.01 – 5.00

ระดับความสัมพันธ์

น้อยที่สุด

น้อย

มาก

มากที่สุด

ดังนั้น จึงสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม) สามารถสรุปได้ แสดงตาราง ดังนี้

ตารางที่ 80 การเปรียบเทียบสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภท

การสื่อสารทางการเมือง	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.7357	.83241	มาก
สื่อบุคคล	3.4826	.73119	มาก
สื่อเฉพาะกิจ	3.4656	.87887	มาก
สื่อสิ่งพิมพ์	3.3050	.78369	มาก
รวม	3.4966	.67036	มาก

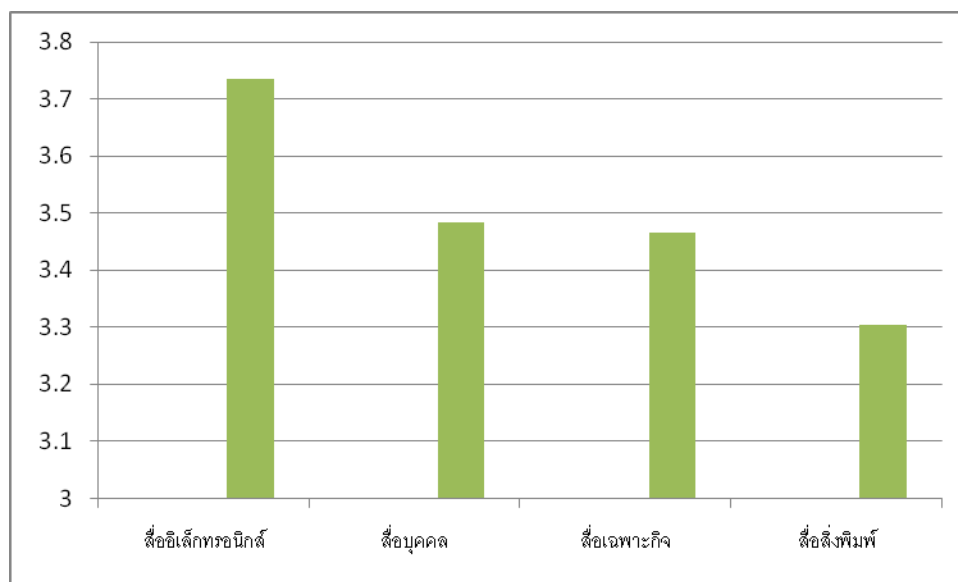
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด คือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รองลงมา คือ สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจมีอิทธิพลเป็นลำดับที่สาม และสื่อสิ่งพิมพ์เป็นลำดับท้ายสุด

โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เฟสบุ๊กและไลน์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด เพราะเป็นสื่อที่สามารถสื่อสารข้อมูล/การปลุกกระดมอุดมการณ์ทางการเมืองได้ลึกที่สุด สื่อที่รองลงมาคือ สื่อบุคคล เช่น พ่อแม่ ครูสอนศาสนาที่มีอิทธิพลต่อความคิดจิตสำนึกมากเช่นกัน ที่น่าสนใจคือ สื่อเฉพาะกิจ เช่น ป้ายรณรงค์ทางการเมืองและสัญลักษณ์ เช่น ป้ายผ้า การพ่นสีตามผนังก็มีอิทธิพลต่อความคิดด้วย โดยสื่อเฉพาะกิจนี้มีคะแนนลำดับความสำคัญสูงกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ตำรา/หนังสือ หรือหนังสือพิมพ์ดังกล่าว

ดังนั้น โดยสรุปการสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของนักศึกษาฯ มักจะเน้นหนักการสื่อสารเฉพาะด้าน เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ คอมพิวเตอร์และโทรทัศน์มีความสำคัญมาก รองลงมา คือ การพูดคุยกับพ่อแม่ ครูสอนศาสนา อูstadh อีหม่าม นอกจากนี้แล้วป้ายผ้า โปสเตอร์และสีพ่นตามต่างๆ ก็มีความสำคัญต่อพวกเขา มากกว่าการอ่านหนังสือ ตำราและหนังสือพิมพ์

สามารถแสดงด้วยแผนภูมิแท่ง ดังนี้

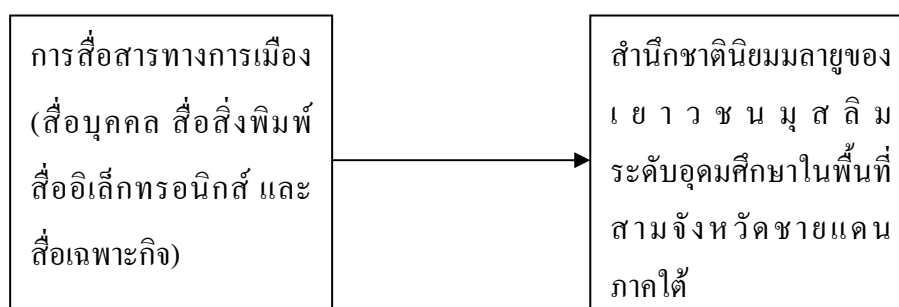
แผนภูมิที่ 14 การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เพื่อให้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามข้อสมมติฐานมีความชัดเจนเชิงประจักษ์มากขึ้น จึงได้ทำการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression Model ดังนี้

การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 81 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

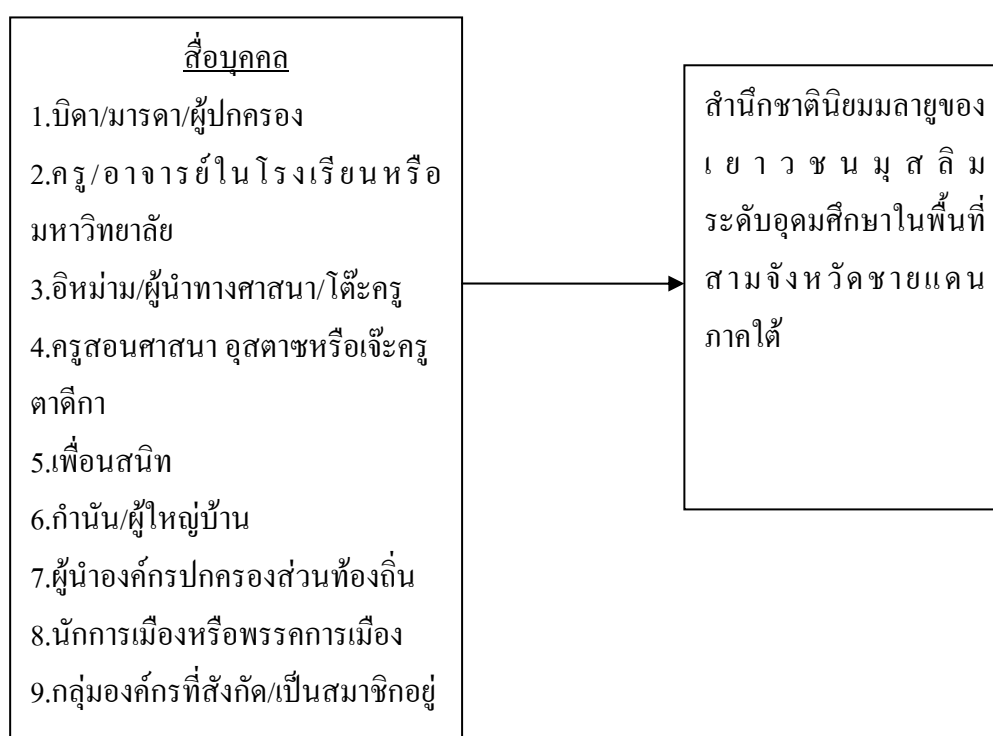
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.261	.068	.066	.48937	36.476	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.294	.116		28.310	.000
การสื่อสารทางการเมือง ***	.197	.033	.261	6.040	.000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Multiple Regression Model พบว่าการสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .068 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมืองในแต่ละด้านต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้ Multiple Regression Model ดังนี้

1. สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

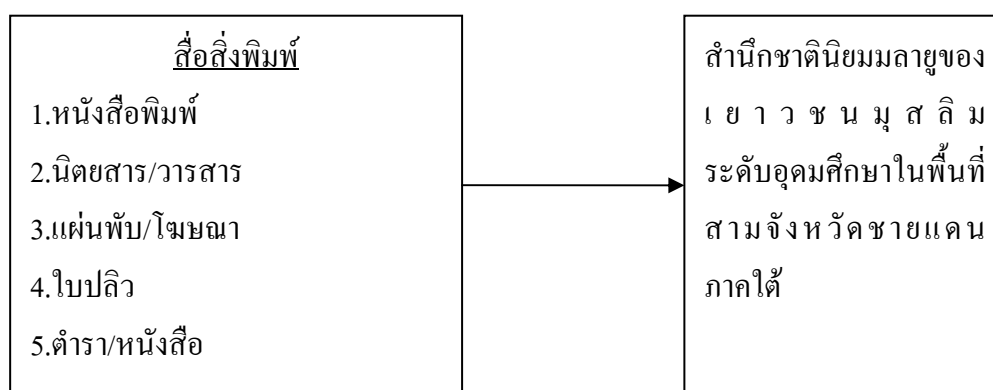
ตารางที่ 82 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.382	.146	.130	.47152	9.040	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.013	.123		24.511	.000
บิดา / มารดา / ผู้ปกครอง **	.086	.033	.147	2.589	.010
ครู / อาจารย์ ในโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย	.019	.034	.033	.547	.584
อิหม่าม / ผู้นำทางศาสนา / โต๊ะครู *	.083	.038	.153	2.162	.031
ครูสอนศาสนา อุดตาสหรือเจ๊ะครูดาคีกา	.070	.039	.126	1.801	.072
เพื่อนสนิท	.023	.029	.042	.780	.436
กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	-.032	.038	-.067	-.832	.406
ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-.033	.041	-.071	-.792	.429
นักการเมือง หรือพรรคการเมือง	-.015	.032	-.035	-.469	.639
กลุ่มองค์กรที่สังกัด / เป็นสมาชิกอยู่	.032	.031	.071	1.023	.307

ผลการวิเคราะห์สื่อบุคคลด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อบุคคลมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .146 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่อบุคคลในแต่ละข้อพบว่า บิดา/มารดา/ผู้ปกครองมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครูมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยบิดา/มารดา/ผู้ปกครองผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากกว่าอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู ส่วนตัวแปรอื่นตัวอื่น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 83 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

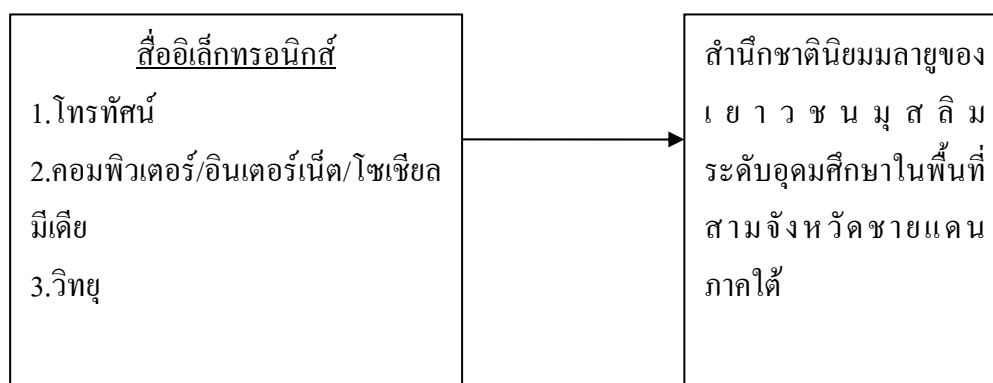
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.348	.121	.112	.47496	13.460	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.322	.100		33.163	.000

หนังสือพิมพ์	.031	.026	.064	1.173	.241
นิตยสาร/วารสาร	-.023	.035	-.044	-.656	.512
แผ่นพับ/โฆษณา	-.012	.037	-.024	-.322	.748
ใบปลิว	.011	.031	.023	.353	.724
ตำรา/หนังสือ ***	.169	.022	.344	7.570	.000

ผลการวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการสร้างสำนักข่าตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .121 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่อสิ่งพิมพ์ในแต่ละข้อพบว่าตำรา/หนังสือมีผลต่อการสร้างสำนักข่าตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักข่าตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

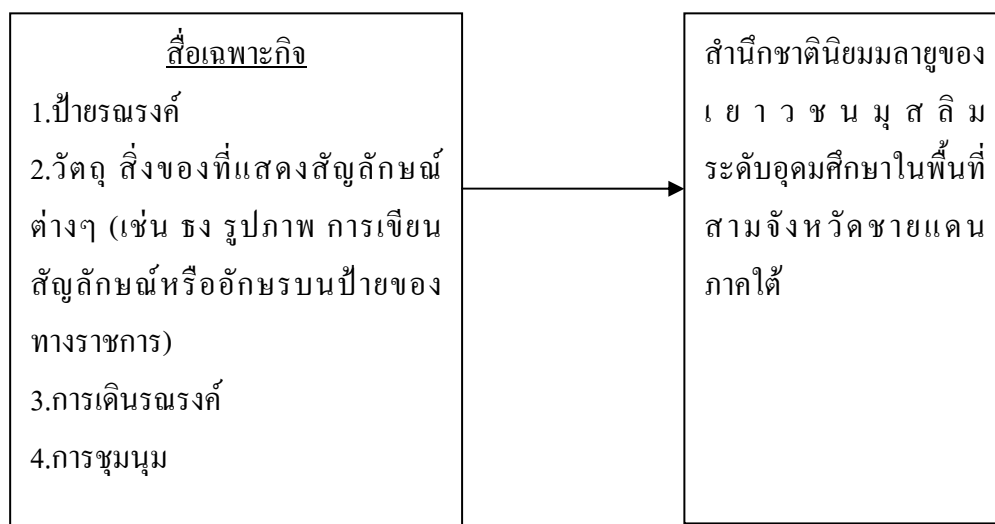
ตารางที่ 84 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักข่าตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.217	.047	.041	.49193	8.096	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.508	.107		32.855	.000
โทรทัศน์	-.029	.027	-.063	-1.092	.275
คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/ โซเชียลมีเดีย ***	.125	.031	.228	4.086	.000
วิทยุ	.023	.024	.050	.986	.325

ผลการวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .047 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละข้อพบว่าคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดียมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

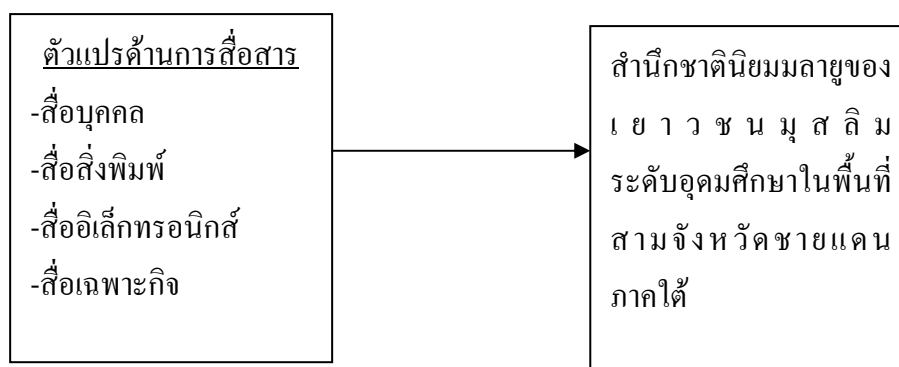
ตารางที่ 85 การวิเคราะห์ห้สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.268	.072	.064	.48929	9.459	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.466	.091		38.269	.000
ป้ายรณรงค์	.028	.035	.055	.824	.410
วัตถุ สิ่ง ของ ที่ แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) **	.093	.033	.187	2.810	.005
การเดินรณรงค์	.003	.039	.006	.077	.939
การชุมนุม	.024	.031	.051	.758	.449

ผลการวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .072 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่อเฉพาะกิจในแต่ละข้อพบว่าวัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 86 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.287	.082	.075	.48731	11.104	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.282	.123		26.784	.000
สื่อบุคคล **	.092	.037	.132	2.493	.013
สื่อสิ่งพิมพ์	.002	.043	.004	.055	.956
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-.015	.039	-.024	-.385	.701
สื่อเฉพาะกิจ ***	.124	.038	.215	3.272	.001

ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมือง (แยกเป็น 4 ประเภท) ด้วย Multiple Regression Model พบว่าการสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .082 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยเมื่อดูค่านัยสำคัญของตัวแปรการสื่อสารทางการเมืองในแต่ละด้านพบว่าสื่อบุคคลกับสื่อเฉพาะกิจกลับเป็นเพียง 2 ตัวแปรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติกับสำนักชาตินิยมมลายูของนักศึกษามุสลิมในกลุ่มนี้ โดยสื่อบุคคล มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสื่อเฉพาะกิจมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถจัดลำดับการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทที่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เรียงลำดับจากมากไปน้อย แสดงให้เห็นว่าสื่อเฉพาะกิจกลับมีความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่งต่อการปลูกจิตสำนึกทางการเมืองเพื่อให้เกิดความรู้สึกชาตินิยมมลายู รองลงมาคือสื่อบุคคลมีความสำคัญเป็นอันดับที่สอง อันดับที่สามคือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และลำดับที่สี่ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ ดังนี้

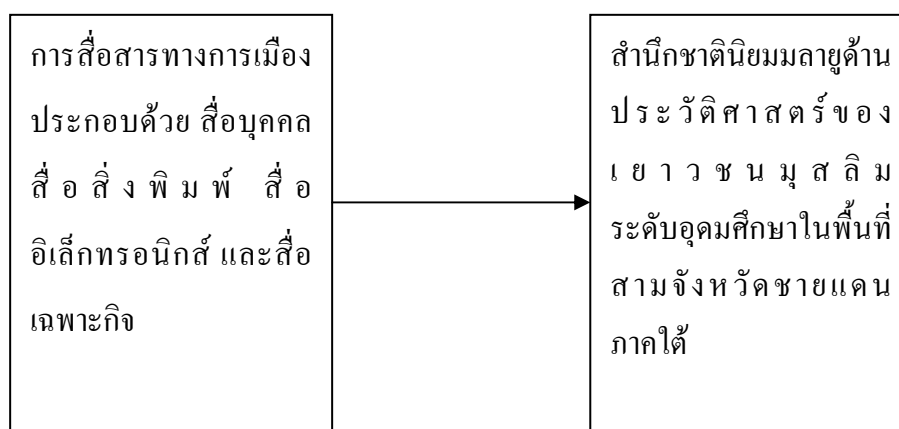
ตารางที่ 87 การจัดลำดับการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทที่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ลำดับที่	การสื่อสารทางการเมือง	ค่าสถิติ t
1	สื่อเฉพาะกิจ **	3.272
2	สื่อบุคคล *	2.493
3	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-.385
4	สื่อสิ่งพิมพ์	.055

เมื่อนำการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทมาวิเคราะห์สำนักชาตินิยมมลายูที่แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายู โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression Model ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

1.1 การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 88 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

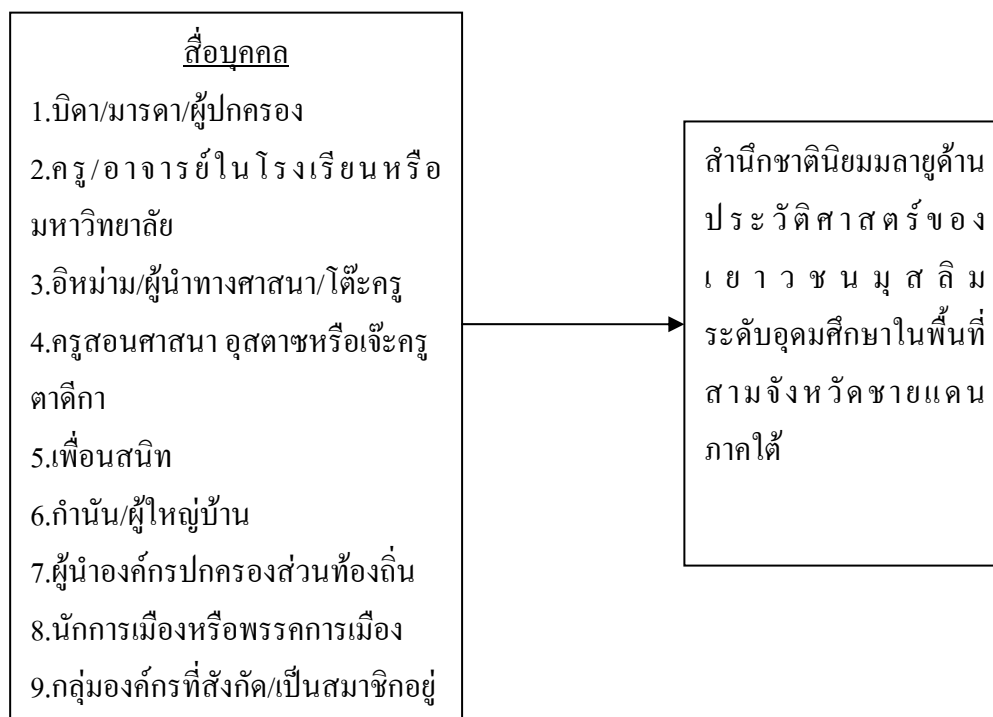
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.246	.061	.059	.52720	32.204	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.160	.125		25.213	.000
การสื่อสารทางการเมือง ***	.200	.035	.246	5.675	.000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ Multiple Regression Model พบว่า การสื่อสารทางการเมืองส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .061 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

เมื่อทำการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทที่มีผลต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression Model ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.2 สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 89 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

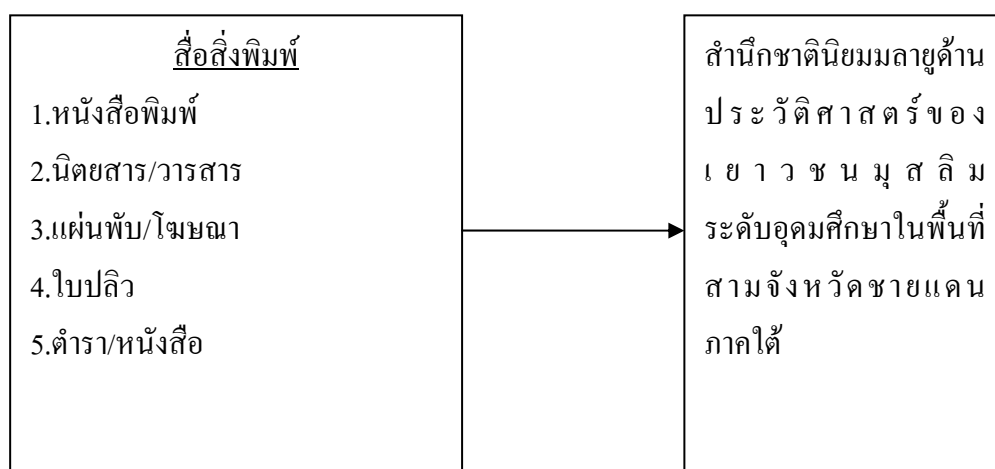
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.313	.098	.081	.51994	.5746	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.061	.136		22.583	.000
บิดา / มารดา / ผู้ปกครอง	.067	.037	.108	1.838	.067
ครู / อาจารย์ ในโรงเรียน หรือ	-.014	.038	-.023	-.370	.711

มหาวิทยาลัย					
อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู	.045	.042	.078	1.073	.284
ครูสอนศาสนา อุstadhหรือเจ๊ะครูดาคีดา *	.110	.043	.186	2.585	.010
เพื่อนสนิท	.022	.032	.039	.696	.487
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน *	-.091	.042	-.179	-2.176	.030
ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-.020	.045	-.040	-.435	.664
นักการเมืองหรือพรรคการเมือง	.031	.035	.066	.864	.388
กลุ่มองค์กรที่สังกัด/ เป็นสมาชิกอยู่	.044	.034	.091	1.268	.206

ผลการวิเคราะห์สื่อบุคคลด้วย Multiple Regression Model พบว่า สื่อบุคคลมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .098 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่อบุคคลในแต่ละข้อพบว่าครูสอนศาสนา อุstadhหรือเจ๊ะครูดาคีดา มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งครูสอนศาสนา อุstadhหรือเจ๊ะครูดาคีดา มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด และเป็นกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน (ถ้าสังเกตว่ากำนัน/ผู้ใหญ่บ้านมีความสัมพันธ์ในทางสถิติแต่ค่าความสัมพันธ์เป็นลบ แสดงว่าบทบาทกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านเป็นด้านกลับของการสร้างสำนึกทางประวัติศาสตร์ชาตินิยมมลายูปัตตานี) ส่วนตัวแปรตัวอื่น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 90 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

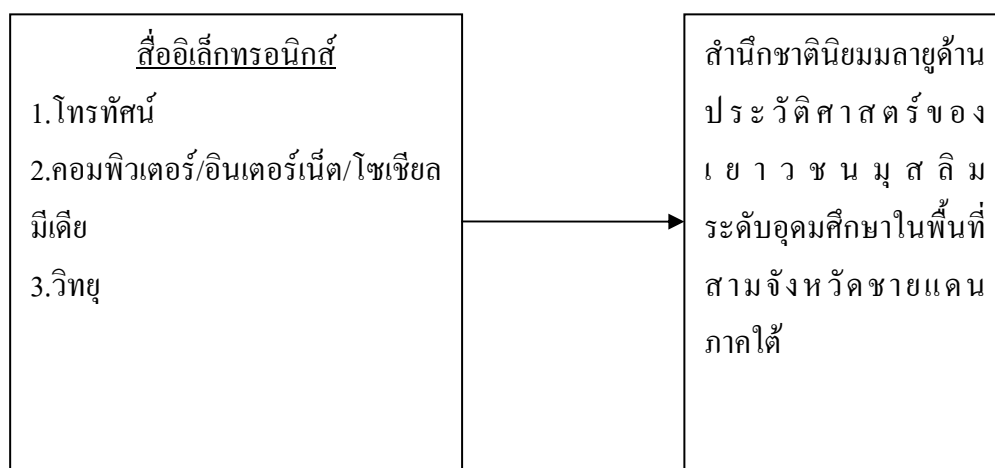
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.294	.087	.077	.52088	9.256	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.228	.110		29.384	.000
หนังสือพิมพ์	.011	.029	.021	.374	.708
นิตยสาร/วารสาร	-.003	.039	-.006	-.082	.935
แผ่นพับ/โฆษณา	.004	.041	.008	.107	.915
วิทยุ	.012	.034	.023	.356	.722
ตำรา/หนังสือ ***	.148	.025	.279	6.039	.000

ผลการวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .087 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่อสิ่งพิมพ์ในแต่ละข้อพบว่าตำรา/หนังสือ

เพียงตัวแปรเดียวที่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

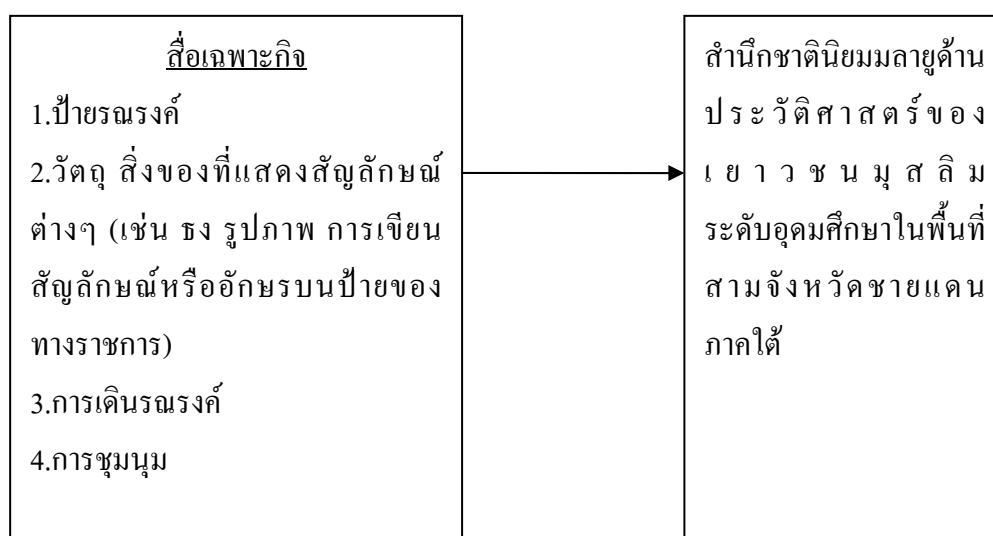
ตารางที่ 91 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.208	.043	.037	.52810	7.372	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.387	.115		29.544	.000
โทรทัศน์	-.041	.029	-.083	-1.430	.153
คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย ***	.112	.033	.191	3.419	.001
วิทยุ *	.053	.026	.105	2.064	.040

ผลการวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .043 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละข้อพบว่าคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และวิทยุมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดียมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากกว่าวิทยุ ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

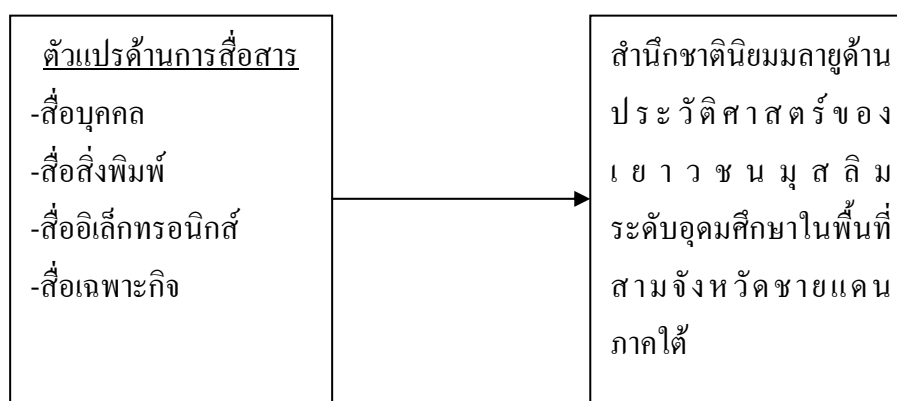
ตารางที่ 92 การวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.278	.077	.070	.52440	10.262	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.304	.097		34.034	.000
ป้ายรณรงค์	.013	.037	.023	.339	.735
วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) **	.123	.035	.231	3.478	.001
การเดินรณรงค์	-.007	.042	-.013	-.168	.867
การชุมนุม	.030	.034	.061	.907	.365

ผลการวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .077 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละข้อพบว่า วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อการทำวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทพร้อมกันด้วยการวิเคราะห์ด้วย Multiple Regression Model ดังนี้

ตารางที่ 93 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู
ด้านประวัติศาสตร์

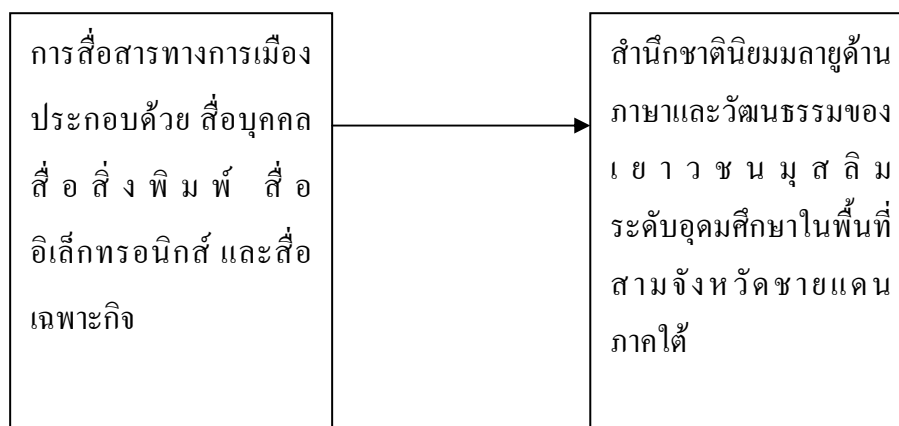
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.272	.074	.067	.52520	9.883	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.186	.132		24.126	.000
สื่อบุคคล	.056	.040	.075	1.414	.158
สื่อสิ่งพิมพ์	.013	.047	.018	.273	.785
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-.018	.042	-.027	-.429	.668
สื่อเฉพาะกิจ ***	.145	.041	.234	3.543	.000

ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทด้วย Multiple Regression Model พบว่าการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .074 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทในแต่ละข้อพบว่า สื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. สำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

2.1 การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 94 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

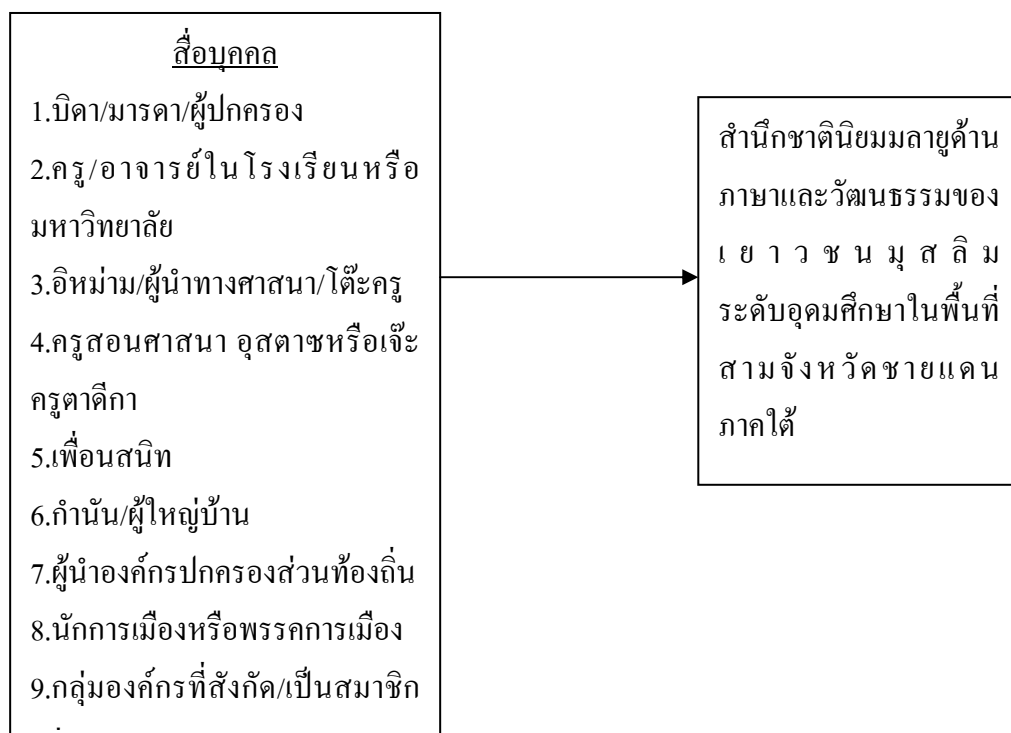
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.200	.040	.038	.55824	20.822	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.436	.133		25.887	.000
การสื่อสารทางการเมือง ***	.170	.037	.200	4.563	.000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ Multiple Regression Model พบว่า การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .040 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทที่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านภาษาและวัฒนธรรม ใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression Model ดังนี้

2.2 สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 95 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

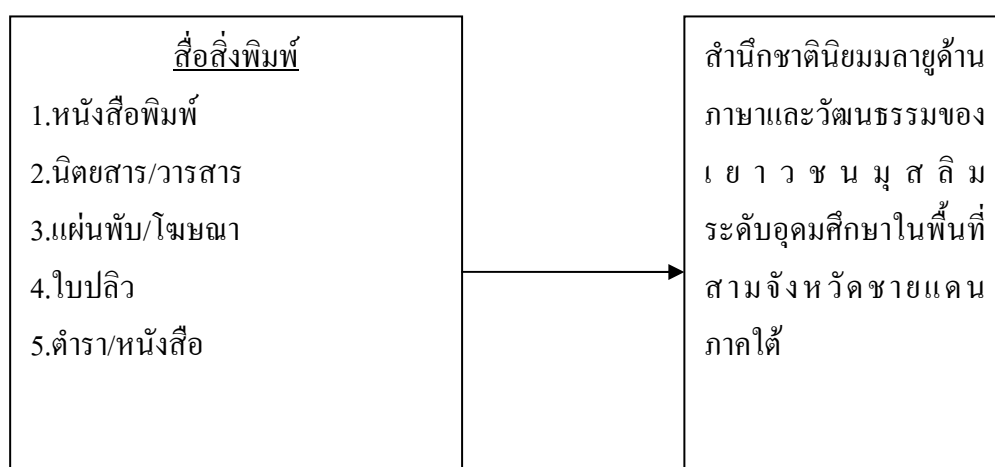
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.357	.128	.111	.53747	.7.716	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.086	140		22.026	.000
บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	.071	.038	.109	1.885	.060
ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย	.041	.039	.064	1.049	.295

อิหม่าม / ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู **	.123	.044	.202	2.823	.005
ครูสอนศาสนา อูस्ताซ หรือเจ๊ะครูตาติกา	.027	.044	.043	.609	.543
เพื่อนสนิท	.024	.033	.039	.716	.474
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	.026	.043	.049	.605	.546
ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-.045	.047	-.087	-.960	.337
นักการเมืองหรือพรรคการเมือง	-.053	.037	-.109	-1.461	.145
กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิก	.007	.036	.013	.189	.850

ผลการวิเคราะห์สื่อบุคคลด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อบุคคลมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .128 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่อบุคคลในแต่ละข้อพบว่าอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครูมีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เพียงตัวแปรเดียวส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

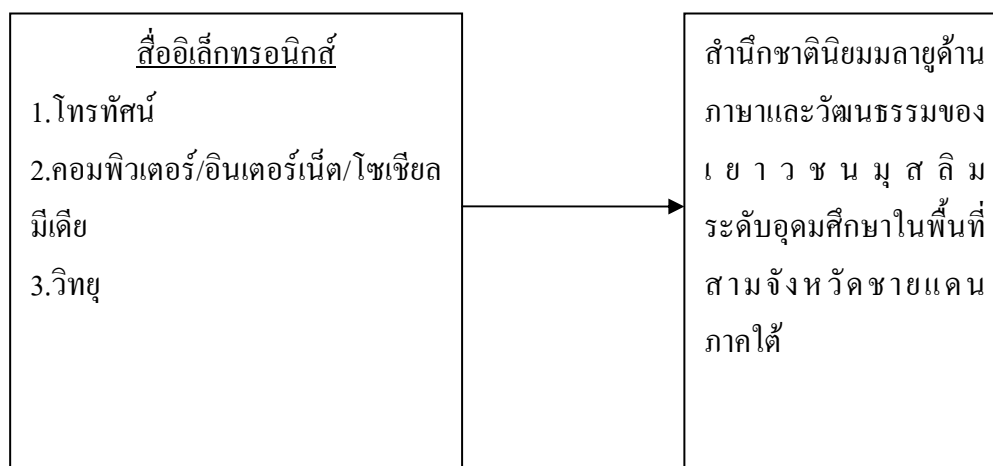
ตารางที่ 96 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.288	.083	.074	.54659	8.845	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.428	.115		29.742	.000
หนังสือพิมพ์	.029	.030	.054	.972	.332
นิตยสาร/วารสาร	-.003	.040	-.005	-.069	.945
แผ่นพับ/โฆษณา	-.029	.043	-.053	-.693	.489
ใบปลิว	.001	.036	.003	.039	.969
ตำรา/หนังสือ ***	.159	.026	.287	6.193	.000

ผลการวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .083 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่อสิ่งพิมพ์ในแต่ละข้อพบว่า ตำรา/หนังสือมีผลต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เพียงตัวแปรเดียว ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

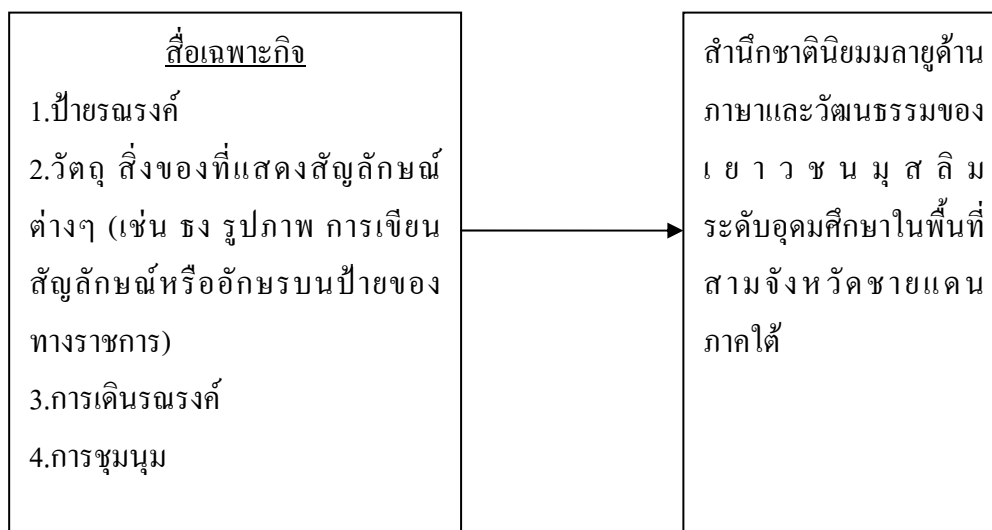
ตารางที่ 97 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.188	.035	.029	.55884	.5976	.001

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.574	.121		29.462	.000
โทรทัศน์	-.013	.031	-.025	-.424	.672
คอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย ***	.127	.035	.204	3.643	.000
วิทยุ	-.004	.027	-.008	-.148	.882

ผลการวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .035 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละข้อพบว่าคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดียมีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เพียงตัวแปรเดียว ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

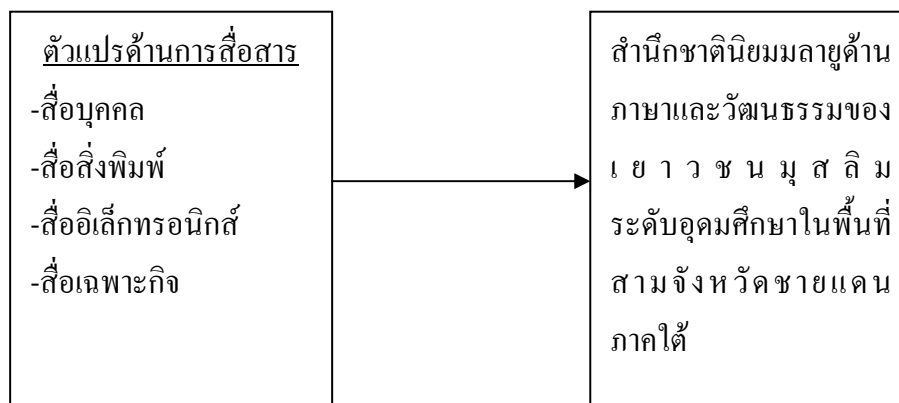
ตารางที่ 98 การวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.191	.036	.029	.55950	4.631	.001

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.618	.104		34.931	.000
ป้ายรณรงค์	.046	.039	.079	1.164	.245
วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ)	.068	.038	.122	1.796	.073
การเดินรณรงค์	.003	.045	.005	.062	.950
การชุมนุม	.000	.036	.001	.010	.992

ผลการวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .036 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละข้อ พบว่าไม่มีสื่อเฉพาะกิจประเภทใดที่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะทุกตัวแปรตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อการทำวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทพร้อมกันด้วยการวิเคราะห์ด้วย Multiple Regression Model ดังนี้

ตารางที่ 99 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.214	.046	.038	.55867	.5914	.000

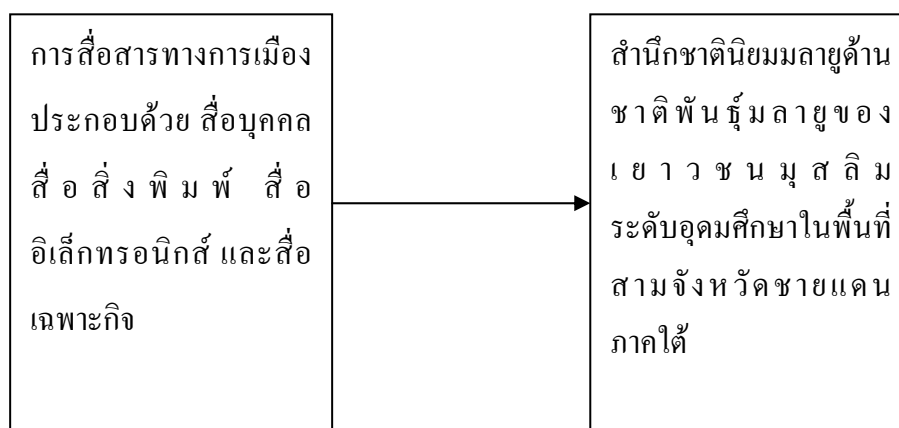
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.394	.140		24.163	.000
สื่อบุคคล *	.093	.042	.120	2.214	.027
สื่อสิ่งพิมพ์	.004	.050	.006	.082	.935
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	.014	.044	.020	.313	.755
สื่อเฉพาะกิจ	.071	.043	.109	1.626	.105

ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทด้วย Multiple Regression Model พบว่า การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมโดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .046 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทในแต่ละข้อพบว่าสื่อบุคคลมีผลต่อการ

สร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

3.1 การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 100 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

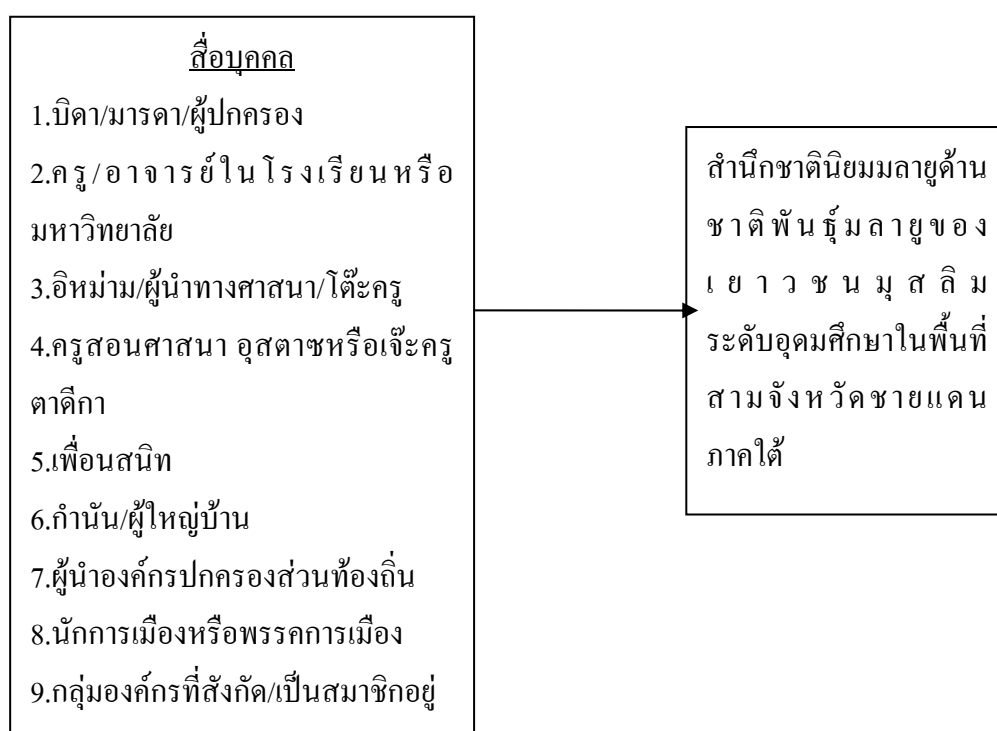
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.247	.061	.059	.59912	32.456	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.255	.142		22.853	.000
การสื่อสารทางการเมือง ***	.228	.040	.247	5.697	.000

ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองด้วยการวิเคราะห์ Multiple Regression Model พบว่า การสื่อสารทางการเมืองส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .061 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทที่มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านชาติพันธุ์มลายู ใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression Model ดังนี้

3.2 สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตารางที่ 101 การวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

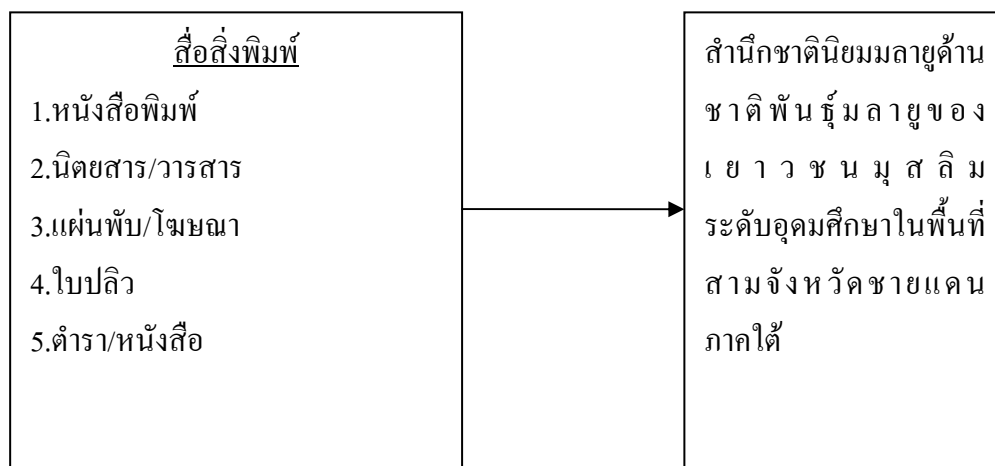
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.365	.133	.117	.58070	8.109	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	2.877	.151		19.005	.000
บิดา/มารดา/ ผู้ปกครอง **	.121	.041	1.70	2.966	.003
ครู/อาจารย์ใน โรงเรียนหรือ มหาวิทยาลัย	.026	.042	.037	.608	.543
อิหม่าม/ผู้นำทาง ศาสนา/โต๊ะครู	.073	.047	.110	1.536	.125
ครูสอนศาสนา อุstadhหรือเจ๊ะครู ตาดีกา	.080	.048	.118	1.675	.095
เพื่อนสนิท	.022	.036	.034	.624	.533
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	-.041	.047	-.071	-.883	.378
ผู้นำองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	-.031	.051	-.054	-.602	.548
นักการเมืองหรือ พรรคการเมือง	-.015	.039	-.028	-.378	.705
กลุ่มองค์กรที่ สังกัด/เป็นสมาชิก อยู่	.050	.038	.091	1.299	.194

ผลการวิเคราะห์ถ้อยบุคคลด้วย Multiple Regression Model พบว่าถ้อยบุคคลมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .133 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาถ้อยบุคคลในแต่ละข้อพบว่า บิดา/มารดา/

ผู้ปกครองมีผลต่อสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เพียงตัวแปรเดียว ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

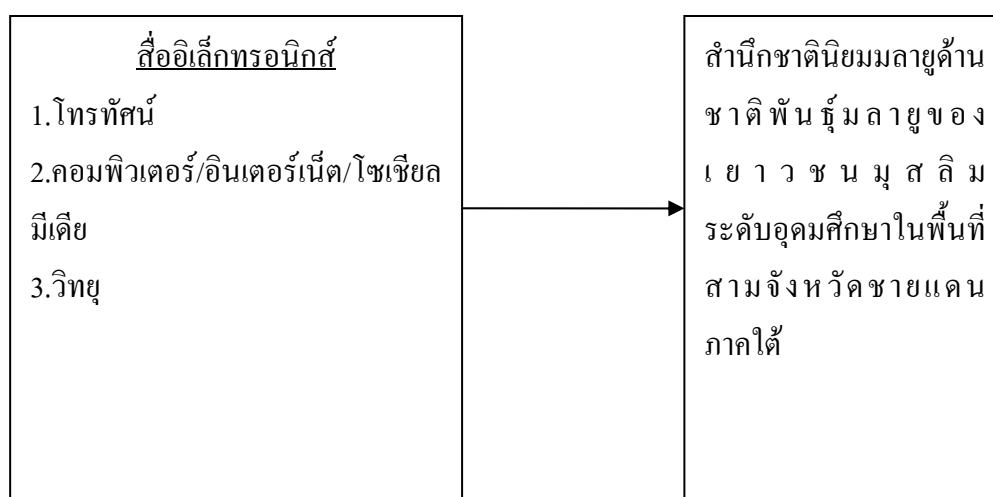
ตารางที่ 102 การวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.341	.116	.107	.58194	12.855	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.288	.123		26.788	.000
หนังสือพิมพ์	.053	.032	.089	1.629	.104
นิตยสาร/วารสาร	-.068	.043	-.107	-1.584	.114
แผ่นพับ/โฆษณา	-.007	.045	-.012	-.157	.875
วิทยุ	.022	.038	.038	.587	.558
ตำรา/หนังสือ ***	.202	.027	.336	7.385	.000

ผลการวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .116 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาสื่อสิ่งพิมพ์ในแต่ละข้อพบว่าตำรา/หนังสือมีผลต่อสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เพียงตัวแปรเดียว ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตารางที่ 103 การวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

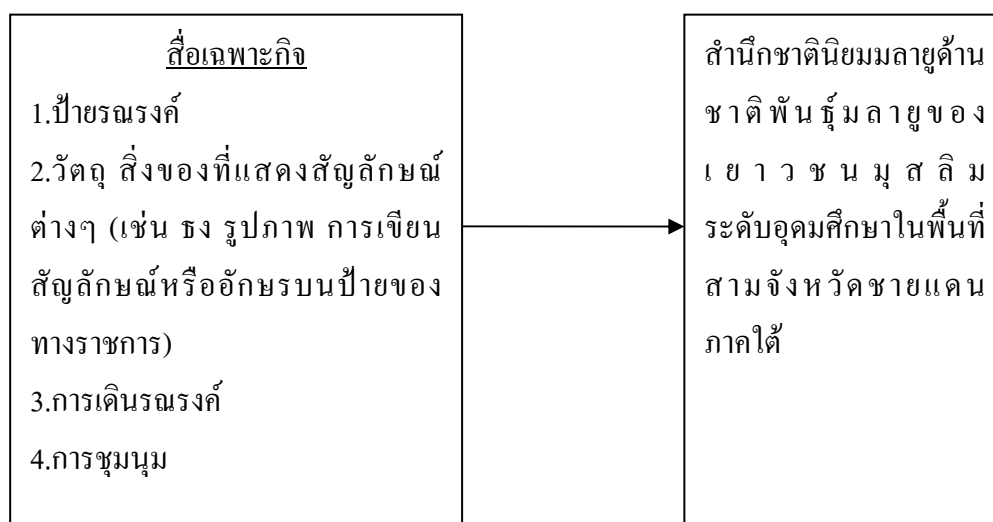
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.191	.037	.031	.60597	6.210	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.548	.132		26.970	.000
โทรศัพท์	-.038	.033	-.066	-1.140	.255

คอมพิวเตอร้ / อินเทอร์เน็ต / โซเชียลมีเดีย ***	.137	.038	.203	3.625	.000
วิทย์	.027	.029	.048	.939	.348

ผลการวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .037 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละข้อพบว่าคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดียมีผลต่อสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เพียงตัวแปรเดียว ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

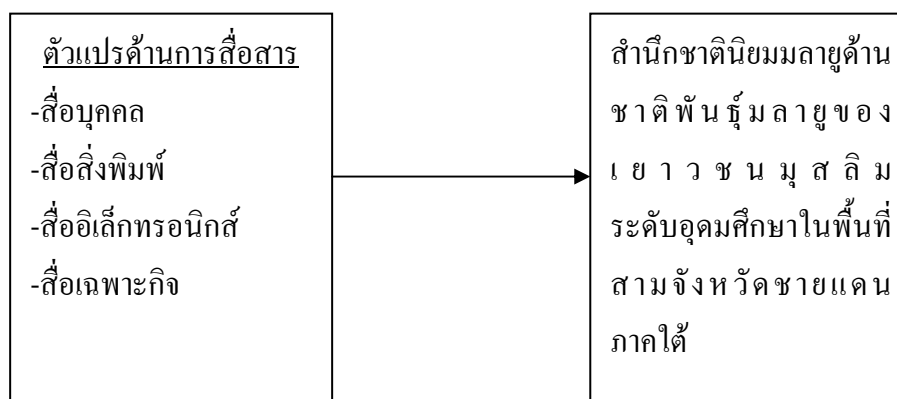
ตารางที่ 104 การวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.257	.065	.057	.60029	8.464	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.445	.111		30.997	.000
ป้ายรณรงค์	.023	.042	.037	.549	.583
วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์ หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) *	.092	.040	.153	2.288	.023
การเดินทางรณรงค์	.014	.048	.022	.290	.772
การชุมนุม	.045	.038	.079	1.165	.245

ผลการวิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจด้วย Multiple Regression Model พบว่าสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู โดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .065 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาสื่อเฉพาะกิจในแต่ละข้อพบว่า วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) มีผลต่อสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เพียงตัวแปรเดียว ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อการทำวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทพร้อมกันด้วยการวิเคราะห์ด้วย Multiple Regression Model ดังนี้

ตารางที่ 105 การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error the Estimate	F	Sig.
1	.287	.082	.075	.59455	11.074	.000

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.241	.150		21.681	.000
สื่อบุคคล **	.125	.045	.148	2.784	.006
สื่อสิ่งพิมพ์	-.011	.053	-.014	-.206	.837
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-.046	.047	-.061	-.967	.334
สื่อเฉพาะกิจ ***	.168	.046	.238	3.632	.000

ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทด้วย Multiple Regression Model พบว่า การสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูโดยค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .082 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณาตัวแปรการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทในแต่ละข้อพบว่าสื่อบุคคลมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ส่วนตัวแปรตัวอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression Model สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมได้ ดังนี้

ตารางที่ 106 การวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression Model สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวม

ตัวแปร	ค่า B	ค่า Bata	t.	Sig. t
สำนักชาตินิยมมลายู				
1.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ ***	1.97	.261	6.040	.000
2.สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ				
2.1 บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง **	.086	.147	2.589	.010
2.2 ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย	.019	.033	.574	.584
2.3 อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู *	.083	.153	2.162	.031
2.4 ครูสอนศาสนา อูสตاخหรือเจ๊ะครูดาคีกา	.070	.126	1.801	.072
2.5 เพื่อนสนิท	.023	.042	.780	.436
2.6 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	-.032	-.067	-.832	.406
2.7 ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-.033	-.071	-.792	.429
2.8 นักการเมืองหรือพรรคการเมือง	-.015	-.035	-.469	.639
2.9 กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่	.032	.071	1.023	.307
3.สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ				
3.1 หนังสือพิมพ์	.031	.064	1.173	.241
3.2 นิตยสาร/วารสาร	-.023	-.044	-.656	.512
3.3 แผ่นพับ/โฆษณา	-.012	-.024	-.322	.748
3.4 ใบปลิว	.011	.023	.353	.724

3.5 ตำรา/หนังสือ ***	.169	.344	7.570	.000
4.สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนักชาตินิยม มลายูของเยาวชนฯ				
4.1 โทรทัศน์	-.029	-.063	-1.092	.272
4.2 คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย ***	.125	.228	4.086	.000
4.3 วิทยุ	.023	.050	.986	.325
5.สื่อเฉพาะกิจ				
5.1 ป้ายรณรงค์	.028	.055	.824	.410
5.2 วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้าย ของทางราชการ) **	.093	.187	2.810	.005
5.3 การเดินรณรงค์	.003	.006	.077	.939
5.4 การชุมนุม	.024	.051	.758	.449
6.การสื่อสารทางการเมืองแต่ละประเภทต่อการ สร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ				
6.1 สื่อบุคคล *	.092	.132	2.493	.013
6.2 สื่อสิ่งพิมพ์	.002	.004	.055	.956
6.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-.015	-.024	-.385	.701
6.4 สื่อเฉพาะกิจ ***	.124	.215	3.272	.001
สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์				
1.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนัก	.200	.246	5.675	.000

ชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนฯ ***				
2.สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้าน ประวัติศาสตร์ของเยาวชนฯ				
2.1 บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	.067	.108	1.838	.067
2.2 ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย	-.014	-.023	-.370	.711
2.3 อีหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู	.045	.078	1.073	.284
2.4 ครูสอนศาสนา อูस्ताซหรือเจ๊ะครูตาดีกา **	.110	.186	2.585	.010
2.5 เพื่อนสนิท	.022	.039	.696	.487
2.6 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน *	-.091	-.179	-2.176	.030
2.7 ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-.020	-.040	-.435	.664
2.8 นักการเมืองหรือพรรคการเมือง	.031	.066	.864	.388
2.9 กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่	.044	.091	1.268	.206
3.สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนฯ				
3.1 หนังสือพิมพ์	.011	.021	.374	.708
3.2 นิตยสาร/วารสาร	-.003	-.006	-.082	.935
3.3 แผ่นพับ/โฆษณา	.004	.008	.107	.915
3.4 ใบปลิว	.012	.023	.356	.722
3.5 ตำรา/หนังสือ ***	.148	.279	6.039	.000

4.สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม มลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนฯ				
4.1 โทรทัศน์	-.041	-.083	-1.430	.153
4.2 คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย ***	.112	.191	3.419	.001
4.3 วิทยุ *	.053	.105	2.064	.040
5.สื่อเฉพาะกิจ				
5.1 ป้ายรณรงค์	.013	.023	.339	.735
5.2 วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้าย ของทางราชการ) ***	.123	.231	3.478	.001
5.3 การเดินรณรงค์	-.007	-.013	-.168	.867
5.4 การชุมนุม	.030	.061	.907	.365
6.การสื่อสารทางการเมืองแต่ละประเภทต่อการ สร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของ เยาวชนฯ				
6.1 สื่อบุคคล	.056	.075	1.414	.158
6.2 สื่อสิ่งพิมพ์	.013	.018	.273	.785
6.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-.018	-.027	-.429	.668
6.4 สื่อเฉพาะกิจ ***	.145	.234	3.543	.000
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม				
1.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึก ชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของ	.170	.200	4.563	.000

เยาวชนฯ ***				
2.สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้าน ภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนฯ				
2.1 บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	.071	.109	1.885	.060
2.2 ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย	.041	.064	1.049	.295
2.3 อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู **	.123	.202	2.823	.005
2.4 ครูสอนศาสนา อูstadaxหรือเจ๊ะครูตาดีกา	.027	.043	.609	.543
2.5 เพื่อนสนิท	.024	.039	.716	.474
2.6 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	.026	.049	.605	.546
2.7 ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-.045	-.087	-.960	.337
2.8 นักการเมืองหรือพรรคการเมือง	-.053	-.109	-1.461	.145
2.9 กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่	.007	.013	.189	.850
3.สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนฯ				
3.1 หนังสือพิมพ์	.029	.054	.972	.332
3.2 นิตยสาร/วารสาร	-.003	-.005	-.069	.945
3.3 แผ่นพับ/โฆษณา	-.029	-.053	-.693	.489
3.4 ใบปลิว	.001	.003	.039	.969
3.5 ตำรา/หนังสือ ***	.159	.287	6.193	.000
4.สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม มลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนฯ				

4.1 โทรทัศน์	-.013	-.025	-.424	.672
4.2 คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย ***	.127	.204	3.643	.000
4.3 วิทยุ	-.004	-.008	-.148	.882
5.สื่ออิเล็กทรอนิกส์				
5.1 ป้ายรณรงค์	.046	.079	1.164	.245
5.2 วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้าย ของทางราชการ	.068	.122	1.796	.073
5.3 การเดินรณรงค์	.003	.005	.062	.950
5.4 การชุมนุม	.000	.001	.010	.992
6.การสื่อสารทางการเมืองแต่ละประเภทต่อการ สร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและ วัฒนธรรมของเยาวชนฯ				
6.1 สื่อบุคคล *	.093	.120	2.214	.027
6.2 สื่อสิ่งพิมพ์	.004	.006	.082	.935
6.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์	.014	.020	.313	.755
6.4 สื่อเฉพาะกิจ	.071	.109	1.626	.105
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู				
1.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึก ชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนฯ ***	.228	.247	5.697	.000

2.สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้าน ชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนฯ				
2.1 บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง **	.121	.170	2.966	.003
2.2 ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย	.026	.037	.608	.543
2.3 อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู	.073	.110	1.536	.125
2.4 ครูสอนศาสนา อูस्ताซหรือเจ๊ะครูตาดีกา	.080	.118	1.675	.095
2.5 เพื่อนสนิท	.022	.034	.624	.533
2.6 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	-.041	-.071	-.883	.378
2.7 ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-.031	-.054	-.602	.548
2.8 นักการเมืองหรือพรรคการเมือง	-.015	-.028	-.378	.705
2.9 กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่	.050	.091	1.299	.194
3.สื่อสิ่งพิมพ์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนฯ				
3.1 หนังสือพิมพ์	.053	.089	1.629	.104
3.2 นิตยสาร/วารสาร	-.068	-.107	-1.584	.114
3.3 แผ่นพับ/โฆษณา	-.007	-.012	-.157	.875
3.4 ใบปลิว	.022	.038	.587	.558
3.5 ตำรา/หนังสือ ***	.202	.336	7.385	.000
4.สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม มลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนฯ				
4.1 โทรทัศน์	-.038	-.066	-1.140	.255

4.2 คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย ***	.137	.203	3.625	.000
4.3 วิทยุ	.027	.048	.939	.348
5.สื่ออิเล็กทรอนิกส์				
5.1 ป้ายรณรงค์	.023	.037	.549	.583
5.2 วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้าย ของทางราชการ *	.092	.153	2.288	.023
5.3 การเดินรณรงค์	.014	.022	.290	.772
5.4 การชุมนุม	.045	.079	1.165	.245
6.การสื่อสารทางการเมืองแต่ละประเภทต่อการ สร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของ เยาวชนฯ				
6.1 สื่อบุคคล **	.125	.148	2.784	.006
6.2 สื่อสิ่งพิมพ์	-.011	-.014	-.204	.837
6.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-.046	-.061	-.967	.334
6.4 สื่อเฉพาะกิจ ***	.168	.238	3.632	.000

จากตารางสามารถสรุปผลข้อมูล ดังนี้

1.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิม
ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ บิดา/มารดา/ผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-สื่อเฉพาะกิจที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ สื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสื่อเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

2.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ ครูสอนศาสนา อูstadhหรือเจ๊ะครูตาดีกา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และวิทยุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-สื่อเฉพาะกิจที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ สื่อเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

3.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-ไม่มีตัวแปรสื่อเฉพาะกิจตัวแปรใดที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม เพราะทุกตัวแปรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ สื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-สื่อเฉพาะกิจที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ สื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสื่อเฉพาะกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เมื่อทำการเปรียบเทียบสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.สำนึกชาตินิยมมลายู

ตารางที่ 107 การวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA						F	ระดับนัยสำคัญ		
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error					Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
นศ. ในพื้นที่	500	3.9804	.50635	.02264	3.9359	4.0249	1.71	5.00	61.767	.000
นศ. นอกพื้นที่	100	3.5370	.55698	.05570	3.4264	3.6475	1.00	4.62		
รวม	600	3.9065	.54057	.02207	3.8632	3.9498	1.00	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.9804 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.5370 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

2. สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตารางที่ 108 การวิเคราะห์สำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error			Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
นศ. ในพื้นที่	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00	63.540	.000
นศ. นอกพื้นที่	100	3.3743	.60869	.06087	3.2536	3.4951	1.00	4.60		
รวม	600	3.7780	.58301	.02380	3.7313	3.8248	1.00	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าความเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.8588 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.3743 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

3. สำนักศึกษานิยมมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 109 การวิเคราะห์สำนักศึกษานิยมมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error			Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
น.ส.ในพื้นที่	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00	40.521	.000
น.ส.นอกพื้นที่	100	3.6222	.66094	.06609	3.4911	3.7533	1.00	5.00		
รวม	600	3.9624	.60440	.02467	3.9139	4.0108	1.00	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักศึกษานิยมมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรม จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 4.0304 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.6222 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักศึกษานิยมมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลการสร้างสำนักศึกษานิยมมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

4. สำนักศึกษานิยมมลาญด้านชาติพันธุ์มลาญ

ตารางที่ 110 การวิเคราะห์สำนักศึกษานิยมมลาญด้านชาติพันธุ์มลาญของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error			Minimum			Maximum
					Lower	Upper				

					Bound	Bound				
น ส . ใ น พื้นที่	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00	42.256	.000
น ส . น อก พื้นที่	100	3.6143	.59916	.05992	3.4954	3.7332	1.00	4.70		
รวม	600	3.9791	.63550	.02594	3.9281	4.0300	1.00	5.00		

ผลการวิเคราะห์พบว่าความเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 4.0520 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.6143 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นทางการเมืองระดับประเทศและความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

7.1 การรณรงค์ทางการเมืองหรือแนวทางเพื่อปฏิรูปการเมืองของ กปปส. (คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข) ในปัจจุบันมีผลในทางบวกต่อการสร้างสำนักชาตินิยมของคนไทยซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีขึ้นหากพวกเขาทำการได้สำเร็จ

ตารางที่ 111 จำนวนความคิดเห็นการรณรงค์ทางการเมืองหรือแนวทางเพื่อปฏิรูปการเมืองของ กปปส. (คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข) ในปัจจุบันมีผลในทางบวกต่อการสร้างสำนักชาตินิยมของคนไทยซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีขึ้นหากพวกเขาทำการได้สำเร็จ

ความคิดเห็นของ นักศึกษาในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ	ความคิดเห็นของ นศึกษานอกพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	76	15.2	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	3.0
ไม่เห็นด้วย	91	18.2	ไม่เห็นด้วย	4	4.0
กลางๆ	195	39.0	กลางๆ	52	52.0
เห็นด้วย	101	20.2	เห็นด้วย	24	24.0
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32	6.4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	15	15.0
ไม่ตอบ	5	1.0	ไม่ตอบ	2	2.0
รวม	500	100.0	รวม	100	100.0

จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่พบว่าเยาวชนนอกพื้นที่ มีแนวโน้มเห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าวมากกว่าเยาวชนในพื้นที่ โดยพิจารณาจากค่าร้อยละในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึง ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ มีความเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 26.6 ในขณะที่เยาวชนนอกพื้นที่ มีความเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 39 ซึ่งให้เห็นถึงความตื่นตัวทางการเมืองและความไว้วางใจทางการเมืองต่อเหตุการณ์วิกฤตทางการเมืองในระดับชาติของเยาวชนนอกพื้นที่ ที่มีมากกว่าเยาวชนในพื้นที่

เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ดังนี้

ตารางที่ 112 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในและนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อการรณรงค์ทางการเมืองหรือแนวทางเพื่อปฏิรูปการเมืองของ กปปส. (คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข)ในปัจจุบันมีผลในทางบวกต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมของคนไทยซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีขึ้นหากพวกเขาทำการได้สำเร็จ

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
นศ.ใน พื้นที่	493	3.11	1.145	.052	3.01	3.21	1	5	7.738	.006
น ศ . น อ ก พื้นที่	98	3.45	.910	.092	3.27	3.63	1	5		
รวม	591	3.16	1.116	.046	3.07	3.25	1	5		

ผลการวิเคราะห์พบว่าความเป็นเยาวชนในพื้นที่ๆ และนอกพื้นที่ๆ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็นทางการเมืองในประเด็นดังกล่าว จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างนักศึกษาในพื้นที่ๆ และนักศึกษานอกพื้นที่ๆ พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนในพื้นที่ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.11 เยาวชนนอกพื้นที่ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.45 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นทางการเมืองในประเด็นดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนนอกพื้นที่ๆ มีความตื่นตัวในประเด็นทางการเมืองและความไว้วางใจทางการเมืองต่อเหตุการณ์วิกฤตทางการเมืองในระดับชาติดังกล่าวมากกว่าเยาวชนในพื้นที่ๆ

7.2 หากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองไปสู่ระบอบเผด็จการหรือไม่เป็นประชาธิปไตย ปัญหาเรื่องสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้อาจจะแก้ไขได้ดีขึ้นกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง

ตารางที่ 113 จำนวนความคิดเห็นหากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองไปสู่ระบอบเผด็จการหรือไม่เป็นประชาธิปไตย ปัญหาเรื่องสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้อาจจะแก้ไขได้ดีขึ้นกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง

ความคิดเห็นของ นักศึกษาในพื้นที่ๆ	จำนวน	ร้อยละ	ความคิดเห็นของ นักศึกษานอกพื้นที่ๆ	จำนวน	ร้อยละ

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	76	15.2	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	13	13.0
ไม่เห็นด้วย	91	18.2	ไม่เห็นด้วย	18	18.0
กลางๆ	195	39.0	กลางๆ	43	43.0
เห็นด้วย	101	20.2	เห็นด้วย	20	20.0
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32	6.4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	4.0
ไม่ตอบ	5	1.0	ไม่ตอบ	2	2.0
รวม	500	100.0	รวม	100	100.0

จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าร้อยละในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึงระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 26.60 และเยาวชนนอกพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 24 และระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย ถึง ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 33.40 และเยาวชนนอกพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 31 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างระดับความคิดเห็นในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึง ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง กับระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย ถึง ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งของเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าเยาวชนทั้งในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ยังไม่ค่อยแน่ใจในความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วยต่อข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการยังยึดมั่นในวิถีของระบอบประชาธิปไตย

เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ดังนี้

ตารางที่ 114 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในและนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้หากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองไปสู่ระบอบเผด็จการหรือไม่เป็นประชาธิปไตย ปัญหาเรื่องสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้อาจจะแก้ไขได้ดีขึ้นกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
น.ศ. ในพื้นที่	495	2.84	1.113	.050	2.74	2.94	1	5	.002	.963
น.ศ. นอกพื้นที่	98	2.84	1.032	.104	2.63	3.04	1	5		
รวม	593	2.84	1.099	.045	2.75	2.93	1	5		

ผลการวิเคราะห์พบว่าความเป็นเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวฯ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 2.84 และเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 2.84

7.3 แนวทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพในปัจจุบันจะแก้ปัญหาสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ

ตารางที่ 115 จำนวนความคิดเห็นแนวทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพในปัจจุบันจะแก้ปัญหาสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ

ความคิดเห็นของนักศึกษาในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ	ความคิดเห็นของนักศึกษานอกพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	12	2.4	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	2.0
ไม่เห็นด้วย	28	5.6	ไม่เห็นด้วย	4	4.0
กลางๆ	208	41.6	กลางๆ	48	48.0

เห็นด้วย	166	33.2	เห็นด้วย	30	30.0
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	80	16.0	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	13	13.0
ไม่ตอบ	6	1.2	ไม่ตอบ	3	3.0
รวม	500	100.0	รวม	100	100.0

จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าร้อยละในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึงระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 49.2 และเยาวชนนอกพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 43 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของเยาวชนทั้งในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ต้องการให้การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้วิธีการที่ไม่ใช้ความรุนแรงและสนับสนุนกระบวนการสันติภาพ เช่น การเจรจา

เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ดังนี้

ตารางที่ 116 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในและนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อแนวทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพในปัจจุบันจะแก้ปัญหาสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
น.ศ. ในพื้นที่	494	3.55	.912	.041	3.47	3.64	1	5	.356	.551
น.ศ. นอก	97	3.49	.855	.087	3.32	3.67	1	5		

พื้นที่									
รวม	591	3.54	.903	.037	3.47	3.62	1	5	

ผลการวิเคราะห์พบว่าความเป็นเยาวชนในพื้นที่ๆ และนอกพื้นที่ๆ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวๆ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ๆ และนอกพื้นที่ๆ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.55 และเยาวชนนอกพื้นที่ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.49 สะท้อนให้เห็นความเชื่อมั่นของเยาวชนทั้งในพื้นที่ๆ และนอกพื้นที่ๆ ต่อการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพ ซึ่งจะเป็นแก้ปัญหาสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาระดับปริญญาตรีรหัส 53-56 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 28 คน เป็นเพศชาย จำนวน 11 คน เพศหญิง จำนวน 17 คน จากคณะต่างๆ จำนวน 7 คณะๆละ 4 คน ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร คณะรัฐศาสตร์ และวิทยาลัยอิสลามศึกษา โดยส่วนใหญ่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 22 คน และอีก 6 คนจบจากโรงเรียนสามัญของรัฐบาล จากผลการสัมภาษณ์สามารถแบ่งออกเป็นประเด็นสำคัญๆ 12 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ในครัวเรือน

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์กับหมู่บ้าน/ชุมชน

ประเด็นที่ 3 การติดตามข่าวสารทั่วไป

ประเด็นที่ 4 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ประเด็นที่ 5 การติดตามข่าวสารประเด็นปัญหาเรื่องราวศาสนาอิสลาม

ประเด็นที่ 6 การติดตามเรื่องราวของคนมุสลิมในต่างประเทศ

ประเด็นที่ 7 ระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ประเด็นที่ 8 สิ่งที่ถูกฝังและหล่อหลอมความภาคภูมิใจในความเป็นมลายู

ประเด็นที่ 9 การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ประเด็นที่ 10 มุมมองต่อปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ประเด็นที่ 11 มุมมองต่อการปกครองตนเอง/การจัดตั้งเขตปกครองพิเศษใน 3 จชต.

ประเด็นที่ 12 ความคิดเห็นด้วยต่อขบวนการกู้ชาติปาตานี

ประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ในครัวเรือน

ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่จะมีความสนิทสนมกันระหว่างบุคคลในครอบครัวทั้งพ่อ แม่ พี่ น้อง รวมถึงเครือ

ญาติ การเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนนั้นส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่บังคับลูก ไม่มีกฎเกณฑ์ที่เข้มงวด แต่จะแนะนำสั่งสอนให้ทำในสิ่งที่ถูกต้องและในบางครอบครัวพ่อกับแม่ก็เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูก มีการปรึกษาหารือกันในครอบครัว ส่วนใหญ่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะรับฟังความคิดเห็นของลูก ให้อิสระทางความคิดความชอบ แต่ในบางสถานการณ์มีการห้ามปราม หรือใช้อำนาจบังคับบ้าง เพื่อให้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง การทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัวแทบจะไม่ค่อยมี หรือมีก็ไม่รุนแรง สามารถปรับความเข้าใจกันได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นครอบครัวส่วนใหญ่ค่อนข้างมีความอบอุ่น เช่น บางครอบครัวจะมีการให้กำลังใจกันในครอบครัว ในบางครอบครัวมีการรับประทานอาหารร่วมกันซึ่งในการรับประทานอาหารร่วมกันทำให้เกิดวงสนทนาเกี่ยวกับการปรึกษาหารือในเรื่องต่างๆ การสอบถามสารทุกข์สุกดิบซึ่งกันและกัน บางครอบครัวก็จะมีวันครอบครัวที่ทุกคนจะได้อยู่ด้วยกัน ไปเที่ยวด้วยกัน ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกมีความสุขถึงมากที่สุดเมื่อได้อยู่กับครอบครัว ดังคำพูดของนักศึกษาคณะหนึ่งที่ว่า “ไม่มีที่ใดที่จะมีความสุขเท่ากับการได้อยู่กับคนในครอบครัว” แต่ก็มีนักศึกษบางคนที่พ่อแม่หย่าร้างกันและถูกเลี้ยงดูโดยญาติ ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างพ่อ แม่ ลูกไม่มีความสนิทสนม พูดจาสื่อสารกันน้อย ทำให้ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้อยู่ในครอบครัวจึงอยู่ในระดับปานกลาง และในครอบครัวที่มีการพูดจาสื่อสารกันน้อย จึงทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งเกิดขึ้น

ในด้านฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของนักศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีฐานะปานกลาง บางครอบครัวก็ขัดดิดขัด ขัดสนบ้าง ซึ่งบิดาจะเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวและมารดาจะทำหน้าที่เป็นแม่บ้านดูแลบ้านและลูกๆ แต่ถึงแม้จะมีฐานะไม่ร่ำรวย แต่นักศึกษาส่วนใหญ่จะรู้สึกถึงความมั่นคงทั้งทางสังคม ทางจิตใจและอารมณ์จากหลักคำสอนทางศาสนา และคำสั่งสอนของบิดามารดา เช่น บางครอบครัวรู้สึกมีความสุขที่ได้เติบโตมาในครอบครัวที่มีศาสนาอิสลามเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เช่น การมีลูกเยอะอาจจะทำให้ยากจน แต่ในทางศาสนาการมีลูกเยอะถือว่าได้บุญ ทุกคนในครอบครัวสามารถช่วยเหลือเอื้อกันได้ใน บางครอบครัวยึดหลักศาสนาอิสลามที่ว่า “สวรรค์บนดิน หมายถึง การอยู่กับครอบครัว คือสวรรค์บนดิน” ในบางครอบครัวรู้สึกมีความสุขและมีความมั่นคง เพราะไม่ได้ถูกสอนเรื่องรวย เรื่องจน แต่พ่อแม่จะสอนให้รู้จักสร้างเนื้อสร้างตัว อดทนต่อความยากลำบาก การเล่าประวัติความเป็นมาของครอบครัวที่เริ่มจากศูนย์แต่สามารถเลี้ยงตัวเองได้อย่างพอเพียง และการปลุกฝังว่าถ้าเจอเรื่องลำบากหรือชีวิตไม่มั่นคงขนาดไหน แต่ด้วยความรักในครอบครัวก็จะทำให้ทุกอย่างมั่นคงได้ และนักศึกษบางคนที่รู้สึกมีความสุขต่อครอบครัวตนเองมากที่เป็นครอบครัวที่ปลอดภัยเสพติด ไม่มีใครสูบบุหรี่ ไม่มีใครติดยา ไม่มีใครเล่นการพนัน จึงเกิดความภาคภูมิใจที่ได้อยู่ในครอบครัวที่เป็นตัวอย่างที่ดี

ประเด็นที่ 2 ความสัมพันธ์กับหมู่บ้าน/ชุมชน

ในประเด็นความสัมพันธ์กับหมู่บ้านและชุมชนนั้น เยาวชนฯ ส่วนใหญ่มีความรู้สึกผูกพันกับหมู่บ้านและชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ เพราะอาศัยอยู่ตั้งแต่เกิดจนโตจึงมีความรู้สึกผูกพันกับคนในชุมชน และคนในชุมชนเองส่วนหนึ่งก็เป็นเครือญาติ เป็นพี่น้องกัน อีกทั้งเยาวชนฯ ส่วนหนึ่งก็มองว่าพื้นที่ที่ตนเองอาศัยอยู่นั้นเป็นของบรรพบุรุษของตนเองจึงยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกรักและผูกพันกับหมู่บ้านและชุมชนมากยิ่งขึ้น เมื่อเยาวชนฯ มีความรู้สึกรักและผูกพันต่อชุมชนแล้ว ทำให้เยาวชนฯ บางคนมีแนวคิดอยากพัฒนาหมู่บ้านตนเองให้ดีขึ้น แต่ก็มีเยาวชนส่วนหนึ่งที่มีความรักในชุมชนตนเองแต่ไม่ได้มีความรู้สึกผูกพันเท่าที่ควรเพราะมองว่าคนในชุมชน ไม่ได้สามัคคีกันมาก ความผูกพันจึงไม่ค่อยมี อันเกิดมาจากสภาพชุมชนที่เป็นแบบชุมชนตลาด รวมถึงการที่เยาวชนฯ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนเท่าที่ควรเนื่องจากไม่ได้อยู่ในชุมชนเพราะต้องไปเรียนหนังสือ ไม่ได้อยู่บ้าน ไม่ได้อยู่ในชุมชน

จากการที่เยาวชนฯ ผู้ให้สัมภาษณ์อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนทำให้การเข้าไปมีบทบาทหลักในชุมชนจึงค่อนข้างน้อย การประชุมที่จัดขึ้นในหมู่บ้านหรือชุมชนเยาวชนฯ จึงไม่ค่อยได้เข้าร่วมสำหรับเยาวชนฯ ที่เข้าร่วมก็อาจไปเข้าร่วมแทนผู้ปกครองบ้าง แต่ก็มีเยาวชนฯ บางคน ซึ่งเป็นส่วนน้อยที่ติดตามและรับรู้การเคลื่อนไหวกิจกรรมต่างๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชน และมีส่วนหนึ่งที่ไม่รับรู้เกี่ยวกับการประชุมต่างๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชนของตนเองเลย ทั้งนี้สาเหตุเพราะการประชาสัมพันธ์ข่าวสารไม่ทั่วถึง รู้กันเฉพาะกลุ่ม บางหมู่บ้านหรือบางชุมชนไม่ต้องการให้เยาวชนฯ เข้าร่วม และเยาวชนฯ เองไม่ติดตามข่าวสารการประชุมของหมู่บ้านหรือชุมชน แต่ถึงแม้เยาวชนฯ ไม่ได้เข้าไปมีบทบาทหลักในชุมชนหรือหมู่บ้าน แต่เมื่อทางหมู่บ้านหรือชุมชนขอความร่วมมือขอความช่วยเหลือส่วนใหญ่อีกก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งการให้ความร่วมมือและช่วยเหลืองานของหมู่บ้านหรือชุมชนก็เป็นไปตามความสะดวกของเยาวชนฯ ที่ว่างเว้นจากการศึกษาเล่าเรียน เพราะเยาวชนฯ เกือบทั้งหมดได้กลับไปหมู่บ้านหรือชุมชนในช่วงเวลาที่กลับบ้านเท่านั้น เพราะเวลาส่วนใหญ่ของเยาวชนฯ ให้อกับการศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัย และบางคนออกจากหมู่บ้านหรือชุมชนตั้งแต่เรียนมัธยมศึกษาแล้ว นอกจากนี้เยาวชนฯ บางคนมองว่าการที่คนในชุมชนและเยาวชนยังให้ความร่วมมือได้ไม่เต็มที่ เพราะ 4 เสาหลัก ได้แก่ ใต้ร่มพระบารมี อำนาจ และคุณธรรม ของหมู่บ้านหรือชุมชนไม่มีความเข้มแข็งพอ ดังนั้นเยาวชน จึงมองว่าผู้นำที่เข้มแข็งจะสามารถดึงศักยภาพของเยาวชนในหมู่บ้านหรือชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ โดยกิจกรรมที่เยาวชนฯ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือแก่หมู่บ้านหรือชุมชน เช่น งานแม่ลิด อาชुरอสัมพันธ์ กีฬาตาดีกา งานฮารีรายอ การเป็นพี่เลี้ยงในค่ายอบรมจริยธรรมการเผยแพร่ศาสนาของชุมชน การจัดค่ายใน

ชุมชน แข่งขันกีฬา เดินป่าเหร็ด ละหมาดฮายัด การทำความสะอาดมัสยิด พัฒนาภูมิทัศน์ของหมู่บ้าน/ชุมชน งานเลี้ยงที่มัสยิด การสร้างมัสยิดในหมู่บ้าน การพัฒนาคูโบร์ การหารายได้สร้างตาดิคา งานเปิดบวชร่วมกับมัสยิด ไปสอนที่ตาดิคา กิจกรรมอนาซีด งานเลี้ยงน้ำชา ในส่วนอำเภอก็จะเข้าร่วมฟังเกี่ยวกับการให้ข้อมูลประชาธิปไตย

สำหรับปัญหาในหมู่บ้านหรือชุมชนที่เยาวชนสะท้อนออกมานั้นเกือบทุกหมู่บ้าน/ชุมชนประสบปัญหาที่สำคัญ คือ เรื่องยาเสพติด ที่เยาวชนวัยรุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนจะเสพยาเสพติด โดยเฉพาะเยาวชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่สำคัญในปัจจุบันนี้ได้ระบาดไปยังนักเรียนระดับประถมศึกษาแล้ว และที่น่ากังวลเป็นอย่างยิ่งต่อสถาบันครอบครัว คือ พ่อ แม่ ลูกกินน้ำกระท่อมกันทั้งบ้าน นั่งกินด้วยกัน และแม้แต่เยาวชนผู้ให้สัมภาษณ์บางคนก็มีปัญหาเรื่องยาเสพติดอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่นๆ ที่พบในชุมชน ได้แก่ ปัญหาการลักทรัพย์ ปัญหาความขัดแย้งของคนในชุมชน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเศรษฐกิจ ปัญหาการศึกษา การเข้าถึงการศึกษา ความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ เช่น ผลประโยชน์จากการจัดงานมัสยิด การแบ่งเป็นกลุ่มๆ เป็นสาย ความขัดแย้งเรื่องโครงสร้างอำนาจ ปัญหาระหว่างชนชั้นนำในชุมชนที่มีการแย่งชิงกันขึ้นมาอำนาจ เช่น ตำแหน่งกรรมการชุมชน ทั้งที่ทั้ง 2 ฝ่ายก็เป็นญาติกันเอง ปัญหาคนในชุมชนไม่มีความรู้ ได้รับข้อมูลที่บิดเบือน และปัญหานักเลง ดังนั้นหากต้องการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนนั้นเยาวชนส่วนใหญ่เห็นว่าผู้นำชุมชนและคนในชุมชนทุกคนต้องช่วยเหลือกัน ร่วมมือ รับผิดชอบร่วมกัน มีน้ำใจซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายสูงสุดร่วมกันคือเพื่อพัฒนาหมู่บ้านของเราให้ดีขึ้น และเน้นให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวที่จะต้องเลี้ยงดู สั่งสอนลูกของตนให้ดี มองว่าเป็นความรับผิดชอบที่ทุกคนจะต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาในชุมชนของตนเอง โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดที่ทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

นอกจากนี้เยาวชนผู้ให้สัมภาษณ์ได้สะท้อนถึงประโยชน์ที่ได้จากการทำงานร่วมกับคนในหมู่บ้านหรือชุมชนว่าทำให้เกิดความผูกพันกับชุมชน ทำให้รู้จักคนอื่น คนอื่นก็รู้จักเรามากขึ้น ได้ประสบการณ์ที่ดี เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้ตัวเองมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น เกิดความภาคภูมิใจ รู้จักเสียสละ รู้จักเป็นผู้ให้ ได้สานสัมพันธ์กับคนในหมู่บ้าน ผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน ทำให้รู้จักการวางตัวในสังคม ได้สร้างความสามัคคีกับคนในหมู่บ้าน มีความสุขและความผูกพันกับชุมชน ได้ความสัมพันธ์จากหลักการทางศาสนาที่สอนไว้ว่า อย่าทิ้งกันระหว่างเพื่อนบ้าน เห็นปัญหาในระดับโครงสร้างมากขึ้น เช่น ปัญหา 4 เสาหลัก อันประกอบด้วย อบต. โตะอิหม่าม กำนัน และอุศตาสซ ได้รู้ว่าในหมู่บ้านของตนมีปัญหาอะไร จะได้ช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนของตนเองต่อไป

ประเด็นที่ 3 การติดตามข่าวสารทั่วไป

เยาวชนฯ ส่วนใหญ่มีการติดตามข่าวสารต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและสังคม ทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละคน บางคนก็ให้ความสนใจติดตามข่าวสารมากในทุกระดับทั้งระดับชุมชน ปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การเมืองระดับประเทศ และการเมืองและข่าวต่างประเทศ บางคนก็ให้ความสนใจเรื่องการเมือง ประวัติศาสตร์ ปัญหาสังคม หรือประเด็นทางสังคมต่างๆ เพราะมองว่าหากมีโอกาสจะได้เข้าไปช่วยเหลือ รวมถึงการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐและเอ็นจีโอในพื้นที่เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น หรือบางคนให้ความสนใจปัญหาการเมืองระหว่างประเทศของประเทศอิสลาม จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญในการติดตามปัญหาการเมืองท้องถิ่น หรือบางคนก็มีการติดตามเรื่องราวหรือสถานการณ์เฉพาะหน้า เช่น ติดตามการประชุมของกลุ่มทางการเมือง หรือข่าวที่กำลังเป็นประเด็นในสังคม และก็มีบางคนที่ไม่ค่อยติดตามข่าวสารต่างๆ เพราะมองว่าวุ่นวายและยังคงเป็นปัญหาซ้ำๆ เดิมๆ เช่น ปัญหาทางการเมือง จึงไม่อยากรับรู้ ทั้งนี้ตั้งข้อสังเกตได้ว่าครอบครัวไหนที่พ่อแม่/ผู้ปกครองสนใจติดตามข่าวสารจะส่งผลให้เยาวชนเป็นคนชอบติดตามข่าวสารด้วย

ในกรณีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องราวการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชุมชน ท้องถิ่น ในประเทศและต่างประเทศนั้นเยาวชนส่วนมากให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะมองว่าจะส่งผลกระทบต่อในหลายๆด้าน เมื่อรับฟังข่าวที่เกี่ยวกับความรุนแรงก็รู้สึกสลดใจ เสียใจ ไม่อยากให้เกิดความรุนแรงขึ้นเลย และประเด็นความรุนแรงทุกคนควรให้ความสนใจ เพราะวันหนึ่งอาจเกิดขึ้นกับตัวเรา คนในครอบครัวของเรา และชุมชนของเราได้ อีกทั้งเยาวชนส่วนใหญ่ก็ไม่สนับสนุนการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบ แต่ก็เลี่ยงไม่ได้เพราะสถานการณ์ในปัจจุบันทุกคนอยู่ท่ามกลางความรุนแรงในทุกรูปแบบ

โดยวิธีที่เยาวชนใช้รับข้อมูลข่าวสาร โดยส่วนมากจะเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่นิยมกันมากคืออินเทอร์เน็ตที่จะมาในรูปแบบของโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ก, ทวิตเตอร์) การแชร์ข้อมูลต่อกันมา เว็บไซต์ต่างๆ เพราะเยาวชนมองว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย สะดวก สอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักศึกษาและสามารถเข้าถึงได้ด้วยตัวเอง การเรียนรู้ที่ไม่จำเป็นต้องรู้จักกันเป็นการส่วนตัวก็สามารถเข้าไปแชร์ข้อมูลได้ เช่น การเข้าไปในเว็บไซต์หรือเฟสบุ๊กของอุstadz ที่ตนเคารพนับถือทั้งที่รู้จักและไม่รู้จัก หรือการติดตามข่าวสารจากเว็บไซต์หรือเฟสบุ๊กของสำนักข่าวต่างๆ ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นิยมรองลงมา ได้แก่ โทรทัศน์และวิทยุ นอกจากนี้ยังมีสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา/มารดา ญาติ คนรู้จัก/เพื่อนบ้าน เพื่อน อาจารย์ ผู้รู้ที่เป็นแหล่งของข้อมูลข่าวสารให้แก่เยาวชน สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ/ตำรา

และสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ บอร์ดประชาสัมพันธ์ และสื่อเชิงสัญลักษณ์ต่างๆ ก็เป็นวิธีที่เยาวชนใช้ในการรับข้อมูลข่าวสาร

ประเด็นที่ 4 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

สำหรับการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เยาวชนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดได้มีการติดตามข่าวสารต่อกรณีดังกล่าว แต่อาจจะมีระดับมากน้อยที่แตกต่างกัน โดยเยาวชนส่วนมากมองว่าเหตุการณ์ความไม่สงบฯ ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องใกล้ตัว เป็นเรื่องของพี่น้องมุสลิม บางคนก็มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ๆ บ้านญาติ หรือชุมชนของตนเองจึงให้ความสนใจต่อกรณีดังกล่าว บางคนให้ความสนใจและติดตาม เพราะอยากรู้ว่าเหตุการณ์ตอนนี้เป็นอย่างไ จะดำเนินต่อไปอย่างไร และนับวันเหตุการณ์ฯ ยิ่งรุนแรง มีเบื้องหลังเบื้องลึกที่จะต้องรู้และแก้ปัญหา อีกทั้งการเป็นนักศึกษาที่เป็นความคาดหวังของสังคมก็น่าจะมีส่วนช่วยในการแก้ไขและพัฒนาพื้นที่ๆ การช่วยกันสอดส่องดูแล การแจ้งเบาะแสให้ผู้เกี่ยวข้อง และเยาวชนที่เป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคมก็ให้ความสำคัญต่อประเด็นนี้มาก จะมีการติดตามและให้ความสนใจต่อกรณีดังกล่าวอย่างใกล้ชิด และมีเยาวชนบางส่วนที่สนใจต่อประเด็นปัญหาดังกล่าวในระดับปานกลางหรือให้ความสนใจติดตามบ้างเพราะมองว่าเรื่องอะไรที่ไม่เกี่ยวกับตนเองไม่อยากจะไปยุ่งกลัวอันตราย จึงค่อนข้างระมัดระวังตัว และบางคนเมื่อได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ฯ ก็จะทำให้เกิดความเครียด สุขภาพจิตเสียจึงไม่อยากจะไปยุ่งเกี่ยว

โดยการติดตามข่าวสารฯ ดังกล่าวก็มีการติดตามจากสื่อต่างๆ โดยสื่อที่เยาวชนส่วนมากใช้สำหรับการติดตามข่าวสารจากกรณีดังกล่าว คือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์โดยเฉพาะโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ก) เยาวชนบางคนจะติดตามข่าวทางเฟสบุ๊กทุกวัน การรายงานข่าวสดๆ ทางเฟสบุ๊ก การรายงานจาก เสียงของแผ่นดินแม่ รวมถึงโทรทัศน์ วิทยุ โดยเยาวชนบางคนจะฟังวิทยุข่าวท้องถิ่น อีกทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ต่างๆ

ทั้งนี้เยาวชนได้สะท้อนว่าการนำเสนอข่าวสารของสื่อกระแสหลัก เช่น โทรทัศน์ วิทยุ มีแนวโน้มโน้มเอียงเข้าข้างรัฐ แต่หากรับฟังจากสื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อน คนสนิท/คนรู้จัก มีแนวโน้มเสนอข่าวโน้มเอียงไปยังสามจังหวัด (ฝ่ายขบวนการฯ) และบางครั้งสื่อกระแสหลัก เช่น โทรทัศน์เลือกที่จะนำเสนอข่าว บางข่าวนำเสนอแต่บางข่าวไม่นำเสนอ ทำให้ประชาชนได้ข้อมูลไม่รอบด้าน

ประเด็นที่ 5 การติดตามประเด็นปัญหาเรื่องราวศาสนาอิสลาม

สำหรับการติดตามประเด็นปัญหาหรือเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาอิสลามเยาวชนบางคนให้การติดตาม ศึกษาอยู่ตลอด เพราะมองว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ศาสนาอิสลามเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของมุสลิมทุกคน ดังนั้น เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องราวของศาสนาอิสลามจะทำให้ไม่สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้เป็นปกติสุข จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่มุสลิมที่ดีทุกคนต้องให้ความสนใจหรือเยาวชนบางคนก็มองว่าถ้าขาดความรู้ทางด้านศาสนา จะอยู่ในศาสนาได้อย่างไร จึงต้องมีการศึกษาต่อ ศึกษาตลอด เพราะยังมีอะไรอีกหลายอย่างที่ยังไม่รู้ หรือเยาวชนบางคนถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เรียนมัธยมฯ ให้ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัด รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ ดังนั้นจึงต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับด้านศาสนาอิสลามตลอดเวลา หรือเยาวชนบางคนก็ได้ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษา ติดตามเรื่องราวของศาสนาอิสลาม เช่น กรณีการเกิดคณะใหม่ “คณะวะฮาบี” การได้รู้ความเคลื่อนไหวของโลกมุสลิม ความเป็นอยู่ของพี่น้องมุสลิมทั่วทุกมุมโลก เช่น ตะวันออกกลางเกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง และหากเกิดปัญหาที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลามในแง่มุมต่างๆ เช่น ในสังคมมุสลิมที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ก็สามารถมีส่วนร่วมเข้าไปช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาได้

แต่ก็มีเยาวชนบางส่วนที่ไม่ค่อยได้ติดตามข่าวสารในประเด็นดังกล่าว หรือมีการติดตามข่าวสารในประเด็นดังกล่าวบ้าง แบบไม่เจาะลึก เพราะเยาวชนบางคนไม่มีเวลาที่จะติดตามจากแหล่งข่าวต่างๆ ได้โดยตรง แต่อาศัยการรับรู้ข่าวสารจากคนในหมู่บ้าน ชุมชน ครอบครัวหรือเพื่อนหรือบางคนต้องใช้เวลาไปกับการเรียนหนังสือ และบางคนก็จะติดตามข่าวสารเฉพาะประเด็นต่างๆ ที่มีการพูดถึงกันเท่านั้น

โดยแหล่งข้อมูลในการติดตามข่าวสารที่สำคัญ คือ โทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ต เช่น เฟสบุ๊ก หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั่นเอง บางคนก็ได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้นำชุมชน เช่น ช่วงละหมาด หรือจากเพื่อนๆ ที่มาเล่าสู่กันฟัง โดยถ้าเป็นเรื่องราวในระดับชุมชนเยาวชนฯ บางคนจะมีการติดตามข่าวสารจากการสอบถามจากคนในครอบครัว ถ้าเป็นเรื่องราวในภาคใต้หรือ 3 จังหวัด จะใช้สื่อโซเชียลมีเดีย ข่าว โทรศัพท์ และถ้าเป็นข่าวสารเรื่องราวเกี่ยวกับต่างประเทศ เยาวชนบางคนจะติดตามจากเว็บไซต์ต่างประเทศ เพราะมีเว็บไซต์ต่างประเทศที่มีการติดตามเป็นประจำ รวมถึงการใช้สื่อทั่วไป

ประเด็นที่ 6 การติดตามเรื่องราวของคนมุสลิมในต่างประเทศ

การติดตามเรื่องราวของคนมุสลิมในต่างประเทศ ชาวชนฯ ส่วนใหญ่มีการติดตามในระดับปานกลาง มีส่วนน้อยที่ติดตามเป็นประจำ และมีบางส่วนไม่ค่อยได้ติดตาม โดยชาวชนฯ ที่ติดตามให้ความสนใจเนื่องจากมองว่าไม่ว่าจะเป็นมุสลิมที่ไหนทุกคนก็เป็นพี่น้องกัน เราควรมีส่วนร่วมรับรู้และแก้ไขปัญหา จึงให้ความสนใจแก่ปัญหาที่เกิดขึ้นของพี่น้องมุสลิมทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศมาเลเซีย ปัญหาในประเทศซีเรีย ปาเลสไตน์ ประเทศอิรัก และบางคนก็มีเพื่อนเรียนอยู่ในประเทศมุสลิมจึงให้ความสนใจมาก เนื่องจากมีการแชร์เรื่องราวของมุสลิมที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ เช่น อิรัก ประเทศมาเลเซีย

ส่วนชาวชนฯ ที่ติดตามข่าวสารบ้างส่วนใหญ่มักจะผ่านทางโซเชียลมีเดีย เช่น เฟสบุ๊กจากที่แชร์ข้อมูล รูปภาพต่างๆ ผ่านเครือข่ายโซเชียลมีเดีย หรือหน้าเพจศาสนา แต่เป็นข้อมูลที่ไม่ลึก และบางส่วนไม่ค่อยได้ติดตาม เนื่องจากติดเรื่องเวลา ไม่มีเวลาได้ติดตาม เป็นเรื่องไกลตัว ไม่ใช่เรื่องของตัวเอง รวมถึงช่องทางข่าวสารน้อย แต่บางคนก็ได้ให้ความสนใจมากขึ้น เนื่องจากรุ่นพี่อยากให้ช่วยติดตามข่าวสารพี่น้องมุสลิมบ้าง

โดยการสื่อสารที่ชาวชนฯ ส่วนใหญ่ใช้ในการติดตามข่าวสาร ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (โซเชียลมีเดีย เช่น เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เช่น ช่องไวท์ชาแนล)

ประเด็นที่ 7 ระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในด้านความสำนึกต่อชาตินิยมมลายูนั้นเยาวชนส่วนใหญ่มีสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับมาก จำนวน 26 คน จากความรู้สึกความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมที่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีความภาคภูมิใจใน 1) ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนที่อื่น เช่น เรื่องการคลุมฮิญาบที่ในพื้นที่จะเป็นมุสลิมมะฮ์ได้อีกคลุมกันทั่วไป ซึ่งจะไม่ค่อยพบเห็นมุสลิมมะฮ์ในพื้นที่อื่นๆ ของประเทศเคร่งครัดในการคลุมฮิญาบมากเท่ามุสลิมมะฮ์พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) การมีเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรมของตนเอง เป็นการบ่งบอกถึงความเป็นมลายูมุสลิม ความรู้สึกภูมิใจในครอบครัวที่ใช้ภาษามลายูสื่อสารกันเป็นการแสดงอัตลักษณ์ของคนในพื้นที่ อัตลักษณ์มลายูแปลกกว่าที่อื่น 3) การมีความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ปาตานีในอดีต 4) ศาสนาอิสลาม เพราะเชื่อว่าศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่สมบูรณ์แบบที่สุดและถูกต้องที่สุด การ

เคารพพระเจ้าองค์เดียว การมีกฎระเบียบที่ชัดเจนว่าเราควรทำอะไรหรือไม่ควรทำอะไร เป็นศาสนาที่รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เกิดมานับถือศาสนาอิสลาม 5) ด้านชาติพันธุ์ เช่น การมีบรรพบุรุษที่เป็นมลายูมุสลิม ตั้งคมมลายูไม่สอนให้ทำชั่ว 6) การมีความสามารถพูดได้หลายภาษาที่สามารถพูดได้ทั้งภาษามลายู ภาษาอาหรับ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และความสามารถอีกหลายๆ อย่าง เป็นเสน่ห์ที่ทำให้ไม่เหมือนคนอื่นๆ ในประเทศไทย 7) การเป็นมลายูที่สร้างให้เกิดความรู้สึกผูกพันกับคนในพื้นที่ เกิดความรักถิ่นฐานบ้านเกิด

ทั้งนี้เยาวชนฯ บางคนมองว่าการถูกปลูกฝังความเป็นเชื้อชาติมลายูมุสลิมนั้นถูกปลูกฝังมาหลายชั่วอายุคน ทุกคนจะได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็กๆ ทำให้มองว่าเปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนแนวคิดไม่ได้อีก เพราะเป็นสิ่งฝังอยู่ในใจ ได้รับมาตั้งแต่เกิด จึงต้องดูแล รักษาให้ยั่งยืนสืบไป และบางคนได้ให้ความเห็นว่าหากไม่จริงจังคงไม่อยู่จนถึงปัจจุบัน

แต่ก็มีเยาวชนที่มีความภาคภูมิใจในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน เพราะมองว่าความแตกต่างมีอยู่ในแต่ละพื้นที่ ไม่ใช่ 3 จังหวัดเท่านั้นที่แตกต่างจากที่อื่น แต่สิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความภาคภูมิใจในความเป็นมลายู คือ ภาษา เพราะนักศึกษาคนอื่นพูดได้เพียงภาษาไทยภาษาเดียว แต่นักศึกษา 3 จังหวัด พูดได้ทั้งภาษาไทยและภาษามลายู และสามารถรับฟังข่าวจากมาเลย์ได้

ประเด็นที่ 8 สิ่งที่ปลูกฝังและหล่อหลอมความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม

สิ่งที่ปลูกฝังและหล่อหลอมความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมนั้นเกิดจาก 1) คนในครอบครัว ญาติพี่น้อง 2) ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของปาตานี 3) ประเพณีและวัฒนธรรม 4) อัตลักษณ์ การแต่งกาย ภาษา 5) อิสลามเป็นศาสนาที่ถูกต้อง 6) ครูอาจารย์ 7) โต๊ะครู อุस्ताซ

โดยเยาวชนฯ ให้ความเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1.คนในครอบครัว ญาติพี่น้อง บรรพบุรุษ โดยเกิดจากการบ่มเพาะตั้งแต่เด็กๆ และการเรียนศาสนาควบคู่สามัญที่มีความลึกซึ้งมา 6 ปี การซึมซับเรียนรู้จากคนในครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ที่เปรียบเสมือนต้นแบบให้กับเยาวชนฯ ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม สำหรับเยาวชนฯ บางคนก็ได้รับแรงบันดาลใจจากบรรพบุรุษ เช่น คุณตา คุณยาย จากของสะสมจากอดีต

2.ประวัติศาสตร์ที่เคຍยิ่งใหญ่ การเป็นรัฐอิสระปกครองตนเองมาก่อน การมีอัตลักษณ์และวัฒนธรรมเฉพาะที่เป็นของตนเอง

3.ประเพณีและวัฒนธรรม โดยเยาวชนฯ มองว่าประเพณีและวัฒนธรรมที่ได้ปฏิบัติมาโดยตลอดได้ปลูกฝังและหล่อหลอมให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม การมีวัฒนธรรมที่ดี

ทำให้รู้สึกผูกพันกับคนในพื้นที่ เช่น การแต่งกาย ชีวิตความอยู่ อาหารการกิน เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดในชีวิตประจำวัน

4.อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ ภาษา การแต่งกาย ที่เยาวชนฯ มองว่าการยังคงรักษาอัตลักษณ์ของความเป็นมลายู ที่มีจุดเด่นเป็นของตนเอง เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่าดินแดน 3 จังหวัดนี้เป็นของมลายู การมีภาษาที่จะบ่งบอกว่าคุณเป็นคนเชื้อชาติอะไร มีภาษาอะไรในการสื่อสาร ซึ่งภาษาก็นับเป็นสิ่งบ่งบอกความเป็นตัวตนของเชื้อชาตินั้นๆ ได้

5.อิสลามเป็นศาสนาที่ถูกต้อง โดยเยาวชนฯ บางคนมองว่าเป็นความ โชคดีที่เกิดมาแล้ว ได้รับศาสนาอิสลามเป็นศาสนาของครอบครัว เพราะว่าคนมลายูมุสลิมจะเป็นคนที่ใจเย็น มีความเป็นพี่น้อง ชอบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และคนมลายูมีการติดต่อกับคนภายนอกตลอดตั้งแต่อดีต ดังนั้นคนมลายูจึงค่อนข้างประนีประนอม พยายามรักษาวัฒนธรรม ศาสนา ยึดศาสนาอิสลามเป็นศาสนาหลัก ยึดอัลกุรอานเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ทำให้คนมลายูไม่ทำอะไรตามใจตนเอง เยาวชนฯ บางคนก็มองว่าศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่อยู่แบบพี่น้อง เป็นศาสนาที่รู้สึกให้ความเป็นพี่น้อง ช่วยเหลือกันแม้ไม่รู้จักกัน แต่รู้ว่าเป็นพี่น้องมุสลิม

6.ครู/อาจารย์ โดยเยาวชนฯ บางคนมองว่าครู/อาจารย์จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม จากการอบรมสั่งสอน การเล่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การนำเสนอเรื่องราวของสามจังหวัดในทุกแห่งทุกมุม เพราะบางเรื่องก็ไม่เคยรู้ อาจารย์จึงมีส่วนกระตุ้นให้ซึมซับและรู้มากยิ่งขึ้น

7.โต๊ะครู อูสตาซ โดยเยาวชนบางคนมองว่าจากการปลูกฝังอบรมสั่งสอนของโต๊ะครูตั้งแต่เด็กๆ หรืออูสตาซที่สอนตั้งแต่ ม.1 – ม.6 มีผลต่อการปลูกฝังและหล่อหลอมความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม

ดังนั้น จากที่เยาวชนฯ ส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงการปลูกฝังและหล่อหลอมความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมนั้น จะเห็นได้ว่าสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา/มารดา บรรพบุรุษ ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ อิหม่าม อูสตาซ เพื่อนหรือคนใกล้ชิด มีผลในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก

โดยการแสดงออกถึงความเป็นมลายูมุสลิมของเยาวชนฯ นั้น แสดงออกในรูปของการศึกษาประวัติศาสตร์เพื่อศึกษาถึงรากเหง้าความเป็นมลายูมุสลิม การใช้ภาษามลายูถิ่น วัฒนธรรมต่างๆ ในพื้นที่ เช่น การแต่งกาย การปฏิบัติตามศาสนกิจ การดำเนินชีวิตประจำวันที่สอดคล้องกับหลักศาสนา ฯลฯ การสอนเด็กตาดิคา นอกจากนี้เยาวชนฯ บางคนได้เสนอให้สนับสนุนการใช้ภาษามลายูท้องถิ่นให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันใช้ภาษามลายูที่เป็นกลางมากไป อยากจะให้คงเอกลักษณ์มลายูท้องถิ่นเอาไว้ด้วย เพราะมันค่อนข้างที่จะมีเอกลักษณ์ และบางคนเสนอให้จัดกิจกรรมลงพื้นที่ในชุมชน ในเรื่องของการใช้ภาษามลายู ณรงค์ให้ใช้ภาษามลายู

ประเด็นที่ 9 การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการสัมภาษณ์เยาวชนฯ ส่วนใหญ่ได้สะท้อนให้เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด คือสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา/มารดา ญาติพี่น้อง อูstadax เพื่อน/คนใกล้ชิด รองลงมาเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย โทรทัศน์ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเฉพาะกิจก็มีผลอยู่บ้าง

โดยสื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ พ่อแม่ ญาติพี่น้องจากการอธิบาย การเล่าเรื่องการพูดคุยกัน และการสื่อสารภายในครอบครัวด้วยภาษามลายูเป็นการเน้นย้ำว่าเราเป็นครอบครัวมลายูที่เป็นมุสลิม วิถีชีวิตของคนในครอบครัว เช่น การแต่งกายที่บางครอบครัวพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ยังใส่ผ้าถุงเป็นประจำ ส่วนเยาวชนฯ บางส่วนมองว่าเป็นอูstadax เพราะอูstadax จะเป็นคนเล่าประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของอาณาจักรปัตตานี ส่วนเยาวชนฯ บางคนก็ให้เหตุผลว่าเพราะไม่ชอบอ่าน จึงชอบฟังเรื่องราวเรื่องเล่าจากผู้ที่มีความรู้ จะทำให้ได้ความรู้มากกว่าการอ่านหรือศึกษาด้วยตนเอง เยาวชนฯ บางคนสะท้อนว่าครูมีบทบาทเพราะครูเป็นผู้เล่าประวัติศาสตร์มลายู และหนังสือประวัติศาสตร์ก็เป็นหนังสือเรียนด้วยรวมถึงหนังสือประวัติศาสตร์เฉพาะ อีกทั้งเยาวชนบางส่วนสะท้อนว่า เพื่อน/คนใกล้ชิด/คนในชุมชน คนเฒ่าคนแก่ มีบทบาทจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นระหว่างกัน เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับ 3 จังหวัด ประวัติความเป็นมาของชุมชน ปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตคืออะไร เป็นอย่างไรบ้าง

ทั้งนี้ เยาวชนฯ มองว่า สื่อบุคคลส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด เนื่องจากการสื่อสารที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีการใช้ Eyes Contact เป็นวิธีการสื่อสารที่ใช้สายตาในการสื่อความหมายประกอบ จึงมีผลมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์และสื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลก็มีอยู่รอบๆ ตัว อยู่ในวิถีชีวิต จึงเป็นวิธีการที่สามารถให้คนต่างๆ ได้รับความรู้สึกร่วมในมลายูมุสลิมมากกว่าวิธีอื่นๆ อีกทั้งเยาวชนฯ บางคนมองว่าบุคคลเวลามีการถ่ายทอด จะได้รับรู้ถึงความรู้สึกของผู้ถ่ายทอด รับรู้อกับปฏิกิริยาต่างๆ ไม่เหมือนกับการอ่านหนังสือที่ไม่ได้รับรู้ถึงอารมณ์ของผู้เขียน ไม่รู้ความรู้สึกว่าผู้เขียนมีอารมณ์ ความรู้สึกอย่างไร สำหรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ อินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเฟซบุ๊ก เพราะเยาวชนฯ บางคนมองว่าสามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การอ่านเรื่องราวต่างๆ จากบทความบนเว็บไซต์ แต่สำหรับเยาวชนฯ บางคนมองว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่ส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ/ตำราที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม

มลายูด้วยเช่นกัน จากการอ่านหนังสือประวัติศาสตร์ ทำให้รู้ว่าประวัติศาสตร์ความเป็นมาอย่างไร ได้ข้อมูลที่ลึก มีความละเอียดและชัดเจน ชาวชนฯ บางคนจึงมองว่าทำให้เกิดความภูมิใจ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ เช่น หนังสือพิมพ์ จะมีเรื่องของมลายูมุสลิมน้อย จึงส่งผลน้อย นอกจากนี้สื่อเฉพาะกิจ เช่น ป้ายรณรงค์ปัตตานีเมอร์เดก้า ป้ายผ้า ก็มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้วยเช่นกัน อีกทั้งชาวชนฯ บางคนยังได้สะท้อนว่าการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน เช่น ดิเกร์ฮูลู ปัญจะลีละ ร่องเง็ง ก็ส่งผลต่อความรู้สึกชาตินิยมมลายูอีกด้วย

โดยเนื้อหาในการสื่อสารที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูสามารถแบ่งออกเป็นเนื้อหาหลักๆ ได้แก่ 1) ประวัติศาสตร์ จะเป็นเรื่องราวประวัติของคนมลายูมุสลิมที่เคยปกครองพื้นที่นี้ อาณาจักรอันยิ่งใหญ่ การเป็นเมืองท่าที่เจริญรุ่งเรืองและสำคัญ และเอกราชของปาตานี ประวัติศาสตร์การเมือง เรื่องราวของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) ภาษาและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่แสดงออกอย่างเห็นได้ชัดอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การแต่งกาย การละเล่นต่างๆ การแสดง ดิเกร์ฮูลู 3) ชาติพันธุ์มลายู โดยการปลูกฝังผ่านประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาที่สร้างให้มีความรักในพวกพ้อง ความรักในพื้นที่แผ่นดินปาตานี 4) หลักศาสนา ที่สอนเรื่องการเป็นอยู่ การใช้ชีวิตประจำวัน สิ่งที่ไม่ควรทำ ไม่ควรทำ การปลูกฝังในเรื่องจิตสำนึกให้สามารถอยู่ในสังคมที่หลากหลาย

โดยเรื่องเล่าหรือประวัติศาสตร์ที่ถูกนำมาถ่ายทอด เช่น เรื่องเล่าที่ว่ามีการกวาดต้อนชาวมลายูไปยังกรุงเทพฯ แล้วให้ขุดคลองแสนแสบด้วยมือเปล่า ชาวชนฯ ส่วนใหญ่ เคยได้ยินเรื่องราวดังกล่าวและเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง แต่บางคนมองว่าเรื่องนี้ไม่ค่อยมีอิทธิพลกับชีวิตในปัจจุบันแล้ว เพราะเป็นเรื่องที่ไกลตัว แต่สิ่งที่จะมีอิทธิพลมากกว่าก็คือสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น ประเพณีและศิลปวัฒนธรรม และบางคนยังไม่เชื่อเต็มร้อยเพราะพิจารณาจากความเป็นจริงแล้วคิดว่าน่าจะเป็นไปไม่ได้ และบางคนก็ไม่ได้รู้สึกเคียดแค้นและต้องแก้แค้นแต่กลับภูมิใจที่ถูกหลานปาตานีได้มีชาติพันธุ์อยู่ที่อื่น ไปปกครองที่อื่น มีเครือญาติถูกหลานปาตานีที่อื่น หรือเรื่องราวที่มีเนื้อหาที่ให้ตระหนักในแผ่นดิน ความจงรักภักดีต่อชาติ มาตุภูมิ วัฒนธรรมของมลายู ส่วนใหญ่จะสื่อถึงความยุติธรรมของคนภายนอกที่กระทำต่อคนมลายูที่มี หรือเรื่องเล่าเรื่องปิ่นใหญ่พญาตานี หรือเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของการต่อสู้ของศาสนา แล้วก็หลักการ คำสอนของศาสนา ซึ่งเรื่องเล่าต่างๆ เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่มาจากตัวบุคคล เช่น รุ่งทวด คนชราเท่านั้น สื่ออื่นๆ แทบจะไม่มีการสื่อถึงเนื้อหาดังกล่าว

จากการสื่อสารทางการเมืองและเนื้อหาในการสื่อสารฯ ดังกล่าวได้ส่งผลต่อความเชื่อของชาวชนฯ มุสลิมส่วนหนึ่งในระดับมาก เช่น การทำให้ภูมิใจในแผ่นดินปาตานีที่เคยมีเอกราชเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นการปกครองของคนมลายูมุสลิม หรือการที่อดีตดินแดนนี้ปกครองโดยผู้หญิงบรรพบุรุษได้ปกป้องดูแลรักษามาจนถึงปัจจุบันที่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทย บางคนก็

เกิดความรู้สึกสะเทือนใจหากเป็นเรื่องราวของการสูญเสียโดยเฉพาะเด็กและผู้หญิง รวมถึงความเชื่อและศรัทธาในศาสนาอิสลามที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เกิด ทำให้รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ ในสิ่งที่ศาสนาอิสลามกำหนด อีกทั้งส่งผลต่อความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมมลายูมุสลิมอีกด้วย

แต่ก็มีเยาวชนส่วนหนึ่งที่จากเดิมตอนเรียนมัธยมศึกษาจะเชื่อในเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับการถ่ายทอด ปลูกฝังมาทั้งหมด เช่น เรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์กรณีการกวาดต้อนชาวมลายูไปยังกรุงเทพฯ แล้วให้ขุดคลองแสนแสบด้วยมือเปล่า แต่เมื่อได้มาเรียนระดับที่สูงขึ้น คือในระดับมหาวิทยาลัย มีวุฒิภาวะมากขึ้นจึงคิดทบทวน ไตร่ตรอง และใช้วิจรรณญาณมากขึ้นทำให้ความคิดเปลี่ยน เยาวชนฯ ส่วนหนึ่งมีการตั้งคำถามกับสิ่งที่ได้รับรู้มาก่อน จะไม่เชื่อเลยทีเดียว จะฟังหูไว้หู และจะศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลดังกล่าวน่าเชื่อถือเพียงใด จากการสอบถามจากผู้รู้หลายๆคน รวมถึงการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ/ตำรา ฯลฯ จากการไม่เชื่ออะไรง่ายๆ มีการทบทวน ไตร่ตรอง หรือมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากพอได้ทำให้เยาวชนบางคนมองโลกกว้างขึ้น มีการใช้เหตุผลมากขึ้น ในการที่จะอยู่ร่วมกันกับคนในศาสนาอื่นๆ ภาคอื่นๆ แม้แต่บุคคลที่ไม่ได้พูดภาษาเดียวกัน แต่ก็เข้าใจซึ่งกันและกัน ทำให้มีทัศนคติที่กว้างมากขึ้น อีกทั้งเยาวชนส่วนหนึ่งยังคงมีความเชื่อในสิ่งที่ถูกปลูกฝังมา แต่ไม่ได้เอาประวัติศาสตร์มาทำให้ตัวเองมีอคติต่อประเทศ

สำหรับเยาวชนฯ ที่มองว่าไม่ได้ส่งผลต่อความคิดความเชื่อ นั้น บางคนให้เหตุผลว่าเพราะเป็นคนมีความคิดเป็นของตัวเอง เป็นตัวของตัวเอง คิดได้ว่าเราจะอยู่ในสังคมนี้ได้อย่างไรในสังคมที่มีความผสมผสานระหว่างศาสนา ชาติพันธุ์ รวมถึงภาษาและวัฒนธรรม เพราะหากเชื่อในประวัติศาสตร์มากจนเกินไปอาจจะทำให้ตกยุค ปัจจุบันเป็นยุคของอินเทอร์เน็ตแล้ว จึงควรที่จะเป็นตัวของตัวเองอย่าให้สื่อหรือสังคมชักนำได้ และควรอยู่กับปัจจุบัน แต่บางครั้งการเป็นตัวของตัวเองจนเกินไปก็อาจจะเกิดอันตรายแก่ตนเองได้เช่นกัน และบางคนก็ไม่เชื่อในเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังมาเพราะมองว่าประวัติศาสตร์ที่ถูกเล่าต่อๆ กันมาหลายๆ คน มักจะมีการบิดเบือน จึงไม่ค่อยเชื่อ แต่ที่รับรู้ไว้เป็นความรู้ และบางคนก็สะท้อนว่าเรื่องราวประวัติศาสตร์บางส่วนบางตอนก็ได้ถูกเขียนขึ้นใหม่เพื่อวัตถุประสงค์บางประการ

ประเด็นที่ 10 มุมมองต่อปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เยาวชนฯ ไม่ต้องการให้ความรุนแรงเกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะที่นี้เคยอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข แต่จากสถานการณ์ความไม่สงบฯ ที่เกิดขึ้นทำให้บุคคลภายนอกพื้นที่

สามจังหวัดมองว่าพื้นที่สามจังหวัดเป็นพื้นที่ที่มีแต่ความรุนแรง คนมุสลิมเป็นพวกหัวรุนแรง จึงไม่
อยากให้ใครต่อใครมองอย่างนั้น

ความรู้สึกหรือมุมมองของเยาวชนต่อทางการไทยนั้นมีทั้งเยาวชนที่ให้การยอมรับรัฐไทย
และเยาวชนที่รู้สึกไม่พอใจทางการไทยรวมถึงเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ โดยเยาวชนที่ให้การยอมรับ
รัฐไทย บางคนมองว่าหากไม่ได้ตกเป็นของรัฐไทยสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะมีการพัฒนา
เหมือนเช่นปัจจุบันหรือไม่ และได้มองว่าคนในพื้นที่ ควรยอมรับกับสภาพในปัจจุบันและปรับตัว
(อยู่ให้เป็น) ให้สามารถอยู่ร่วมกับรัฐไทยได้ บางคนที่ไม่ได้รู้สึกเคียดแค้นเรื่องราวประวัติศาสตร์
ในอดีตก็มีความคาดหวังให้รัฐไทยดูแลพวกเขาเป็นอย่างดี ให้มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกับคน
ในพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ บางคนมองว่าทางการไทยได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุด แม้บางเรื่องอาจจะขัด
กับความรู้สึกของตัวเองก็ตาม แต่ก็มองว่าบางเรื่องรัฐไทยก็ทำเพื่อคนในพื้นที่ฯ เยาวชนบางคนก็มี
ความรู้สึกดีที่เป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยเพราะทำให้ได้เรียนรู้ภาษาไทยซึ่งถือเป็นกำไรสำหรับ
เยาวชนในพื้นที่ฯ และบางคนก็พอใจในนโยบายของทางการไทยที่มีต่อพื้นที่สามจังหวัดฯ เช่น การ
ส่งเสริมเกี่ยวกับการศึกษา การใช้นโยบาย 2 ภาษา เป็นต้น สำหรับเยาวชนฯ ที่มีความรู้สึกไม่พอใจ
ต่อรัฐไทยนั้น บางคนมองว่าเกิดความรู้สึกไม่พอใจเพราะได้รับการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมและเป็น
ธรรม เช่น กรณีตรวจค้นตรงด่านตรวจ ที่ตำรวจและทหารมักจะเรียกขานมุสลิมตรวจค้น ในขณะที่
ไม่ทำการตรวจค้นคนไทยพุทธ หรือเยาวชนบางคนรู้สึกกดดัน การตกเป็นเป้าสายตาเหมือนอยู่ใน
กรอบ และเยาวชนฯบางคนสะท้อนว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนมีการเลือกปฏิบัติ วางอำนาจ และมี
การใช้อำนาจเกินขอบเขต เยาวชนบางคนก็มองว่าการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้เรื่อง นำราคา
ไม่สามารถแก้ไขปัญหาอะไรได้ ซึ่งเยาวชนบางคนมองว่าทางการไทยไม่มีความจริงจังในการแก้ไข
ปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเยาวชนบางคนได้เสนอต่อรัฐไทยว่าควรมีการถอนกำลัง
ทหารออกไป เพราะคนในพื้นที่ส่วนหนึ่งเชื่อว่าทำทหารเป็นสาเหตุหนึ่งของความรุนแรง จึงอยาก
ให้ลดถอนกำลังทหารออกไป ซึ่งจำนวนทหารในพื้นที่ฯ เยอะมากจนเกิน และทหารบางคนก็ทำ
เกินกว่าเหตุเพราะทำร้ายคนในพื้นที่ อีกทั้งเยาวชนบางคนได้เสนอว่ารัฐไทยควรฟังเสียงของ
ประชาชนในพื้นที่ว่าต้องการอะไร อยากให้แก้ปัญหาแบบไหน วิธีอะไร ซึ่งรัฐควรรับฟังเสียงจาก
ประชาชนในพื้นที่บ้าง เยาวชนบางคนเสนอให้รัฐไทยหาวิธีแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีให้มากยิ่งขึ้น
อย่างมีคุณภาพ ใช้หลักนิติธรรมและเสมอภาค

แต่ก็มีเยาวชนบางส่วนที่มีความรู้สึกเฉยๆ ไม่ได้เคียดแค้นชิงชังอะไร และเยาวชนบางคนก็
รู้สึกเคยชินกับความเป็นพลเมืองของรัฐไทยไปแล้ว และบางคนมองว่าทุกคนควรที่จะอยู่กับ
ปัจจุบันมากกว่าอดีต ไม่ควรเอาเรื่องในอดีตมาทำให้เกิดปัญหาและคนในปัจจุบันก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
เรื่องราวในอดีต เยาวชนบางคนก็รู้สึกสงสารเจ้าหน้าที่ที่ต้องมาปฏิบัติงานในพื้นที่ฯ เพราะต้อง

จากคนในครอบครัวมาอยู่ในพื้นที่ๆ และก็รู้สึกแปลกใจที่เจ้าหน้าที่บางคนมาด้วยความสมัครใจเพื่ออยากดูแลคนในพื้นที่ๆ จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อเจ้าหน้าที่รัฐและรัฐไทยจึงไม่ค่อยอยากให้เจ้าหน้าที่ต้องลงมา เพราะคนในพื้นที่สามจังหวัดอยู่กันได้ ปกครองกันได้เอง เขาชนบางคนมองเหตุการณ์ความไม่สงบๆ ที่เกิดขึ้นว่าเป็นเรื่องปกติของการรวมประเทศให้เป็นหนึ่งเดียว ต้องมีการแย่งชิงดินแดนกันเป็นเรื่องธรรมดา แต่ก็รู้สึกดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยเพราะรู้สึกโชคดีที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทำเพื่อประเทศไทย และมีเยาวชนบางส่วนที่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นต่อกรณีดังกล่าว

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาลำพูนจังหวัดชายแดนภาคใต้ เยาวชนๆ ได้เสนอแนวทางแก้ไขในหลายด้านด้วยกัน คือ

1. เสนอให้มีการเจรจากันอย่างจริงจัง ทั้งสองฝ่ายหันหน้าเข้ามาคุยกันว่าจะตกลงกันอย่างไร
2. การเปิดเวที เปิดพื้นที่ให้ประชาชนในพื้นที่ได้แสดงความคิดเห็นในการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยรัฐเปิดการรับฟังเสียงสะท้อนจากประชาชนอย่างจริงจังและจริงใจ

3. ควรให้มีการถอนทหารออกนอกพื้นที่ รวมถึงคนนอกพื้นที่ด้วย

4. การสร้างความเป็นธรรมในทุกๆ ด้านให้คนในพื้นที่ๆ มากยิ่งขึ้น รวมถึงการพัฒนาสามจังหวัดๆ ให้เท่าเทียมกับพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ

5. ต้องยกเลิก พรก. ฉุกเฉิน กฎอัยการศึก

6. รัฐไทยควรทบทวนผลงานหรือการกระทำที่ผ่านมา และเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีสิทธิมีเสียงในการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่พวกเขาต้องการ

ทั้งนี้ มีเยาวชนบางคนมองว่าการแก้ไขปัญหาลำพูนด้วยงบประมาณและกำลังคนไม่สามารถแก้ไขปัญหาลำพูนได้ เพราะการจะแก้ปัญหาลำพูนนั้นขึ้นอยู่กับจิตใจของแต่ละคน คือ ถ้าแต่ละคนคิดถึงความสุขเหมือนที่ท่านนบีกกล่าวถึงความสงบสุข สันติ ความรุนแรงและเหตุการณ์ความไม่สงบๆ ก็จะไม่เกิดในพื้นที่นี้ แต่ตอนนี้มันแต่คิดที่จะเอาอดีตกลับมา จึงทำให้พื้นที่นี้ไม่เจริญสักที ต้องอยู่แบบนี้ อยู่กับความรุนแรงแต่ละวัน แม้จะฆ่าทุกคน ปัญหามันก็ไม่ยุติ ความสุขสงบก็ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้น แต่มีเยาวชนบางคนที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐ จึงต้องการให้รัฐไทยออกไป ให้คนมลายูมุสลิมอยู่กันเอง เหมือนเดิมเหมือนสมัยอดีตที่ผ่านมา

ประเด็นที่ 11 มุมมองต่อการปกครองตนเอง/การจัดตั้งเขตปกครองพิเศษใน 3 จชต.

จากการสัมภาษณ์ฯ เยาวชนต่อความคิดเห็นเรื่องการปกครองตนเอง/การจัดตั้งเขตปกครองพิเศษในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น เยาวชนฯ มีความคิดเห็นต่อคำถามฯ ดังกล่าวเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกัน โดยเยาวชนฯ ที่เห็นด้วย ส่วนหนึ่งมองว่าหากคนมลายูมุสลิมได้บริหารปกครองกันเองจะได้ไม่เกิดความขัดแย้งหรือมีปัญหากัน จากฐานความคิดที่ว่าเอาคนในพื้นที่มาดูแลดีกว่าเอาคนนอกพื้นที่มาดูแล และความเชื่อที่ว่าคนในพื้นที่ 3 จังหวัดจะรู้จักคนในพื้นที่ดีกว่าคนนอกพื้นที่ รู้ความต้องการของคนในพื้นที่ ก็น่าจะปกครองพื้นที่นี้ได้ดี บางคนมองว่าสามารถปกครองได้ง่ายกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะคนส่วนใหญ่เป็นมุสลิม บางคนมองว่าการปกครองรูปแบบใหม่อาจจะแก้ไขปัญหที่กำลังเกิดขึ้นได้และอาจจะเป็นการแก้ไขได้ในระดับหนึ่ง บางคนเห็นด้วยแต่อยากให้ประชาชนในพื้นที่มีความพร้อมในการปกครอง ดูแลกันเองก่อน แต่มีบางคนเห็นด้วยกับรูปแบบการปกครองที่เป็นเหมือนกรุงเทพมหานคร และพัทยา แต่จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทยและไม่เห็นด้วยกับแนวทางที่สุดโต่งที่แยกเป็นอิสระจากรัฐไทย

สำหรับเยาวชนฯ ที่ไม่เห็นด้วย มองว่า ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้มีแค่มุสลิมอย่างเดียว แต่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม มีหลายศาสนา หลายเชื้อชาติ หลายสัญชาติ ดังนั้นจึงควรคำนึงถึงคนกลุ่มน้อยกลุ่มอื่นๆ ด้วย บางคนไม่เห็นด้วยเพราะมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทย ดังนั้นหากมีการปกครองตนเอง/การจัดตั้งเขตปกครองพิเศษใน 3 จชต. ทำให้มีความรู้สึกว่าได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทย และมีบางคนก็มองว่าความคิดที่จะปกครองตนเองเหมือนในอดีตไม่มีแล้ว เหตุการณ์ฯ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นเรื่องของผลประโยชน์และการแสวงหาอำนาจ บางคนไม่เห็นด้วย เพราะมองว่าไม่สะดวกสบายในการใช้ชีวิตประจำวัน เขตการปกครองพิเศษให้ความรู้สึกว่าเป็นกรอบเล็กๆ กว่าที่อื่นๆ บางคนไม่เห็นด้วยเพราะมองว่าเป็นการให้สิทธิพิเศษกับคนบางกลุ่มมากเกินไป

ทั้งนี้ มีเยาวชนฯ บางคนได้เสนอว่าควรให้ประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้มีการแสดงออกในเรื่องดังกล่าวอย่างกว้างขวางว่าต้องการการกระจายอำนาจหรือการปกครองตนเองให้มาจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก

ประเด็นที่ 12 ความคิดเห็นด้วยต่อขบวนการกู้ชาติปาตานี

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับขบวนการกู้ชาติปาตานี ชาวชนฯ ส่วนใหญ่มีการระมัดระวังในการแสดงความคิดเห็นต่อคำถามดังกล่าว และบางคนก็ไม่ขอตอบคำถาม สำหรับชาวชนฯ ที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับขบวนการกู้ชาติปาตานี เพราะมองว่า ในอดีตคนในพื้นที่ก็อยู่กันได้ปกติ จึงมองว่าขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชเป็นส่วนหนึ่งที่ยุทธศาสตร์จะต่อสู้เพื่อปกครองตนเอง เป็นความพยายามในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการพยายามสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาค ความเป็นกลางให้คนในพื้นที่ ดังนั้นจึงมีการเรียกร้องให้มีการถอนทหารออกจากพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เนื่องจากมองว่าทหารไม่จำเป็นต้องลงมาในพื้นที่เยอะมากมายอย่างในปัจจุบันนี้ คนในพื้นที่อยู่กันแบบพี่น้อง สามารถดูแลกันได้ และบางคนให้เหตุผลว่าพื้นที่นี้มีอัตลักษณ์ของตัวเอง จึงอยากให้พื้นที่นี้เป็นของมลายูมุสลิมที่เป็นอัตลักษณ์ของที่นี่เท่านั้น บางคนเห็นด้วยกับขบวนการกู้ชาติปาตานี แต่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง เพราะความรุนแรงกระทบกับผู้บริสุทธิ์ และชาวชนฯ บางคนสะท้อนว่าหากสิ่งที่ขบวนการฯ ทำไม่ทำให้คนบริสุทธิ์ต้องสูญเสียหรือเสียชีวิตก็อาจจะเข้าไปมีส่วนร่วม ส่วนชาวชนฯ ที่ไม่เห็นด้วยมองว่าคนในพื้นที่ยังไม่พร้อมที่จะปกครองตนเอง จึงไม่เห็นด้วยกับขบวนการฯ และมองว่าปัจจุบันก็ไม่มี ความจำเป็นที่คนมลายูต้องเอาดินแดนคืนเพราะไม่ได้เสียประโยชน์อะไร

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างผ่านกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถสรุปอิทธิพลของภูมิหลังและการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1.สรุปผลการวิจัย

1.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน จากนักศึกษา 7 คณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร คณะรัฐศาสตร์และวิทยาลัยอิสลามศึกษา ซึ่งได้รับแบบสอบถามครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression of Analysis) แบบ Enter ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1.1.1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เป็นเพศชาย จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 เป็นเพศหญิง จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เป็นมลายูมุสลิมที่เป็นชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน ผู้หญิงจะมีมากกว่าเล็กน้อยซึ่งสะท้อนว่าส่วนมากของนักศึกษาในพื้นที่จะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

จังหวัดที่อาศัยอยู่

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน อาศัยอยู่ในจังหวัดปัตตานีมากที่สุด จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาอาศัยอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และอาศัยอยู่ในจังหวัดยะลา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวนมากมาจากพื้นที่จังหวัดปัตตานีเพราะเด็กส่วนใหญ่ชอบเรียนใกล้บ้านของตนเองซึ่งผู้ปกครองก็ต้องการเช่นนั้น ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือเด็กที่มาจากจังหวัดนราธิวาสซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในจังหวัดนราธิวาสอาจจะยังไม่มี ความเข้มแข็งและมีศักยภาพมากพอที่จะดึงดูดให้นักศึกษาในจังหวัดตนเองเข้ามาเรียนในจังหวัดตนเอง

ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นประจำในครัวเรือนมากที่สุด จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาใช้ภาษามลายูและไทยเป็นประจำในครัวเรือน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และใช้ภาษาไทยเป็นประจำในครัวเรือน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ซึ่งข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าสังคมมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีความเข้มแข็งในเรื่องอัตลักษณ์ทางภาษามลายูท้องถิ่น การที่นักศึกษามลายูมุสลิมมากถึงร้อยละ 60 ยังคงพูดภาษามลายูเป็นภาษาในครอบครัวแสดงให้เห็นความเข้มข้นของวัฒนธรรมท้องถิ่น สำหรับผู้ที่พูดภาษาไทยในครอบครัวมีเพียงร้อยละ 6.4 ก็สะท้อนว่าภาษาไทยไม่มีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ แต่การที่ข้อมูลชี้ว่าประมาณร้อยละ 28 – 30 ของนักศึกษาพูดภาษามลายูและไทยก็แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วยเช่นกัน

สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา

ในด้านโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา นั้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 82 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม/ปอเนาะ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่ง ร้อยละ 13.8 จบการศึกษาจากโรงเรียนสามัญของรัฐบาล และร้อยละ 6 ไม่ตอบว่าจบจากโรงเรียนประเภทใด นอกจากนี้แล้วกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนอัสตดฺรียะห์อิสลามียะห์มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 รองลงมาจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนศาสนูปถัมภ์เป็นลำดับที่สาม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมูลนิธิอาชีวะสถาน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสายบุรีอิสลามวิทยา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 เป็นลำดับที่สี่และลำดับที่ห้าตามลำดับ ข้อมูลนี้แสดงว่านักศึกษาหลายมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนมากจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามหรือปอเนาะซึ่งมีจำนวนมากถึงประมาณร้อยละ 80 ซึ่งสะท้อนให้เห็นความเข้มแข็งของระบบการศึกษาที่เป็นฐานส่งเสริมอัตลักษณ์ทางศาสนาและชาติพันธุ์มลายูในจังหวัดชายแดนภาคใต้

การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างเป็นนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างเป็นนักเรียน ได้แก่ กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 237 คน กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา 183 คน สภานักเรียน/กรรมการนักเรียน 173 คน สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา 39 คน และไม่เคยทำกิจกรรม จำนวน 81 คน ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานการทำกิจกรรมในช่วงที่กำลังเรียนในชั้นมัธยม

ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน มีระดับการศึกษาสายศาสนาระดับชานาวิทย์มากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมา มีระดับการศึกษาสายศาสนาระดับมุตาวัดชีส จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 มีระดับการศึกษาสายศาสนาระดับอิบติดาอ์เป็นลำดับที่สาม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าการที่นักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษามาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 80) เมื่อมาดูที่พื้นฐานการศึกษาทางด้านศาสนา ปรากฏว่าส่วนมากจบการศึกษาสายศาสนาในระดับสูงชันชานาวิทย์ (ร้อยละ 47.2) ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดในการศึกษาสายศาสนาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ส่วนที่จบระดับกลางคือมุตาวัดชีสมีจำนวน ร้อยละ 39.8

และที่น้อยที่สุดคือ ระดับอภิศาอิ เป็นจำนวนร้อยละ 7 นักศึกษาส่วนใหญ่จึงได้รับการศึกษาทางด้านศาสนาในระดับค่อนข้างสูงซึ่งส่งผลต่ออิทธิพลความคิดในเรื่องอัตลักษณ์มลายูมุสลิมด้วย

การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดา

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน บิดาหรือมารดาไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชน จำนวน 345 คน ดำรงตำแหน่งกรรมการมัสยิด จำนวน 92 คน ดำรงตำแหน่งกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน จำนวน 33 คน ดำรงตำแหน่งสมาชิก อบต. จำนวน 13 คน ดำรงตำแหน่งชรบ. จำนวน 10 คน ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล จำนวน 7 คน ดำรงตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 6 คน ดำรงตำแหน่งนายก อบต. 5 คน และดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน ข้อมูลชี้ให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่วนมากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้มาจากครอบครัวของผู้นำหรือชนชั้นนำ ดังจะเห็นได้จากการที่ส่วนมากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้ดำรงตำแหน่งสำคัญในชุมชน (ร้อยละ 69) ส่วนที่มาจากครอบครัวชนชั้นนำมีมากที่สุด คือ สายศาสนา ร้อยละ 18 และเป็นกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน ร้อยละ 7

การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง จำนวน 261 คน มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป จำนวน 139 คน สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต จำนวน 71 คน สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน จำนวน 67 คน อยู่ในเหตุการณ์การประท้วงการปราบปราม จำนวน 35 คน ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ จำนวน 17 คน สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ จำนวน 13 คน ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ จำนวน 12 คน ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด จำนวน 10 คน ข้อมูลชี้ให้เห็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจที่ว่านักศึกษามลายูมุสลิมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้หรือร้อยละ 52 ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นอีกด้านหนึ่งว่านักศึกษามลายูมุสลิมอีกประมาณครึ่งหนึ่งเคยมีประสบการณ์โดยตรงหรือโดยอ้อมต่อเหตุการณ์ความไม่สงบๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคู่ที่การมีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไป ซึ่งมีจำนวนมากถึงร้อยละ 28 มีสมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิต ร้อยละ 4 ซึ่งการมีประสบการณ์โดยตรงส่งผลต่อความสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมๆ ด้วย

นักศึกษาสังกัดคณะ

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เป็นนักศึกษาสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 สังกัดคณะวิทยาลัยอิสลามศึกษาเป็นลำดับที่สาม จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 สังกัดคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 สังกัดคณะวิทยาการสื่อสาร จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และ สังกัดคณะศิลปกรรม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

วิธีการเข้าศึกษา (การเป็นนักศึกษาที่มีการโอนย้ายหรือสอบกลับเข้ามาเรียนใหม่)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเข้ามาเรียนตามการรับนักศึกษาปกติ จำนวน 442 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่สอบกลับเข้ามาเรียนใหม่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 เป็นนักศึกษาที่มีการโอนย้ายเข้ามาเรียน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และไม่ตอบ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เข้าร่วม/ทำกิจกรรมระหว่างเป็นนักศึกษา ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา จำนวน 210 คน ไม่เคยทำ/เข้าร่วมกิจกรรมเลย จำนวน 149 คน องค์กรนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา จำนวน 145 คน สถานักศึกษา จำนวน 62 คน องค์กรภาคประชาสังคม จำนวน 55 คน สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย จำนวน 27 คน และอื่นๆ จำนวน 28 คน ข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษามลาญมุสลิมจำนวนมากถึงร้อยละ 42 ทำกิจกรรมในกลุ่มนักศึกษาอิสระหรือชมรมนักศึกษา กลุ่มที่ทำงานด้านองค์กรนักศึกษาหรือสโมสรนักศึกษามีจำนวนร้อยละ 29 ทำงานสถานักศึกษาจำนวนร้อยละ 12 นักศึกษาที่ไม่เคยทำกิจกรรมอะไรเลยมีอยู่ประมาณร้อยละ 30 การที่ผู้ตอบส่วนมากเป็นนักศึกษาที่ทำกิจกรรมก็เพราะว่าในการเก็บแบบสอบถามและเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบที่เป็นนักศึกษาทำกิจกรรมมักจะสะดวกใจและเต็มใจที่จะตอบแบบสอบถามมากกว่ากลุ่มอื่น ทำให้ตัวอย่างของกลุ่มนี้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.1.2.1 ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ3) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1.2.2 ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ 2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ 3) โรงเรียน

เอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2.3 ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ3) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทลูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมนักศึกษาองค์กรภาคประชาสังคมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมเลขที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2.4 ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-สถาบันการศึกษาที่จับชั้นมัธยมศึกษาโดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ 2) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สถาบันการศึกษาที่จับชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 2) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั่วไป และ 3) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมลักษณะมลายูปาตานีเป็นพิเศษที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียน

-การทำหรือไม่ทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

-การเคยหรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรงที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1.3 ผลการวิเคราะห์สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา (นักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีรหัส 53-56) มีสำนึกชาตินิยมมลายูในระดับสูง (มากที่สุด) คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่าง 3 ประเด็น ปรากฏว่า เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี) มีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นชาติพันธุ์มลายูสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ มีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นภาษาและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ซึ่งการที่นักศึกษามุสลิมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีมีสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับมากหรือคะแนนค่อนข้างสูง แสดงว่าพวกเขามีความรู้สึกร่วมกันในความเป็นมลายูมุสลิมปาตานีสองและเมื่อพิจารณาลึกเข้าไปในรายละเอียดสิ่งที่ค้นพบก็คือความสำนึกในด้านชาติพันธุ์มลายูมีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ความสำนึกในภาษาและวัฒนธรรมมลายูซึ่งทั้งสองด้านนี้ได้รับคะแนนระดับสูงมากที่สุดและด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับมาก

เมื่อทำการวิเคราะห์ในแต่ละด้านได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ 2) ด้านภาษาและวัฒนธรรม 3) ด้านชาติพันธุ์มลายู ด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ จากผลการวิเคราะห์สามารถจัดลำดับเนื้อหาชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น่าภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 ข้อเท็จจริงที่ว่าดินแดนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอดีตเคยเป็นรัฐอิสระปกครองตนเองมาก่อนสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.14 และดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นดินแดนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเองที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 โดยกลุ่มคำถามชุดดังกล่าวได้นำนักคะแนนสูงมากในระดับ 4 ขึ้นไป แสดงว่าได้รับความสำคัญเป็นลำดับสูง ส่วนข้อความที่มีคะแนนต่ำในกลุ่มนี้ คือ การอ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่เสมอ คะแนน 3.39 การอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญหรือความเจริญรุ่งเรืองในอดีตได้คะแนน 3.45 และขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี เช่น บิอาร์เอ็น พูโล ฯลฯ มีความชอบธรรมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องและต่อต้านรัฐบาลไทยหรือสยาม มีคะแนน 3.6 แสดงว่าแม้จะมีจิตสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับสูงแต่การศึกษาเข้าใจ

ประวัติศาสตร์และคุณค่าของวัฒนธรรมในอดีตก็ยังคงมีระดับไม่สูงมากนัก และความรู้สึกลอยลางรับต่อขบวนการต่อสู้ชาตินิยมที่ใช้ความรุนแรงก็อยู่ในกลุ่มคะแนนไม่สูงมากโดยเปรียบเทียบกัน

สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม จากผลการวิเคราะห์สามารถจัดลำดับเนื้อหาชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ “พวกเราคือมลายูมุสลิม” เป็นคำกล่าวที่น่าภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 ชาวมลายูมุสลิมควรเชิดชูศาสนาอิสลามและศิลปวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเง็ง สีละ ดิเกร์ฮูลู ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.15 ซึ่งการที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของสามข้อแรกมีระดับสูงสะท้อนว่าความภูมิใจต่อภาษาและวัฒนธรรมมลายูเป็นความหมายในเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรมมากโดยเน้นความเป็นมลายูมุสลิมและศาสนาอิสลามเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังเน้นการมีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ร่องเง็ง สีละ แต่ถ้ามีความหมายเป็นรูปธรรมมากๆ เช่น การใช้ภาษามลายูตัวเขียน เช่น รูมี มีคะแนนต่ำสุดในกลุ่มนี้ (3.68) โดยเฉพาะคำกล่าวของขบวนการชาตินิยมมลายูที่มักกล่าวถึง “ถ้าไม่มีภาษามลายูก็จะไม่มีชาติมลายู” ได้คะแนนในกลุ่มไม่สูงมากนักโดยเปรียบเทียบกับข้อความอื่น ประมาณ 3.86 และการสนับสนุนส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมลายูมุสลิม มีค่าเท่ากับ 3.87 แสดงว่าการสนับสนุนเรื่องภาษาและวัฒนธรรมชาตินิยมมลายูมีความหมายมากกว่าในลักษณะการเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม

สำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู จากผลการวิเคราะห์สามารถจัดลำดับเนื้อหาชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ท่านรู้สึกเสียใจมากกว่าปกติเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ท่านมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปาดานี มีค่าเฉลี่ย 4.28 ควรให้มีการถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.21 แสดงว่ากลุ่มคำถามที่เป็นประเด็นเรื่องสำนึกชาตินิยมมลายูที่เน้นด้านชาติพันธุ์มลายูในเรื่องที่เป็นนามธรรม เช่น การเสียใจต่อข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ได้คะแนนสูงมาก ความรู้สึกภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปัตตานีก็ได้คะแนนสูง การเน้นความสำคัญของความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติ แผ่นดินประวัติศาสตร์ และภาษาวัฒนธรรมมลายูได้คะแนนในกลุ่มสูงเช่นกัน

ความสำนึกชาตินิยมมลายูในด้านชาติพันธุ์จึงมีแนวโน้มว่าเป็นการแสดงออกเชิงนามธรรมและสัญลักษณ์มากกว่าที่เป็นรูปธรรม เว้นแต่เรื่องเฉพาะมาก เช่น การเสียชีวิตของคนมลายูในเหตุการณ์ฯ และความต้องการให้ถอนทหารออกนอกพื้นที่ฯ

เมื่อเปรียบเทียบสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าคะแนนของข้อความที่เกี่ยวกับสำนักในด้านชาติพันธุ์มลายูอยู่ในลำดับคะแนนกลุ่มสูงที่สุด 5 ข้อเป็นจำนวนมาก เช่น ลำดับแรกท่านรู้สึกเสียใจมากกว่าปกติเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ลำดับที่สองท่านมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปาตานี มีค่าเฉลี่ย 4.28 ลำดับที่สามมีสามข้อความที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับที่สาม คือ ควรให้มีการถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้, “พวกเราคือมลายูมุสลิม” เป็นคำกล่าวที่น่าภาคภูมิใจ,ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น่าภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 ลำดับที่สี่คือชาวมลายูมุสลิมควรเชิดชูศาสนาอิสลามและศิลปวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และลำดับที่ห้าคือสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเงืง สีละ ดิเกอร์ฮูลู ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.15 เมื่อดูจากภาพรวมแล้วจึงมีแนวโน้มว่าสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์จะมีคะแนนสูงกว่าด้านประวัติศาสตร์ และด้านภาษาและวัฒนธรรม

ข้อสังเกตสำหรับกลุ่มที่มีคะแนนระดับต่ำสุดในชุดคำถามดังกล่าว ปรากฏว่า การอ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้คะแนนต่ำสุด (3.39) แสดงว่าความสนใจในด้านประวัติศาสตร์ไม่ได้ผ่านการศึกษาและอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้อง การอ่านน้อยทำให้ความสามารถในการอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญของความเจริญรุ่งเรืองในอดีตก็ได้คะแนนต่ำด้วย (3.45) นอกจากนี้ชุดความคิดที่ได้คะแนนต่ำก็คือประเด็นที่ว่าขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี เช่น บีอาร์เอ็น พูโล ฯลฯ มีความชอบธรรมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องและต่อต้านรัฐบาลไทยหรือสยาม (3.60) สะท้อนให้เห็นว่าแม้จะมีสำนักชาตินิยมมลายูค่อนข้างสูง แต่การยอมรับต่อขบวนการต่อสู้เพื่อชาตินิยมมลายูที่ใช้ความรุนแรงก็ไม่สูงเท่าที่ควร แสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มของการยอมรับการต่อสู้เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์และชาตินิยมมลายูที่ไม่ใช้ความรุนแรงมากกว่า

1.1.4 ผลการวิเคราะห์สื่อและการสื่อสารทางการเมือง

-วิเคราะห์การได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยห้าลำดับแรก ได้แก่ ได้รับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต เช่น E-mail Facebook LINE ฯลฯ มากเป็นลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ลำดับถัดมาคือการได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์โดยทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 4.02 ได้รับ

ข่าวสารจากข่าวจากเพื่อนบ้านและคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.51 ข่าวลือจากเพื่อนหรือคนสนิทเป็นลำดับที่สี่ มีค่าเฉลี่ย 3.48 และหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เช่น ไทยรัฐ มติชน ฯลฯ เป็นลำดับที่ห้า มีค่าเฉลี่ย 3.29

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนการสื่อสารทางการเมืองของนักศึกษา มลายูมุสลิมอันมีลักษณะชัดเจนที่ให้ความสำคัญกับสื่อทางอินเทอร์เน็ตและสื่อกระแสหลัก คือ โทรทัศน์ที่ชาวบ้านดูกันโดยทั่วไป ไม่ใช่เคเบิลทีวี นอกจากนี้สื่อระดับบุคคลอย่างไม่เป็นทางการก็มีคะแนนกลุ่มสูงด้วยเช่นกัน เช่น ข่าวจากเพื่อนบ้านในชุมชนและข่าวลือ

คะแนนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อระดับบุคคลในชุมชนสูงกว่าสื่อจากการอ่าน คือ หนังสือพิมพ์ สะท้อนว่าการสื่อสารจะเริ่มจากการดู/การใช้อินเทอร์เน็ตและดูทีวีข่าว โดยทั่วไปบวกกับการพูดคุยกับเพื่อนหรือข่าวลือซึ่งเป็นการสื่อสารไม่เป็นทางการ

สื่อที่ได้คะแนนระดับต่ำสุดคือหอกระจายข่าวในชุมชน ข่าวจากสื่อต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย ไบปลิว ข่าวจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แสดงว่าสื่อในระดับชุมชนที่เป็นทางการกลับไม่ได้รับการยอมรับมากเท่ากับสื่อข่าวจากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการที่เป็นลักษณะพิเศษของการสื่อสารในพื้นที่แห่งนี้

-วิเคราะห์การอ่านหนังสือพิมพ์

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์การอ่านหนังสือพิมพ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยห้าลำดับแรก ได้แก่ อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาอ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และไม่อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดเลย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 หนังสือพิมพ์ข่าวสด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 หนังสือพิมพ์คมชัดลึก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

-วิเคราะห์การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์การติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีต่างๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยห้าลำดับแรก ได้แก่ ติดตามดูรายการโทรทัศน์จากทีวีช่อง 7 มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.19 รองลงมาติดตามดูรายการโทรทัศน์จากทีวีช่อง 3 มีค่าเฉลี่ย 4.01 และติดตามดูรายการโทรทัศน์จากทีวีช่อง 9 อสมท. เป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.43 ทีวีช่อง 5 มีค่าเฉลี่ย 3.08 และลำดับที่ห้าทีวีไทย (ไทยพีบีเอส) มีค่าเฉลี่ย 3.03

ถ้าสังเกตว่าการรับสื่อทางหนังสือพิมพ์และทางสถานีโทรทัศน์เมื่อเรียงตามลำดับความสำคัญของแต่ละด้าน ปรากฏว่าการจัดลำดับสื่อของหนังสือพิมพ์และสถานีโทรทัศน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่แตกต่างจากการจัดลำดับของการเปิดรับสื่อประเภทเดียวกันในระดับประเทศ นอกจากนี้แล้วยังวิเคราะห์ได้ว่าสื่อทางอินเทอร์เน็ตและ

สถานีโทรทัศน์กระแสหลักเป็นสื่อหลักที่มีการใช้กันแพร่หลายที่สุดในกลุ่มนักศึกษามลาญมุสลิม แต่สิ่งที่น่าสนใจก็คือสื่อที่ไม่เป็นทางการหรือสื่อบุคคลก็มีความสำคัญสำหรับพวกเขาด้วย พิจารณาได้จากทำให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างสูงต่อสื่อข่าวสารจากเพื่อนหรือคนในชุมชนและข่าวลือที่เป็นลำดับความสำคัญในลำดับที่สามและสี่มากกว่าสื่อจากหนังสือพิมพ์

สื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อทางโทรทัศน์เป็นสื่อที่รับฟังและดูด้านเดียว ส่วนสื่อบุคคลหรือข่าวลือเป็นสื่อที่ไม่ได้ให้ข้อมูลที่หลากหลายแต่มีความแคบและลึกเฉพาะด้านของชุมชน/สังคมตนเอง สื่อที่น่าจะเปิดให้มีความคิดกว้างกว่าเพราะมีการอ่านหนังสือและวิเคราะห์มากกว่า เช่น หนังสือพิมพ์กลับได้รับความสำคัญเป็นลำดับที่น้อยกว่าสื่ออื่นๆ จึงอาจจะทำให้การเข้าถึงข่าวสารมีข้อจำกัดตามมามาก

-วิเคราะห์สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญ (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลาญ แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลาญมุสลิม)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ บิดา/มารดา/ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาครูสอนศาสนา อูstadhหรือเจ๊ะครูดาคีกา มีค่าเฉลี่ย 4.00 และอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครูมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.90 ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าครอบครัวและผู้นำทางศาสนา/ครูสอนศาสนามีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญ

-วิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญ (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลาญ แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลาญมุสลิม)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ตำรา/หนังสือ มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.74 รองลงมาหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ย 3.47 และนิตยสาร/วารสารมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.20 ดังนั้น จึงสังเกตว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อสำนึกชาตินิยมมลาญ คือ การอ่านตำรา/หนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารและวารสารต่างๆ

-วิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญ (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลาญ แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลาญมุสลิม)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียล

มีเดีย มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.07 รองลงมาโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 และวิทยุมีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.27

-วิเคราะห์สื่อเฉพาะกิจต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เมื่อวิเคราะห์สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ป้ายรณรงค์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.57 รองลงมาวัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธงรูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) มีค่าเฉลี่ย 3.48 และการเดินรณรงค์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูเป็นลำดับที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.41

เมื่อนำการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภทมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย พบว่าการสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากที่สุด คือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รองลงมา คือ สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจมีอิทธิพลเป็นลำดับที่สาม และสื่อสิ่งพิมพ์เป็นลำดับท้ายสุด

โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เฟสบุ๊กและไลน์มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากที่สุด เพราะเป็นสื่อที่สามารถสื่อสารข้อมูล/การปลุกกระดมอุดมการณ์ทางการเมืองได้ลึกที่สุด สื่อที่รองลงมาคือ สื่อบุคคล เช่น พ่อแม่ ครูสอนศาสนาที่มีอิทธิพลต่อความคิดจิตสำนึกมากเช่นกัน ที่น่าสนใจ คือ สื่อเฉพาะกิจ เช่น ป้ายรณรงค์ทางการเมืองและสัญลักษณ์ เช่น ป้ายผ้า การพ่นสีตามผนังก็มีอิทธิพลต่อความคิดด้วย โดยสื่อเฉพาะกิจนี้มีคะแนนลำดับความสำคัญสูงกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ตำรา/หนังสือ หรือหนังสือพิมพ์ดังกล่าว

ดังนั้น โดยสรุปการสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูไปตามีของนักศึกษาฯ มักจะเน้นหนักการสื่อสารเฉพาะด้าน เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ คอมพิวเตอร์และโทรทัศน์มีความสำคัญมาก รองลงมา คือ การพูดคุยกับพ่อแม่ ครูสอนศาสนา อูstadaz อิหม่าม นอกจากนี้แล้วป้ายผ้า โปสเตอร์และสีพ่นตามที่ต่างๆ ก็มีความสำคัญต่อพวกเขามากกว่าการอ่านหนังสือ ตำราและหนังสือพิมพ์

1.1.5 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.1.5.1 การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ บิดา/มารดา/ผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-สื่อเฉพาะกิจที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ สื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสื่อเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

1.1.5.2 การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ ครูสอนศาสนา อูstadhหรือเิจะครูตาดิกา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และวิทยุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-สื่อเฉพาะกิจที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ สื่อเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

1.1.5.3 การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-ไม่มีตัวแปรสื่อเฉพาะกิจตัวแปรใดที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม เพราะทุกตัวแปรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ สื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

1.1.5.4 การสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

-การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญที่ .001

-สื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

-สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ ตำรา/หนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

-สื่อเฉพาะกิจที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

-การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู ได้แก่ สื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสื่อเฉพาะกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

1.1.6 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เมื่อทำการเปรียบเทียบสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิเคราะห์พบว่า การเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.9804 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.5370 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.8588 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.3743 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์มากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 4.0304 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.6222 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรมมากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเป็นเยาวชนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเยาวชนฯ ในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 4.0520 ในขณะที่เยาวชนฯ นอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.6143 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ฯ จะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายูมากกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ

1.1.7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นทางการเมืองระดับประเทศและความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.1.7.1 การรณรงค์ทางการเมืองหรือแนวทางเพื่อปฏิรูปการเมืองของ กปปส. (คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข) ในปัจจุบันมีผลในทางบวกต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมของคนไทยซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีขึ้นหากพวกเขาทำการได้สำเร็จ

จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนในพื้นที่ๆ และนอกพื้นที่พบว่าเยาวชนนอกพื้นที่ๆ มีแนวโน้มเห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าวมากกว่าเยาวชนในพื้นที่ๆ โดยพิจารณาจากค่าร้อยละในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึง ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ๆ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 26.6 ในขณะที่เยาวชนนอกพื้นที่ๆ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 39 ซึ่งให้เห็นถึงความตื่นตัวทางการเมืองและความไว้วางใจทางการเมืองต่อเหตุการณ์วิกฤตทางการเมืองในระดับชาติของเยาวชนนอกพื้นที่ๆ ที่มีมากกว่าเยาวชนในพื้นที่ๆ

ผลการวิเคราะห์พบว่าความเป็นเยาวชนในพื้นที่ๆ และนอกพื้นที่ๆ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็นทางการเมืองในประเด็นดังกล่าว จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างนักศึกษาในพื้นที่ๆ และนักศึกษานอกพื้นที่ๆ พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนในพื้นที่ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.11 เยาวชนนอกพื้นที่ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.45 จึงมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นทางการเมืองในประเด็นดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเยาวชนนอกพื้นที่ๆ มีความตื่นตัวในประเด็นทางการเมืองและความไว้วางใจทางการเมืองต่อเหตุการณ์วิกฤตทางการเมืองในระดับชาติดังกล่าวมากกว่าเยาวชนในพื้นที่ๆ

1.1.7.2 หากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองไปสู่ระบอบเผด็จการหรือไม่เป็นประชาธิปไตย ปัญหาเรื่องสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจจะแก้ไขได้ดีขึ้นกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง

จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าร้อยละในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึงระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 26.60 และเยาวชนนอกพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 24 และระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย ถึง ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 33.40 และเยาวชนนอกพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 31 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างระดับความคิดเห็นในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึง ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง กับระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย ถึง ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งของเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าเยาวชนทั้งในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ยังไม่ค่อยแน่ใจในความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วยต่อข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการยังยึดมั่นในวิถีของระบอบประชาธิปไตย

ผลการวิเคราะห์พบว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวฯ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 2.84 และเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 2.84

1.1.7.3 แนวทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพในปัจจุบันจะแก้ปัญหาสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ

จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าร้อยละในระดับความคิดเห็น เห็นด้วย ถึงระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เยาวชนในพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 49.2 และเยาวชนนอกพื้นที่ มีความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 43 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของเยาวชนทั้งในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ต้องการให้การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้วิธีการที่ไม่ใช้ความรุนแรงและสนับสนุนกระบวนการสันติภาพ เช่น การเจรจา

ผลการวิเคราะห์พบว่าการเป็นเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวฯ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกัน โดยการเป็นเยาวชนในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.55 และเยาวชนนอกพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 3.49 สะท้อนให้เห็นความเชื่อมั่นของเยาวชนทั้งในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ต่อการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพ ซึ่งจะเป็นแก้ปัญหาสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ

1.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เยาวชนฯ จำนวน 28 คน เป็นเพศชาย จำนวน 11 คน เพศหญิง จำนวน 17 คน จากคณะต่างๆ จำนวน 7 คณะๆละ 4 คน ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร คณะรัฐศาสตร์ และวิทยาลัยอิสลามศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ ความสัมพันธ์ในครัวเรือนของเยาวชนฯ ส่วนใหญ่จะมีความสนิทสนม รักใคร่ผูกพันกันระหว่างคนในครอบครัว พ่อแม่/ผู้ปกครองจะไม่บังคับลูก และไม่มีการเฝ้าระวังที่เคร่งครัดตายตัว มีการปรึกษาหารือกันภายในครอบครัวในเรื่องต่างๆ ดังนั้นครอบครัวของเยาวชนฯ จึงค่อนข้างมีความอบอุ่น แต่ฐานะทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของครอบครัวอยู่ในฐานะปานกลาง ถึงขัดสน ครอบครัวส่วนใหญ่บิดาจะเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว และถึงแม้ฐานะจะไม่ได้ร่ำรวย เยาวชนฯ ส่วนใหญ่ก็ยังมีความรู้สึกมีความสุขและมีความมั่นคงเมื่อได้อยู่ในครอบครัว ในประเด็นความสัมพันธ์กับหมู่บ้าน/ชุมชนนั้น เยาวชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกผูกพันกับหมู่บ้านและชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ เพราะอยู่กันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และคนในชุมชนส่วนใหญ่ก็เป็นเครือญาติและญาติพี่น้องกัน แต่เยาวชนอยู่ในวัยศึกษาแล้วเรียนจึงทำให้การเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนค่อนข้างน้อย เพราะไม่มีเวลา และจะสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนได้เมื่อกลับบ้านเท่านั้น แต่เยาวชนส่วนใหญ่ก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนเมื่อชุมชนต้องการ อีกทั้งเยาวชนส่วนใหญ่ได้สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนว่าปัญหาที่สำคัญของชุมชน คือ เรื่องของยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดไปทั่วชุมชน แม้ในสถาบันครอบครัวเอง จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ทุกคนต้องให้ความสนใจและแก้ไข ส่วนในประเด็นการติดตามข่าวสารทั่วไปนั้นเยาวชนบางคนก็ให้ความสนใจติดตามข่าวสารในทุกระดับทั้งชุมชน สังคม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ก็มีเยาวชนบางคนที่ไม่ค่อยติดตามข่าวสารต่างๆ ทั้งนี้การติดตามข่าวสารต่างๆ จึงขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล โดยวิธีที่เยาวชนใช้รับข้อมูลข่าวสารหรือการสื่อสารที่เยาวชนนิยมส่วนมากจะเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่นิยมกันมากคืออินเทอร์เน็ตในรูปแบบของโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ก, ทวิตเตอร์) การแชร์ข้อมูลต่อกันมา เว็บไซต์ต่างๆ เพราะมองว่าเป็นสื่อที่เข้าถึงข้อมูลต่างๆ ได้ง่าย และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักศึกษา ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นิยมนรองลงมาคือ โทรทัศน์และวิทยุ นอกจากนี้ก็มีการรับสื่อผ่านการสื่อสารจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อเฉพาะกิจด้วย ส่วนในประเด็นการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เยาวชนมีการติดตามข่าวสารต่อกรณีดังกล่าวตามความสนใจของแต่ละคน เยาวชนผู้ให้ความสนใจมองว่าจำเป็นต้องติดตามข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากเป็นเรื่องของตัวเอง เป็นเรื่องของพี่น้องมุสลิมในพื้นที่ ดังนั้นทุกคนต้องร่วมมือกัน แต่เยาวชนที่ไม่ให้ความสนใจมองว่ากลัวอันตราย

และมีความรู้สึกเครียด สุขภาพจิตเสียเมื่อต้องรับรู้เรื่องดังกล่าว ซึ่งวิธีการสื่อสารที่เยาวชนนิยมใช้ยังคงเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พวกโซเชียลมีเดีย และโทรทัศน์ วิทยุ เช่นกัน ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ก็มีบ้างในประเด็นการติดตามปัญหาเรื่องราวศาสนาอิสลาม เยาวชนบางคนก็ให้การติดตามศึกษาอยู่ตลอด เพราะมองว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เรื่องศาสนาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน อีกทั้งเรื่องศาสนาก็ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เกิด ซึ่งการสื่อสารที่นิยมใช้ก็ยังเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์พวกโซเชียลมีเดีย และโทรทัศน์ วิทยุ เช่นกัน รวมถึงสื่อบุคคล ได้แก่ ผู้นำชุมชน เพื่อน/คนใกล้ชิด ในประเด็นการติดตามเรื่องราวของคนมุสลิมในต่างประเทศ เยาวชนส่วนใหญ่มีการติดตามในระดับปานกลาง เยาวชนฯที่ให้การติดตามมองว่าหากเป็นเรื่องราวของพี่น้องมุสลิมไม่ว่าที่ไหนในโลกใบนี้คือพี่น้องกัน จึงจำเป็นต้องรับรู้ความเคลื่อนไหว เหตุการณ์ ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นแก่พี่น้องมุสลิมเพื่อจะได้ช่วยแก้ไขปัญหาเท่าที่จะทำได้ ซึ่งการสื่อสารที่นิยมใช้ก็ยังเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์พวกโซเชียลมีเดีย และโทรทัศน์ เช่น ช่องไวท์ชาแนล ในประเด็นระดับสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น เยาวชนส่วนใหญ่มีสำนักชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับมาก โดยเยาวชนฯ จะมีความภาคภูมิใจในด้านศิลปวัฒนธรรม การมีเอกลักษณ์เฉพาะ ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ปาตานี ศาสนาอิสลาม ชาติพันธุ์มลายู ความสามารถทางภาษาที่สามารถพูดได้หลายภาษา และความรู้สึกผูกพันกับคนในพื้นที่ แต่ก็มีเยาวชนบางส่วนที่มีความรู้สึกภูมิใจในระดับปานกลาง เพราะมองว่าพื้นที่ๆ สามจังหวัดก็เหมือนพื้นที่อื่นๆ ส่วนในประเด็นสิ่งที่ปลูกฝังและหล่อหลอมความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม นั้นเกิดจากคนในครอบครัว ประวัติศาสตร์ปาตานี ประเพณีและวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ ภาษา การแต่งกาย ศาสนาอิสลาม ครู/อาจารย์ โต๊ะครู อุस्ताซ ส่วนในประเด็นการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สื่อบุคคล ได้แก่ บิดา/มารดา ญาติพี่น้อง อุस्ताซ เพื่อน/คนใกล้ชิด มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูมากที่สุด รองลงมาเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย โทรทัศน์ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเฉพาะกิจมีผลอยู่บ้าง ต่อมาในประเด็นมุมมองต่อปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น เยาวชนไม่ต้องการให้เกิดความรุนแรงขึ้นในพื้นที่นี้ และไม่ต้องการให้คนภายนอกมองภาพลักษณ์ของคนมุสลิมว่าเป็นพวกหัวรุนแรงและมองพื้นที่ๆ ว่าเป็นพื้นที่ที่มีแต่ความรุนแรง และความรู้สึกหรือมุมมองที่มีต่อทางการไทยนั้นเยาวชนบางส่วนให้การยอมรับรัฐไทย และบางส่วนก็ไม่ให้การยอมรับรัฐไทย โดยเยาวชนได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาระดับจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ 1)การเจรจากันอย่างจริงจัง 2)การเปิดเวที เปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น 3)ควรให้มีการถอนทหารออกนอกพื้นที่ 4)การสร้างความเป็นธรรมในทุกๆด้านให้แก่คนในพื้นที่ 5)ยกเลิก พรก.ฉุกเฉิน กฎ

อัยการศึกษา 6) ประเทศไทยควรทบทวนผลงานหรือการกระทำที่ผ่านมา ส่วนในประเด็นมุมมองต่อการปกครองตนเอง/การจัดตั้งเขตปกครองพิเศษใน 3 เขต. นั้นมีทั้งเยาวชนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เยาวชนที่เห็นด้วยมองว่าควรให้คนในพื้นที่ปกครองดูแลกันเอง เพราะเข้าใจความต้องการของคนในพื้นที่ได้ดีกว่าคนนอก และอาจจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนเยาวชนที่ไม่เห็นด้วยเพราะอาจกระทบกับการดำเนินชีวิตประจำวัน และบางคนเริ่มเคยชินกับการเป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทย และสุดท้าย ประเด็นความคิดเห็นต่อขบวนการกู้ชาติปาตานี ซึ่งเยาวชนฯ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นด้วย เพราะมองว่ากลุ่มขบวนการพยายามสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาคให้แก่คนในพื้นที่ แต่เยาวชนที่เห็นด้วยกับขบวนการบางส่วนก็ไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง และเยาวชนที่ไม่เห็นด้วย ส่วนเยาวชนฯ ที่ไม่เห็นด้วยมองว่าคนในพื้นที่ยังไม่พร้อมที่จะปกครองตนเอง จึงไม่เห็นด้วยกับขบวนการฯ และมองว่าปัจจุบันก็ไม่มีควมจำเป็นที่คนมลายูต้องเอาดินแดนคืนเพราะไม่ได้เสียประโยชน์อะไร

2.อภิปรายผล

การสื่อสารทางการเมืองสอดคล้องกับแบบจำลองของลาสเวลล์ (The Laswell Model) (รจิตลักษณ์ แสงอุไร 2548) ที่ได้ชี้ว่าการสื่อสารมีหน้าที่ในสังคม เช่น การสร้างความสัมพันธ์ในสังคมและการถ่ายทอดมรดกทางสังคมให้แก่คนรุ่นใหม่ โดยผลจากการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าสภาพภูมิหลังและการสื่อสารทางการเมืองทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจได้ทำหน้าที่สร้างสำนึกชาตินิยมมลายูให้แก่เยาวชนฯ โดยตรง ตั้งแต่แรกเกิดที่ได้รับการปลูกฝัง บ่มเพาะจากครอบครัวในเรื่องวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงชาติพันธุ์มลายูและศาสนาอิสลาม โดยการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้ผ่านนอกจากผ่านครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน/คนใกล้ชิดแล้ว ยังมีสถาบันทางศาสนา สถาบันทางสังคม โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและบริบทในด้านต่างของสังคมมลายูมุสลิมที่ได้ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้ ที่ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกความเป็นมลายูมุสลิมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะต่างจากคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงชาติพันธุ์มลายูด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชิต ทนงค์ (2550) ที่ได้ทำการศึกษากการสื่อสารทางการเมืองกับการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การสื่อสารทางการเมืองให้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี

สื่อที่สำคัญ คือ สื่อบุคคล (Human Media) โดยการจำแนกของเกสินี จุฑาวิจิตร (2548) ได้มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษามากที่สุด เพราะสื่อบุคคลมีความสำคัญมากในการถ่ายทอดมรดกทางสังคมซึ่งในงานวิจัยนี้ได้แก่ชาตินิยมมลายูที่มีการถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของปาตานี ภาษาและวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะต่างจากพื้นที่อื่นๆของประเทศไทย และชาติพันธุ์มลายูที่ทำให้เยาวชนฯ เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม จุดเด่นของสื่อบุคคล คือ การสื่อสารแบบเห็นหน้าคำตา (Face-to-Face Communication) และการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กัน คือ เป็นการสนทนาและสามารถโต้ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัว จากการสัมภาษณ์เชิงลึก เยาวชนฯ เองก็ได้สะท้อนให้เห็นว่าสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา/มารดา ญาติพี่น้อง อุซตาส เพื่อน/คนใกล้ชิด มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด เพราะสื่อบุคคลมีการใช้ Eye Contact ในการสื่อความหมาย อารมณ์ความรู้สึกที่เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารแบบเห็นหน้าคำตา (Face-to-Face Communication) และการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) ทำให้เยาวชนสามารถรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกได้ดีกว่าการสื่อสารทางการเมืองด้วยวิธีอื่นๆ อีกทั้งเยาวชนฯ ให้ความสำคัญและมักเชื่อฟังคนใกล้ชิด โดยเฉพาะพ่อแม่ อุซตาส ครู ที่การสื่อสารมักจะเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ส่วนตัว มีความผูกพันใกล้ชิด ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของสื่อบุคคลที่วิธีการสื่อสารจะไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัว ดังนั้นสื่อบุคคลจึงมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการโน้มน้าวจูงใจให้บุคคลสามารถเปลี่ยนทัศนคติได้

Almond and Coleman (อ้างถึงในสิทธิพันธ์ พุทธหุน 2544) กล่าวถึงการสื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพคือ มีการถ่ายทอดข่าวสารความรู้ทางการเมืองในคนกลุ่มต่างๆ ดังนั้นการที่สำนึกชาตินิยมมลายูแผ่กระจายไปสู่กลุ่มคนรุ่นใหม่ก็โดยการสื่อสารทางการเมืองเช่นนี้ ซึ่งเห็นได้ชัดจากการสัมภาษณ์กรณีเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ที่เยาวชนฯ ส่วนใหญ่ได้รับรู้เรื่องราวของประเทศไทยที่กระทำต่อชาวมลายูมุสลิมอย่างโหดร้าย ป่าเถื่อน ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย โดยการปลูกฝังตั้งแต่ครอบครัว เรื่องเล่าจากคนเฒ่าคนแก่ บรรพบุรุษ โดยเฉพาะระบบโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ได้ถูกปลูกฝังแก่เยาวชนฯ ทำให้เยาวชนฯ ดังกล่าวเกิดความเชื่อถือและมีอคติต่อรัฐไทย ซึ่งเยาวชนฯ ส่วนหนึ่งก็ยอมรับว่าก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัยก็เชื่อเรื่องราวดังกล่าวเป็นอย่างมาก แต่เมื่อเข้าเรียนมหาวิทยาลัยฯ แล้วได้มีการรับรู้ข้อมูลด้านอื่นๆเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการคิดวิเคราะห์และไตร่ตรองมากกว่าเดิม ทำให้เกิดการฟังหูไว้หู มีการหาข้อมูลต่างๆ การสอบถามจากผู้รู้ก่อนที่จะเชื่อในเรื่องราวใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชินวัฒน์ แม้นเดช (2555) ที่ได้ทำการศึกษากระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการก่อ

ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และแนวทางในการหยุดยั้ง ที่พบว่ามีการพยายามปลุกกระดมบ่มเพาะสร้างจิตสำนึกมวลชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาเป็นหลัก ตามแผนการปฏิวัติขั้น ๗ ขั้นตอน โดยเครื่องมือสำคัญของการปลุกจิตสำนึกมลายูปัตตานี คือ ประวัติศาสตร์ปาตานี ชาติพันธุ์มลายู และรัฐอิสลาม ดังนั้นเยาวชนที่ได้ผ่านกระบวนการกล่อมเกลาดังกล่าวจึงมีสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับสูงซึ่งเป็นการถูกปลูกฝังก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการถ่ายทอด ปลูกฝังเรื่องราวดังกล่าวแก่เยาวชนฯ จนทำให้เกิดสำนึกชาตินิยมมลายูนั้นเป็นการสื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

อีกทั้งปฏิบัติการข่าวสารของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สุรชาติ บำรุงสุข 2553) ยังเป็นการสื่อสารทางการเมืองที่สำคัญอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญในทุกขั้นตอนของการชักชวนเยาวชน ซึ่งขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญและเป็นขั้นตอนแรกของการชักชวนเยาวชน คือ การสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่าเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษามีระดับสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 โดยมีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นชาติพันธุ์มลายูสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ มีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นภาษาและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ซึ่งเยาวชนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่จบจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาซึ่งงานวิจัยนี้ค้นพบเช่นเดียวกันว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษ มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู รวมถึงชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม และชาติพันธุ์มลายูด้วย แสดงให้เห็นถึงปฏิบัติการข่าวสารของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสิทธิภาพ ทรงพลังและเข้าถึงประชาชนมลายูมุสลิมในพื้นที่ฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งอ้อ เล่าสง (2549) เกี่ยวกับการสร้างข่าวลือที่มีประสิทธิภาพของกลุ่มขบวนการฯ จนนำไปสู่กรณีเหตุการณ์โจรนิจจาและเหตุการณ์จับนาวิกโยธินในหมู่บ้านบือนังก็ือเปาะ ตำบลตันหยงมัส และหมู่บ้านตันหยงลิโม อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

จากความหมายของวาทกรรมที่ผู้วิจัยสรุปมาจากนักวิชาการท่านต่างๆ นั้น วาทกรรมจึงเป็นระบบและกระบวนการในการสร้าง/ผลิตอัตลักษณ์ และความหมายของสิ่งต่างๆ ในสังคมมนุษย์ รวมถึงความรู้ กฎเกณฑ์ และข้อปฏิบัติทางสังคม ซึ่งวาทกรรมจะสร้างสิ่งที่เรียกว่าความรู้ และความจริงในสังคมจึงผูกโยงอยู่กับอำนาจที่จะกำหนดระบบคิด วิธีคิดของมนุษย์ในสังคม และความรู้ความจริงก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อบริบทเปลี่ยนไป และจากแนวคิดวาทกรรมที่ธีรยุทธ บุญมี (2551) ได้นำเสนอไว้ว่าวาทกรรมจะเป็นตัวกำหนดความคิดและวิธีคิดของมนุษย์ อีกทั้งบางครั้งทำ

หน้าที่อุดมการณ์ด้วยอันส่งผลต่อรูปแบบการดำรงชีวิต และปฏิสัมพันธ์ต่างๆในสังคมของมนุษย์ ซึ่งเป็นเรื่องของอำนาจและความรู้ นั่น เมื่อนำมาพิจารณากรณีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เช่นเดียวกันที่มีการพยายามสร้างวาทกรรมเพื่อช่วงชิงอำนาจในการนำและการดึงมวลชน กลุ่มขบวนการฯ ได้สร้างวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน ได้สร้างให้เกิดสิ่งที่เรียกว่าชาตินิยมมลายู อันประกอบด้วยแนวคิดชาตินิยม แนวคิดชาติพันธุ์และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ อันเป็นความสัมพันธ์ทางอำนาจการเมืองรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า “การเมืองแห่งอัตลักษณ์” ซึ่งเป็นการสร้างชุมชนจินตนาการขึ้นมาใหม่บนพื้นฐานของความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันเพื่อสร้างความเป็นเรา เป็นเขา ขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า เขาชนฯ ส่วนใหญ่มีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมในระดับสูงทั้งจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ว่าชาวมลายูมุสลิมมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากที่อื่น เช่น เรื่องภาษา ศิลปวัฒนธรรม การแต่งกาย (ที่มองว่าเคร่งครัดกว่าในพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ) การได้นับถือศาสนาอิสลามที่เป็นศาสนาที่สมบูรณ์แบบที่สุดและถูกต้องที่สุด เป็นต้น ดังนั้นจากพื้นฐานแนวคิดดังกล่าว จึงสามารถกล่าวได้ว่าวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีโดยการผูกโยงประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมได้สร้างให้เขาชนมุสลิมเกิดสำนึกชาตินิยมมลายูได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ได้สร้างความเป็นเขา เป็นเราที่เด่นชัด มีอำนาจในการครอบงำวิถีคิดรวมถึงแนวทางในการดำเนินชีวิตด้วย

สำหรับประเด็นศาสนาอิสลามกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าเหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเมื่อมองจากสาเหตุหลักแล้วไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามเลย ในมุมมองของคันแคน แม็กคาร์โกล (2555) มองว่าศาสนาอิสลามเป็นเพียงเครื่องมือที่อุตสาหไซใช้โน้มน้าวและชักจูงให้เขาชนเข้าร่วมกลุ่มขบวนการฯ ซึ่งอ้างอิงหลักศาสนาและเป็นการสร้างความชอบธรรมในการต่อสู้ของกลุ่มขบวนการฯ ตามการสร้างวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของชัยวัฒน์ สถาอานันท์ (2539) ที่ว่าศาสนาไม่ใช่สาเหตุความรุนแรง แต่ศาสนาถูกนำมาเป็นข้ออ้างและสร้างความชอบธรรมให้กับการกระทำของตนและกลุ่มตน ดังเช่นกรณีความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศาสนาอิสลามถูกนำมาใช้เป็นทั้งวิธีการและเป้าหมายของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบฯ

ผลของการสื่อสารทางการเมืองทำให้การเมืองแห่งอัตลักษณ์เข้มข้นมากขึ้น จากงานวิจัยของศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรีและคณะฯ (2550) ที่กล่าวถึงปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่าเป็นการเมืองแห่งอัตลักษณ์ที่ให้ความสนใจกับการสร้างความเป็นเรา เป็นอื่นอย่างเข้มข้นทำให้เกิดวาท

กรรมและสัญลักษณ์ทางการเมืองที่ซับซ้อนและรุนแรง ซึ่งประเด็นปัญหาความเป็นชายขอบเป็นความต่อเนื่องทางประวัติศาสตร์ที่สืบเนื่องยาวนานและถูกสร้างขึ้นใหม่ให้มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้นก็ด้วยวิธีการสื่อสารทางการเมืองดังกล่าว นั่นเอง การศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ เทียนศิริ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาการปลูกฝังความคิดทางการเมืองของผู้ก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปลูกฝังความคิดทางการเมืองของผู้ก่อความไม่สงบฯ ซึ่งสาระสำคัญในการปลูกฝังแนวความคิด คือ เรื่องความต้องการแบ่งแยกดินแดนปกครองตนเอง

อีกทั้ง จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับสำนึกชาตินิยมมลายูระหว่างเยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และเยาวชนนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าเยาวชนในพื้นที่ฯ มีสำนึกชาตินิยมมลายูสูงกว่าการเป็นเยาวชนนอกพื้นที่ฯ ทั้งด้านประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมและชาติพันธุ์มลายู จึงแสดงให้เห็นชัดถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูผ่านการสื่อสาร ทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ อันเป็นผลมาจากวาทกรรมการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีที่ผูกโยงเรื่องราวประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมเข้าด้วยกัน

นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสัมภาษณ์มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ดังนี้

ประเด็นแรก จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา โดยทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ 2 ตัวแปร คือ ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ 3 ตัวแปร คือ ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษ พบว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูมากที่สุด และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่าเยาวชนฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลจากการค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนฯ โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์มลายูปาตานีเป็นพิเศษ และผลจากการค้นพบนี้สามารถนำไปยืนยันได้

ว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามบางแห่งที่มีแนวโน้มส่งเสริมอัตลักษณ์หลายปาดานีเป็นพิเศษ มีอิทธิพลและบทบาทที่สำคัญสำหรับการสร้างแนวคิด แนวร่วมกลุ่มขบวนการฯ ให้กับเยาวชนฯ ซึ่งบุคคลที่มีบทบาทในการปลูกฝังจิตสำนึกที่สำคัญดังกล่าว คือ อุตตาสซ แต่ข้อควรระวังก็คือ รัฐควรใช้นโยบายและมาตรการส่งเสริมอัตลักษณ์ในเชิงบวก เช่น การเปิดพื้นที่การสื่อสารทางการเมืองและประชาธิปไตยเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ในวงกว้างแทนที่จะไปปิดกั้นหรือข่มขู่คุกคาม/ปิดกั้นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามฯ เหล่านี้ เพื่อมิให้เกิดผลในการต่อต้านความชอบธรรมของรัฐในพื้นที่ ดังนั้น แนวทางสันติภาพหรือกระบวนการสันติภาพเพื่อให้มีการพูดคุย (Dialogue) จึงควรได้รับการสนับสนุนในทุกระดับเพื่อสร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ

ประเด็นที่สอง จากการวิเคราะห์สื่อบุคคลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ พบว่า กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านมีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่เป็นการสร้างสำนึกชาตินิยมในด้านลบ จากค่าสถิติ $B = -.091$ ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่า เนื่องจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านเป็นตัวแทนของทางรัฐไทย เป็นคนของรัฐไทย เป็นพวกทรยศหักหลังคนมลายูด้วยกันเอง ทำให้คนมลายูด้อยค่าเสียดินแดนไปให้รัฐไทย ดังนั้น จึงเป็นมูนาฟิก (คนมุสลิมที่กลับกลอก) หรือคนที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือรัฐ (รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช 2556) จึงเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้เยาวชนฯ เกิดสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์จากการถูกหักหลังจากคนมลายูด้วยกันเอง ดังนั้น รัฐจึงไม่ควรใช้นโยบายส่งเสริมผู้นำท้องถิ่นให้ไปขัดแย้งกันเองกับคนในพื้นที่ของตนเอง

ประเด็นที่สาม จากการสัมภาษณ์พบว่าแม้ว่าเยาวชนจะมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมอยู่ในระดับมาก และเยาวชนบางส่วนเห็นด้วยกับขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาดานี แต่มีเยาวชนส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงของกลุ่มขบวนการฯ อีกทั้งเยาวชนบางส่วนก็เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทย มีความจงรักภักดีในพระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบัน ดังนั้นจึงตั้งข้อสังเกตได้ว่า เยาวชนมลายูมุสลิมรุ่นใหม่ส่วนหนึ่งได้ถูกผนวกเอาอารมณ์ ความรู้สึกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทยแล้ว การมีชีวิตที่สะดวกสบายในปัจจุบัน จึงทำให้ไม่อยากต่อสู้เพื่อการแบ่งแยกดินแดนที่ไม่รู้อนาคตว่าเมื่อแบ่งแยกไปแล้วจะมีความสะดวกสบายดังเดิมหรือไม่ กอรปกับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจากระดับมัธยมศึกษาเป็นระดับมหาวิทยาลัยช่วยทำให้เยาวชนฯ เกิดความคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง การหาข้อมูลมาประกอบสิ่งที่ได้รับรู้รับฟังโดยไม่ตัดสินไปในทันทีทันใด ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจ และมองปัญหาอย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้น มีความประนีประนอม ไม่สนับสนุนการใช้ความรุนแรง ดังนั้นอุดมการณ์แบ่งแยกดินแดนในปัจจุบันอาจจะสลายสิ้นคลอนในกลุ่มเยาวชนบางคนไปตามกาลเวลา ดังนั้น การพัฒนาและสร้างคนรุ่นใหม่ในระบบการศึกษา จึงควรจะทำให้ความสำคัญจากนโยบายของรัฐ

ประเด็นที่สี่ แม้ว่าเยาวชนส่วนหนึ่งเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทย มีความจงรักภักดีในพระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบันดังกล่าวไปแล้ว แต่เยาวชนส่วนใหญ่ก็ยังมีความรู้สึกและมีสำนึกชาตินิยมมลายูในระดับสูง และมีกลุ่มเยาวชนส่วนหนึ่งต้องการเอกราชปาตานีแต่ไม่เห็นด้วยกับแนวทางการใช้ความรุนแรง ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าเยาวชนฯ เห็นด้วยกับแนวความคิดการปกครองตนเองและเอกราชปาตานีและพร้อมที่จะเข้าร่วมกลุ่มขบวนการฯ หากเป็นไปได้ด้วยสันติวิธีและการไม่ใช้ความรุนแรง อีกทั้งยังมีเยาวชนฯ อีกกลุ่มที่ยังสงวนท่าทีในการตอบคำถามต่อประเด็นเรื่องการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งผู้วิจัยคาดคะเนว่ากลุ่มเยาวชนฯ ดังกล่าวมีแนวโน้มความคิดเป็นไปในทิศทางความต้องการเป็นรัฐอิสระปกครองตนเองของปาตานี แต่ต้องเป็นไปด้วยแนวทางสันติวิธีและไม่ใช้ความรุนแรง ดังนั้น ความรู้สึกหวาดระแวงไม่ไว้วางใจ จึงยังคงมีอยู่ไม่น้อยในปัจจุบัน แม้จะมีการเปิดให้มีส่วนร่วมมากขึ้นจากนโยบายรัฐในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยการเน้นความสำคัญต่อนโยบายสร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจต่อเยาวชนรุ่นใหม่ด้วยการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมทางการเมืองและให้โอกาสทางการศึกษา เช่น การให้ทุนสนับสนุนการศึกษาและอาชีพ เป็นต้น

สุดท้ายนี้ จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลและตอบคำถามการวิจัยฯ ดังกล่าวได้ ดังนี้

1.สภาพภูมิหลัง ได้แก่ ภาษาที่ใช้พูดเป็นประจำในครัวเรือน สถาบันการศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ และการเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษา มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา

2.การสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยสื่อบุคคลที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง และอิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ ตำรา/หนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย และสื่อเฉพาะกิจที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู ได้แก่ วัตถุสิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของทางราชการ)

3.เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีระดับสำนึกชาตินิยมมลายูอยู่ในระดับสูง (มาก) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง 3 ประเด็น ปรากฏว่าเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา (นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี) มีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นชาติพันธุ์มลายูสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ มีสำนึกชาตินิยม

มลายูในประเด็นภาษาและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีสำนึกชาตินิยมมลายูในประเด็นประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 การนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ในระดับสูง ดังนั้น การวางนโยบายจากภาครัฐในด้านต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาคุณภาพชีวิต ฯลฯ ควรมีความสอดคล้องกับความเป็นชาติพันธุ์และอัตลักษณ์มลายูมุสลิม

3.1.2 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เยาวชนส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงของกลุ่มขบวนการฯ และเยาวชนบางส่วนก็เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของรัฐไทย มีความจงรักภักดีในพระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบัน ดังนั้น รัฐไทยจึงควรดำเนินนโยบายเร่งด่วน คือ สร้างความเป็นธรรมและสร้างโอกาสที่เท่าเทียมกันให้แก่เยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกับพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ แสดงให้เยาวชนและคนในพื้นที่เห็นความจริงจังและจริงจังของรัฐไทยต่อการดูแลประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำการศึกษาเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อจะให้เห็นภาพรวมของสำนึกชาตินิยมมลายู ทัศนคติของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

3.2.2 ควรทำการศึกษาสำนึกชาตินิยมมลายูในประชากรกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ ประชาชนทั่วไป เด็กและเยาวชนในระดับต่างๆ เพื่อให้เห็นระดับสำนึกชาตินิยมมลายูของประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.2.3 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระดับสำนึกชาตินิยมมลายูระหว่างกลุ่มต่างๆ เช่น ระหว่างกลุ่มเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษา กับกลุ่มเยาวชนมุสลิมระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา หรือ ระหว่างกลุ่มเยาวชนมุสลิมกับประชาชนทั่วไป เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ อิศวทรเดชา. 2553. *การสื่อสารของมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณ์ ทองเลิศ. 2540. *สื่อมวลชนการเมืองและวัฒนธรรมองค์กรร่วมแห่งสายสัมพันธ์ของวิถีชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง.
- กองบรรณาธิการ. 2550. สงครามความคิด การต่อสู้ยึดเชื้อ. ใน *DeepsouthBOOKAZINE สงครามความคิดการต่อสู้ยึดเชื้อ Volume 2*, 28-77. กรุงเทพมหานคร: หจก.ภาพพิมพ์.
- กองบรรณาธิการ. 2551. ปฏิบัติการข่าวสาร จุดชนวน ‘สงครามความรู้ลึก’. *DeepsouthBOOKAZINE สงครามความรู้ลึกปม ลึก ไฟใต้*, Volume 3, 32-63. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- กิ่งอ้อ เล่าสง. 2549. การปฏิบัติการข่าวสาร ข่าวลือ และแบบแผนพฤติกรรมฝูงชนวุ่นวาย: กรณีศึกษาเปรียบเทียบเหตุการณ์โจรนิินจาและเหตุการณ์จับนาวิกโยธินในภาคใต้ของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มานุษยวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชามานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิ่งอ้อ เล่าสง. 2551. *ถอดรหัสไฟใต้*. สมุทรปราการ: บริษัท เกียวโด เนชั่น พรินติ้ง เซอร์วิส จำกัด.
- กิติมา อมรทัตและอิมรอน มะดุลีม. 2541. *ปรัชญาอิสลาม ภาค 1 ประวัติและหลักการของปรัชญาอิสลาม*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อิสลามิกอะเคเดมี.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. 2548. *การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- จักษ์ พันธุ์เพชร. 2552. *รัฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: บริษัท มายด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.

จุฬาพรวิทย์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต. 2550. *วัฒนธรรม การสื่อสารและอัตลักษณ์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอกทีฟ พริ้นท์ จำกัด.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. 2539. *สันติทฤษฎีวิถีวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกมลคีมทอง.

ชาย โพธิ์สีดา. 2550. *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

ชินวัฒน์ แม้นเดช. (2555). กระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิกองค์กรการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบ. ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และแนวทางในการหยุดยั้ง. เอกสารวิจัย. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2554. *แนะนำสฤตความคิดหลังโครงสร้างนิยม (Introducing Poststructuralism)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2554. *วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณ์ และความเป็นอื่น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิภาษา.

ณัชชาภัทร อุ๋นตรงจิตร. 2550. *รัฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 5 (ฉบับพิมพ์เพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมดาเพรส จำกัด.

ดันแคน แม็กคาร์โก. 2555. *นิกแผ่นดินอิสลามและปัญหาความชอบธรรมในภาคใต้ ประเทศไทย*. แปลจากเรื่อง *Tearing Apart the Land: Islam and Legitimacy in Southern Thailand* โดย ณัฐชยานันท์ วันอรุณวงศ์, ผู้แปล. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คปไฟ.

ดำรง วรรณสิงห์. 2545. ความสำนึกในชาตินิยมของนักเรียนนายร้อยโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชเนศ อภรณ์สุวรรณ. 2551. *ความเป็นมาของทฤษฎีแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ของไทย*.
สมุทรปราการ: ไม่ทราบสถานที่พิมพ์.
- ธีรยุทธ บุญมี. 2546. *ชาตินิยมและหลังชาตินิยม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท โรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด.
- ธีรยุทธ บุญมี. 2551. *มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิภาษา.
- นภคธ อินนา. 2549. *ไอทีกับการเมืองไทย*. กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักท์.
- นเรศน์ วงศ์สุวรรณ. 2549. ความรุนแรง ความจริง และกระบวนการแก้ปัญหา 3 จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ในยุคหลังทักษิณ. *วารสารอินโดจีน ฉบับวิกฤตไฟใต้*, ปีที่ 7 ฉบับที่ 1:
159-204.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2548. ปาฐกถานำ เรื่อง “หลากหลายมิติของมุสลิมศึกษา”. *เอเชียปริทัศน์*.
26(2): 1-5.
- บะห์รุณ. 2551. *ประวัติศาสตร์ลัทธิประหลาด: ประวัติศาสตร์ปาตานีฉบับคนบ้านๆ*.
กรุงเทพมหานคร: หจก.เม็ดทรายพริ้นติ้ง.
- เบน แอนเดอร์สัน. 2552. *ชุมชนจินตกรรม: บทสะท้อนว่าด้วยกำเนิดและการแพร่ขยายของ
ชาตินิยม*. พิมพ์ครั้งที่ 2 แปลจากเรื่อง *Imagined Communities: Reflections on the Origin
and Spread of Nationalism* โดย ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, บรรณาธิการแปล.
กรุงเทพมหานคร: Green Print Co.Ltd.
- ประมะ สตะเวทิน. 2546. *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- ประมะ สตะเวทิน. 2546. *หลักนิเทศศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสิทธิ์ ลิปรีชา. 2547. “การสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง”

วาทกรรมอัตลักษณ์ หนังสือรวมบทความจากการประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยาครั้งที่ 2 เรื่องชาติและชาติพันธุ์, วิชาส ปรัชญาภรณ์, บรรณาธิการ. หน้า 31-72. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

ประสิทธิ์ เมฆสุวรรณ. (2551). ยี่รูททางทหาร ยี่ตั้งรับทางการเมือง: แนวโน้มความรุนแรงเชิง

คุณภาพ ปี 2551. *DeepsouthBOOKAZINE* สงครามความรู้ลึก ปม ลึก ไฟใต้, Volume 3, 20-30. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

ปนัดดา บุญยสารระนัย. 2547. “การฟื้นฟูและสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวอาข่าในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน” วาทกรรมอัตลักษณ์ หนังสือรวมบทความจากการประชุม

ประจำปีทางมานุษยวิทยาครั้งที่ 2 เรื่องชาติและชาติพันธุ์. วิชาส ปรัชญาภรณ์, บรรณาธิการ. หน้า 169-198. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

พัชนี เขยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. 2538. *แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.*

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เยล โล้การพิมพ์ (1988) จำกัด.

เฟรด เอส ซีเบอร์ท, เชออดอร์ พีเตอร์สัน, วิลเลอร์ แชรม. 2551. *ทฤษฎีสื่อสารมวลชน.*

พิมพ์ครั้งที่ 2. แปลจากเรื่อง FOUR THEORIES OF THE PRESS.

โดยเกษม ศิริสัมพันธ์, ผู้แปล. กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.

มนัส แถบทอง. 2546. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุดมการณ์ชาตินิยมของนายทหารชั้นสัญญาบัตร

ในกองพลที่ 1 รักษาพระองค์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มัสลิน มาหะมะ. (ม.ป.ป.). *อิสลาม วิถีแห่งชีวิต.* ปัตตานี: มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา.

ยุพา สุภากุล. 2540. *การสื่อสารมวลชน.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- รอมฎอน ปันจอร์. (2551). ‘ฮารัมปิ่น บังซาตู’: นักศึกษามลายูใน ‘สนามความขัดแย้ง’. *DeepsouthBOOKAZINE สงครามความรู้สึก ปม ลึก ไฟใต้*, Volume 3, 170-191. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- รจิตลักษณ์ แสงอุไร. 2548. *การสื่อสารของมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- รัตติยา สาและ. 2547. *ปตานี ดารุสสะลาม (มลายู-อิสลาม ปตานี). รัฐปัตตานี ใน “ศรีวิชัย” เก่าแก่กว่ารัฐสุโขทัยในประวัติศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. สุนิศจิตต์ วงษ์เทศ, บรรณาธิการ. หน้า 235-301 กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์แอนด์พริ้นติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด.
- ริชาร์ด ออสบอร์น และโบริน ฟาน ลูน (Richard Osborne and Borin Van Loon). 2554. *เส้นทางสังคมวิทยา*. แปลจากเรื่อง INTRODUCING SOCIOLOGY. โดยปรกรณ์ เลิศเสถียรชัยและพลภัทร จิตติวุฒิการ, ผู้แปล. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
- รุ่งรวี เณลิมศรีภิญโญรัช. 2556. *ถอดความคิด ขบวนการเอกราชปตานี*. กรุงเทพมหานคร: หจก.ภาพพิมพ์.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. 2549. *หลักรัฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บพิชการพิมพ์ จำกัด.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. 2547. *ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดีการพิมพ์จำกัด.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ สุกมาศ อังสุโชติ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. 2550. *สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพมหานคร: มิสชั่น มีเดีย.
- วันดี สันติวุฒิเมธี. 2545. “กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวไทยใหญ่ชายแดนไทย-พม่า กรณีศึกษาเรื่อง หมู่บ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่” *วารสารสังคมศาสตร์* ปีที่ 15 (ฉบับที่ 1) : 219-248.

วีระ สมบูรณ์. 2551. รัฐ-ชาติ ชาติพันธุ์ ข้อเสนอแนะบางประการว่าด้วยความเป็นชาติพันธุ์ ความเป็นรัฐและปัญหาชาติพันธุ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

แหวอซีชะห์ คาหะยี. 2553. ศิลปะการใช้ภาษาเพื่องานนิเทศศาสตร์. สงขลา: เหมการพิมพ์.

ศรีสมภพ จิตรภิมย์ศรี, คุณณัฏฐา เลิศพิพัฒน์, อารีลักษณ์ พูลทรัพย์, และสุรวุฒน์ ช่อไม้ทอง. (2550). การเมืองชายขอบกับการใช้ความรุนแรงและการเมืองแห่งอัตลักษณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ในการประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 8 (พ.ศ.2550). ปัตตานี: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ศรีสมภพ จิตรภิมย์ศรี, สุกกรี หลังปู่เต๊ะ. 2551. การปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้. รายงานการวิจัย. ศูนย์ศึกษาและพัฒนาสันติวิธี มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศราวุฒิ อารีย์. 2550. การก่อการร้าย: มุมมองของโลกอิสลาม. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมควร กวียะ. 2547. การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพ ความรับผิดชอบ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โกสินทร์.

สมหมาย ชินนาค. 2547. “มุน ไม่ใช่ มุล: วาทกรรมต่อต้านรัฐของกลุ่มชาติพันธุ์ไทย-ลาวที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนปากมูล” วาทกรรมอัตลักษณ์ หนังสือรวมบทความจากการประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยาครั้งที่ 2 เรื่องชาติและชาติพันธุ์. วิชาส ปรัชญากรณ์, บรรณาธิการ หน้า 117-167 กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.

สมเกียรติ วันทะนะ. 2551. อุดมการณ์ทางการเมืองร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร: เอส.พี.วี.การพิมพ์.

สามารถ ทองเชื้อและนัจมีย์ หมัดหมาน. 2557. โลกมุสลิมในอาเซียนว่าด้วยการเมืองการปกครอง. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์ (หาดใหญ่).

- สิทธิพันธ์ พุทธหุน. 2544. *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรชาติ บำรุงสุข. 2553. การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย.
จุลสารความมั่นคงศึกษา. ฉบับที่ 73 กุมภาพันธ์ 2553 : 20 – 23.
- สุรชาติ บำรุงสุข. 2553. ปฏิบัติการข่าวสารในสงครามก่อความไม่สงบ. จุลสารความมั่นคงศึกษา.
ฉบับที่ 80 สิงหาคม 2553 : 20 – 32.
- สุชาติ เศรษฐมาลินี. 2550. *ความรุนแรง สันติภาพ และความหลากหลายในโลกอิสลาม*.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม.
- สุเทพ สุนทรเกตุ. 2548. *ชาติพันธุ์สัมพันธ์: แนวคิดพื้นฐานทางมานุษยวิทยาในการศึกษา
อัตลักษณ์ กลุ่มชาติพันธุ์ ประชาชาติ และการจัดองค์กรความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์*.
กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุภางค์ จันทวานิช. 2553. *ทฤษฎีสังคมวิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี. พรินท์
(1991) จำกัด.
- สุรัตน์ ตรีสกุล. 2549. *หลักนิเทศศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา.
- สุวิมล ติรกานันท์. 2546. *การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียร เขยประทับ. 2540. *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองในสหรัฐอเมริกา*.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ เอส ดี เพรส.
- อมรา พงศาพิชญ์. 2542. *ความหลากหลายทางวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. 2546. *อัตลักษณ์: การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด*. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อภิวัจ สุปรีชาวุฒิพงศ์. (2551). ก่อสงครามบนถนน – ดวงรัฐพันทมบ้าน: ยุทธวิธีจัดตั้งขบวนการใต้ดิน. *DeepsouthBOOKAZINE สงครามความรู้สึก ปม ลึก ไฟใต้*, Volume 3, 11-19. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. 2552. *คิดอย่างมีเชล ฟุโกต์ คิดอย่างวิพากษ์: จากวาทกรรมของอัตบุคคลถึงจุดเปลี่ยนของอิตาลี*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. 2552. *พหุวัฒนธรรมในบริบทของการเปลี่ยนผ่านทางสังคมและวัฒนธรรม. ชาติและชาติพันธุ์*. สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: สำนักส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 จังหวัดเชียงใหม่.
- อาทิตย์ เทียนศิริ. (2551). การปลูกฝังความคิดทางการเมืองของผู้ก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- อารีพิน บินจิ อ. อลลแมน และชูชัยมีย์ อิสมาแอล. 2550. *ปาตานี ประวัติศาสตร์และการเมืองในโลกมลายู*. สงขลา: มูลนิธิวัฒนธรรมอิสลามภาคใต้.
- อิมรอน มะลูลีม กิตติมา อมรทัตและจรัญ มะลูลีม. 2550. *ปรัชญาอิสลาม ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ อิสลามิก อะเคเดมี.
- เอก ตั้งทรัพย์วัฒนาและอรอร ภูเจริญ. 2552. *ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี.พรีนท์ (1991) จำกัด.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยจะนำผลการสำรวจไปใช้ในทางวิชาการ

คำตอบใดๆ ที่นักศึกษากรอกลงในแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูก หากแต่เป็นคำตอบที่นักศึกษาตอบตามความรู้สึกนึกคิดและข้อเท็จจริงของตนเอง ซึ่งจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักศึกษาและครอบครัว ตลอดจนสถานศึกษาที่นักศึกษาศึกษาอยู่

ตอนที่ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หรือเติมคำตอบของท่านลงในช่องที่เตรียมไว้แล้วแต่กรณี

1.เพศ 1.ชาย 2.หญิง

2.ภูมิลำเนา อยู่ที่บ้านเลขที่.....อำเภอ.....

จังหวัด

- 1.ปัตตานี
- 2.ยะลา
- 3.นราธิวาส
- 4.สงขลา
- 5.สตูล
- 6.จังหวัดภาคใต้อื่นๆ ที่ไม่ใช่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
- 7.กรุงเทพมหานคร
- 8.จังหวัดในภาคอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาคใต้และกรุงเทพมหานคร กรุณาระบุจังหวัด.....

3. ท่านพูดภาษาไทยเป็นประจำในครัวเรือน (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)

1. ไทย
2. มลายูถิ่น (ยาวิ)
3. จีน
4. มลายูและไทย
5. มาเลย์กลาง
6. อื่นๆ ระบุ.....

4. สถาบันการศึกษาที่จบชั้น

มัธยมศึกษา.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

5. ระหว่างอยู่ที่โรงเรียนท่านเคยทำกิจกรรมในโรงเรียนอะไรบ้างต่อไปนี้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. สภานักเรียน/กรรมการนักเรียน
2. กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
3. กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา
4. สหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา
5. อื่นๆ ระบุ.....
6. ไม่เคยทำกิจกรรมเลย

6. ระดับการศึกษาสูงสุดสายศาสนา

1. เรียนทางด้านศาสนาระดับต้น (อับติดาอี)
2. เรียนทางด้านศาสนาระดับกลาง (มูตาวัตซีส)
3. เรียนทางด้านศาสนาระดับปลาย (ชานาวิยี)
4. ไม่ได้เรียนทางศาสนา

7. บิดาหรือมารดาดำรงตำแหน่งใดบ้างในองค์กรท้องถิ่น หรือชุมชน ต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. สมาชิก อบต.	☐ 2. นายก อบต.
☐ 3. สมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาล	☐ 4. กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
☐ 5. ชรบ.	☐ 6. อรบ.
☐ 7. นายกเทศมนตรี	☐ 8. สมาชิกสภา อบจ.
☐ 9. นายก อบจ.	☐ 10. กรรมการชุมชน หรือ หมู่บ้าน
☐ 11. กรรมการวัด	☐ 12. กรรมการมัสยิด
☐ 13. อื่นๆ ระบุ.....	
☐ 14. ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใดๆ	

8. ท่านผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. อยู่ในเหตุการณ์การประท้วง การปราบปราม
- 2. ได้รับความเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ
- 3. สมาชิกในครัวเรือน หรือญาติสนิทเสียชีวิต
- 4. สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทถูกจับ หรือถูกเชิญตัวไปสอบสวน
- 5. สมาชิกในครัวเรือน หรือ ญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ
- 6. ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีดำ
- 7. ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
- 8. มีเพื่อน หรือ คนรู้จักเสียชีวิต หรือ ได้รับความเจ็บ หรือหายตัวไป
- 9. อื่นๆ ระบุ
- 10. ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง

9. ปัจจุบันท่านเป็นนักศึกษาสังกัดคณะใด

- 1. คณะศึกษาศาสตร์
- 2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4. วิทยาลัยอิสลามศึกษา
- 5. คณะศิลปกรรมศาสตร์

- 6.คณะวิทยาการสื่อสาร
- 7.คณะรัฐศาสตร์

10.ท่านเป็นนักศึกษาที่มีการโอนย้ายหรือสอบกลับเข้ามาเรียนใหม่หรือไม่

- 1.เป็นนักศึกษาที่มีการโอนย้ายเข้ามาเรียน
- 2.เป็นนักศึกษาที่สอบกลับเข้ามาเรียนใหม่
- 3.ไม่ใช่ เข้ามาเรียนตามการรับนักศึกษาปกติ

11.ท่านเคยเข้าร่วม/ทำกิจกรรมอะไรในระหว่างเป็นนักศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.องค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษา
- 2.สภานักศึกษา
- 3.กลุ่มนักศึกษาอิสระ/ชมรมนักศึกษา
- 4.สหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย
- 5.องค์กรภาคประชาสังคม
- 6.อื่นๆ ระบุ.....
- 7.ไม่เคยทำเข้าร่วมเลย

ตอนที่ 2 กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดและข้อเท็จจริง
ของท่าน

ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ประวัติศาสตร์					
1.ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ น่าภาคภูมิใจ					
2.ข้อเท็จจริงที่ว่าคนแดนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอดีตเคยเป็นรัฐอิสระปกครองตนเองมาก่อน สร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้					
3.ขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี เช่น บิอาร์เอ็นฟู โล ฯลฯ มีความชอบธรรมที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้องและต่อต้านรัฐบาลไทยหรือสยาม					
4.เรื่องเล่าที่ว่า “มีการกวาดต้อนชาวมลายูไปยังกรุงเทพฯ และบังคับให้ใช้มือเปล่าขุดคลองแสนแสบ” เรื่องเล่านี้เป็นเรื่องจริง					
5.เหตุการณ์ในอดีตที่ชาวมลายูถูกกดขี่ข่มเหง รังแก สร้างความเจ็บช้ำน้ำใจและก่อให้เกิดความรู้สึกโกรธแค้นทางราชการเป็นอย่างมาก					
6.ท่านอ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่เสมอ					
7.ท่านสามารถอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญหรือความเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้					

ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. คำกล่าวที่ว่า “ในอดีต ปัตตานีเป็นอาณาจักรที่เจริญรุ่งเรือง เพราะคนมลายูเราปกครองกันเอง” ท่านคิดว่าเป็นคำกล่าวที่เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด					
9. คำกล่าวที่ว่า “ในอดีต สยามเป็นผู้รุกราน ปัตตานี” ท่านคิดว่าเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด					
10. ดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นดินแดนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเองที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทยมา					
ภาษาและวัฒนธรรม					
1. รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนและการใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้					
2. ชาวชนมลายุมุสลิมในพื้นที่ฯ ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ศึกษาและใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้					
3. ชาวชนมลายุมุสลิมในพื้นที่ฯ ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ใช้ภาษามลายูเพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอด อัตลักษณ์มลายู					
4. สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเง็ง สีละ ลิเกร์ฮูลู ฯลฯ					

ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. ท่านให้คุณค่าในเรื่องศิลปวัฒนธรรมมลายูมุสลิม					
6. ท่านมักจะสนับสนุน ส่งเสริมและเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมมลายูมุสลิม					
7. “พวกเราคือมลายูมุสลิม” เป็นคำกล่าวที่น่าภาคภูมิใจ					
8. รัฐควรส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมมลายูมุสลิมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพราะพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีเอกลักษณ์เฉพาะ					
9. ชาวมลายูมุสลิมควรเชิดชูศาสนาอิสลามและศิลปวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้					
10. ควรสนับสนุนภาษามลายูให้เป็นภาษาราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้					
11. ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ถ้าไม่มีภาษามลายูก็จะไม่มีชาติมลายู”					
12. การใช้ภาษามลายูในพื้นที่เราควรใช้ภาษามลายูตัวเขียนเป็น รุมีแบบมาเลเซียแทนที่จะเป็นภาษายาว					
ชาติพันธุ์มลายู					
1. ท่านรู้สึกเสียใจมากกว่าปกติเมื่อได้ยินข่าวการเสียชีวิตของชาวมลายูมุสลิมจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้					

ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.ท่านเชื่อว่าคนมลายูมุสลิมไม่มีทางทำร้ายคนมลายูมุสลิมด้วยกันเอง					
3.ท่านเชื่อว่าเหตุการณ์ความไม่สงบฯ และการฆ่าผู้บริสุทธิ์ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่น่าจะเกิดจากการกระทำของชาวมลายูมุสลิมด้วยกันเอง					
4.สถานการณ์ความไม่สงบฯ จะยุติลงได้ต้องให้คนมลายูมุสลิมในพื้นที่แก้ปัญหาตนเอง					
5.ควรให้มีการถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้					
6.ชาวมลายูมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องมีความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติ แผ่นดินมาตุภูมิ และตระหนักถึงความสำคัญของประวัติศาสตร์ ภาษา และวัฒนธรรมมลายูมุสลิม					
7.การตระหนักถึงความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติ แผ่นดินมาตุภูมิ ความสำคัญของประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมจะเป็นพลังสำคัญในการต่อสู้กับความอยุติธรรมต่างๆได้					
8.ควรมีการจัดตั้งเขตปกครองพิเศษขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือควรให้คนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ปกครองตนเอง					

ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9.ควรพูดหรือใช้ภาษามลายูท้องถิ่นกับคนในท้องถิ่นในทุกสถานการณ์					
10.ท่านมีความภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมปานานี					

ตอนที่ 3 กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดและข้อเท็จจริงของท่าน

1.ท่านได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

ประเภทของสื่อ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. วิทยุ					
2. โทรทัศน์โดยทั่วไป					
3. รายการโทรทัศน์เคเบิลทีวี เช่น ASTV, D Station, BlueSky ฯลฯ					
4. หนังสือพิมพ์ระดับชาติ เช่น ไทยรัฐ มติชน ฯลฯ					
5. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น					
6. สื่อจากต่างประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซีย					
7. หอกระจายข่าวในชุมชน					
8. ข่าวจากเพื่อนบ้านและคนในชุมชน					

ประเภทของสื่อ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9. ข่าวในร้านน้ำชา					
10. ข่าวจากการระดมความคิดเห็น					
11. ข่าวใบปลิว					
12. ข่าวลือจากเพื่อน หรือคนสนิท					
13. อินเทอร์เน็ต เช่น E-mail facebook LINE ฯลฯ					
14. นิตยสารข่าวรายสัปดาห์					
15. อื่นๆ ระบุ					

2. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดมากที่สุด (เลือกเพียงข้อเดียว)

1. ไทยรัฐ 5. เติลนิวส์ 9. มติชนรายวัน 12. คม ชัด ลึก
 2. ข่าวสด 6. กรุงเทพธุรกิจ 10. โฟกัสภาคใต้ 13. Bangkok Pos
 3. Nation 7. หนังสือพิมพ์มาเลเซีย 11. ผู้จัดการรายวัน 14. ไทยโพสต์
 4. ทางนำ 8. ไม่อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดเลย

3. ท่านติดตามดูรายการโทรทัศน์จากสถานีใดมากที่สุดน้อยเพียงใด จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

สถานีโทรทัศน์	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ทีวีช่อง 5					
2. ทีวีช่อง 3					

สถานีโทรทัศน์	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.ทีวีช่อง 7					
4.ทีวีช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์					
5.ทีวีไทย (ไทยพีบีเอส)					
6.ทีวีช่อง 9 อสมท.					
7.ทีวีมาเลเซีย					
8.อัลจาซีรา					
9.บีบีซี					
10.ทีวีดาวเทียมหรือเคเบิล เช่น ASTV, BlueSky ฯลฯ					
11.ซีเอ็นเอ็น					

ตอนที่ 4 กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดและข้อเท็จจริงของท่าน

1..ท่านคิดว่าสื่อบุคคล/องค์กรต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม) ของท่านมากน้อยเพียงใด จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

สื่อบุคคล	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง					

สื่อบุคคล	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.ครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย					
3.อิหม่าม/ผู้นำทางศาสนา/โต๊ะครู					
4.ครูสอนศาสนา อูศตาซหรือเจ๊ะครูตาดีกา					
5.เพื่อนสนิท					
6.กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน					
7.ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
8.นักการเมืองหรือพรรคการเมือง					
9.กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่					

2.ท่านคิดว่าสื่อสิ่งพิมพ์ต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม) ของท่านมากน้อยเพียงใด จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

สื่อสิ่งพิมพ์	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.หนังสือพิมพ์					
2.นิตยสาร/วารสาร					
3.แผ่นพับ/โฆษณา					

สื่อสิ่งพิมพ์	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. ใบปลิว					
5. ตำรา/หนังสือ					

3. ท่านคิดว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม) ของท่านมากน้อยเพียงใด จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

สื่ออิเล็กทรอนิกส์	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. โทรศัพท์					
2. คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย					
3. วิทยู					

4. ท่านคิดว่าสื่อเฉพาะกิจต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู (ความรู้สึกภาคภูมิใจต่อเชื้อชาติมลายู แผ่นดินมาตุภูมิ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม) ของท่านมากน้อยเพียงใด จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

สื่อเฉพาะกิจ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ป้ายรณรงค์					

2.วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ (เช่น ธง รูปภาพ การเขียนสัญลักษณ์หรืออักษรบนป้ายของ ทางราชการ)					
3.การเดินรณรงค์					
4.การชุมนุม					

ตอนที่ 5 กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและข้อเท็จจริงของ
ท่าน

1.ท่านคิดว่าการรณรงค์ทางการเมืองหรือแนวทางเพื่อปฏิรูปการเมืองของ กปปส. (คณะกรรมการ
ประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมี
พระมหากษัตริย์เป็นประมุข)ในปัจจุบันมีผลในทางบวกต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมของคนไทยซึ่ง
จะช่วยแก้ปัญหาของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีขึ้นหากพวกเขาทำการได้สำเร็จ
จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)
- เห็นด้วย (4)
- กลางๆ (3)
- ไม่เห็นด้วย (2)
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)

2.หากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองไปสู่ระบอบเผด็จการหรือไม่เป็น
ประชาธิปไตย ปัญหาเรื่องสิทธิทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้อาจจะ
แก้ไขได้ดีขึ้นกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)
- เห็นด้วย (4)
- กลางๆ (3)
- ไม่เห็นด้วย (2)
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)

3.แนวทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกระบวนการสันติภาพในปัจจุบันจะแก้ปัญหาสีทธิ
ทางการเมืองของชาวมลายูมุสลิมได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ จากลำดับคะแนนดังต่อไปนี้ (5 ถึง 1)

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)
- เห็นด้วย (4)
- กลางๆ (3)
- ไม่เห็นด้วย (2)
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)

***** ขอขอบคุณค่ะ*****

ภาคผนวก 2

คำถามการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

การสัมภาษณ์การวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

- 1.การศึกษา ศาสนาและสามัญ
- 2.การประชุมพบปะกัน/กลุ่ม/กิจกรรมต่างๆ ในชุมชน รู้บ้างไหม เข้าร่วมประชุม/กิจกรรม/กลุ่มบ้างไหม
- 3.มีการร่วมมือ ช่วยเหลือและกันและกันในกลุ่มคนมาก-น้อย ความรู้สึกผูกพันกับชุมชนชุมชนมีปัญหอะไรบ้าง
- 4.ความสัมพันธ์ในครอบครัว
 - พ่อแม่ใช้อำนาจ/รับฟังความคิดเห็น
 - พ่อแม่ตามใจ/บังคับ
 - สนิทสนม/ใกล้ชิดกับใครบ้าง (รักใคร่มาก)
 - การทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว
 - มีเวลาพูดคุยกัน มาก-น้อย
 - อยู่กับใคร/ใครเป็นคนดูแล (พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ)
 - ปัญหาในครอบครัว/การทะเลาะ/ขัดแย้งกัน (รุนแรง) มาก-น้อย
- 5.การติดตามข่าวสารสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ความสนใจและการติดตามข่าวสารสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 6.เรื่องราวมุสลิมในต่างประเทศ (มาก/ประจำ บางครั้งบางครั้ง น้อยมาก/ไม่สนใจเลย)
- 7.ความสนใจ/การติดตามประเด็นปัญหาการเมือง/เรื่องราวสำคัญ (ความรุนแรง) ในชุมชนในภาคใต้ในประเทศและในต่างประเทศและแหล่งการติดตามข้อมูลข่าวสาร
- 8.การติดตามประเด็นปัญหา/เรื่องราวศาสนาอิสลามในชุมชน ในภาคใต้ ในประเทศและในต่างประเทศและแหล่งการติดตามข้อมูลข่าวสาร (มาก/ประจำ บางครั้งบางครั้ง น้อย มาก/ไม่สนใจเลย)
- 9.การเข้าร่วมในกิจกรรมอื่นๆ ของชุมชน
 - กิจกรรมทางศาสนา ละหมาด เมาลิดและอื่นๆ
 - กิจกรรมการพัฒนาในชุมชน

10. ความเห็นต่อปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดน (ปัญหาในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อ/กลายเป็นปัญหาของประเทศ เป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่จะต้องช่วยกันแก้ปัญหาในพื้นที่ แต่ละคนสามารถช่วยกันคนละไม้คนละมือในการแก้ปัญหาในพื้นที่ได้)
11. ความเห็นต่อปัญหาในชุมชน/หมู่บ้าน (ปัญหาในชุมชน/หมู่บ้านเป็นปัญหาของประเทศด้วย เป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่จะต้องช่วยกันแก้ปัญหาชุมชน แต่ละคนสามารถช่วยกันคนละไม้คนละมือในการแก้ปัญหาชุมชน)
12. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา (ไม่ร่วมเลย น้อยมาก น้อย ร่วมมาก ร่วมตลอด)
13. ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิมอยู่ในระดับมาก ใช่มั้ยหรือไม่
ตอบ ใช่ว่าอะไร ไม่ใช่เพราะอะไร ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
14. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม
-ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น่าภาคภูมิใจ
-เคยเป็นรัฐอิสระปกครองตนเองมาก่อนสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
-สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นดินแดนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเอง
-สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและน่าภาคภูมิใจไม่แพ้ที่ใดในโลก เช่น ร่องเง็ง สีละ ลิเกร์ฮูดู
15. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อทางการไทย
-เกิดความรู้สึกโกรธแค้นทางราชการ/รัฐไทยที่ในอดีตทำการกดขี่ข่มเหง รังแกชาวมลายูมุสลิม
-ควรรให้มีการถอนกำลังทหารที่มาจากนอกพื้นที่ออกจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
-ท่านเห็นด้วยกับขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานีหรือไม่
-รัฐไทยควรมีทางออก/แก้ไขปัญหายังไรต่อเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
-ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการจัดตั้งเขตปกครองพิเศษขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
16. ท่านแสดงออกอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมอย่างไรบ้างต่อความเป็นมลายูมุสลิม
-อ่านหรือศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่เสมอ
-สามารถอธิบายถึงคุณค่าความสำคัญหรือความเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้

-การสนับสนุนนโยบายการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนและการใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-เยาวชนมลายูมุสลิมในพื้นที่ฯ ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ศึกษาและใช้ภาษามลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

17. ใครหรืออะไรที่ทำให้ท่านเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม

ผ่านเรื่องราวต่อสู้เพื่อเอกราชปัตตานี (ประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิม)

-สื่อบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ครู/อาจารย์ อีหม่าม อูस्ताซ เพื่อน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครอง กลุ่มองค์กรที่สังกัด/เป็นสมาชิกอยู่

-สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร/จุลสาร แผ่นพับ และใบปลิว

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต (รวมถึงโซเชียลมีเดียต่างๆ) และวิทยุ

-สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง ป้ายรณรงค์ วัตถุ สิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆ การเดินรณรงค์ การชุมนุม การประท้วง

18. การสื่อสารประเภทใด/วิธีอะไรที่สร้างความรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นมลายูมุสลิม

19. เนื้อหาอะไร เรื่องราวอะไรที่ท่านได้รับรู้ผ่านสื่อดังกล่าว

-ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ และเจริญรุ่งเรืองในอดีตของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

-ดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นดินแดนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเอง

-การตระหนักถึงความจงรักภักดีต่อเชื้อชาติ แผ่นดินมาตุภูมิ ความสำคัญของประวัติศาสตร์ภาษาและวัฒนธรรมมลายูมุสลิมจะเป็นพลังสำคัญในการต่อสู้กับความอยุติธรรมต่างๆ ได้

-เรื่องเล่าที่ว่า “มีการกวาดต้อนชาวมลายูไปยังกรุงเทพฯ และบังคับให้ใช้มือเปล่าขุดคลองแสนแสบ”

20. ส่งผลต่อความคิดความเชื่อของท่านมากน้อยเพียงไร และอย่างไร

ภาคผนวก 3
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังด้วยการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว
(One – way ANOVA)
ตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังที่มีผลต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

5.วิเคราะห์การทำกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

5.1 การวิเคราะห์การเป็นสถานักเรียน/กรรมการนักเรียน

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสถานักเรียน/กรรมการนักเรียนในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
สถานร./กรรมการ นร.	173	3.9877	.54045	.04109	3.9066	4.0689	1.72	4.97	.035	.851
ไม่ทำกิจกรรม	325	3.9788	.48821	.02708	3.9255	4.0321	2.03	5.00		
รวม	498	3.9819	.50644	.02269	3.9373	4.0265	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์เป็นสถานักเรียน/กรรมการนักเรียนในโรงเรียนระหว่างการเป็น
นักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
สถานร. /กรรม การ นร.	173	3.8978	.58857	.04475	3.8094	3.9861	1.70	5.00	1.395	.238
ไม่ทำ กิจกรรม	325	3.8374	.51672	.02866	3.7810	3.8938	2.10	5.00		
รวม	498	3.8584	.54293	.02433	3.8106	3.9062	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์เป็นสถานักเรียน/กรรมการนักเรียนในโรงเรียนระหว่างการเป็น
นักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
สถานร. /กรรม การ นร.	173	4.0063	.60087	.04568	3.9161	4.0965	1.83	5.00	.369	.544
ไม่ทำ กิจกรรม	325	4.0388	.55112	.03057	3.9787	4.0989	1.67	5.00		
รวม	498	4.0275	.56850	.02548	3.9775	4.0776	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์เป็นสถานักเรียน/กรรมการนักเรียนในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
สถานร./กรรมการ นร.	173	4.0543	.65365	.04970	3.9562	4.1524	1.60	5.00	.014	.906
ไม่ทำกิจกรรม	325	4.0475	.59909	.03323	3.9821	4.1128	1.10	5.00		
รวม	498	4.0498	.61794	.02769	3.9954	4.1042	1.10	5.00		

5.2 การวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
กลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	237	3.9799	.53381	.03467	3.9116	4.0482	1.72	5.00	.007	.933

กลุ่ม กิจกรรม บำเพ็ญ ประโยชน์	237	4.0425	.57746	.03751	3.9686	4.1164	1.67	5.00	.315	.575
ไม่ทำ กิจกรรม	261	4.0139	.56100	.03473	3.9455	4.0823	2.64	5.00		
รวม	498	4.0275	.56850	.02548	3.9775	4.0776	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนระหว่างการเป็น
นักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
กลุ่ม กิจกรรม บำเพ็ญ ประโยชน์	237	4.0223	.64753	.04206	3.9394	4.1051	1.10	5.00	.900	.343
ไม่ทำ กิจกรรม	261	4.0749	.58993	.03652	4.0030	4.1468	1.60	5.00		
รวม	498	4.0498	.61794	.02769	3.9954	4.1042	1.10	5.00		

5.3 การวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมทางศาสนา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมทางศาสนาในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	183	3.9760	.55423	.04097	3.8952	4.0568	1.72	4.97	.039	.843
ไม่ทำกิจกรรม	315	3.9853	.47737	.02690	3.9324	4.0383	2.47	5.00		
รวม	498	3.9819	.50644	.02269	3.9373	4.0265	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมทางศาสนาในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับนัยสำคัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	183	3.8689	.59611	.04407	3.7820	3.9559	1.70	5.00	.109	.742

ไม่ทำกิจกรรม	315	3.8523	.51039	.02876	3.7957	3.9089	2.30	5.00		
รวม	498	3.8584	.54293	.02433	3.8106	3.9062	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมทางศาสนาในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
กลุ่มกิจกรรมทางศาสนา	183	4.0307	.61421	.04540	3.9411	4.1203	1.67	5.00	.009	.925
ไม่ทำกิจกรรม	315	4.0257	.54118	.03049	3.9657	4.0857	2.64	5.00		
รวม	498	4.0275	.56850	.02548	3.9775	4.0776	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มกิจกรรมทางศาสนาในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
กลุ่ม	183	4.0172	.65466	.04839	3.9218	4.1127	1.10	5.00	.805	.370

กิจกรรมทางศาสนา									
ไม่ทำกิจกรรม	315	4.0688	.59582	.03357	4.0027	4.1348	1.60	5.00	
รวม	498	4.0498	.61794	.02769	3.9954	4.1042	1.10	5.00	

5.4 การวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนระหว่างการทำกิจกรรมต่องานสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นสมาชิกสหพันธ์นร.หรือนศ.	39	4.0509	.65758	.10530	3.8377	4.2640	1.72	4.97	.785	.376
ไม่ทำกิจกรรม	459	3.9760	.49194	.02296	3.9309	4.0212	2.03	5.00		
รวม	498	3.9819	.50644	.02269	3.9373	4.0265	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนระหว่างกร
เป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก สหพันธ์ นร.หรือ นศ.	39	3.9359	.68190	.10919	3.7148	4.1569	1.70	5.00	.862	.354
ไม่ทำ กิจกรรม	459	3.8518	.52985	.02473	3.8032	3.9004	1.80	5.00		
รวม	498	3.8584	.54293	.02433	3.8106	3.9062	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนระหว่างกร
เป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก สหพันธ์ นร.หรือ นศ.	39	4.1368	.70560	.11299	3.9080	4.3655	1.83	5.00	1.564	.212

ไม่ทำกิจกรรม	459	4.0182	.55525	.02592	3.9673	4.0692	1.67	5.00		
รวม	498	4.0275	.56850	.02548	3.9775	4.0776	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักเรียนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นสมาชิกสหพันธ์นร.หรือนศ.	39	4.0644	.72965	.11684	3.8279	4.3009	1.60	5.00	.023	.879
ไม่ทำกิจกรรม	459	4.0486	.60842	.02840	3.9928	4.1044	1.10	5.00		
รวม	498	4.0498	.61794	.02769	3.9954	4.1042	1.10	5.00		

7.วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งในองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

7.1 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิก อบต.ของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น	13	4.1018	.55646	.15433	3.7655	4.4380	2.88	4.84	.730	.393
ไม่เป็น	485	3.9802	.50498	.02293	3.9351	4.0253	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมหลายด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก อบต.	13	4.0077	.52035	.14432	3.6932	4.3221	3.10	5.00	1.027	.311
ไม่เป็น	485	3.8529	.54401	.02470	3.8044	3.9015	1.70	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก อบต.	13	4.1409	.54964	.15244	3.8088	4.4731	3.08	5.00	.505	.478
ไม่เป็น	485	4.0274	.56895	.02583	3.9766	4.0781	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก อบต.	13	4.1538	.72067	.19988	3.7184	4.5893	2.40	5.00	.358	.550
ไม่เป็น	485	4.0499	.61535	.02794	3.9950	4.1048	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.2 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายก อบต.ของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น นายก อบต.	5	4.1688	.29778	.13317	3.7990	4.5385	3.78	4.53	.677	.411
ไม่เป็น	493	3.9815	.50766	.02286	3.9366	4.0264	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น นายก อบต.	5	4.1400	.46152	.20640	3.5669	4.7131	3.40	4.50	1.371	.242
ไม่เป็น	493	3.8541	.54388	.02450	3.8060	3.9022	1.70	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น นายก อบต.	5	4.2500	.26352	.11785	3.9228	4.5772	3.92	4.58	.755	.385
ไม่เป็น	493	4.0281	.57016	.02568	3.9776	4.0785	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายก อบต.ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น นายก อบต.	5	4.1000	.29155	.13038	3.7380	4.4620	3.80	4.50	.030	.863
ไม่เป็น	493	4.0522	.62027	.02794	3.9973	4.1071	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.3 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาลของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาลของบิดาหรือมารดา
ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก สภา อบต./ สภา เทศบาล	7	3.9330	.51331	.19401	3.4583	4.4078	2.91	4.44	.070	.791
ไม่เป็น	491	3.9841	.50654	.02286	3.9392	4.0290	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาลของบิดาหรือมารดา
ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก	7	3.7429	.68278	.25807	3.1114	4.3743	2.40	4.30	.313	.576

ส ก า อ บ ต . / ส ก า เท ศ บ า ล									
ไม่ เป็น	491	3.8586	.54192	.02446	3.8106	3.9067	1.70	5.00	
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00	

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาลของบิดาหรือมารดา
ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เ ป็ น สมาชิก ส ก า อ บ ต . / ส ก า เท ศ บ า ล	7	4.0714	.56811	.21473	3.5460	4.5968	3.00	4.92	.037	.847
ไม่ เป็น	491	4.0297	.56877	.02567	3.9793	4.0802	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบต./สภาเทศบาลของบิดาหรือมารดา
ต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก สภา อบต./ สภา เทศบาล	7	3.9571	.37796	.14286	3.6076	4.3067	3.30	4.40	.169	.681
ไม่เป็น	491	4.0540	.62059	.02801	3.9990	4.1090	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.4 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น กำนัน/ ผู้ใหญ่ บ้าน	6	4.2144	.43081	.17588	3.7623	4.6665	3.53	4.75	1.266	.261

ไม่เป็น	492	3.9806	.50672	.02284	3.9357	4.0254	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น กำนัน/ ผู้ใหญ่ บ้าน	6	4.1333	.56804	.23190	3.5372	4.7295	3.40	4.70	1.572	.210
ไม่เป็น	492	3.8536	.54290	.02448	3.8055	3.9017	1.70	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น กำนัน/ ผู้ใหญ่ บ้าน	6	4.2285	.44037	.17978	3.7664	4.6907	3.58	4.92	.739	.390

าน										
ไม่เป็น	492	4.0279	.56951	.02568	3.9775	4.0783	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น กำนัน/ ผู้ใหญ่บ าน	6	4.2833	.51153	.20883	3.7465	4.8202	3.60	4.90	.847	.358
ไม่เป็น	492	4.0498	.61879	.02790	3.9950	4.1047	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.5 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่ง ชรบ. ของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่ง ชรบ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				

เป็น ชรบ.	10	4.0247	.62590	.19793	3.5770	4.4724	3.00	4.78	.068	.795
ไม่เป็น	488	3.9825	.50416	.02282	3.9377	4.0274	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่ง ชรบ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลาญด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น ชรบ.	10	3.8789	.71147	.22499	3.3699	4.3878	2.20	4.70	.017	.898
ไม่เป็น	488	3.8565	.54042	.02446	3.8085	3.9046	1.70	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่ง ชรบ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลาญด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น ชรบ.	10	4.2250	.67134	.21230	3.7448	4.7052	3.33	5.00	1.198	.274

ไม่เป็น	488	4.0263	.56601	.02562	3.9760	4.0767	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่ง ชรบ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น ชรบ.	10	3.9300	.72732	.23000	3.4097	4.4503	2.60	4.90	.402	.526
ไม่เป็น	488	4.0552	.61588	.02788	4.0004	4.1099	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.6 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น นายกเทศมนตรี	2	4.3075	.89101	.63004	-3.6980	12.3129	3.68	4.94	.823	.365

ไม่เป็น	496	3.9821	.50517	.02268	3.9375	4.0266	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น นายกเทศ มนตรี	2	4.2500	.77782	.55000	-2.7384	11.2384	3.70	4.80	1.050	.306
ไม่เป็น	496	3.8554	.54287	.02438	3.8075	3.9033	1.70	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น นายกเทศ มนตรี	2	4.1364	1.22137	.86364	-6.8372	15.1099	3.27	5.00	.070	.792

ไม่เป็น	496	4.0299	.56666	.02544	3.9799	4.0799	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งตำแหน่งนายกเทศมนตรีของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นนายกเทศมนตรี	2	4.5500	.63640	.45000	-1.1678	10.2678	4.10	5.00	1.303	.254
ไม่เป็น	496	4.0506	.61748	.02773	3.9962	4.1051	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.6 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบจ. ของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบจ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นสมาชิกสภา	2	3.5938	.39775	.28125	.0201	7.1674	3.31	3.88	1.190	.276

อบจ.										
ไม่เป็น	496	3.9849	.50625	.02273	3.9403	4.0296	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบจ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก สภา อบจ.	2	3.9000	.14142	.10000	2.6294	5.1706	3.80	4.00	.013	.911
ไม่เป็น	496	3.8568	.54452	.02445	3.8088	3.9048	1.70	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบจ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก	2	3.5417	.64818	.45833	-2.2820	9.3653	3.08	4.00	1.487	.223

สภ อบจ.									
ไม่เป็น	496	4.0323	.56776	.02549	3.9822	4.0824	1.67	5.00	
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00	

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา อบจ. ของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น สมาชิก สภา อบจ.	2	3.3500	.63640	.45000	-2.3678	9.0678	2.90	3.80	2.607	.107
ไม่เป็น	496	4.0555	.61667	.02769	4.0011	4.1099	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.7 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้านของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อ
การสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน	33	4.0342	.48592	.08459	3.8619	4.2065	3.13	4.84	.356	.551
ไม่เป็น	465	3.9798	.50787	.02355	3.9335	4.0260	1.72	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนักขานินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน	33	3.9424	.51541	.08972	3.7597	4.1252	2.90	5.00	.873	.350
ไม่เป็น	465	3.8509	.54542	.02529	3.8012	3.9006	1.70	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้าน	33	4.0445	.61536	.10712	3.8263	4.2627	2.67	5.00	.022	.882
ไม่เป็น	465	4.0293	.56541	.02622	3.9778	4.0808	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการชุมชนหรือหมู่บ้านของบิดาหรือมารดาต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น	33	4.1155	.57015	.09925	3.9133	4.3177	2.80	5.00	.365	.546
ไม่เป็น	465	4.0482	.62128	.02881	3.9916	4.1048	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

7.8 วิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการมัธยมของบิดาหรือมารดา

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการมัธยมของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง

สำนักชาตินิยมมลาของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นกรรมการมัธยม	92	4.0403	.51730	.05393	3.9331	4.1474	1.72	4.97	1.427	.233
ไม่เป็น	406	3.9705	.50334	.02498	3.9214	4.0196	2.03	5.00		
รวม	498	3.9834	.50615	.02268	3.9388	4.0279	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการมัธยมของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง

สำนักชาตินิยมมลาอยู่ด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็นกรรมการมัธยม	92	3.9023	.54068	.05637	3.7903	4.0143	1.70	5.00	.784	.376
ไม่เป็น	92	3.9023	.54068	.05637	3.7903	4.0143	1.80	5.00		
รวม	498	3.8570	.54347	.02435	3.8091	3.9048	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการมัธยมของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น กรรมการ มัธยม	92	4.1013	.56158	.05855	3.9850	4.2176	1.83	5.00	1.763	.185
ไม่เป็น	406	4.0142	.56916	.02825	3.9587	4.0698	1.67	5.00		
รวม	498	4.0303	.56821	.02546	3.9803	4.0803	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การดำรงตำแหน่งกรรมการมัธยมของบิดาหรือมารดาต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
เป็น กรรมการ มัธยม	92	4.1046	.61177	.06378	3.9779	4.2313	1.60	5.00	.797	.372
ไม่เป็น	406	4.0409	.61919	.03073	3.9805	4.1013	1.10	5.00		
รวม	498	4.0527	.61771	.02768	3.9983	4.1070	1.10	5.00		

8.วิเคราะห์การผ่านประสบการณ์สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

8.1 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์อยู่ในเหตุการณ์ประท้วงการปราบปรามต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์อยู่ในเหตุการณ์ประท้วงการปราบปรามต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	38	3.9422	.70590	.11451	3.7102	4.1742	1.72	4.97	.277	.599
ไม่ผ่าน	462	3.9872	.48734	.02267	3.9426	4.0318	2.31	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์อยู่ในเหตุการณ์ประท้วงการปราบปรามต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	38	3.8842	.68911	.11179	3.6577	4.1107	1.70	5.00	.090	.764
ไม่ผ่าน	462	3.8567	.53056	.02468	3.8082	3.9052	1.80	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์อยู่ในเหตุการณ์ประท้วงการปราบปรามต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	38	3.9609	.74712	.12120	3.7154	4.2065	1.67	5.00	.612	.434
ไม่ผ่าน	462	4.0361	.55271	.02571	3.9856	4.0867	2.50	5.00		
รวม	500	4.0304	.56322	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์อยู่ในเหตุการณ์ประท้วงการปราบปรามต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	38	3.9763	.90298	.14648	3.6795	4.2731	1.10	5.00	.618	.432
ไม่ผ่าน	462	4.0583	.58913	.02741	4.0044	4.1121	1.60	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

8.2 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ที่ได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	17	4.2598	.46387	.11251	4.0213	4.4983	3.58	5.00	2.869	.091
ไม่ผ่าน	483	4.0223	.57129	.02599	3.9713	4.0734	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

8.3 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	71	4.0852	.47928	.05688	3.9718	4.1987	2.91	5.00	3.337	.068
ไม่ผ่าน	429	3.9670	.50941	.02459	3.9186	4.0153	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	71	4.1183	.55883	.06632	3.9861	4.2506	2.67	5.00	1.978	.160
ไม่ผ่าน	429	4.0159	.57025	.02753	3.9617	4.0700	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทเสียชีวิตต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	71	4.1551	.52059	.06178	4.0319	4.2783	3.20	5.00	2.309	.129
ไม่ผ่าน	429	4.0350	.63126	.03048	3.9751	4.0949	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

8.4 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทถูกจับหรือถูกเชิญ
ตัวไปสอบสวนต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	67	4.1834	.58906	.07197	4.0397	4.3271	2.60	5.00	3.517	.061
ไม่ผ่าน	433	4.0317	.62020	.02980	3.9731	4.0903	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

8.5 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุ
ต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่
ทราบสาเหตุต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	13	3.9197	.54432	.15097	3.5908	4.2487	3.19	4.81	.213	.645
ไม่ผ่าน	487	3.9855	.50591	.02292	3.9404	4.0305	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	13	3.9538	.48582	.13474	3.6603	4.2474	3.40	5.00	.408	.523
ไม่ผ่าน	487	3.8562	.54511	.02470	3.8077	3.9048	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	13	3.9231	.63416	.17588	3.5399	4.3063	300	500	.474	.491
ไม่ผ่าน	487	4.0333	.56783	.02573	3.9827	4.0838	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์สมาชิกในครัวเรือนหรือญาติสนิทหายตัวไปโดยไม่ทราบสาเหตุต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	13	3.8803	.58612	.16256	.35262	4.2345	3.10	4.90	1.031	.310
ไม่ผ่าน	487	4.0566	.61845	.02802	4.0016	4.1117	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

8.6 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีคำต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีคำต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	12	4.2073	.41192	.11891	3.9456	4.4690	3.53	4.81	2.402	.122
ไม่ผ่าน	488	3.9783	.50767	.02298	3.9331	4.0234	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีคำต่อกร
สร้างสำนักชานินิยมมลาญด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	12	4.1417	.44407	.12819	.38595	4.4238	3.40	5.00	3.348	.068
ไม่ผ่าน	488	3.8518	.54417	.02463	3.8034	3.9002	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีคำต่อกร
สร้างสำนักชานินิยมมลาญด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	12	4.2431	.44588	.12872	3.9598	4.5264	3.58	5.00	1.718	.191
ไม่ผ่าน	488	4.0252	.57128	.02586	3.9744	4.0760	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้ทราบว่าในครัวเรือนตนเองมีชื่อในบัญชีค่าต่อการ
สร้างสำนักชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	12	4.2287	.51266	.14799	3.9030	4.5544	3.44	4.90	1.006	.316
ไม่ผ่าน	488	4.0477	.61988	.02806	3.9926	4.1028	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

8.7 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต่อการสร้างสำนักชาตินิยม
มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต่อการสร้างสำนัก
ชาตินิยมมลายูต่อการสร้างสำนักชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	11	4.1080	.61751	.18619	3.6391	4.5228	3.00	4.97	.676	.411
ไม่ผ่าน	489	3.9810	.50410	.02280	3.9362	4.0258	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ที่ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	11	4.0000	.76420	.23041	3.4866	4.5134	2.20	4.90	.759	.384
ไม่ผ่าน	489	3.8556	.53810	.02433	3.8078	3.9034	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ที่ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	11	4.1439	.63475	.19138	3.7175	4.5704	3.00	5.00	.447	.504
ไม่ผ่าน	489	4.0279	.56812	.02569	3.9774	4.0783	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	0.2546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์ที่ได้รับการข่มขู่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต่อการสร้างสำนึก
ชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	11	4.1727	.75378	.22727	3.6663	4.6791	2.60	5.00	.429	.513
ไม่ผ่าน	489	4.0493	.61498	.02781	3.9947	4.1040	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

8.8 การวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือหายตัวไปต่อ
การสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผ่านประสบการณ์มีเพื่อนหรือคนรู้จักเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือ
หายตัวไปต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำ คัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ผ่าน	139	3.9063	.60737	.05152	3.8045	4.0082	1.70	5.00	1.476	.225
ไม่ผ่าน	361	3.8404	.51645	.02718	3.7870	3.8939	2.10	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

11.การวิเคราะห์การเข้าร่วม/ทำกิจกรรมในระหว่างเป็นนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายู
ของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

11.1 การวิเคราะห์การเป็นองค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของ
เยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นองค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	145	4.0269	.53330	.04429	3.9393	4.1144	1.72	5.00	1.481	.224
ไม่ทำกิจกรรม	355	3.9662	.49478	.02626	3.9145	4.0178	2.03	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นองค์การนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA							F	ระดับ นัยสำ คัญ	
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum			Maximum
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	145	3.8802	.60431	.05019	3.7810	3.9797	1.70	5.00	.318	.573

ไม่ทำกิจกรรม	355	3.8500	.51717	.02745	3.7960	3.9040	1.80	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นองค์กรนักศึกษา/สโมสรนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยม
มลายูด่านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	145	4.0668	.62338	.05177	3.9645	4.1691	1.60	5.00	.117	.733
ไม่ทำกิจกรรม	355	4.0460	.61617	.03270	3.9817	4.1103	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

11.2 การวิเคราะห์การเป็นสภานักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิม
ระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสภานักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชน
มุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				

ทำกิจกรรม	62	4.0060	.55346	.07029	3.8654	4.1465	2.88	5.00	.136	.713
ไม่ทำกิจกรรม	438	3.9806	.50006	.02389	3.9337	4.0276	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสภานักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	62	3.9380	.56613	.07190	3.7942	4.0818	2.70	5.00	1.506	.220
ไม่ทำกิจกรรม	438	3.8475	.53987	.02580	3.7968	3.8982	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสภานักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	62	3.9380	.56613	.07190	3.7942	4.0818	2.70	5.00	1.506	.220
ไม่ทำกิจกรรม	438	3.8475	.53987	.02580	3.7968	3.8982	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ทำกิจกรรม	62	4.0244	.61570	.07819	3.8681	4.1808	2.67	5.00	.008	.930
ไม่ทำกิจกรรม	438	4.0313	.56308	.02690	3.9784	4.0841	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสถานักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญด้านชาติพันธุ์มลาญ

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	62	4.0514	.69047	.08769	3.8761	4.2268	2.20	5.00	.000	.993
ไม่ทำกิจกรรม	438	4.0521	.60758	.02903	3.9951	4.1092	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

11.3 การวิเคราะห์การเป็นกลุ่มอิสระ/ชมรมนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มอิสระ/ชมรมนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลาญของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				

					Bound	Bound				
ทำกิจกรรม	210	4.0154	.48243	.03329	3.9498	4.0810	2.47	5.00	1.411	.235
ไม่ทำกิจกรรม	290	3.9609	.52281	.03070	3.9005	4.0213	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มอิสระ/ชมรมนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านประวัติศาสตร์

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	210	3.9123	.54484	.03760	3.8382	3.9864	2.10	5.00	3.530	.061
ไม่ทำกิจกรรม	290	3.8200	.54004	.03171	3.7576	3.8824	1.70	5.00		
รวม	500	3.8588	.54343	.02430	3.8110	3.9065	1.70	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มอิสระ/ชมรมนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower	Upper				

					Bound	Bound				
ทำกิจกรรม	210	4.0484	.53903	.03720	3.9751	4.1217	2.67	5.00	.362	.548
ไม่ทำกิจกรรม	290	4.0174	.59069	.03469	3.9491	4.0856	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นกลุ่มอิสระ/ชมรมนักศึกษาต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	210	4.0779	.60580	.04180	3.9955	4.1603	1.60	5.00	.633	.427
ไม่ทำกิจกรรม	290	4.0333	.62657	0.3679	3.9609	4.1058	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

11.4 การวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				

					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	27	4.1020	.58005	.11163	3.8726	4.3315	2.91	4.97	1.558	.213
ไม่ทำกิจกรรม	473	3.9770	.50180	.02307	3.9317	4.0224	1.72	5.00		
รวม	500	3.9838	.50647	.02265	3.9393	4.0283	1.72	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านภาษาและวัฒนธรรม

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	27	4.1835	.64783	.12468	3.9272	4.4398	2.75	5.00	2.069	.151
ไม่ทำกิจกรรม	473	4.0217	.56392	.02593	3.9707	4.0726	1.67	5.00		
รวม	500	4.0304	.56922	.02546	3.9804	4.0804	1.67	5.00		

ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นสมาชิกสหพันธ์นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่อการสร้าง
สำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับ นัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				

					Bound	Bound				
ทำกิจกรรม	27	4.0481	.65772	.12658	3.7880	4.3083	2.20	5.00	.001	.973
ไม่ทำกิจกรรม	473	4.0523	.61609	.02833	3.9966	4.1079	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

11.5 การวิเคราะห์การเป็นองค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูของเยาวชนมุสลิมระดับอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์การเป็นองค์กรภาคประชาสังคมต่อการสร้างสำนึกชาตินิยมมลายูด้านชาติพันธุ์มลายู

ตัวแปร	ค่าสถิติ ANOVA								F	ระดับนัยสำคัญ
	จำนวน	Mean	S.D.	Std. Error	95 % Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum		
					Lower Bound	Upper Bound				
ทำกิจกรรม	55	4.1564	.66493	.08966	3.9766	4.3361	2.20	5.00	1.765	.185
ไม่ทำกิจกรรม	445	4.0392	.61119	.02897	3.9822	4.0961	1.10	5.00		
รวม	500	4.0520	.61772	.02763	3.9978	4.1063	1.10	5.00		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวนันทมน ราชเสน		
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5210022012		
วุฒิการศึกษา			
	วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)		มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2544

ทุนการศึกษา

ทุนสนับสนุนการศึกษาของโครงการสถาบันสันติศึกษา 50% และทุนคณะรัฐศาสตร์ 50%
(ทุนประเภท 1 ก)

ทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัยประจำปีการศึกษา 2554 บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทุนอุดหนุนการวิจัย สถาบันวิจัยความขัดแย้งและความหลากหลายทางวัฒนธรรมภาคใต้ (CSCD)

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

นักวิชาอุดมศึกษา รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

การตีพิมพ์เผยแพร่

นันทมน ราชเสน. 2557. ชาตินิยมมลายูกับอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมือง: กรณีศึกษา
นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ในเอกสารการประชุมวิชาการ
ระดับชาติ “ศึกษาศาสตร์วิจัย” ครั้งที่ 1. หน้า 856-865. สงขลา: บริษัท แม็กซ์มีเดีย
วาย 2 เคเพรส จำกัด.